LC Hebr. Ms 2 (Micro Orien. Hebr. 880/2)
3-201 ff. [90 skipped]. Paper. 22 x 16 cm. [Baghdad?]. 18th cent. Oriental square and semi-square scripts. Tooled calf binding.

תוכחות מוסר *Tokhehot Mussar* ("Moral Reproofs"), by Ezra b. Ezekiel of Baghdad (1660-after 1742). With variations from the only printed edition (Constantinople 1734/5). There are a good many paste-on insertions (some of which have peeled off) altering the text for the most part to conform to the printed edition. After restoration the paste-on overlays were lifted and repositioned in their same locations by hinging, so that the original text can be read. The manuscript has been damaged by moisture and parts are illegible. On the author, cf. A. Ben-Jacob, *Yehude Bavel* (1965), pp. 96-97; EJ, v. 6, p. 1123.

Owner: עזרא ראובן דנגור ס״ט Ezra Reuben Dangoor (inside front cover).
Deinard, 1914.

כלל

ואני אנה אני בא בקהלי הוצא לקי נכרם

לבן עמתי ופיהי לבא ואובתעבתעני לבוצא ולבא

להוודעתם הדבק שנילבה ולא ישתתו נפשם העלובה

דיורו אן נתן לכם כל קנאה וישנאה ומריבה ויתחנו לפני אל הנעזרין בקוד הקדושים רבה

וכך מיגא דטריד לין האי דרבא ומחוויא כישא יתיב אפתחא דבבא

קיטנא בידין ישנא דחיבא מאריש העורבה ורחיצנא באורקא וכא למשבי בהדיה קרבא

פשיטנא דלבתא כישוקא וייתיבנא בגחת ושובה ואתידנא בה וקנא דתוירתה נפש מישיבה

ואף על גב דאינין שביחי האידנא בגן דומקא נבא לא מזיגנא ניישן אבי מיניא עד דמיפקין להאי שיבא

וילדי הזמן כי ילון לי קנא ארך דעינא וישוחנא וכיבא

וכאיפרא דעיניתא רוח צפונית בקובי עשבה ומר הריעך מועל באושי נפל ונשובה

ונשאריתי כתעלא דטרדין לוך מבי נוקבא כוכב סוכב תמיד על אדני העופר באופק

ולבי דולק באיש וכגבבא ופיעמי קיטן לבוש גובא

כותנת השיער מלתא מני אדא ואיבי כדיבורו על ראשי זר

ונפשי לשוה עיפתה באמצעו קדירה ואנשי מדין הנוני באצבע צדיקה

קדמוני צדים אחר נוגנים והאבילוני לחם צר ויאונים

בפיהם יפתו את הנכרות וכמימשם יענודית ואזית

לשונם בדעשתו ויין עכושם ישיתו

נאותם נקרבם עכושה ועליהם תנפה הנושה

בנאונם יעזבו המוסר וצלם מעליהם יסר

עיניהם מליאים רעות ובלשונם יעגו עגות

בקלון אמירו את כבודם וילכלם תפלח את בכודם

יסעו מיעני הנאוה ויחנו בקבורות התאוה

בחיקם יחבקו אשה זרה ותחת ידיהם הרשית מיזרה

יגיע כפם לכבל מפיקים ועל דרתי רחובות מתרפקים

נרונם בכחל קישון ולשונם כשלוש קלשון

כרוב עושקם מיתהלכים ופיהם מלא הוללים

תאותם בקדות איש המסים וידיהם מליאים גזל והמסים

עם רחובות תמיד יפדלו ומיתאותם הנאמנים לא יעדלו

הטואתם יצירות עלישמם וכארץ ציה יפול ישמם

מלתם בדשא ימלאו כדיפם וצירית ממאחת תפול בדיפם

מירוב קטאתם בטנם צלה ולרוע חטאתם אין תבלית ומצה

וכל מעלי ישראל תורתו ודבריו

ושיר תחינה בליצרים בכליות ובלבבות

ולא ידעתי לצאת אנה ואנה והרסים הגדולים ויורדי הבירה

וצללים כחולמים כילה מעיני ולפלגי מים ידידי עיני

לולי יום חוקם ושבתי עיר מקלטה לן לצרת הבית

והדוב ישכון את תוכם בכבדי ועל ארץ רגשו והצר ירוחץ

ואצבעין דיד אנש כתבין על גירא והמי יקיש כקנה בידו ויקצה גירא

והשנא בועד נאש בישתבין למדברא ונפלתי כאריס אשור מאגן למזרח

והתבהבו החשוך לו את רוחי הנהוא ולא יהב לגרמי מלך כעבדי נהרא

וכל מעלי ישראל תורתו ודבריו

ושיר תחינה בליצרים בכליות ובלבבות

ולא ידעתי לצאת אנה ואנה והרסים הגדולים ויורדי הבירה

וצללים כחולמים כילה מעיני ולפלגי מים ידידי עיני

לולי יום חוקם ושבתי עיר מקלטה לן לצרת הבית

והדוב ישכון את תוכם בכבדי ועל ארץ רגשו והצר ירוחץ

ואצבעין דיד אנש כתבין על גירא והמי יקיש כקנה בידו ויקצה גירא

והשנא בועד נאש בישתבין למדברא ונפלתי כאריס אשור מאגן למזרח

והתבהבו החשוך לו את רוחי הנהוא ולא יהב לגרמי מלך כעבדי נהרא

וכל מעלי ישראל תורתו ודבריו

ושיר תחינה בליצרים בכליות ובלבבות

ולא ידעתי לצאת אנה ואנה והרסים הגדולים ויורדי הבירה

וצללים כחולמים כילה מעיני ולפלגי מים ידידי עיני

לולי יום חוקם ושבתי עיר מקלטה לן לצרת הבית

והדוב ישכון את תוכם בכבדי ועל ארץ רגשו והצר ירוחץ

ואצבעין דיד אנש כתבין על גירא והמי יקיש כקנה בידו ויקצה גירא

והשנא בועד נאש בישתבין למדברא ונפלתי כאריס אשור מאגן למזרח

והתבהבו החשוך לו את רוחי הנהוא ולא יהב לגרמי מלך כעבדי נהרא

וכל מעלי ישראל תורתו ודבריו

ושיר תחינה בליצרים בכליות ובלבבות

ולא ידעתי לצאת אנה ואנה והרסים הגדולים ויורדי הבירה

וצללים כחולמים כילה מעיני ולפלגי מים ידידי עיני

לולי יום חוקם ושבתי עיר מקלטה לן לצרת הבית

והדוב ישכון את תוכם בכבדי ועל ארץ רגשו והצר ירוחץ

ואצבעין דיד אנש כתבין על גירא והמי יקיש כקנה בידו ויקצה גירא

והשנא בועד נאש בישתבין למדברא ונפלתי כאריס אשור מאגן למזרח

והתבהבו החשוך לו את רוחי הנהוא ולא יהב לגרמי מלך כעבדי נהרא

עֵרֶךְ הַשֻּׁלְחָן וְתוֹצֶא הָאִישׁ וְלִבּוֹ יֵאוֹתֵנִי תְּחִלָּה חרשב

בְּדִית כְּדוֹתַי לִישְׁפָּנִים יִשְׁשׂכָר כֵּן הַכְּנִשְׁפָּנִים

וְכִתֵּי הַחֲצִילִים חֲדָשִׁים לִכְרָכִים יִלְקְטוּ כְּאוֹמְלֵם אַחֲזֵי הַבָּתִּים

לַיְלָה וְיוֹמָם יְהַלְּלוּ לִמְיַצְּדִים וְדוֹרְכֵי הַשִּׁעוֹנִי כֵּן בַּמַּצָּדִים

יְשַׁבֵּר בִּישׁוּעָרִיבֵת רַבִּים וְיַעֲלוּ בְּדוּבִים בְּמַעֲלֵה עֲקַרְבִּים

יָבִין אֶת רֵאשֵׁיהֶם בְּלִבּוּשׁ הַבְּדִים וְכַפֵּיהֶם יִטְמְאוּ אֶת הַקְּדֵרוֹת וְנֶצֶת הַכֵּלִים

בָּנָה רוֹחֲשִׁים וְעוֹמְדִים לְתִלְפִּיוֹת וְרִשּׁוֹנִים חֵרֵב בָּעֵרֶת

רְכָא חֲלִישׁ מִכְּרִתִּי כְּשׁוֹקָא וְגַם לִישְׁנָהוּ שֶׁרְחוּפִית דְּשִׁלְפוֹקָא

יִפְרוֹ מוֹשִׁישׁ אֲמִלְכָה כְּחִוִּיא דְּבָמִין בְּמָטָא

לְכִי תֵּי הֵת דִּיבוֹ בְּמִיתוֹנָא כְּפִּי דְּשֵׁי אַתְּוֹנָא

כּוֹשְׁמָרָה רִישׁוֹנָה נַלְכִים צוֹעֲרִים וְתִינֹקֶת שׁוֹבֵית נְיָאשׁוּ הַגְּלִילִים

לְמִצְפִּין כִּילְהוֹן כְּעוּבְרֵי אוֹנָכְמִי מִמִּדְרֵי מִילִי וּמִקְמִרְשׁוּטִי כְּרִיכִי

קִימוּ עָלַיִךְ כִּי כְּפָלוּ לְאוֹנִיא וְעַל רֵאשִׁי מְשָׁרְבִין אֶת הָעוֹנִיא

וַתִּרְעַשׁ עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּסְעוּ מְעֻנְיָה בֵּיתָנוּ בְּעֵלֶם הַמַּלְתָּמָה

וְגִבּוֹרֵיהֶם נוֹשְׂאִים נְכֹאת וְעֵרִי וְלֵט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מְצָרִימָה

בְּאַנְפִּים יְצוּצוּ בְּחִבּוּרֹת וּבְקִרְבָּם הֲרָעוֹת תְּחוּבוֹת

נִדְדֵתִי מֵיְדֵי הֵילָלוֹת וְנִפְלֵתִי בְּאֶרֶשׁ תַּלְאוּבוֹת

מְכוּכָא לְאֶרֶץ וּמְעוֹנָה אֲצַעֵק וְלֹא אֵיעָנֶה

כ

כִּי תִּתְנֶה עָלַי מְדִינָה וְכֹלְיָה בְּכִידֵי נְקֵבָה

וְיִתֵּר הַצֹּאן תַּעֲמִינָה עָלַי מְזוֹנָה וְעַל רֹאשִׁי יִשְׁתַּלְהֲבָה

וְהָאִישׁ בּוֹעֵל בְּתוֹךְ הַיְשִׁנָּא וְנַעֲרוֹת עָלַי נְשִׁיקָתָשׁוּנָא

לְפִי יְלִינֵן אֶהֱבָה וְתוֹכוֹ רְצוּף דַּאֲבָה

לְחִשְׁאתִי אֵין תְּכֵלִית וְקִצְבָּה בְּשִׁמְנוֹ נִיתָא דְּאֵלִיָּה וְקַיִן בָּהּ

בְּרֵאשִׁית בְּקֶלֶס קוֹדֵי כֹּל עַל פִּי בְּרוּת הָאִישׁ שׁוֹמְרִים שֶׁכֹּל

וְלֹא אִישׁ אֵין כָּל רַק הַוְּדוּת הָאִישׁ כּוֹל

תְּפִלָּה לְעוֹנִי כִּי יַעֲטֹף וְנִפְשׁוֹ הָעֲלוּבָה בְּרִיעַ תַּעֲטוֹף

וְכָל טוֹב הָאָרֶשׁ יְרִישׁוּ מַעֲשִׂים יַחַד יְרוּנוּ כְּשִׁבְתוֹת וְיָאשׁוּ חֲדָשִׁים

תְּכוּנַת יְהֹנָה וְנִחְנוֹ וְיִמְשׁוֹךְ לְוִיתָן בְּחַכּוֹ

זְהַר וְעָשׂוֹת לְתֵיכָה וְכִתּוּכְחוֹתָיו וְיָשַׁר יִתְיַבֵּר

יִתְיַצֵּב כְּאַחֲקָשׁ הַשָּׁקֵט וּמְבֻחָן וְלֹא יִצְבֹּר

כִּים הִתּוֹכַחַת יִשְׁטֹף וְיָרִיק וְקִרְקַר פְּאַרְתִּי יְהוֹיִב וְבַמַּחַץ

וַיְהִי כְּצֵאתִי אֶת הָעֵדָר לְהוֹצִיא כָּל יְשׁוּעָה וְעֵשֶׂר

יְלָרוּ הַזֶּמֶן הַגּוֹי כְּעֵץ הַיְדוֹפְנִי וְנִיוֵּילוּ לִי כְּבָא כְּרֹא חוֹנְפָנִי

אכן אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני נתילה ויום אוזיהה דמעת מסגר אשמרה

ואקדיב כונתי מבראשית אתוש אין לי אמה ה׳ העניך

ואשום גילי פני מקור הבושה ונכשיפעפי הארץ כמוהם

מרובדי לוקה נשואיה בקרב מחשך ואומרה אלקים בעזרתי חושה

ואם יחסרוני כלבבו ישומע ומי הביא מיענו דומע

ואמר לי כוזאתין מלדומן אשי אשיבנו יתוש בדמקן

קום פרוק לרעב לחמך ואל תמנעה לי כלחומך

הודד לארץ הוד תשעומך ומקנמתך יטל תלכאים בשעומך

יכלה נחך ונעב דמיך ותשכך נכבה באהבת דמיך

הודיעיני עד מה יאתה נסמך כי לא יועיל לך אמתמך

תפול לא רץ ולא ינדיע מקומך והשובה כעץ ואין מי יקימך

התתן לפני יודע כל תעלומך ושוב בתשובה בטח תמצא בעלמך

ולבי אנדל קום והוכיח לפני ההעקלות והן שבת ושמח תמיד ליונק יערפוס

חשתי ולא התבוהבתי למתל הנעדות ולהיום את כל מיולי דאגות

ויעני כיום עודת ושבות על החושכים עהו מחשכות

ובטנם נהיאות כאובות זו מן מום עכוד

לכן תחלה הוכח תי לעצמי כטרם יבלעמוני בעלעמי

ואמרו לי מה החלום אשר חלמת ואת בעמי יבוזו ים נהיון שפוך הלמת

מה זה היה לכן קוש בעיין מעיתא רבנן נבד לקוש

הגם שאול נגיאים לעמוד לפני לבי אים

באו?

והיום היה תאמרנה צרות פרס ומדי ומחקיהאל לבשתי את מדי

וקולי הזעמותי בשפל קול אתונה ונפן שמי איהבו לי חיה

ונפשי העלובה ישקטה בקרב נדנה ואחזי בלוחי היתה לי עדנה

ישמיתי תחת רושי הלבונה ולא חלק לי בכינה

ויצורתי נתן לי תינן לה ועכידנא קיעוהא נהמכבה וחרחכינה

ישבתי כשתומם בעלה זעתה על התובה ועל העבו לה

יום ליום אביע עומק ולא נמצא פמול נאמר

כמה דברים אמרו רים כמילקט בין העוכרים

נתתי אוכל בעדים לפקוח עיני העורים

שוללו כצדק ומישרים ויעל לו אבי כנשרים

יעזרון בפיהם למאור לאיש ולדרים וישכנו לבטח לעד ולדורי דורים

זאת היא תורת הנביא שלמה עליו השלום בנעריו הולכי ועלה

על חסרון רועל אבל שתולה שחסרתם יעיד עליהם מעולם חתולה

כצבאם יהוצץ לקראת לילה ולא ידעתי מנין נקראו שלמה

כבלוף נוסף לשונותם כשוך טפולה על אחת כמה וכמה חוב נפילה

ראני ויושב בראש הגולה שנגיעה אזני ורקק לה

דהאי עלמא דמי לבי הילולא והחולכים כשרירותם יקלוסולה

ומלין כיד חרים לאנשי לה ולציערם אין קץ ותכלה

יסובבו עליהם מלאכי חבלה על אשת רכיו נבזה

יפקוגאת עונם הישבה לה וישלים את כוס בת תעלה

ישכבו בית הפגרים תעלה ולא ימצאו לעני דם העלה

ואחר עוברי בקבו אחא ובעיני עמוסה בקץ חתת

ואצא מקרוב יות העליות ואשב מעבר בפרשות

ואֶרְא והִנֵּה אִישׁ מִתְלַקֵּחַת בְּאֶחָד מִן הַצְּפוֹן
כְּזַעֲקַת שֶׁבֶר תַּעֲוֹר וּבְגֹבַת עֲלֵי אוֹרֵחַ נִשְׁפֵּי פוֹן
לְבִלּוֹת הַסּוּרִים אֲשֶׁר בְּאַוַּת נַפְשָׁם לְרַע יִשְׁאָפוּן
וְלַבֵּעֵר אֶת הַתּוֹעִים מִדַּרְכֵי הָאֱמוּנָה בְּזִדּוֹן וְכִשְׁלוֹן

ורבים מֵעַכְמֵי הָאָרֶשׁ מִתְּהַרִּים יִשְׁאֲנוּ בְּקוֹלָם כְּקוֹרֵא כַּחֲרִים

יְלֵילוּ כְּבוּרְמִים וְיֵבוֹשׁוּ כַּאֲבִירִים וְאוֹיְבֵי ה׳ כִּיקַר כָּרִים

יִתְרוֹעֲעוּן אֶרֶץ יִשְׁ[illegible] לְחֶתֶם וְלִכְפִיר יִקְצוּן רֹ[illegible]

כִּלְנָם יִשִּׁימוּ אֹרְכֶם וְקִנְאַתֶם צִמְּנָה כִּקְרְכֶם

יִתְּנוּ כְּנָאוֹם כְּלִיוֹת הַכֶּשֶׁן וְעַל יְשָׁעָם כְּעֶשֶׁן הַכֶּבֶשׁן

מִצָּה דוֹמָה קוֹנָא לָהֶם מִצִּיעַר וְיִשִּׁימֵם לְחֹפֶה לְעֵינֵי יִשִּׁישׁ וְצָעִיר

כֹּל יוֹם יְרַכּוּ אֶת חֲמָתָם וְהַשְּׁאוֹר בּוֹדֶה לָהֶם מֵעַל הַמַּצָּת

מְדֵעָה אֶל דֵּעָה יְשׁוּבוּ וּמִרְמָה תּוֹךְ כִּקְרְבָם יְחִשׁוּבוּ

רֹאשָׁם יִכּוֹפוּ כַּאֲנָמוֹן וְכַלְשׁוֹנָם שִׁנְּרוּ וְאַדְּמוֹן

רוּחַ עִוְעִים יְצִיר כִּקְרְבָם הִנְּיַת פְּנֵיהֶם עֵדָתָה בָּם

יַצִּיקוּ כַּמְלָכִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שׁוֹבֵעַ יוֹלֵא יְכוֹשׁוּ מִלְּשׁוֹת בּוֹ וּמִשְׁכָּבוֹ

לְחַטֹּאתָם אֵין חֵרֶק וְאֵין מִסְפָּר וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם יִזְקֹף מִקְּפֵי יְשׁוּפָר

בְּכַלְיוֹד יְצָאוּ אֶתְכֶם רַגְלֵי לְ[illegible] וְרוּחַ צְפוֹנִית תַּחֲלִיךְ עֲלֵיהֶם לְלֵילָה

בְּתוֹךְ פִּיהֶם סְרָחָתָם וְדָבָר וּבְקִרְבָּם נִיעוֹם קִנּוֹן וְדֶבֶר

לֹא יְבַלְּמוּ מִלְּמַעְלָה אֶל עֲלִיוֹן וְתִקְוָתָם מִפְּנֵי נַפְשָׁם מְחַלְּחִלוֹן וְכֹלְיוֹן

יִרְנְצוּ בְּיִשְׂרָאֵל כְּכֹחִי מַלְכִּיוֹן וְהִיא ה׳ עֲלֵיהֶם לְדַיָּן

אכן ממיעוץ שבתו הישגיח עלי ישמעון זכורה
ובמיעגלי צדק הנחני ושלח ליצירי הצאות תעלה
ואקום ואגיד ישינה מיעני ואפתוב את המלה
ואשפוך דמי כמים ואקריב מחלבי מנחה בשלה
ואזמר ליצור וישעי בטוחם ישיר ואזמרה ותהלה
ואכיך לשמו הגדול ואדשי תלתן אדת ומוקלה
ובכל יום ובכל לילה שפתי תגיע פיגעי גגלה
ואקרא בקול גדול ונפשי בקרבי תסלד נחילה
ואתנפל לפני צור גואלי באישון לילה ואפלה
ולבי כחלידים והמה לפני עלין מאקנ עלה
ובחבי כסים ועגור אצפצף ואצעק בקול המולה
ומארשת שפתי הקדש תהלה לפני יוצרה מגולה
ומנוע תוכחתי יקח מוסר ולא ישובו לכסלה
ויעזבו עצת יצרם הרע ויפקחו אזנם תורה
ובכו כלב נשברה לא ישרתם כום התרעלה
וישובו בתשובה ולכם אל יקנא בעושי עולה
ולא יכלו את ימיהם לריק ושנותם בבהלה
יכופו נאגמון ראשם ופיהם אל ישימו תהולה
ינדרו שינה מעינם ויבקשו מאליהן מחילה
ובאמרי תוכחות מוסר אלתי נפשם תחלה
ימשכו ידיהם מגזל וחמס וינאלו מכל מרחלה
וישובו לאחריתם וישובו אל המנוחה ואל הנחלה

ונראותי עביא ראיין בחטין מהגילא והדוים משפטי מלולא
שפוחתי נפי לפני שוקן בבו לבה שיאיר עיני ואישי יתן אהיכולה
ואוכיח באמרי תוכחות ליעושי עולה שיקדישו אתשבתיהם כמנהגה ומנוחה
ויסירו הרע מקרבם וישמרו בחילה וידרשו מלפני משא ומתן מיחילה
ומרוב אנחות צעקתי ליוצרי בקול המולה
שיפתח לבי וישים בפי מלה
להבים מנשול ולסקל את המסלה
כי כל איבה בקרבי סלה
ישבתי משתומם ואני בתוך הגולה
כי דודי מכני נסע ונגלה
מרוכא לארץ מבלי לחם ושמלה
שפל אנשים רומה לתוש ולנמלה
כספינה המטורפת בים ונחתך חבלה
ורעוע כמנא דלא שויא לחנלא

ויהי לתקופת הימים ואשב בעיר המצר
ואשא עיני וארא והנה באלפני המליץ
ואריס את קולי כחולה ואקרא מן המצר
ואומרה הושיעני אלהי כי ירך לא תקצר׃

ואעץ ואומר חייך אדוני השר
מתוכחותי לא יכרת כל בשר
בששון ובשמחה כל יום יתבשר
ויש בשאנן כמלך אשר בתלשר׃

וכל נפש עיפה לקולי תנסר
ומאמרי תוכחותי כל עריץ יגסר
יען כן קראתיו תוכחות מוסר
וכל שומרו מובן לא יחסר׃

לכן אנשי לבב שמעו לי הטו אזנכם והקשיבו לקולי
כואו ויניפים לאהלי אולי תבונו ותקנו לכם
כי לקח טוב נתתי לכם אל תעזבו
התחבקו וחר ויעמדו למולי ואגיד לכם נושם
וכנגי רשעים פ
לב טהור כרא לי ופך מספדי לנחול
ולתי יחושך פ
אנכי אלקים עזרך
כי תשלם שכר
לכן אחכה ויחנני
קירות לבני המו
קום והוכיח לאיש אוי
צרי לשונו שנון
יתיפך לאבן לי
אלה בעדתה לי
אלה החיישה מפלטי
לצור מעוזי

אשאעיני לגואלי יאזין וישמע אזני קול שפל אנשים

ויאמר לי לבני עד מתי תשכב לעצבון
ונועם אמרי תוכחות המוסר מתוקים מנופת צופים
קום והתעורר מישנתך והביאה לך שכר רעבון
ומינה את התוכחות אחת לאחת למצוא חשבון

ואקומה משינתי ואבינה באמונתם
ואראה והנה כספיר תמונתם
חזקים כענף עץ עבותים
ואלה שמותם לבית אבותם

מכירות לבני אזעק הוי אריאל
הבל שית אל ליצר פוחה וגואל
ויצילני מצר מתגאל
ויתן לי שלום בתוכחות אלקים לישראל

תוכחה הראשונה

תוכחה השניה

תוכחה השלישית

תוכחה הרביעית

תוכחה החמישית

תוכחה הששית

תוכחה השביעית

תוכחה השמינית

תוכחה התשיעית

תוכחה העשירית לאדם יוכיח לגופו הכולל
ואת האותיות הרעים

תוכחת האחד עשר לאדם יתוכח עם יצרו הרע
כי כולו חנף ומרע

תוכחת השנים עשר כאמירתו תוכיח לפני יצר עבד
ותגין יעלין מכל סך ועשרה

תוכחת השלשה עשר לאדם יתוכח עם אדמיקם
ועליה ישפוך חרון דמיתני

תוכחת הארבעה עשר לאדמה תוכיח לאדם אשר נשתכח
וכחלק מן אמיריו על צמחנו תתהלל

תוכחת החמשה עשר בהגיונה תוכיח לאדם הירוף אחרי תאוניו
ותוכיחו לשוב יום אחד לפני מיתתו

תוכחת הששה עשר לאדם לעזוב יעצת יצרו הרע
ואת מוסר אלהיו אל יפלת

תוכחת השבעה עשר תוכיח לאדם הכופח במעיונותיו
ולהוכיחו על רוב עונו בזון

שמיע עליון להגיון מלולי וַהַפֵּךְ מספ[ר] לי מ[ר]ול לי
פתח רביך יאירון למו[ר] ומוכיח תאיר [ב]ך לשנאלי
לך אעתיר יומי ולילי מיהדה העילני מי[ד] גוע[ל]י
אורה בכל לבי לגואלי כבור ידי ישוב [ב]
נגד היכלו את חנן כי הואלני א מישרים
שומם אישב לפני רבי רון ואדגן לו כשמח[ת] גי לי
ונחני במעגלי צדק וינין עדתי ותקבלני
מאשפות יעפר ואפר יקיבוני וירים מגי בלילי
יעוז ויישע ברוב חסדיו יאתרני וישיבני לשוב מהללי
זכד פזוכ מימיון קדישו יזכרוני וישים שלום כאהלי
ראה יראה את יעוני ויחליצני מיד איש אויל
אערון תחנתי לפני היכלו ואזכה לישלמו כמעשהו
אשא עיני לויצרי כי הוא מישבני ומפלמני
יכתיבני כתתי שם פזוכ עשל כנעמיתי
ישפתני יפטירו לפניו תהלי ויהיה לנצח עוזר
נא
פנה מי יצבאי אוחיל לישועך הושיעני צוני ונואלי
רצה אלי וחוניני והצילני מיד לחושבים רעתי
הצילני ישועתי כחסדיך צור מיומכי ותקלת לחטאתי ולמעלי
בך מאויבי ומיודעי וכרוב רחמיך תכונן את שכיר
נגב בכוחתי אל אכושה לצור בעוזה תמה
לך שפתי אהללוך לנצח קמי ולא יבוזון
ילא אני הושיעני כי אתה מנת חבלי ונו[ר]
כי תהלתך מכל יצורותי החישה מפלט לי שפכ

שפת אמת תכון לעד
וגו׳ בטחתי לא אמעד
לחם אכלו׳ פי נחני אסעד
זאת מוחתי עד עד׳

הושיעני צורי מאויבי ואל ישמח לאידי
לך אני חלציני מיד שונאי ורודי
בצרקתך הצילה מחרב נפשי וקבץ לנדודי
וזה החל לעשות וה׳ יתן בעד׳

תוכחה הראשונה

תוכחה מעולה בהוד וגדולה
וכל שומרה תבצענו מדרלה
ביתר יעוזביה תשוב תתפלא
ותישבר מתלעות מבטלי התפלה

לקץ האדם ויתעורר הנרדם
להתגבר נאדרת ולקום משנתו
ולא יבלה בהבל שנותיו
יתורה על גודל אשמתו
ויתן ישפת ליוצר נשמתו

את מוסר אלהיו אל יפרע
וירחיק עצמו מעצתי יצהרו הרע

היושב למען במאהבי כנחש ישקוף ועקב
קולו נקול ערוך נדף כצב וכתף תמיד ידף
על פתחי הלב מרחף כדלף חזק טורד וסוחף
כמין גבורה הוא מאופס כנגיע צרעת אדמדם
הולך אל צפון וסובב אל דרום מיסות ומתה למיטה ועילה ומקטרג כמוהם
נקרא בלילה ובחרב ביום ויך רע ב היום
מעורר את הרפבות פשטאה ודקדוקות

לכן נא הגבירים ועפרו אתה נקיים וגרים זרע ודשן עשו נאלף

מוזן נא אל בית אדוניכם ולינו ואת קולכם לילה ויומם בשדה ורבינו

הישוהו בכל לבבכם מרי אמיצאו הר כי קרוב הוא לבני אישך חוש

בושו בגבורתו עולם ובדרא ייצורים כולם

מיכין טורם ומאכלם ומשעבדים בקדם היכלם

הוא אלהים ומלך עולם אשר דכל בכחו לא נעלם

מניעך תיושפי תכל לא יעלם גדל יה שכוכם עולם ועד עלם

אוי לך בן אנוש יעקוב הלב ואנוכח

כגאונך תורת אלהיך תבוש ועכשפי יעיך ילדיך תלבוש

בגדי חמס יעליך תלבוש ובולעני אלהיך לא תבוסם

כחצי התבוללו תתמוש ומיאותך לא תבוש

כלשונך הרע תשבע ותבחוש ומכוערשוך הרעים כשיך ובחוש

את חץ נמוצות בעהבך תדוש ומיחר חית השדה עליך תדוש

מקנאיך הדעי לא תאוש ובקבר תיגום תולעים ותאוש

ועתה על בני תשא ראש ובלשונך הרע לעגך ויוש

פיך ישחל בים צרוש וגדודך באויר יקרוש

ישפתיך היו לקות בעצעוע תפרוש ונוחר מנושם יהיך תטרוש

על היעין רעה תחוש ולולה ויום לא תרגוש

תשכיר על הון ורוש ואתה יחבו ראש

לכן אזור נא בגבר חלציך ואל תתמהר בחברת בעלציך

תישוב כי עיר כי כעפן נחיך וחלציך הכלם כי לא זושלון ויוצרים חלציך

כאריה תשכון על מכבציך ותצטח על כערת ביציך

יצרך גוע בעצתיו ים ריציך ופרע פתאום בחכמיו יריציך

הגד לי על כי בטחת בי ואת נפשי לגעל ואמת שפחתי

כאון לבך בעשב השדה עבדתי ולאמדי יעצת הבל אחין שכחת

שפתיך בלשון הרע נבלת וזרמי מוסר לא תשתה

ברוב בסקך תתגלגל ועל האבוסים ממתן התגולל

כל יבוסך לחבל וריק יעמל ועל נפשך היקרה לא חמל

קרנך ביעפרה יענלל זכרמי חטאתיך התפולל

גאותך לאין לא ירדת ועל יצועי ארלין מרדת

אחרי תאותיך רעהנט רדת ומושם [illegible] ורדת

אוי לך ירוד אשה על תזנף ערפך הרשה

הגה השוחה לפני פעמיך חרושה וקומתך תפול לפני רימון ירושה

נבלתך כזבול כארץ לבושה וזקוק עפר וכיפים תגעשה

צחנתך יעלה באשה ותגפן כלימה ובושה

מה יקרך לבין ורמיה האכל חלקיך

ברוב שכול תרמה בלשונך ועפר האין יסמא אישוניך

זרון לקך ישוי אין ויות צפוניך תשאוך

תלך רכיל בעמיך וטוהך יחקר מעמך

על משכבך כלות תתעולל בהשע עלילות

כפיך נצרר בנכלות ולשונך דברי בלות

בגאונך תעשוב חוק בתכלות וכשפתיך תתגה שוא ותפלות

כאמרי בזמר אתיך ערלות ועוונותיך רבים בנבעת הערלות

כטוך הדחכה כולאר ישקו ותחבולות ארבע אמות נזירים גזילות וחבלות

ובעת [illegible]ך מנועם שונאיך תבלה כגבל חיי שוקתך

תתבאר באבודי כלי יקך ולאכל תרמך עלי צקך

מגזל וחמס בניך את דיי דיך נזדוע לא זכרת את [illegible]

תצא מביתך כיתלת הנשף ולפתך הולכים לחומו ישף

תתעה בהרה סורה וכשפתין תדבר הרה

בידיך תובל ישוא לבורה למולאת נרונן כמי המרה

תפרח כעורב השחור להחנק בכמי ישורר

כן ארם עדמתי בכוכך תתגבר ובגאונך תיעוק כי עלעוס כמיבר

השיבני מוסך דבר בטרם תיעוק בגבר

על דבר התדבקה תענבך ופנחלתי אבוריך ירדושים בעשבר
בגאותך תבגוד באמוני ישעני וכל מעשיך נכתבים בספר
מזעקת הדלים אזניך תעלם ועוונותיך על נאשך בעלם
לישועך יצויך הרע תהלה ובאמץ יד תפול ותתעלה
כל יכיר בתבלה תבל עופן מיעלין כנקב יבלה
כימך כיצחל ומים תמלא ונרננך מרישך כגלוב תלא
כלורקת אבמיך על העניים תעצלה ומעשוקך בבד שאול תעלה
בן אדם הודיעני את מקום משכניך ואת קצף כוס שכ—ך
כה הנאה תרוח לנופך הבנוף להשיבו לפני יצרך בעת בא
בבוקר תשכים לשוחות תראה מקומך המוסכ—ישך יי עיפ—יעסו

תקום כרחלת האשמורה ונגאתך לנעת שמו—ה
כאריה טורף תקום ממעונך ותהור אחרי ראות עיניך
תשליך מועלין עול תהלה ולשונך הדע נקוב תהלה
בגאונך כעשוב עבודת שוגן שחקים ובצבי תבוין אחר סוד משחקים
אשר פניהם כנאי כמוצק חזקים וניד כל עושי עול מאזיקים

רגליהם לר—ע י—וצו ובלשונם כלבב חרבם
את לבבות בעוניהם יחמורון ועל דם יעירם יעמבון
השקי בקיסם כתבו—ם ואש חמתם שובך נתם
יחטאו כעון כיצ—ם ויריד לארץ נצ—ם
על האבוניים ירוגון נאשם ולעונה יתפך דעתם ותירושם
נחומי ימים תמירת נפשם ולנצח לא ככב—ם אשם
כאבק ינוף נופם ושוו לישם זעגום ה יפול שם
בן אדם מי—ר המלט מיום ונל תלחם במלעלהם
לא כוחם ולא מיתרים כי אם לי חרה כבם
קום כרח לך מהדרך ר—ה כטרם יצחק עליך שמח ונגה
ושמע דברי כל נביא וחוזה ראית חוקי האלוק אל תבזה
ועתה אל כטוחך יצרף נהשיבה את תנוא בן
האם תחשוב שהשאול מבוש לך אויב לך על זוע מיבע לך
מלאך המות יענוד למלך וישוב בראשון את כיוצ
רע כוה למעלה מנך יעין רואה כי תעלה
תשוא עליך כושת עלונך ותצא בפתי כפש כישולך

ירוץ יזעק בי תפוקד אחיו יצרו ירע ישכן במשפטי האדם ובבהמו משלין בשמים

פתאום כמיטת אויב וראה בעיני כי

יגלה כרקב בעצמיו ולבשו קדחה בעצמיו

יחורה על גויה אשה נפשי ולא ישאר לו שם ושארית

בן אדם הנים העטרה מעל ראשך והסר המצנפת מעל פניך

פתאום יבוא בהיכלך ישעך והבושת יהי על פניך

זכור כי הבל תדושך ואש גיהנם תאכל נפשך

כמלאך המות נעשה לנפשך ובכוך העפר ואפי יגפשוך

חמתו עלין מוכני ת ודמיעותיך לארץ נתבת

קוביך העדינה בעברתי מתפנת ובטלן על כסף משפכ

נבלתך בידיך הקבר כוישלבת ולחייך את העפי רוחבת

לפידי האש מפיכוכך ניתלבת ואוכיך בדם תבוסך גלוכלבת

בן ארם כשאון לכבך הער לתשמיח יקון וידיד עלין יצמית

כיעלך יפ ח וגופך בקבר יקבית

בני שאול ת ד ונפשך נוגדה תהיד ח

הגיון לשונך עלין יכבד והרבוה הפלח ובטטיך

על ראשך הדינה אישתה ונפשך ישוטו נוכבי נשמתך

תפשוט ידמה ותלבש חדרי ותשול על לגך אימוה ורעדה

תשאר בישורן כאבן הומה ותשבב בחרבה בזוב האימה

מה ישיבך על ענוך לפני הכאיר אישון ענוך

היכול תוכל להגבר ואתר כצ עוב

הלא כאמרתי לך כן נטמאתי אהה עלי אין כוכרן בישראל נפמניתי

את כטוני הרחבה במהל ותמוך בלאתי ויוסף הדין על לבב לא העלותי

אכן רוח היא באנ ושי ישוב בטרם יבורת ואנושי

כמועשיו הרעים יפרוש ותורת אל יפ וש

על רעהו רעה לא ח רוש ובמעבורת קונו לשונו לא יחרוש

לעונותיו כוחולה ידרוש ויצל כי לעני ורושי

כצבי ירוץ לעבירת הונו ולנצח לא ירכ השו

וישוב נראלהיו על ראשו ויתפלל לפני יוצרו ויכוו בישוש

ידריב תפלתו בתוך אישה לולי ויומם

יקום בכוח ויתגבר נאמרי ויכניעו את רגלי האמרי׃
תפלה תפלתו בעתה ויעצל מיום ומביאתה׃
ובל איש המבטל את התפלה מיודעין אותו מופתים שלמעלה
ובעת ייצא את נפשו העפר ואמפ׳ יכפישו
יסובבהו כלאבי חכלה ונפשו עלתה רחב חלה
יפרחו אזנו הערלה ויעזיקוהו קום התעוללה
ונפשו תהי נדלה ונעי סי׳ ר׳ חלה ונשיי
תשובב פי רפה בקיש בעלה בעבור עונך אי תיגעלה
יכמורה כעפי בקרב ההעלה ולא תוכל להציוא תעלה

בן אדם אל לו עליך איך בעת לקבל יוליך
רחבת אחר תהלה בי ורחים אכרו את חליך
ובגיל ורחמי כנגבה מלעליך
ולשני בריך ראובין עין יכולך
ומחוץ ארץ פחים לאבל שיבולך

ועתה קום הלך לאביונים במאהליך והתהלמי אל חיים שאלך
עון הישלום ישוים כאהליך וויללני בנות שאנן
והטהר ורחלף את בגדיך ונשלך מיעלין יוע בגלגלך
ומחקשרת בגולל מידיך תשנב לבטח על ידיך
והזהר ולא תחלל את דיך ויזיק שיזוך יצוד תיבורתיך
ועזוב כידך יוצע כשושנתן נעצר את אליון בתשובתך
ששון ושמחה ישרון כפיך ויצוך שלל את שיבת חשיך
וריון כצבי אחרי מיערין יצבעך אליך בבואם אליך

ולילה ויומם תשבה בנידך
ובתשובתך תטיב את גידיך
ועזוב מידך את תהלחיך
ושבת יעלה את עין

מה נעים [illegible]

תוכחה שמנה

תוכחה יקרה תציל לאדם מרע
וכל שומעה סגור לבבו יבקיע
בתוכיותיה תדריך לאיש מוסר
ובאמרותיה תוכיח למפרי לשון

לְמוֹד הַדְרַת וְתִקְוַת הָאֲחִים

יְכַבֵּד אֶת יְהוָה מֵהוֹנוֹ וּמֵרֵאשִׁית כָּל תְּבוּאָתוֹ׃

יְחַסֵּר צְרִיכֵי חֲנִנּוֹן וְיַחֲזֵק עֵינֵי אֶבְיוֹן׃

אַתְּ רִבְבוֹ הַעֲלֵל יַצִּיעַ וּמִיקוֹם מַכְבִּיר הַגְאוֹ יָנִיעַ׃

יַעֲצוֹם עֵינוֹ מֵרְאוֹת רָע וְיַעֲצֹר פִּיו מִלְּשׁוֹן אֶרְשׁ׃

יָסִיר מִלְּכְלוֹת הַשְּׁפָתַיִם וְיִשְׁנַב לִבְלוֹם בֵּין הַנִּשְׁעָמִים׃

יְתוֹדֶה לְעֵת שׁוֹמְעֵי שְׁמַיִם וְהַקּוֹב וְהַנִּשְׁמָעִים יִתֵּן בְּמִיצַּ

כֹּא אִלְּמֵי מִדְיָנִי יִתֵּן מִנְּפָנָיו — וְאִם לֹא יִתֵּן וְיִשָּׂא עֲוֹנוֹ

עַל יְצַרוֹ הָרַע יִתְגַּבָּ — וְעִם מְיֻשָּׁס אַל יִתְחַבָּ —

יָשׁוּב לְפִי בּוֹרֵא רוּם וְתַחַת וְיָצִיל אֶת נִטְשׁוּג מִדַּת יִשְׁתַּ

יְחַזֵּק בְּתִשּׁוּבָה בְּיוֹם חֹפֶן וְלֹא יִקְשֶׁה אֶת עֹרֶ —

יָסִיר מִקּוֹב לְנוֹכְרִי לַאֲמָלֵא וְיִתֵּן קְדֵאָה לְאֶלְשׁוֹן יוֹמָא

יְרַחֵיק לְיִצְרוֹ עֲבֵרָמָא וְיָשִׂים עָלָיו לְהֵיוֹ כְּשֵׁר מִרְ —

יְחַזֵּיק בְּיוֹד לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְיוֹדֵי לְאַלְמְדֵי וְנוֹרָא

יִקְרָא בְּיוֹד לְאֶל הַתְּמִימוֹ וְלֹא יוֹסִיף עֲצֵב עִמּ —

יְעוֹלֵיךְ מִיְּעָלָיו הַגְאוֹ וְיֵצֵא מִקִּבְרוֹת הַתְּאוֹ

כְּעֵפֶר שְׁאֵה הָרִיחַ שָׁחַד וְהַכִּיסוּפִים לְצִים יִשְׂחָק

יְבַקֵּשׁ מְאוּלָה עֹלֵה שְׁמָהּ וְיִתְעַבֵּד לְמַעַן נִשְׁכְּחָתוֹ

יִקְרָא קְרִית שְׁמוּעַ עַל מִפְתָּהּ וְיִרְוֹשׁ בּוֹתֵלָה עַל גּוֹדְלָה אֹתוֹ

יָסִיר הַבַּדִּים הַצּוֹאִים מֵעָלָיו וְלֹא יַטֶּנֶךְ אֶת כְּעִי לָיו

יוֹצִיא הַחֲמוּדוֹת מֵאוֹרְדָיו וְאַסְפַּסְתּוֹ אֵשׁוֹר בְּקִרְבּוֹ

יִלְכֹּשׁ הַשֵּׁק וְגַל כֻּתָּנְיוֹ וְיַחֲזִיק הַדַּע מַדְלֵת פּוֹתָנָיו

בְּתוֹרַת אֶת כְּיוֹתָיו לֹא יִתְלַבָּ וְכַוֹּצֵא שִׁנְתּוֹ לֹא יִשָּׁפָה

אֶת כְּיוֹתָיו לֹא יִתְלַבָּ וְלֹא יִתְיַסּוֹכֵא נִוְּלַבָּ

עֲדֻלּוֹת כְּיֵשׁ אֵל יִשְׁעָלָ וְיַחֲבוֹל עַל יוֹנָק וְעַיָּלָ

בְּכוֹת גְּבוּרָתוֹ אֵל יִתְהַלָּ וְעַל הָאֲמוּנִים לֹא יִתְהוֹלָ

יִתֵּן לְאֶלְהִים פִּי רָ — וְקִרְאַ תַּבִּי — כִּסְּרוֹ

יַכְנִיעַ גַּאוֹתַ לְאָרֶץ וְיַעַל מִבְּלִיוֹן וְיִתֵּן

יְסִיר מִקִּרְבּוֹ כָּל תַּאֲבוּלָה וְאַרְצוֹ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ

יִתְהַלֵּךְ בְּאֲמוּנָה בְּקַלִּינוּת וְלִבּוֹשׁ כְּתֹנֶת מִלְּבוּת

יְאַוֵּר לְשׁוֹנוֹ כְּנֶגְבָּלוֹת הַפֶּה וְלִמּוּכָתוֹ תַּעֲלֶה אֲזוֹנִי וְמִרְפָּא

וְיֵאָתֵ יְשׁוּם לְנֶ — עֵינָיו יְשׁוּשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂכְּחוּ בְּתוֹךְ בֵּיתָיו

יחוק מרשעו נעלי המנוף ונפשו לא יבחל נופך
יעבור על כל כלי חמדה ויהי ישקוד על הפרוצים
מראות בדע יכפה אישונו ויחזק השוקד בפיו לשונו
ימחול על עלבונו ויחלק לרעיים קולבונו
כעצי ירוץ לעבודת קונו ובמית הנפש ישתחוה
יעבוד את אלהיו בימעודו וחסד האל יהיה מנת בעדו
ישתדל בתפלתו לילה ויום ויתחנן לפני נורא ואיום
את עול אלוהיו יסבול ולמנחת עלהו לא יבול
על אנשי עדתו לא ימישול ולפני עוך לא יקשה
יחלק לרעיים משוב רעבו ותירושו ויעשיכו הצניף הטהור על ראשו
יאכל יגיע ולא יבזבז יום המיתה תבוי ויזכור
וישוב בתשובה כטרם ינופו צללו וירדוש מחילה עלוון בעודו
ויקריב את תפלתו בתור ונזכרו ובשיב את הגמלה אשר גמל
יכוף באנכון ראשו ויאנקו כשמיחה תירושה
ותן לכל שואליו בחסדו ולא יפלו לעיכוו בנבלי מאשרים
יתהלך באמונה עם עדתו ולא יחלל את דתו

אל תונח את עמיתך ולא ילבין פניו לבושתו
ישלח לחמו על פני המים וכל מעשיו יהיו לשום שכים
ינניע גאותו עד לך שחוח ויעשה עצמו כעפר תתיחוח

בן אדם התבונן וסקור את עינך ואל תבטח על בינתך
ישים הצדק כתון במאזניך ולאמרו התונח בטרם תשקלנו
הוצא הדעת מלבביך וקח אמרי בלבבך
התהלך באמת בתוך ישרים ואל תיבה עליך חוכיך
התיצב בקרב עולתיך ואורייתך את עיניך תלאותיך
פתח לי את דלתי טוהרתיך ואעיד לך כיה יהיה באחריתך
אין תדשדש בגחשי עדים ומיחר תשכב כיעפר עדים
אם הון תרום ובקבר תורעים תדום
כל יצוך דשה תתעוש ואתה אכל ותנוח ראש
כצפור תפול אל פח תאוליך אש לא נופחה
נבאזנך תשמעות בפקודיך ולא תזכור את חרפתך

חיך כְּעֵדֶל הֵעִיף הפודֵיך וּזְמֵן מִנְגַּד עֵינֶיךָ אוֹנֵי

הַוּוֹת תחישוב כקיבּ מעונך ותהי כעשועג ממרחשים

העונות תקשרם כידיך ורחפוך עד אבדך

רבבי הצדיקים תְּפַלֵּף ופנך נעזרב ד תחיה

יבוא שלוך ישבי תשכב כיתון יוֹלֵךְ

נפשך תשקר מוד צָרֶיךָ כי כשפכו ע ליה צנקוה

ראשך הבנוי כאולם ישוב לתל עולם

צוארך העופר כמו מגדל הן כעשו ימין ותבלע

מצחך כְּפֶלַע צחוחו יֶרֶד לארץ נצחו

נחוריך בְּאֵלוּת בְּמֵי יוֹחֵם

עינך חֲנִיקֵךְ וְנִבְרָחִים יוֹן לְמַה לְךָ רוֹבְצִים

אזניך כנח לרועשים בית מושב לנחשים

לשונך הנבער מדעת כי תאב לנחתי עלים

פיך את רחוקים הָבֵר ישפך דמן כדם הַפֵּר

שיניך כְּלָשׁוֹן הרע בָּאֵשׁ דולקת יבדת ה כל שפתי חלקות

שיניך הַשְּׁנוּמִים כַּחֲבוּרוֹת והיו באמנים חיבוק

לחייך כְּאַגְמֵנִים סוֹרְרוֹת בְּתוֹךְ הֵעֵפֶר צְרוּרוֹת

פניך המבהיק כְּתוֹאָרוֹ יְהֻפַּךְ נְבוּשִׁי עָזֶךָ

חזיך המרגיז כַּטִּיחוֹן בֵּית עִנְבִּישׁ מֻכְטָחוֹן

לבך תרועד כשושנים יעלה עלון קמשונים

בטנך כאוצר מליאה ורחבה הֲיָעִיז צִפּוֹן יִבּוֹא בָהּ

ידיך המזהירים כִּי יְרוֹמֵם בחומם נדעכו כמיקומם

רגליך הקלים כמוצתם ישבנו כתחתיו אֵיתָם

גידיך הנמתחים כחבלים יאתזום צידים וקכלצ

חלציך ורוחב מתניך אשר אתה נשען עליהם

יחד על עפר ישכבו והרמה תשרש משלחם

בן אדם המתבל כי זה כל האדם ומופו ישכב בקיר ובדם

פֶּרֶד כֶּבֶל יון וחרץ ולשונו יְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ

ישוב מעונו ומוכל לקברות וישליכו אותו באחר

תואר
יכלה
יעשנו
כיד
ימע
יתן
יפיץ
פתאום

בן אדם

ישים
הסר
פלס
הריח
לשונך
ואל תתחבר עם עדת הנעלמים

ועתה בן אדם
גחר
עמי
כי
בכל
כיתי
פתאום
החרג
יקחו
ירחוק
שפתיו
לשונו
ם

חמאת
כנחש
מלחיון
הרשת
לבו
מקרב
נחמית
בגיא

אוי

תשבית כוין כי יתאדם

לכן

לשון

אות

נצור
הי
אם
שוב
שוא
הורה
לשונך
בשם
הכנע
אל

אלה התברים שומרם בעינך כאישון
ולשונך אל תשימהו כשלוש קלשון
שוב בטרם תחנק בנחל קישון
ושפתיך ינובו דעת בטוב לשעשע
ימין ושמאל תפרוץ כמימי פישון
כי מות וחיים ביד לשון

בן אדם קום ועיין לפני שוערה ונקש מחורי כותלו בשל השוקף

בצוריאה לשונך ולא תמלט ובכשרך ירוקה לא תהיה נבג נמעה

רחץ את חלאת לבבך וישפון נכמים את חלדיך

את נפן לשונך היש כתשובה תנכוש ובקשת אלילים לשון נכרית

הסר את הרע מעמיך ולא ילין רכוב בעמיך

פיך את הפתח כרצח וכיחך לא יחרד כי חרב

נפח באלוהיך ועלע לא ירב באלוהיך

העבה מיקרך רוח יעושים ולא תגמגם עם הכי קיצים

לשונך כתורה תמיד ישנה ומיוצא שפתיך אל תשנה

ישמע רבי כל נכיא וחוזה ואת ענותי שני אל תשנה

שפיך אל יהגו בערה וטובך לעד לא יערב

צפה תמיד לביאת הגואל והגרע ישיחה לפני אל

מראות ברע עצום אישוניך ושים כמחסום על לשוניך

בגדי בעניה עליך העפוף ואת לשונך כמרע תשפוף

את חטאתיך כתשובה היה חוקש כטים תמיד והיה עין יבש

אל תלבי ברה לבלי חוק כי כולאך ימוטעלין ידחוק

את לוז אקיניך בפלס השוקל כי עוף השמים יולין את קולך

ועתה בן אדם לקן מלכי עליך ושפך כיפך קנה העלום חוכי עמה

חדל מולשוק ריע כטים ימינך לעפר ויסוי כנשלין נל עשנך ומטאתך נמוף

אל תירוף את בני הבליך והבל כעיכים את חבליך

עזוב כשרן ויוע כוילין ולא תטוף את ניש לין

השלך איהגוא כיש לין כרחל ונתשות יהיה כיטעלין

חשוב כחשוכאפרים יצוף צלך ויצוין כיבל צדר ונזקיצילך

אל לביהום את עינין ואל הבטח על כיעוניך

המרפיש כות אוך מיריעוך ובקשו מחולת על יעוניך

כבד את ה׳ מהונך וירחץ הנזקל מיהין כהונך

פרוס מילחמך לאמיונך תיאר נניס לבנין

אישר אנוש יעשה זאת לקיים תוקף התונחה זיאת

לישונו לא ענני עזות ויעיבו כנוים ה׳ תחות

את לבבו העבל ימול ועל נפשות הלוים ימול

לבל יל ואכזון מטוב ממרו יעמול ומיין מישור לא יבין ומוכיח

יוד"ר לאל בנועם קולו
ואור זכותו יאיר לחולו
ילך לקץ ויעמוד לגורלו
כמשפט הזה יעשה לו

תוכחה השלישית

תוכחה אומרה עניי
לעניי הנראים קרואה
וכנשר היא יד
לחובים לבעל

תִּתְבּוֹנַן הַשּׁוֹמֵעַ וְיִסְתַּכֵּל הַזּוֹרֵעַ

לְהִתְעוֹרֵר כְּעֵשֶׂו כִּי קָנוֹ וְלֹא רָאוּי לְיַעֲקֹב קוֹנוֹ

נָסִיר אֶת הַקְּלָלָה מִקִּרְבּוֹ לְבַד וְיִשְׁפּוֹךְ לְפִי יוֹצְרוֹ דְּמוֹ דֶּרֶךְ לִבּוֹ

כְּחַסְדֵי בְּרוֹאוֹ יָשִׂים יִשְׁמָהוֹ וְלֹא יִהְיֶה לוֹ אֱלֹהִים שֵׁנִי כְּנֶגְדּוֹ

כדו מנשק כדונס

יִתְהַלֵּךְ בֶּאֱמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם בְּלִבּוֹ וְאֶת מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו

יִלְמַד וְלֹא יִסּוֹר לְבִלְתִּי עֲשׂוֹתָם וְלֹעֲזֹב יוֹם לֹא יִתְרַחֵב דְּבִירוֹ

תהלים ל

יְיַשֵּׁר כְּאֹמְנֵי אֹהֶל אוֹרְחוֹתָיו וְנֶאֱפֹל בְּטוּב לֵבָב אֲרוֹחוֹתָיו

מעודו ובו

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם וְנִחְיָה בָּהֶם יִקְרָא לְעוֹלָם לֹא יָמוּט

יְעוֹשֵׂהוּ חֹסֵן עַם בְּנֵי דוֹדוֹ יְשֻׁשׁוּן בְּשָׂבְיוֹ בְּתוֹךְ מְדִינָתוֹ

יִפְרַח וְנֹאמַר בְּתוֹךְ קְהָלוֹ וּבְקִהְלַן חֲבוּרָה אֲשֶׁר יִתְכַּבָּד

לפשוטו

יַחְלֹם לְאֶחָיו מִיטוּב אֶסְמָיו כְּהַתֵּת הַטַּל יִהְלֶה עֲשָׂבָיו

עליון

יַחֲזִיר כְּתִשְׁעָרָה כִּימֵי עֲלוּמָיו וְיָגִיל וְיִשְׂמַח בִּישׁוּעָתוֹ עָלָיו

כתיב

יַלְחִין הַגָּלֶד מִיָּדָיו וְאֵל לֹא פָּרַשׁ מִמֶּנּוּ יָדָיו

לְיָשְׁנוֹ יְהִי לָךְ בְּנֵנָה וְכַאֲשֶׁר יַעֲלֶה אַל יִתְּנָא

נִגְרַר לְתַשְׁוֻכָתוֹ וְיִסָּפֵג בְּצִלָּה וְיִגְיַל נַפְשׁוֹ בְּיוֹם מִצְוֹתָיו לָהּ

כְּמוֹ כֵן מִנְּעוּרָיו וְכֵן לְדוֹרוֹ צִוִּידָה וְיִבְנֶה לוֹ בַּיִת עֵדֶן מֵעַתָּה

יפה לעבודה

לְמַעַן יִשְׁמְרוּן כָּל חֻקָּיו וְכָל מִשְׁפָּטָיו וְיַעֲשֶׂה אוֹתָם

יִנָּהֵג שִׁנְיָנוֹ כְּמוֹ בֵן וְיַעֲלֶה לְהַכְעִיס מַעֲנֵהוּ

יִשְׁקֹד עַל תְּעוּתָיו פֶּן יִפֹּל וְיִתְּנֵם לִפְנֵי אֵל נוֹרָא וְאֵיוֹם

יֵשֵׁב עֲקֹרֶת חֻצְרוֹת מִשְׁכְּנוֹתָיו וְלֹא יִכָּלֵם בְּהִבָּלְעוֹ יָדָיו

יִתְּנֵהוּ עַל גּוֹדֶל אֲשׁוּכָתוֹ וְהָרֵק יִשְׁבֹּת לְזוֹעֲפַת פְּעוּלָּתוֹ

יָקוֹם כְּהִשְׁכִּים כִּי אֲחָרָתוֹ וְיִדְחֹק בְּאֹר יִשְׁחָתוֹ נַפְשׁוֹ

יַעֲטֹף צְרוֹר כְּנָפֶיהָ וְיָשִׁיבֶנָּה וְיִדְחֹק בְּאֹר יִשְׁחָתוֹ נַפְשׁוֹ

יָשׁוּב כְּעֵבֶד לִפְנֵי הֵיכַל קָדְשׁוֹ וְיָשׁוּם כִּי אֵל לֵאלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ

יִשְׁוֹר הַתַּעֲלֻמָה עַל מִצְוָתוֹ וְלִמְנֹעַ לֹא מָנַע חֲשׁוּקוֹ

יָשִׂים כִּתְרֵי הַקְּדֻשָּׁה עַל מִצְחוֹ וְלִעְשׂוֹת הַיְשָׁרָה בְּעֵינָיו

יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ כְּאִמֵּת וְהִבְטִיחַ בְּכָל יְמֵי חַיָּיו

אִם הוּא יוֹדֵעַ אֲנוֹשִׁי יִשְׁפֹּר וְכָל הַמַּתְּנוֹת בְּסֵפֶר

וְאִם הוּא עַם הָאֵרִין זְבוֹד יָשִׂים נוֹן הַנּוֹעַם הַשְׁלֵם צְבוֹר

כִּי כָל הַקְּלוֹת הַהֵאָתוֹת שׁוֹמֵעַ כֵּן הוּא סָבָל כֵּן הוּא יוֹדֵעַ

דַּק אֵת לִבְכֵן כְּדוֹעֵךְ יְכַלֶּם הֵן אֵל נִכְאָם לֹא יְגַאֵם

יְשַׁפּוֹךְ אֶת דָּמוֹ כְּמַיִם וַיְבַזֵּק אֶת דְּעֵיתוֹ לְשִׁכְּרִים

ובזיקו

וכצאתו מחצר בית הכולך ויחמול על כל הולך

יחלך מיושיע בפיו לעבדיך וישמיעו נפש עיפה ורוח

יתן כבוד ינתנך ה' ורוח נעלה בעלו

יקבע לו עתים לתורה ויודה לאל גדול ונורא

ומאז ישים לדרך את פעמיו ויקוה לאל עושה ישרה במשעיו

ובישם יפה ריח ויצא לבקש מאנלו לחזות בכבוד ה' ולבקר בהיכלו

ימגור על אלדין וישמע בקולו כי פועל אדם ישלם לו

יבקש את כל זכותיו ומאת קונו ישאל לו רצה מכל קרבנו

יפתח לו את אוצרו וישים שלום בקרב חצריו

ירבה צאצאו זכרו והמלך חפץ ביקרו

יתן עוז לבו לו והי כשר להם בחוגיו

יחמה כצל ישודי ויאר לו תורותיו ישרי

ימיר את הקטן במקרו עם הלמדנו לא ישוים אתו

ישובע לאפיקי פרסהו ותשבע נפשם קורנו

לחם שכלים יטעם ומצדקתו עומדת לעד

לו יצדק תמיד ויכבוד ותן תרומת כפיך

ויגיד עליון בפיו ובמרפה לא יתקוממו

מכל צדקה וכל חסד יצילהו ועל כל מין בינתו יגדלהו

מוגיע כפיו שבח את כל עמו וישתדל לקיים הפרשה שנתבטלה ואחר תצום

יקבע לו זמן קבוע את אחד בכל שבוע

מאזנו בידו לתת נכון ואכל לחמו אכול ושבוע

לפני עוצבו כהשיגה יתנהג ושכרו פרי עץ הדר

בן אדם התפוח באמצע התוכח זאת כי עורכת העדים בקרב העליזות

תפיק הגיון בלשונו והשכר כתלעות קנאו ועגלו

אמת הגד חכמה תכישוך לו יתן כחנה

אורח חיים כיחוכותיה ויגישך ובוד בנתיבותיה

תוכה רצפת אהבה ולפניה הדון באבה

כבדי סרעפותיה תעלה ותוציא כל פוטל בהעלה

מי מנוחות בתוך שעולה ובריתו כות תתן לו

תגיד אמניה לפי שוכן זבולה ורצפיה את כל עץ יבולה

תקריב הגיונה כמנחת העולה והשב הפרוא ום מרין עולה

על ה לתת תקניחים תעבוד ואתה נתן לו קנין תשכון

את שעבדים תעבדם ובישוב ושבה תגורם

איבריו בקנאתי דברתי ומיושבו ת בם ל

כל חומו וקנאי לא יעניזיה תשובה ולאיש חמי בתוי שתויי יקבלו

כפול תת לא אמריך לנאים תשקה ישמיך

באמת וכתמים כמעבדיו ובלשונם לרקה בי

להכרות ישפתי א חלקות זת לבש בפתה בלקוח

ותחננן כיוכל לבא בפתאים יעמעבלים מואנשים החטאים

גם חדום מתקבל כפור כיוריעים וכוכב לבבו נמסך נוח עוים

מות הולל ומשתגע בשגיון סכלו חם ל לב ואבי רה לו

נבזה וחשל איש מאום כעצבים הבאושים

עד מ תי תרדוף אחרי הקנאה ויכוי חייך הירשם בעטור דר

מחמם כפן הבואיך ישואר ונפשך בעמיך תשאולרי אי

בכל ום לשקר יתשבע שבועה ובטהר הוחבה גדל וחמם שבי עה

תחנן כלל ים אשר לא ידעו שוב לעשה בוריע שוחמשפ

כפיך תעני ני ה תוע ה הבחתיך צאצאלה ונעלה

קנאתך כלבבך כימי תרועה מחי נולנלך בוקר בקרבי

אוי לך בן השנואה ואולתך כמסול שנואה

לבותי הרוף אחרי הקנאה ותכיא עלין שאת הבלאי

הלא ידעתם הקנאה בחוב ביעה להזדוף אתתיב שארו מימנו ינועב

כאנו עלין יגבל וכויעתו ידי נבבל

לבבו ימם לשחת ותחתנן

יגלות כחצי כיל ונעצר הבדוסף הבבי

לעגה ולוש ימלא נידונו ישואתרבי יאבל אתיג דלנו

הנעץ תעלמך בצעמים הירשיך ששקבן ואינו

בקקנו תחוב ה ישנאתו ויבלהו איש קשא תו

תחת לעונו יאון ועמל ומקנאתו מעלי בדו מעשה

מחמידתו ישב בעבול ושקמו והיו יאבל החנמל

מקנאתו אזכו ויבואהו ירש בעצבו
עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים
בתוך הארץ טמון חבל ויצויר ככלה מיני חבלה
יחמוס בגפן בשדה ובקרב יבלה כשדה
זרועו ישבר כמקלמוס ומקנאתו יאחזו כולמוס
בחמתכוחו יצוץ בתחמוס ועל קדקדו ירד חכמס
יבלה כרבבל את יניו ולהמיו ויצא בפיו נפש מישנו עולמים
כבל כוזין תקבלע מחכמתו מראשו תתבלע
ירדוף אחרי דברי בלע ונפשו ירע באכבבתבלע
כמלו בוקוט ומקטאיו פניו יגנקוט
בלשונו הוץ לביות ולחין ומחלאת קאתו לא ירוץ
בחיין יבלה את כביזו ולא ירי אחרין נכזיו
בפיו ירבו תרולו עוד ועוב באוהלו
ייצרו צעדי אונו וישכב כחרפה במיעונו
קנאתו בקרבו כאיש כסוחה ואחריתו באחץ צרה לשוא
כלף: איש הבעד קיאתו ויצוץ כמי נפש בתוך רשע

קנאתו כקדכו לוצצי שכורה ויין כיום ארבול אשמורה
באשמורת הנוקר יעוכך והצויר כבוצחן העמים
רוח ריעה בגלל עת הבעתו ואז יעשן אף ה׳ עליו וקנאתו
את עפעפי עיטו יקח לחות ובצצה בו כלה׳אלה יזאתו

כן אדם אללי לי עלין איך תמוך בקנאה כיש לוך
תתיצב בממלכן שלשמאלוך ומלאך המות שמה לגולכך
תישים כיאשך ניר כלי לוך ותרוזה נעצי א דרי נלוליך
כלשון הוץ נגבת את חלליך אוי לך יעל הוץ מיעללוך
שכך תפוח עלי גלליך כי נלוזתה כאבל תלדוך
ממגל ותגוע תלכוש כידוך וכרוך יבלו כל חמודוך
תתפאר בגידוצ לצעדוך והרמה בקבר תסעדוך
מדמי האביונים הגלא מאזין ואין לך מי ינודיך
ייזכוך מרי סודיך ולארץ יפול יסודיך
תבלם מחמס בדיך ותשכב בקבר לבדיך

ועתה בן־אדם לכתי תדבר אתי ישבי חיק בכל דברי נבואה

אם את־פרקשנה תבכיר את־רקמתך ידי לשעמה

לכן כבעלותיה אל־ועלה ובנתי כותיה אל תקי נפלה

שיניה חדים כישיני לביא ועל יורפיר תביא כלא

[illegible]

אל תהי כאיש רבעים להדויח לך פשעים דאפון נפש וכלון עיניכם

לפיכך רשעה נתרפה שונים ונפש שכניה יושי פתנים כי הרה הוא לתנונים

[illegible]

עם הקוראים ויהי ומוכיה כבתי עמי ויראו ישובה ישובה

חמוראתה בתוכי כעטין ישמיר כחזיר ושעת כראש אמיר ובעגלה במלאה לה יעמיר

רחיר ואל תתני כמיעה ולא תחטא בכל שוחך אוי לך מעודל עונה

רחתרחץ פולמני חץ קשתי והשמר לבל הלבישתי כי בנחל ישתון עשתי

אל תשלח ידיך הצל נפשך ממונת עירך כי לפי כאשר פיעי רבי

כר הרצות על־שוכבי ופך רשור ושמחו עמי כי ישוחש רבבים לחמי

מרוכות ידיכם נתעלה ולשונכם עון־הלה תגבה לענישך מפרעאלה

נוסעת חט בעיניכם ואין עיר מעולה כראי כי בעמק ישאו לכל רקיעה

תצוד בלענפש נקדה ומם במלך הכאלה כי נעשה

תהמה בעי דוב כאמיה נבדיה ושיש מים בעשני פוריה פעם ומבוכי ומכה

לענה ושוש נבוזע בערמוניה זנגע ויקלון יפריאו שיעה כי עשומים מלאכה

בן־אדם הנה גלית לך את מצפוני סתריה

מהר המלט לעשן ואל תביט אחריה

ושמת שכין בלועך והתרחק מבוס שמריה

כי חדרי מות יורדות עמקי חדריה

כושת וכלימה ואכני אלגביש תחצוב מחדריה

בן־אדם הלא ידעת את מכואה כי עברתה בקמל בניאה

כאריה טורף היא כוזאה וככפין השוקד בחשוכה נבראה

בעיני הבויות ישעואל הד וכרקב הכסיל ישנואל הד

פנו חאים נכבית בראה וכמה קוניה תצנח בדואה

בהדלי חשוך הדועה ותעשן בחיה רעה

בידיה שופר תרועה ופיכול אחות בעדעה

בן אדם הנה לפניך מזומן מזון שבועה
שם תחזק בכלים אשר לא יחסנו ישובו׃
תפול על אימה ורעדה ונכלמת כבוה כלויה
תשכב בחרבה אדמה יוצע תחתיך ותכסיך תולעה׃

התוכל בבושת פניך ראשך להרים לפני כולא ורוצה לחוס
מה תענה לנואר לאין ולדרים ואשך לא ינקה לדוני דורים

עד כמתי תכער כאיש קנאתך ותבטח על חדרי מעגלתך
תחשוב כי לעצת תעשה כפוריך הנה אין אין יוצא לדעתך׃

היגול תוכל לגרשו כיעוץ כתוריך הלא תכסך כאלמלך ונמהר באיך

ועתה הדבר סך מעגלי הזנאי ומיך לבבך העיא
וערוך לפני אל שועתך מיחי לך כבערי הישוע
ויצוח כמלכך ומשנאך לעזבעה שוב לפני מדא שחיך
כי הוא כרחמין יאיך ימך ושלחה בשמיה אלקיך

יושיבך ושמח וישקט לאורחה לך בצר כוי טוחות תאלך
יקום מאשפות עפר לו אשרך ותאכל בשמתי הגנך ויסשיך
גן עלין מוד מוך וישלח לך כרכי כמיניך
ארי מעלין סגור בקלון א בנעימים יפיך אב חבלך
ישמר נפשך מוד עוטיך והוד והדר בחמדון יעטיך
את אין רפוגה נתי לון וזרחים לא יאכלון חילך
תאכל בשמחה יאכלון ושעון שמיה ישבון טוחבלין׃
תשוב לבטח בקרב חציך וכפך וחרב כוי לאן אויביך
פל ויאבדו מפניך כל לוחמיך
הון ועושר בביתך והאל ישוב ישובותך
ירום ויגביה כוכב קנעתיך ותאריך ימים על ממלכתך
כל יכמיך יעל אדמיתיך
כחך תניה בפוראך וקצאתך כאן תניה בפוראך
יגין עליך זכות כוצן כיך

תוכחה הרביעית

תוכחה מיוסדת בנועם פתח
ממולא תרישיש שוחם וישפה
נמב הגיונה אדוכה ומר פאד
תוכיח לבעלי נבלות הפה׃

ישמח האדם ויתן הודאה לאל הנעלם
על אשר יצרנו וצויצו לאהבה עולם
לראות השמש וזיוה והירח כסדרם
וזולתם הנבראים ממנו ומחלקם
ואותות צבא השמים והילם
וצמח האדמה הצומחים על גבו תמיד
ותנובת השדה והאילנות פריהן גדולם
ותעלומות בני האדם יצאו לפעלם
ושכיות החמדה בעין הרבים והאולם
והרים ועבעות צנה ואלפים גולם
והוגים ומלכי הארמה היושבים בהיכלם
ורמש וחיתו ארץ יחדיו בקולם
ועוף אותם ומיכין טורפם ומאכלם
מניגם בכנופיו ומעמידם על תלם
ויורן ויפארו ליוצרם בשירם ובקולם
ישירו לאלהים חיים ומלך עולם

בן ארם ואחדי אשר הוא אלקים אותך אתם לאשות
ויך תעלת ושטש לדך על החלבים ועל החסנות
הקשית את ערפך הקשה ומרית בגאון כיות העליונות
ובחסלך כוחך והנגע עמר בעיון נגיעת חזות
לכן ישוקך כפתניך ותתלש באצבעך ושיערך מגעת שלהיך בן חיל
ואמרת תמיד בשוקדים שקדה כלה חיל וקרות עינים
צירים ואחבלים איחזוך כמיולד כיולדה ראיזנך
קרות הזמן ראי כוכב ונגיש תחלואים כמיהרון
מנוינם ישובתך יחלאיך ומקרבתם כפי הדרוך
בעבור אשר נטרת בטוכב והלכת לך פשיע
בגאון לבבך תקנגבך כיתך כלה ושנאת חכם בקרבך תחוב ד
לרע תאהוב כאויב כל חגובך ומחסאתיך ישאל בפניהם כל היכר
נפשך תצחק כל רבבים ובצלת תחבר
תדיוך את תאות נפשך בכמיני ולבטך מזמין דוח אל עבוק ומלח קדמות
שפתיך בשוק תחות תהת בגיא צלמות בכל

קנאתך	כקיא לכבך צר[illegible]רה וכיהן ישאר בשרצפה
דוד	נמר[illegible]ן ונון ומאחי כרמיה אל[illegible]
כתמות	ימים תהמה ימחנך וישרו קשר על המיטה
זרין	לבך ישיאיך רוח רעה תעיד תשוקך
מאיה	תאר[illegible]ם כמתבואיך ותחטא ביצאתך ובואיך
בטון	מליאה תון ומרמה ותצוד נפשות נקיים בעלמה
נפשך	החוטאת תגנולו כמה ותשכב בחרפה בקרב האחלה
תשלח	בימנים בין אחים וכמעוקך ירכצו תעשה לוחים
גופך	כמלא עונות בהמות דהמות ומלפנך דבדי ישרצצתם
לשונך	יתהולל בעבלות הפה יאוי לך על רוע עוניך
תעיד	ישקר מבלי ראות עיניך ואוי לך על רוע עוניך
על	חבירך תוציא דבה והשלמהו רעה תחת טובה
תכבי	עצמיך בקרון חבירך וכאפס תקוה יגיע לך דבירך
בבני	החנופה תכסה עוכך ומיום חשאתך ינהה אונך
פיך	רבל ורין יפצה פגול הוא ולא ירצה

ישפתיך	לא ילאו מאלה ומבחש ובלשונך עשון בעמלו כלא לחש
בגאותך	בהמדון נעשון תגדוף ובתרונך בצי ובכבוד תתהדוף
נעני	לבי מבלין תרדוף ושונאיהן בכל יום תגדוף
תתמר	בעליותיך הרמות ונבהלתך מאד לרמות
לבקת	אמיכין בועטות כלפידים יפעו מאלוש וימנו כיפודים
נאדם	הורד עדיך מעליך וטמון כעפר מיעך לוך
	איך נבלת מלולך וגדפת את רי בעיניהן
תעירי	אחרי הבלין ונלבדת בהשית חב לין
	ישוד ושבר בעולין ותחסיל יאכל יבול לין
שאל	נא בדברות ותוכן ויודיעך מאין יצא מיכוכין
הנה	החורבת העומדות למולך הלא המרד יאמרון לך
כעי	ותעוב כעבלה מדוגן שוטה ישע וגם לוט
איך	בגבלות הפי פיך ורעם ואתה חופת אדם ובזוי עם
לשונך	הגיע כאש יקעם ובקולך תשעק בעגל ובדבים
מה	ויקלך לשון רמיה והמית שפתין הכיבוקש רמיה

כל ימי חלדיך ושיח כראש פלדיך

בנוע וקלון תכסי חוקתיך ואנה תולין את זנותיך

את חרציך לשוא תאזור ומרדכי הישרה תלין נפשך

אש וגפרית במלשונך תמור ולעבלות פין אין מזון

גאותך עבלקי מעשי ים ועשיתי

פיך לשונך ישיחך נובלי

כרכי דמיך לשונך

גאיתן לבבך לפנך נוגע

בפחים תחלים עורץ ובנים חסאת תשתבץ

לבבך יחשיחך לנקר לבבשי תגונך אחזי העמים רוצץ

כנבלות כפרי בחמה בצפבע ולשונך ראשי הדלים כורע

פיך כנקר ועל העשוקים תוקף

שנותך כעטור תיאה

לבבך רם ונאצך ומשח לך תעוד ותאה

מנבלות עופרך תפאה ותהיי עוף ולא

פיך פצי בה בצח ובוענוך ישאה לעפש

מחמק לשונך כדונג יתנק ולפני אויבך תהין לפש

מחטאתין תשובב בנשף זיסובבוך לתוכי בשוף

עי

פתע פתאום תשבר ואין לך מרפא

ומרוע מעשיך הרעים לא תוכל להרפא

את קולך הרימות על הר נשפתים

ומרש חטאתיך מלאת הארץ מפה לפה

בדין כסף סיגים על חרש מצופה

הגד לי מנבלות שפתיך מתי תירפא

ושמת שכין כלוענך לבל תמות ותבפה

והאוב יושב לפנין כחדר שור האופה

עד מתי אעתיר לך ולהשובתך אעפה

עודך מחזיק כטומאתין ושקר ונזב תתפש

גדול ה ומהולל מאד על צופה

חציו יולה כך וגם הזקן תכפה

עד אנה תפסח על שתי הסעיפים
קום קרא אל אלין בנועם פה
והזל את דמעות עינך מתוך עפעפיך
וחזור בתשובה בטרם וחשנוכני נשמה
וקרנה בכור תשובתך מקום ספיר ושפה
ואת נבלות שפתיך תרפא בניב פה
בקש מחילה מלפני כל כשר תמצא
ונצור לשונך מנבלות הפה ורפוא תרפא

ועתה בני התעורר כעשר מתין קדמך ודון בצבי לעבודת קונך
הוצא הגל מתחת בירונך ואל תבטח ביום הנוך

חדל לך מנכב לות גרונך והרחצא מיר מיניעך חרונך
רפה מאוזך ביבא כיאזונך ומרה לאל כשיר ינוגך
אל תנבל פיך ותחטיא בשקך כי לא יהיה ישרי בקיך
כבל יום זכור את קניך ושוב בכורם יבואשעשריך
למתי תיון אי ה' יי קלקול לך והא לדים יקשוף על קולך

פתאום תפקה ובוא אין קץ וחבל את מעשה ידיך
תירוף אחרי גלולך אחרי גלולך ושוב בכורם יבואשעשריך
בנאוקך תתפאר כאכזרי בשן ושני חיין נבלו בעשן
אף ועל ישענך בעשן בכבשן
ישפך כמים נפשך מרוב חטאתיך תבלם ותוצא
בצאדם תשב הגל מנגדך בטרם המות יחפוך
חדל לך מקשיות ערפך ואל תטיוח נפשך באפיך
הסתכל כי ציון היא האוכ בפיך ובניא בן הגם ישרפיך
כבור הבירזל נתקו יצקיך ובניא בן הגם ישרפיך
במיצנפת בז יצנפיך ויבוות ישוי שיך ועטפיך
שוב בטרם הנשם ישופך ויחשכו עליך כאבי בשפיך
יען כי אמרת אי ה' ואחרי עבלות פיך תעיתך
מגדל וחמס ביקבעניתך דעת חסרת מה הגעך
גבה לבבך בעוז נאוניך וזדפת אחרי חלאת האוניך
בנבלות הפה נבלת שפתיך והאין תשוקה כיקפוצפיך

בן אדם מה לך תועה כאיש נדהם ומגרות לשונך הדע בנפיר תגרם
הֲלֹא שרפך יראפך כזוזים בקם ונוכחי נשמך יאספו נקם
אויה לך אין נברלת לשונן ורא עצמת בראות בי אויבך
רצת בצבי אהבי ראין חוי ישעך וכלית כהבר ואין חוי ישעך
לחקת אבדין כרעה תחכיר ולשונן בגבלות יפי תשקר
בכלי דעת מלים כשקר תסכיר ודע כי אחרי דיצא תגיב
עמוס נא קול קורא בכוכבה כגבלות פיך הדעאר תעבדי
ועם עדית כלוי עים אלתתמר ולא ימצא בך ערות דבר
קום צא לך מהון נאפי לה ושפוך כשוא מוסרי טפילה
את קולך תנים בתפלה ובפיך אל תשים תפלים
עשה לצירך תעלה כטוהם תרד לתעלה
כרשונך תפרד בחילה ובקש מאלהין מחי לה
עזוב את תריקת ישונך ומגלות הפי נצור לשונך
הורה למעות מהך אישונך כטוהם מלאך ומות ישנך
והאל תאחב לדע בדבון והרבה לעולם הא קיבון
הדום כבלול קיבון הדום כבלול קיבון

בן אדם ולועג תדעקה אבל לשונו ויקר מפנו אור בפת אישעבו
ירע שריד כאהה לו ויעדבם כ ישך הילו
כגבלות שפתינו והתתה ושרה כאיש הפקה
כלהקת אבדיו יתעקש ופוח כפ הפוקש
נרונו כיפ ויחבש ונבע ת לבשו
מציון יצעק כלבשו ורואש לפיו נאכל
רוח לשחית בקבו תפוער ומולך הצפון ערלו ישקיעך
כפשו תהמיה בכעגינה ויעיל עדוד יגולל
כצל תטאתו יחסה וישמן כחושך יכופה
ויבש נחרש ניעגנו וישאר חרב מקיעונו
יאכל את לחמו באונו ויצרו יעלו יצעדי אונו
השטן יעמוד לימיני לשטני וישופך על פניו כשטנו
הרמיה תשרש לשונו ולחוך העפר בלשונו
אוי לך בן אנוש מגבלות פיך הגע תאנוש
צוארך בכוי נמגדל השן פיך כפל עת בלשון
ולשונך בגאותו שמן ורשן
ומבל לכוכך בתוך עשן

כשוך

בנאוך תשכן בעגלה ונמוך תרקע בדבלה

תעיוב את עבודת יוצרין ותרויח אחרי הרע צרקך

ירבו עלין צירין ותשוכב בחרפה בחצירין

תשב כמלך בתך דרין והמות יחשין הדרין

יפול לארץ גזרין ומאין יבוא עזרך

ליעץ אשר תעית במדבריך ובנבלות הפה בעיתך בצרתך

ירונך מילאי בניכי ידויך וגילאן יכוה כאשתו ויבכיך

תשוש יציבין בנעאין וישוך נשיאור מיאך

תגאל לעיני יונאן ושוד ושבר יקראך

ישא את עיניך וראה למרחוק כי יחמק עליהן שבירין עתוק

בנאון לבבך בקרבת בתיך ובחין ומלאן קמות על ראשך ירעוק

לשונך לחכך ידבק ונשרך נבלה באצבק

כאניוך תלבן תאנק והוש מתנים בצוק

זכובי מות ילחצוך ובדם תבוסך ינחצוך

הנמלים בפיהם יחצוך והתולעים בקבר ירעוך

יאכלו את בשרך כגיעלין ובחלאת דמיך יצתבע מעליך

נפשך היקרה תנוד מבועה ותיתן חשבון על עונה

כישאון ימים יעלה חרונה למנבלות פיך ניחר גרונה

בעבור אשר פיך נבלת וישפתיך בגאוה וכוח חבלת

ברוב כספך ורהבך התגללת ועל עני ואביון התהוללת

בחמק כפיך מיעלת ובחון המוקר נעלת

על נפשך לא תמלת וכל רע אותה נמלת

עם עדת אנשי עולה נאספת ועל זרועך פשע ותטאה יוספת

את חוק התפלה הפרת ומנבלות לשונך הרע עטפת

עם האכזונים מלחמה ערכת ותחת יקלקוך בנצות דבקת

פיך נבלת בדבנו בלע ונפשך יקלעוך בנבך בלע

ממעין מעיניך תחרידוך ומנועם שיניך תחרידוך

מלאני תכלה לא יחמוך וכבלעת ערך יחמוך

מאוי אל חושך יהדפוך וכלהבי אש ונפיח יהרפוך

ומתדר מישכבך יניפוך

כתוב העפר ירדו מים וגו׳ רתמים יקדחוך

מקרב תבל יבדיחוך ובעבותם בקשה יכריחוך

נאשם שפחה חפה יקריבוך מעשיך ירחקוך ומעשיך יקרבוך

זכור אלה התלאות אשר ימצאוך ומתוך חבליך נעלבי שעשעוך

מפחיד יקיע לבביך ופרונג יחזק חרלביך

הרמיה תאבל כשר שיניך וכעפר האדין יבש לשונך

תודה על עונך תקדא ואין עונתך

ואם בינה שמיעה זאת הרחק ביקון שפתיך בלשון

ושמור אמרי התוכחה הזאת עיניך בגוים תחזות

רק עבור את אלדין תמיד ואת כל אורח מלבבך שנאה

מקרב תבל יאותם יפריד וישכבה לבטח ואין מחריד

ואם הקשית את העורף
ונבלת פיך נכומאת התורף
תשכב ברפה בקיץ וברורף
ותחרץ נבלבים המבקשים הטורף

ייצרך רוע מים מזמאים עלין יזקק
וישכי חוץ יסופו מן העורלם רזה
יישבי ממך הלוחם התחזה
יכריאו את האלהים לא תחזה

אכן מאמר האל אל רבזה וישמיע רבריו כלנפשותחזה

מים מאורים על פיך תזה ולא תלעג על יתמין תזה

בתשובתך שנוף מעונך תחזה כי הנה אלהינו תחזה

עיניו פקוחות על דרכי איש והמעבל את טוי יקפיו ומאוש

לכן עשה זאת בני והנצל את ושמח בחלקך ואכול בצל

כלה תשובתך ואל תתעצל כי יכיך עובדים בצל

את חוקי האלהים עלין נבצל ואת פיך בלע אל תעבל

כלא מדמיעות עינך נבל ובתחק לפני שופטך חבל

וישעיעך מכל צי וחבל וכנעימים יפיל לך חבל

ואת פעמיך מתוך לבל ואת מלקישך מעונך לבל

ישוב אל האלהים ויעזוב את הרהלהיך

נשוך לשון כשבלותיך ועזלה לבשופי בעוזא

בפיך שִׂבְתְּךָ וּמְרֵרָה תְּדוֹבֵב וְלִפְנֵי מִכְאֹבֶת אַל תְּקַיֵּא נַפְשֶׁךָ

אֶת אוֹרְךָ בְּחָזְקְךָ יְזָרֶה וְשׁוֹנִי חַיִּךְ בְּמִבְצְעֵי יִטְחָנֶּה

יִשְׂרֹל בְּרֵכָה כְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְתֹאבַל אֶת קִנְיָנְךָ מֵעֲבֹדֶיךָ

לְוַיְעַזְעֵךְ אֱלֹהַיִךְ תָּמִיד תְּהִלָּה וְכָל יְכִינֵיךְ לֹא תַעֲלֶה

תִּשְׁכַּב לִבְטַח בְּמִעוֹנוֹתֶיךָ וְיוֹם לֹא לְכָל עֲוֹנוֹתַיִךְ

יָסִיר כָּל מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ וּמִן עֲלָלֶיךָ מִיד אוֹרְכֶיךָ

עַל מִי מְנוּחוֹת יִנְהָלֶיךָ וְנֹעַם לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶיךָ

יְדִידֵךְ יְקִימוּ הַמִּים עָלֶיךָ וְיַמְחוֹל לְךָ אֶת מַעֲלֶיךָ

לְאַלְמָנֵךְ זָמִיד תַּעֲבוֹד וְתִמְצָא גְּוִיָּה וְכָבוֹד

תְּבִיאֵ אֱלוֹיֵךְ מִתּוֹךְ מַעֲמָקֶיךָ וְכִשְׂרֵךְ כִּשְׂרֵךְ לֹא יִכָּלֶיךָ

תִּשְׂמַח תָּבִיר כְּשָׂרוֹשׁ רָעָלֶיךָ וְכָאֵם לֹא תָגוּף יְלָדֶיךָ

יָאֵר אֶת אֶרְלְבֵּךְ כְּתִשְׁוּנְתֵךְ וְנִטְוֹבַב יִבְלְעוּ אֶת שִׁבְרֵךְ

יָאוּל אוֹרֵךְ מִיָּד מַוֵּיָה וְיַעַד אֱלוֹיִךְ לֹא תָאוּה

וְיִשְׁמַע לְקוֹל תַּחֲנוּנֵיךְ וְיָשִׂים שָׁלוֹם בְּמַחֲנֵיךְ

יַחֲלִין נַפְשֵׁךְ מִן הַבְּצִיר וְטוֹבֵךְ לְעַד לֹא יִקְצֹר

צִרְכוֹתַיִךְ יַעֲלִים תִּשְׁכּוֹל וְיָמִיךְ יַרְבֶּה תְּחוֹלֵל

אֶת יִין הַחֲמִים תִּנְחוֹל וְאֶת חִטָּאתַיִךְ יְכַפֵּל

בְּתִשְׁוּנָתֵךְ תִּגְדֹּל וְתִשְׂמַח וְאַרְמוֹנֵיךְ בְּהֶרֶס תִּצְמָח

תִּנָּצֵל מִמַּחֲלֵי אִישׁ וְדַלְתֶּיהָ וְתִזְכֶּה לִחְיֵי הָעוֹלָם הַבָּא

תוכחה החמישית

תּוֹכָחָה הַדּוֹרֶשֶׁת וְנֶאֱהָבָה
וְלָעֲנִיִּים הִיא תֵּאָוֶה
מְשַׁלֶּכֶת אֵימָה וְזַעֲוָה
עַל בַּעֲלֵי הַנְּאוֹת

וְיִשְׁתַּבַּח הַבּוֹרֵא וְיִתְקַדֵּשׁ הַיּוֹצֵר
אֲשֶׁר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹצֵר
אֶת גָּלוּת עַמּוֹ יְקַצֵּר
וְאֶת עֲוֹן קְדֻשּׁוֹ יְבַצֵּר

אויל למתיהר בגאותו עתות אמצא
ומגאון לבבו כל ימי שלומי אבצע
צקרבו תבערי גאוות תתקן תאוה
אזון יחישו כוסתו ומאוה תתלקח בנפשו
כאש תבער חמתו תלעה לו ולזרעו
על ישורשי רגליו ויקמלו
יתנפך על ערש דוי
כסום דוהר כלגלוגי ירקיע
ראשון בגאוה חובש
את גאותו ועניות נוכש
בגאונו יגבה כראש אמיר
וכפורו כנגע וירון ימיר
גאונו כלפי ראש בעמיר
ולשונו כחכ נמרץ
יכיון קלון מניץ
בגבול נחלתו יתעבר
ושמח הלא דבר

להשמיד יקלקל הלוחם ומחרפיו לא יחסון
בחבלות ישחיתו ועלילות
את ראש האכזרים יעשה וכל הנשוי בישעכה
כלביא יקום ואמי יתנשא
ישועש ויזעזע אוכל בגבור
על חק המסך יעבור
ילבוש על בשרו מדי נשני
למרע יחלון לריק יצביא
והרעה עליו יביא
בקול מרוץ
ולהבל ורוח יטרח
ועל האכזרים יתעלל
וכדם תבוסתן יתגולל
וכל פוגן מידו יצעיר
כעשן הרשע איש ישעיר

לשוננו בחיך ידיכינו ובדמו חי אל תעתפני׳

לכל אם יקעל כרכין יקרו בינו ובני יראה איש לא יברכנו׳

יתפאר בכוחו ועוז ידו וחשוב הגבירות באין נגדו

אאותו תהנעי כלבושידו באין לו בעצו כעדו

ידו לרע תרוץ וכיס נאץ תשא

כשרע בעליו ירגע ובזוב פשעו יצטרע

מגאונו יגדל כאיבו ועלין ישכוח אויבו

כדועך יפוק לבו ותקלהות ימשלון בו

כחמור הבר יתפער ופיס חפוארתו יתפער

בחרפת ישוב ויפער וכמוץ מפורין שוערפ

וחשוב כדעתו פאיך כלתו ונוכר נאצתו תקפיא בעיניו יבלע

צרור הקצף ישום כאמתתו ונחלו יתמם תקעה

ישב כפרך הישעה וישאר כאחיה כויער

לישונו כלוטוש כהער ויאכל כמסיל ולשה

כעאותו יימוך בבכת אישון ויחישוב הבריות כעיני ומשונו

על האכיונים יתרוק שינו וכפתע פתאום יקבר לשונו

ישוא ויבט בזב ויראה בשנין אקקנשו

את כנרין יקמו בקקן ואת לגנו יאכל מקו

מגאון לפי לילה חום השקם ויכסחל

ובלהקת אמרין לעג על כל כבוץ יקם כל

גהונו כקבר פתוח מגזל ואמם פרנדיאפל

גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל

הן אלה קצות דרכיו

גאוה ובוז כל מהלכיו

חלקו מחמאות פיו ורגב לבו

על הכריות יגדיל יעולכן ומיבוב נאונו יזוב מלבו

בלעתו ויקיא את עשרו

כגאותו יגדיל את כבודו ורומה תפלא את כבודו

מגאונו ירוד בשוחו וישתה לעג מצוחו

לארץ ורד נפ חו והצפיר הברית במצחו

מצחן חזק מחלמיש כדרדות ישכים ויאמיש

ומעאותו לא ימיש כיא נפשו כלעג וכרגמיש

החלק הראשון

החלק השני

החלק השלישי יתפאר בחכמתו ובשכלו
רוח רע תבעתו׃

החלק הרביעי יתפאר בממונו ועושר אוצרו
התעוף יעוף בו ואיבדו׃

החלק החמישי יתפאר ברוב בנין ובנותיו
כחול ימים ירבו אנחותיו׃

החלק הששי יתפאר בעושר אוצרותיו
ולא יצלו לו מצרותיו׃

החלק השביעי יתפאר בחדרי בית מקנתיו
באיש יצתו אר מכותיו׃

בזארס אין מלאך לבין להתפאר על הברות בעולמיך
ברוך אתה תדוש הכתוב עליהם הכלם על שהתיהרו

תשקה לנשי בלבך ותכסה את פניך בחלבך
כמלך תשוב בתוכם בכיך והאיש תאכל מביתך׃

הבט וראה חלאת עירותך מכנף אחותיך
כעבי תיתן אחדי תאותיך ותשכב כחרפה מיטאת נאותיך׃

פתע פתאום תמיר פחדיך ויבהלך אל שאבת מלבך
מלאך הכזות יעמוד לקראתיך וישים ישמיכה את טירתיך׃

התבונן מאין היה מוצאיך
רות נשמת כיעת אותך בארץ ולתחיות האויץ יהיה׃

הישוב והשב קוראיך ובעמיך שאול קוראין
יחשוך מישחור מיראיך והכלם לעיני רואיך׃

שא שעיך וראה את הצאן תחת צל קנה ובצה ירבצון
ואתה מלא דעת בחיי ויצון בבליאל רעיך לרעץ ירוצון

כל הולך על ארבע וכל הולך על גרון
כל ימי חיותם יחד על עפר ישכבון לפתחון
ואתה לא תשא פנים לזקן ונער לא תחון
ופיך יפצה הבל ורעות רוח נכלוב מלא סרחון׃

נשוך

לשונך חד כשׁוש קלשון ובגאונך תרמה כנח לבושׁך
חטאתיך רכים כמימי כישון לולי יום לא ירחיון

נרונך גְּלֵי הים יְכָסוּד ומגאות לבבך תניר אֲבוּד
תשאל בפתחים ולחים תעבוד כי כועשך ה׳ מכבך

ראשך תְּבַשׂ כבכדי עֲדָנִים וכין אחים תְּשַׁלַּח בְּדָנִים
שפכיך להבל ויין המא כוסים ויפנו תמיד עויף ולא

חטאתיך לעיני הביות ידועים ושנותיך כְּמֵי הקמא נדועים
ימי תיון מיעט ויעים ולולא תדע אנה יושׁ

רגליך לרע נרוצון כצבאים יעל בתי הדלים צוכאים
מיוב חטאתיך סדין צוֹאים ועפר ואפר תחתיך יְצוּעִים

כחיב ח֣ה נְאָנוּתִין ולעגה ויוש תאנקה
תתפאר בכנין מעונותיך ואין קץ לעוונו הַיִּין

בן אדם איך בגאותך תתְּבֵי ואתה בצל עוף
פתאום תפול וְתִשָּׁבֵי ואין לך קובר

גאותך הנגידה בַּיִּין תְּבַלֵּת וכפוך מלא קרומית כמצולת
גופך הצוף ישוב נעשן נמולת והישכב בתוכם כמער ושאלת

כלך כמוך

בניך שפיתיך תלעג על לבל וְתִשּׁוּב ותתלשונך בְּלַעֲגָה וְתִסְתַּקְּרוּנָה מעשוב
כל עמי חיך מגאונך הנעדרת לא תשוב זכוכי יעפי אתה ואל יעפי תיטוב

הלא יְדַעְתָּ כי כוין האדמה קוֹנַצְתָּ איך בגאון לבבך ימה וקדמה פָּרַצְתָּ

אחרי ששתיצרך הדע כצבי רַעֲתָּ ובינך החזק את־אֲשׁוּהדלים רָצַצְתָּ

תחת גלעין רענן כאריה רָבָצְתָּ ומל וחמיס לאין חקר ומספר קָבָצְתָּ

את חוקי האלהים נאצת ועם יעדת מדיעים התלוצצת

את כהונות האבונים חָלַלְתָּ ובגאונן מאמרי האמת קָצַרְתָּ

כתאום הבית תִּבָּלֵה ונחלתָּ כי מושפטין אתה חָלַלְתָּ

להבל זדיך כל יגיעך עָמַלְתָּ ולפני דודך כל רעה נָשַׁלְתָּ

לילבבך הָעֲרֵל מזדונו לאכלת ועל נפשך היקיר לא חמלת

את כפין לרים הָרַעְתָּ ובים חטאתיך בשופיך שָׁרַצְתָּ

כשפעת גבולים בגאונך שָׁפָעְתָּ ועל עצת ישעים הופעת

בגאותך תגביה את יצצך כאולן התבות וכטוכך כלולאה תיך ומיכה כפיד נפות

הוגד בגאונך לאין וְתַהֲלֹמְפוּתֵיך כי תועבת ה׳ כל גבה

בְּקוֹלֵךְ הַחֲזֵק תַּשְׂאִי כֹּחֲלָיִךְ וְכִמְטַאֲטְאִים תְּפוֹרְרִי כְּבִיסָיִךְ
שִׁפְתֵי כֹהֵן יִנְצְרוּ דָעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא׃

רֵאשֵׁךְ כְּהַר כַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מַלְכָּא אָסִיר בָּרְהָטִים׃
דַּלְתֵי שַׁעַר לְעֹנֶה פּוֹרְחֵי וְלִמְלוֹן זוֹנוֹת בְּמִכְרַת טוֹב׃

פְּאֵרֵךְ עֲלֵי רֹאשֵׁךְ תְּחִכְּשׁ וְצִצִּית הַגְּבוּלָה וְתַעֲבֵשׁ
דִּקְמָה תִּפְשׁוֹט וְרִמִּית תִּלְבַּשׁ וּבְקַרְנֵי הַהוֹד הוֹלְכִים וּתְבַאֵשׁ׃

תִּתְפָּאֵר כְּמַעְיָלֵךְ אֲשֶׁר עָלִין סְרוּחַ וְנוֹקֵן מֵשֵׁאֵר סְעִפֵּי נִשְׁבָּרִים
אֲנִי תְצִיל נְפֶשְׁךָ אֲנִי הַבְּרוּת מְאֹד מְאֹד הֲוֵי שִׁפְלִי רוּחַ׃

הַשִּׁיבָה זְדֵקָה עַל פָּנֶיךָ וְנָאוֹךְ הַנִּבְאֶפֶת עוֹמְדֵת לְפָנֶיךָ
מִחַר יָשׁוּבוּ אוֹפָנֶיךָ וְתִקַּח יָפָה בְּחֵיקֶךָ׃

פְּקַח אֶת עֵינֵךְ גְּדֵאָה לְמִתְּנֵי בְּנָאוֹן לְכֵן תִּתְרָאֶה
מְזוּב מְחוֹנֵךְ תְּשׁוֹבְבָאֵלוּ יָשִׁיתִי בָּרוֹאֶה וְהֵיוּ מְשׁוֹנֵעַ מְכִיאֵי עֵינֵיךְ אֲשֶׁר בָּרִאתִי׃

תִּתְפָּאֵר בְּחַמְדַּת מִלְּטוֹשִׁין וְכִכְרֵי הַפְּשׁוּטִין וְהִבָּטַח עַל מְהוֹנֵךְ וְחֵק בֵּן יִשְׁרֵיךְ
עַד מְתֵי כִּיצָרֵךְ שֶׁה בְּרוּחַ וְיִשְׁתֵּן הֶבֶל כִּי יְצָאֲתֵךְ מִמְּקוֹר גִּיחוֹן׃

כַּלְּתִי אִישׁ תְּבִיעֵנִי אֵיתָנֵיךְ וְלֹא תַחְדֵּל מֵחֲדוֹן עֲלִילוֹתֵיךְ
יְגֵעָה לְבֵךְ בְּשׁוּם מְזוּרוֹתֵךְ וְלֹא תַזְמִיר אֶת רִיבֵךְ׃

לְשׁוֹנֵךְ לְהִגְעִי תַּאֲוַת תֹּאוֹת וְלֹא תִסְוֹר כְּיִתְלָאַת בְּאֵישֵׁךְ
אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁיר תַּשְׁמִיעַ עֲנֵה וּמְחוֹשׁ מֵעֲשֵׂיךְ הַזִּיעִים תְּהִי לְעֵנֶךָ׃

תַּחְנוֹר עַל חֲלָצַיִךְ הַמְּגִנִּים וְיִרְגַּם לְבַבֵךְ וְתַטְוִיל בַּגָּנִים
לְחַיִּין בַּחֲבוֹת שְׁנוּנִים וְחִטְאֵתֵךְ אֲדוֹמִים כְּיָעִים׃

תֵּאָרוֹב כְּמִסְפְּרֵי הַשָּׁבָא וְהַשְּׁוָוֹת וְכִמְעַבֵּךְ יִשְׁבַּח בְּיִן וְנִיעוּ בְּשָׂמִים
בְּעֵינֵי לְבֵךְ רִיחוֹתָא נָעִימָא הַמְּזוּמָה וְהִנֵּה כִּי לִפְנֵי פִּשְׁלוֹן נוֹכֵחַ רוּחַ׃

הוֹרֵד לָאָרֶץ נָאוֹן רֹאשֵׁיךְ וְאֵל תִּתְפָּאֵר בְּעֵצִי גַּרְשֵׁיךְ
מִחַר יְזוּרוּ עַל פְּנֵי כְּיִשֵּׁיךְ וְלֹא יוֹעִילוּ לָךְ מְכַסְּיוּהֵן וְחַבְּיֵיךְ׃

בֶּן אָדָם אֵיךְ תִּתְגַּלַּל בְּתוֹאַר פָּנֶיךָ וּמַלְאַךְ הַמָּוֶת מְזוּמָן לְפָנֶיךָ
יְשִׁיבֵךְ עַפְרִי כְּתוֹן גְּוִיָּתֵךְ וְהִשְׁכַּבְתִּי כְּחִיבַּת בְּרִיבֵךְ אֲשֶׁר הֵקַשְׁתָּ עָלָי׃

עֵרֵה וְהִקִּיצִי מְנוּמֵךְ יְשׁוּבֵךְ יֵיתֵין זְשׁוּבֵךְ בְּטֶרֶם יִכְלוּ שְׁנוֹתֵיךְ
בַּקֵּשׁ מִיחֲלֵה עַל אֲשְׁמָתֵיךְ וְתֵן שִׁבְתָּה לְיוֹצֵר נִשְׁמָתֵיךְ׃

הוֹצֵא תִּגְלֵי מִדַּלְתֵי צִדְיֵךְ וְעִזְּבֵךְ עֵצֶת מִמְּטַיְּאֵךְ יֵיטֵיךְ
הַדּוֹרֵךְ וְהַתְּחִנֵּן לִפְנֵי יוֹצְרֵיךְ יְשׁוּלַח רְפוּאָה שְׁלֵימָה לְשׁוֹאֵיךְ

קוֹם וְסַלֵּחִי כְּחוֹנֵיךְ וְחַלֵּךְ לְאַבְיוֹנִים מֵיחֵי לִיבֵךְ
הַדְּבֵק מִקְרוֹת מְחוֹלֵיךְ וְאִי שָׁלוֹם בְּתֵי לְיוֹם׃

הרחק הַחְכֵּם בְּעֵינֶיךָ כִּי רוּחֶךָ וְאַל תְּהִי לְכָל נִבְזֶה בְּעֵינֶיךָ

זְכֹר אֶת אֲחֲרִיתֶךָ וְלֹא תֵּלֵל כִּי הֶבְלֵי הֶבֶל

אל תְּהַלֵּל מִיּוֹם שֶׁלֶךָ וְאַל תִּבְטַח בְּעוֹשֶׁר שׁוֹנֶךָ

יַשְׁמַע לְאָזְנֶיךָ מִכְשׁוֹל שׁוֹרֶךָ וְיֵצֶר רַע לֹא תִשְׁמַע לָךְ

הסר כּוֹעֵס יִכְמְרֶיךָ וְאַל תִּתְהַלֵּל בְּחֶבְרַת

הֱיֵה בְּעֵצָה עִם כְּעוּסֶיךָ תֵּשֵׁב לִבְטֹחַ עַל אַדְמִיּוּתֶךָ

שים יְ־ה־וָ־ה לְנֶגְדֶּךָ וְאַל תִּתְפָּאֵר כְּיוֹם יְהוָה

ידך עַל עִוֶּרֶת

הֵשֵׁב שְׁאֵנִין עַל דַּלְתֶּיךָ וְעַל אַוִּירְךָ יְהִי יְדוּדֶיךָ

השלך לְאַרְץ אֶת נְאוּנֶיךָ וְאַל תִּמְשׁוֹךְ אָזֶן נִרְגָּנִיךָ

וּרְדֹף כְּמֵעוֹת מִיַּפְעַת עֵינֶיךָ וְנִקֹּשׁ כִּיחוּלֶיךָ עַל תְּגוֹנֶיךָ

חלק לְאַכְזָרִים מִיטוֹב תְּגָדֶיךָ וְאוֹנְךָ לֹא יוֹבִיל לְךָ הַסְּחָבָה

הַבְּרִיּוֹת יְחוֹלוּ כְּקֶרֶב שָׁדֶיךָ וְלַעַד לֹא יִצְרוּ צֵאצָאֶיךָ

העבר הַבְּלִים הַצּוֹאִים מֵעָלֶיךָ וְלֹא תַטְעֵן אֶת כִּישָׁלוֹנֶיךָ

חֲלֹק לְאַכְזָרִים מִצְּאָנְךָ וּמֵאֻלָּיךָ וְדַוֵּשׁ מְחוֹלֶלֶת בְּאֻלָּיךָ

הוצא נְסִיוֹת הֵיוֹת מִלִּבֶּיךָ תַּשְׁתֶּה כְּלִי טוֹב חֶלְקֶךָ

יַשְׁלֵךְ עָלֶיךָ יְהָבֶיךָ וּמֵיִד לֹא יִחְסַר זֶה בֵּינָיִם

הסר הַכְרִי בָּרֹעַ כִּזְמִימֶיךָ וְלֹא תֵלֵךְ רַכִּיל בְּעַמֶּיךָ

וָוֵי לְצַמְּאֵם נִמְכְּרֶיךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יָמֶיךָ

שים הַשְׁמֵנָה לְמַעַן שִׁבְעֶךָ וְהוֹצֵא הֵאָנָה מֵהוֹן

קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ וְיָחוֹנֶךָ כִּי הוּא יַעֲשֶׂךָ וְיוֹנְקֶךָ

חדל לְךָ כִּי רָזֵי מִשּׁוּבֶיךָ וְלֹא תַטְעֵנָּה אֶת שִׁיכְרֶךָ

הוֹצֵא כָל מַרְמִיּ מִכְּאִשְׁבּוֹתֶיךָ וְתַקֵּם תַּמְעֵנָה אֶת תְּשׁוּבֶתֶךָ

אל תִּתְעוֹלֵל בְּחֵשֶׁיךְ עִלְּוֹתֶיךָ וּבְקֹשׁ מִיתֵּר עַל עֲיָלוֹתֶיךָ

הִשָּׁלֵן בְּמַסְּךָ אֶת תְּפִלּוֹתֶיךָ וְהָיָה שְׁקוּד עַל תְּפִלָּתֶךָ

אם כֶּסֶף כָּחוֹל יַצְמִיד תְּצַבּוֹרֶיךָ בְּיוֹם מְתֻמָּל מִי יַעֲבוֹר

כְּטֹהַּ בְּאֵל חִי עֲשׂוֹ וְגָבוֹר יְצִיל אֶת נַפְשְׁךָ מִיְּרִיבוֹר

הקיצה מִנּוֹעַם יְשׁוֹנֶיךָ וְתִתְעוֹרְרָה וְהוֹצֵא מִרְכָּבְךָ נְשִׁיאָה אֲשׁוּרָה

הוֹדֵה לְאֵל לְמַעַן כִּשְׁפִּי בְּרוּרָה וְלֹא תֵּזֵה כְּסֵיָה הַסּוֹבְרָה

אמור לְנַפְשְׁךָ מִי לְךָ תְּהֵא כִּישְׁאוֹנֶךָ הוֹרִיבִי לָאָרֶץ אֶת אַמְתְּךָ וְזִקְנֵי גְאוֹנֶךָ

קְנֵה סוּף לְבַבְךָ וְאַל תִּבְטַח בְּהוֹנֶךָ עַל כֵּן יִתְבָּרֵךְ עָשְׁרֵךְ וְיוֹצֵרֵךְ יְחוֹנֶנֶךָ

ישוכי לְפִי אֱלוֹהֶיךָ וְשִׁמְעִי בְּקוֹלוֹ כִּי הֵצֵר תְּבִיאִים כְּכָל פְּעָלוֹ

הַשָּׁמַיִם כְּמָאן וְהָאָרֶץ הֲדוֹם רַגְלוֹ כִּי הוּא אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ

תוכחה הששית

תוכחה אימה וחמודה ממחמדי עין
יקרה היא וכל לנגדה לא יאתיק
תוכיח לאשר בעולם מאפיע ומאיר
ותשכיר מתלעות את הטוב אשר בקרבו

יבחין המשניל ויתבונן המקבל אמרי התוכחת
וכל לב ישומיה ישב לו מנוחת
ולא יהיה כעז הטומן את ידו בצלחת

יסה אזנו לקול תוכחה ואל תקשה עורפו כזקניה
ירוה נפשו הצמאה מעיניה ולקט לעורן תתכוונת כזהריה
אמריה חיים ליודעיהם ושמע ושמעו ויבינו כזקנים
תשכיר מתלעות כל שומע ונוכח אשר לא ישמע ולא יאבה
כנגד הנועה עצמו כל תועיה ושכור ואשר בעד יינו את נפשו נישכר
ישחת משחית מעוללו ונשפרת ישכב בבן
יתפלל משרת קונו לבבו ינוח מעיניו מנוחת
כצפור ינוד מקנו וישכח עבודת קונו
ככלב יחזר כשוטו ובמשנותיו יבאה אישון
חולה יבקש הרופא בפטמן והשמן ישמח לבו
כשכורות
ינשך ארס נמר ויצוץ בחיבל ויצלוב כמא
משכנותו ישכב בדרפה ועלון תקוע ערפה
יתעה כשופט ראשו סכל ויעלפיו יזכל
ישגה תמוהות בעיניו ורוח רעות תבעתו
כהראת קיאו יתבוסס ומרוב שכרותו יתגוסס
כסום ידרוך בשעטתו ויטרל כח לרל בכוסתו

מדי היין עכבריו ותעיה בנבלמיעשה

יהפך כבושי עורון ופיון יעזן אחרי

ישיר שיירת שיהים לבימו יזן תוך ואנחה ישמח

יתיולל בריר שפמו ודוח רעה תעפעפנו

כנלב יאכל את לחמו וימטר על הדלים בלחומו

ירוץ לבאים לחקור מקומך ויפול מיוקדך כל חשקך

ענעפיו כאבני גפר כינופצות ורגלין כיקבי היין רוחצעים

וגלין בגדות דורכות חלבון הבהמות

ישתה וישורת בראנה רישו ויאכל בראנה רי רגשיו

כיזוב שוכרותו כאבן דומה יחויש ואתויי דבשו בישון וכצמוה בויש

כלה יום יעשרה כמישתה וכל כישיתת ענבים ישתה

לשקר ישבע לרהוות נחיר ומיין ושבר לא יזיר

כיחומין ירחץ גופו כבים הפושרים חיתן בנוש עינו יהרוך כמשוערים

יכסא בשפתין ובקוב לבו ישקר כין טוב לרע לא יבחר

כנלב ישוטה יחץ בלשונו ומרוב שגרותו יחרון כישנו

כהויקבים ינדלא את עטינו ודם הענבים יזוב מכטנו

מרוב שפרוחיו יריעת כנדיון ולהכל ויין נבלי יעש יונוש

ילעג עלצדיק ונקי וינבב כיוזב כסנג יקנאי

כיוב כדוב מלים יחדיש ינדף הרים וישפע רוש

לכעל בחמות יין דוב אשגר ירחץ בין פעמו

בתוך הכרמים ישב איבך ובאבו כקרבו יהיה נעכר

ימנין את יהון כצלחת ואחרין מלאכי רעים כישלחת

משכיותו תהיה אחלו אטובה וכל אשר כתוכו יטבא

כשוק ובחוצות שמי כחלל ובחולאת תיאו יבוסס ויתגולל

ישמית כיון כי תיאדם ובקרבו נעץ צרעת אדמדם

יסבע כיש שכרותו כלי כתוכו יצא כיתון נחרית ולא יבין לאחריתן

תביעה מאיש תמצתו ותבסה על לוגו כלי כתן

כלו יואנן מאמו הלו והיות דגליהם ירמסהו

כלו שובה על ליון יצחיק והרואים חיפה יעכדן מיחוק

יפולו בחללו ויציעך כחינו דריה דע יצא מגרונו

ובקובון משוטה תגובו ישוב כנער לימי עלומו ועל הנבלים כרוקשלום

וכראותו כי רב־רעה וחלה ונוה מקומו ויבך בשבילו חבלו
ישבר לא יוסיף עוד עבוד לו עוכי ומתעברים לא לו

וכמולאת יבכי נדרו יכנה בחוצו יתנני
יצא מיהוך חדרו ויסב לך לחדים עדרו

ישתה כי מקובעתו ורוח ריעה תבעתנו
יביא מאנשי כישובתו ויבא את שבועתו

וישב כבוולך במסכנו ויעדוך הנביאים פגעים
ישתה ויכאב הלבו ונמגים עזם חלבו

ונוד יבך לשעה ורוש יציעך תמיד מחולי הראש
עון שכלמה בלבו יחדוש ובאפרסמה לשונו יחרוש

לשונו עלין יכבד ועירים יאחזוך בשבעך
כשורה החרם יעבד ואת רעך יגע אוכר

יחתה האיש בחיקו ונעדין תגויעה
ועל בחבוג נכלע ומדועותיו תפויעה

וכולה שבעותיו תעשיענה
מיכוכ שכרותו ישוכב על ראש שוכב

תאות הנכאסת עליו תעבר
ומרוב שבעותיו תאבה

ולא יוכל מלוע לחבר
עפעפין

עפעפיו כלפידי אש תיקה וניצוב שניהל כאקון יגלך
בפיצעי בגדיו בסוף ובדרע אחיו תירוש ויצהר

וישתה ולבו רעיון דעה ובחרבות יצוש ידך
בחמדה ובחיים יתגודד ויעכסך בהו עליון תתגודד

וישכב גיתגר בתוך אהלו ויחשוך אור בהיכלו
כיבוכו אוך הלו כחרון אפו בהלו ובחרים יבוז את חילו

וכאשר יסור דין מיתוך לשונו ישתבע כשקרן ויחזוק את שיבו
לבש כל מלאתו ויתקוטטים בגו ואמר כי יכמור ידי רבינו לבינו

וכקולו יצפצף כי חמץ ופין יבא לא תכוץ
לבבו זורם כנוך ובקץ ואם השביש ובוץ

וכריצו יתגאת אוכו יתן בדום עינו
יכוכ בתוך לועכו ובלבל עליו עוכו

לבו כיקודת יחבד ובתחבולות לך גכוץ ומסורד
משכרותו ישוכ תחת הכרד ומר ראשו לארץ ירד

וכיאותו הכרמים ביעת הממור וידוך כיקב הדורך בגיבור
ולמה יתגא כחוץ הכוכבים ונפל ושבר כישוי וחבור

ימצאוהו כל הארות ולבו לא יפנה
ומחלאת שבריותו לא יסור ולא ימנע

יתבוסס בקיאו ודם הענבים מעינו דומע
רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע

חם לבי בקרבי לשוג ולראות תחת שמש
את יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש

נדדתי שיחה מעיני ואקום ואשוטטה באגפות
ואוכיח בתוכחתי למתקדשים והמטהרים אל הגנות
אשר יועדו יחדיו לפתות העלמות והבפות
ותוך לבבם מלא כהרות מהות לבנות

זחוחי הלב ישחק קצף וחרון יעלו נתיבו בדרך בירת חורון
כרברי מדון עם הלים יתגרון וכלישונם יתנו את נטויות המרון

השוחים בעמקי הארץ פעולם מאפיל ומאירן
יקרב מהם אור ואין ויגרון כאפס תקוה ואין
הפוטים עד סי הגבל רונן בקולם בכנור ונבל
הכל מהמיהם תחולל תתגל
לחצוב להם בורות עשוקים תרועעו אף יצירו כישבים
איש עם רעהו יתחבאו כחדרים וחרבם צמיד על ולדוני הזרים
הנעים אשר באו עולם כשוא ישאו את עולם
כמים ישורו וזרים ירשו את כסיהם

לתמל וְהוֹקִיבֵל אֶת מִכְוָנָה ... וְנַפְשָׁנֵיהֶם

משכרותם מִדְיָנֵי יִשְׂרֵה יָיְצָאוּ ... וּכְבוּשָׁה בְּנֵב מִלְחֲמוֹת נִמְצָאוּ

כעורים יִצְדְּזוּ כֵּין שׁוֹרוֹתָם ... וּנְשׁוּלָה לְקַרְאַת צוּרוֹתָם

כיעקם הַבְּנֵי חֲדוֹדֵיהֶם ... וְנִשְׁמְעוּ בְּהַבֵּל עֲתִידוֹתָם

כית הֵיוֹן יִכְנְסוּ לְיִצּוֹתָם ... וְלֹעֵג וְקֶלֶס יִהְיוּ בְּלִיצּוֹתָם

בעת הַבָּצֵם לְשׁוֹתוֹת וְיִשְׁבְּחוּ ... וּכְחִצִּיר נְבוֹת מִזְרֶה יִצְלָחוּ

אב חֵלֶב הֲבוּם רְזָנֵיהֶם ... וּכְחִלְרִים יִפְלוּ כָּאֵין וְיֵעָצְמוּ

בקול קוֹל יְצִיחֵי כִּיכְרֵיהֶם ... וְהַפְּצָעִים בְּרֵאשֵׁי חֲבָרֵיהֶם

קבי גְּרוֹם יְרֻחַם נָמִיר ... וּבְיוֹצְרֵיהֶם יִשְׁאֲלוּ נְאֻמָּה

חֲרָפָתָם לְנֶצַח לֹא תָסוּר ... וּבְמִשְׁקוּלָם כְּמֵי צָמֵא יַחֲסִיר

לשחת יִפְצוּ אֶת נִכְלֵיהֶם ... וּכְעוֹרְכִים יַעֲרִיכוּ לְשַׁחַת

כְּכֹל הֵיוֹן יַלְחֲמוּן כְּאַהֲלֵיהֶם ... עַד שְׁמוֹן דָּם יַעֲלִיהֶם

לרבי דִּיב וּמִדְיָן יַחַד מִתְנַשְּׂאִים ... וְיוֹכְבוּ בְּכֶלֶב לְיִשְׁוּת עֲנוּשִׁים

בְּלַעֲוֹם יִלְעֲגוּ עַל רַחֲמֵיהֶם ... וְתִמְהוּ בְּנוּעַ נַפְשָׁם וְחִיָּתָם בְּרֹב יְשׁוּעִים

הוי מִישְׁכִּימֵי בְּבוֹקֶר יִשְׁכַּר יְרוּפוּ ... וּמְכַיֵּת לְבַיִת בְּצַר וְכִמְהָה יְדוּפוּ

לֵין נִסְּכֵם כְּמַל קִישׁוֹן יְרוּפוּ ... וְכִפִּים לְכָל יִשְׁבֵי תֵּבֵל יְרוּפוּ

זרועותם לְרֵיעַ יִפְרְחוּ ... וְכַנָּתָם יִבְגְּדוּ וְיַעְוְחוּ

אצ יִשְׁכְּחוּ לְמִיעֵן יַעְלוּזוּ ... וּכִישְׁפֵי שָׁוְא יִלְחָשׁוּ

עיניהם כְּיִשְׁרָה הַחֵרֵם יִקְצְרוּן ... וְאֶת יְעָבֵי נִזְרֵיהֶם יִבְצְרוּן

חוּק הַתּוֹרָה לֹא יַעֲצְרוּן ... וְשָׁנֵי חֹזֵאֵם מִמֶּנּוּ יִקָּצְרוּן

כעבור יִשְׁמְרוּתָם יְחֹרִיבוּ נְוֵיהֶם ... וְכִלְעֵיהֶם יִקְרְעוּ אֶת מַלְוֵיהֶם

לְאֵכֶל יְהֶכֶף לֵין מִשְׁחִיתֵם ... וְהִבְקִיעַ עֲלֵיהֶם כָּל מִמְכַּר יְשׁוּעָתָם

בית כִּי יִתְחַבְּרוּ ... כְּבְנֵי נֵבֶר יִתְעַבְּרוּ

וּבְגַאוֹן לִבְכֶם יְהֻבָּרוּ ... וּכְיָדֵי הַחוֹבְכִים יִתְמֹכָרוּ

לבם חֵזֶק כְּאִבְרֵי כִישׁוֹן ... וּכְיֵצֶר יֵינָם יְמֵישְׁרְנוּפֵלוּ

רוּחַ הַזְּוָיוֹת בְּקִרְבָּם יְתַעְתְּעֵם ... וְאַף ה׳ בָּהֶם יִשְׁתַּעֲשָׁע

יעת
ישכרם את יין יעבור וכש כישתה היין נעדיו ינאפו

הרוש
כקולו יצעק נקול העם כרוש וכישלו ימיד ידיו אשה כרוש

גל
אחד ירדוף אחיו כצעו וישים עפר ואפר תחת מצעו

הצית
תצא נפשם נלעחם ויושבו כראשי עצותם

מרעה
ישחו עד אשר תצא נשמתם וישבו כתיפי ולא יקיצו משתם

בחוח
השדה יארבו כשוכתם וכבל ויין יקח שוכתם

מעגר
כפרי כעלליהם יאכלו וישבעו וכגדודים בחללתם יצבאו

לחם
כתם הצאן יחמון ומפשעותם לא יתעתמון

ירבדון
קרב גיונם כמילא תיכיר כחתית שבי ויין קלקל

יגר
ישחקו כתוא כמיכמר ועורם כתנור כמיר

כלה
כלו ימיהם כהבל ושנותם כמו רגע

אחרית
כשבור שכירותם ישוכו איבדים ואוהבי ה כיקר כרים

מגזל
כשיגם ילעגו על הגוים ויריצו כצבאים כיכי הבב

כזית
וישחיתו את נפשם כעצת יעמדים

גבעה
למען פגועתם שפתי לא תבלא ותגודל חטאתם יאין ויבלה

והנשארים
מלוע שכירותם יגזה עיהם וישארו כפתיים כנגיל עיהם

מכרת
תיפתם ידאו יין כעין וילוו לראות האור ואין

את
יעניהם לאשישות יקחו ולעשקים את כעדרם

ירוצו
כל ימיהם לרכל ירוצו כמו כעלי החכות יבחו

כשעירים
כלשונם ילעגו על הגוים ובפות תעליהם ישכעו תוך עפרים

מגזל
ויחפיץ כמילאו לרעם גוים ויריצו כצבאים כיכי הבב

כזית
כשבור שכירותם ישוכו איבדים ואוהבי ה כיקר כרים

נודות
כפלות יתאכן ולום יכבות תיובלו

יגבו
הצאן מיתן כמכלה ויושיבו אותם כפיים לאכלה

כל

כל זה חלק האמשים התועים במשובתם
יקחו להם מוסר ויחזרו מהר לתשובתם
בשרם יצא רבר המלך עליהם להכריתם
לו חכמו וישכילו זאת יבינו לאחריתם

אשרי האיש ההולך כל ימיו בתום
את תאותו יכבוש ורסן גרונו יתום
אורו בחשך יזרח ולנצח לא יעתום
עלהו לא יבול ופריו לא יתום

מי האיש היראי ירך ללכת בדרכי התום ועלך ברוכי הבל אמיר
יבקש לנפשו היעדיה מנוחות לתנוח מיגיעו ואנחות
ישלין מי דון בלי בדבר ולקשוב כה הרמה בקרב
עם פוקה שפתים אל יהגנך ואויו יהיה בשמן הנערב
כל ימיך ישר ונתמים שכנה ישמה כל ימיך
ירחיק עצמו מעדת הבגדים ויכן הודאה ליצור העולמים

אשר יצר את אדם הראשון בצלמו ויטע את אהלו בגיהנם אולמו
אניון עשה לו המלך שלמה תלין עלו ולבנכוד את עלומו
אכן יקרה שם מפורש ותניך בזין ממעל לסוגתו
קשט את חגך והעמיד לשעשועו ואורי כאור השכים שאיר למולו
נזר הקודש שם בראשה ובסף וזהב בישבצות לבושה
וצבא השמים רואים נועם הדרו ובמחולות ובכתופים ישורו לפני חדרו
ונם הללו היום לעיני כל רואן ולפנו יהללו ביום שלוך כוכבי לוי אין

ואחר כ״ל הכפוד הזה כמחז שדי כיעיניו
ונגדון כוטספות מוד והכונה מכל אכזריות רוכל ותהי אות׳ מכל׳ מין אכזר׳ מן אכזר׳ אכזל
ולעץ ה״ע לא תקוב ופדיון לחנך אלילים
וחגור את חלציך והיה לך לפנים כיושר והכימות ומעץ ה״ע כיום אכזין כנמנו מות כמות
מתאותו נפשו לא נחה עד שהביא עלינו אנתיכוס
ישכח את אשר נתחה והלך אחרי עצת חוה
זרועו מיעל כתיפו נגדעת ויפול לעין משעת
עזתה את כוס הקובעת וחטאתו על מצחו נקבעת
עיניו מהעכים רואות והנה צ״ה שומעות
לבבו הניחו אשר העשיר ועל יבריתו כנשר השיאה
עד אשר הגיעה לחצרמות והשרין עליה אופל ועלמות
לבה בחב לו עצתו והטביעה בחוקי בצתו
האנילה כולתם פתיתו ולאדם כעלה פיתתו
הציקתהו כחלוקאמריך ותכון לאישה יעמיו ויאמל
באנת נפשה שאפך רוחו ומבושה כניה מיניה לכרוח
ותצא לקראת השודד לשוח ותלך עם כעלה שחוח

כעבור את אשר הקאתה תאוה ישלה שומכה כפ היום הזה
ויתר לאדם מאה ואת שנותיו ויגרשהו מלפניו ויק את הקין חוה
כנגדו קדדות היתאדו ולחדכות נפלו כני
מפלי מתם נכרלון ונעקרו וכתאותם לא זכרו
הבצר עתה כן ישוני הם והפרחנה עינו ישוני הם
לפנות משמון פעלת פניהם ואף ה׳ חרה כהם
וישמעו קול האלהים ויתחבאו ולא היה כושת ונלחמת הוטאו
כל ושת גוב גמחנרת נקיצאו ומתגית חרדתם עחמים יצאו
מחדון קומם קומתם מעליהם נגדעו והעוצמות תאותם ולא נגנעו
בגן האלהים נדו ונעו ומעוקף לבם נפלו ונכנעו
ויצא אדם הראשון נכהל מחטאתו ויפול כחלל על ערש כיסתו
ויכקעו לו אזוב לרפואתו
ותבעט כלבו אש חמתו על הנחש ועל ערמתו
כהיאותו את חומר נבוד מלכות ואת כימחיה נדד מיה נפתו
נדה לחרוש ולשדד את אדמתו והנה כבוד ה׳ נצב לעומתו
ואמר לו כעבור ישמיעת לקול אישתך אבא כיתוך הגן ערמתך כשיקך
ובנה כלב נשבר ויבעך כבכלי נחושתך ויכיאך הגן עד אחור ולא תשוב ישקך

יען כי [illegible] מכון
הוכח לא־ץ את כליון וקוץ וברכר תצמיח לך

ובשמוע אדם הראשון אמרי קונו נפחד ונתבא לצפורכיהן קנו
יבש בחרש חין שיפו חכבד עלמו מיד ולישאוף

וירא והנה נדלה עלתו המישנה ולא מצאו ידולהשיב תשובה
מפחדו כיוצתי הין נחבא ויעברתו בקרב כסנו תחובא

[illegible]
נועם שלחו מקוב לפנו תעה ויצעק אחר מיד בית לה נלוזה

וירא כי־אבד מבינו שבבהו ויקח בוזו את קצף שב־ו

[illegible]
נסרם מפיהו ויתקלקלה האדמה קללתה

וימצא לו תשובה ויצעק בקולו נאיש ונבל
ויאמר האשה נתנה לי מן העץ ואוכל

ותקם תוהה ותשב למולו לדעה מה ינעשה לו
ויהבן לאכל שמחת עלו ועצם האל ויאמר להנה

יען כי כלית את חמתך כחמת עשו
לכן כי עפר אתה ואל עפר תשוב

וירא כי־טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים
וישוב לאכול מישוד תמחומו ותבוא אלין חוה לעמתו

ותמלא גביע הקצף מרם הענבים אשקמו
ענבמו ענבי רוש אשכלות מרורות למו

ותקם ותעלה במעלה עקבים והמעריה ידרוש עלפני נוכחים
שפתיה כמיר נובלים הכישלו אשכרותיה ענבים

ויצר לאדם וישב בתעלה ולציון לא מצא העלה
כי רחוק נפש ונב חלה

כל אלה התלאות ניצאו מן כמו יען העץ הערע יוצאו הו
למדי כלימה יבואו זכמחלות עכי ישפאו הו

פשט מעליו נעדי עשרה ויקח אחלו תחת הברד
לבו בקרבו נתן ותרד וגובה קומתו לארץ נרד

גֵּר הָיָה אָבִינוּ מִמְּעַט וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה
וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי
כְּשִׁבְעִים נָפֶשׁ בְּגוֹלָה הָיָה
וְלִשְׁנוֹ בְּקֶרֶב הָאָרֶץ יִתְהַלָּךְ

וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם יָצְאוּ מֵעֵדֶן הָעֶדְיָה וְיִבְנוּ בָתִּים חוּץ לְמָדוֹנָה
וַיִּבְרְחוּ לֹא יָכְלוּ לִבְרֹחַ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְפְּרוּ לְהֶם עֲלֵה תְאֵנָה
הַנָּחָשׁ בְּעֶצֶת הָרִיעָה כִּיתֵּם וּבְקֶרֶב אֲתֶם יֹאנוּ פִּתָּם
תּוֹאַר פְּנֵיהֶם כְּפִרוּרֵי נַעֲתָם הֵם וְנַעֲרֵעֶם אִתָּם
לֶחֶם צָרֵי לְחָמִים וְלֵילָה וַיּוֹם נֶלְחָמִים
בְּמִדְבְּרֵי שְׁמֹנִים בַּיָּמִים עַד אַחֲרִית יְמִים

וְנִתְצָה בְּצִדְקוֹתָיו כְּמַעֲלוֹת הַקְּדוּשָׁה עָלֶיהָ וְיִבְנֶה לוֹ בַּיִת בְּרִיחַ יְרֵחָה
וַיִּשְׁלַח אֶחָד בְּעֵנָב וְיָבֹא בְּיָצִי לָהּ וְרָאוּ בְּחַסְדֵּי צִמְלוֹ כְּיַיִן מְצוּלָה
וַיֵּשֶׁת שָׁם יַרְמְתִּי וְהַתְלַחַץ מֵהֶדֶן הָרִיעַ לְבָדוֹן
וַיִּשְׁבֹּק לְבַסְּרָה שָׁם יַרְמְתִּי וַיִּשְׁבֹּק לְבַסְּרָה בְּאֵרֵי בָדוֹן
וַיִּרְחַם אֶת כְּנַעַן חָמוֹר וַיִּשְׁבֹּק לְבַסְּרָה עֵרֵי בָדוֹן
בְּצִדְקוֹתָיו הָלַךְ בְּיֵעוֹדוֹן וַיִּמְצֹר ה׳ בְּיַעְדוֹן
וַיֵּצֵא לְמִצְוָא לְנַפְשׁוֹ מְנוֹת וּבְמִדְבָּר הַכְּסוּל הָיָה חָנוֹת
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יַעֲלוֹן תָּבוֹחַ אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ
וְיְהִי שָׁלֵם בְּכָל יְעֻנָּיָו וַיִּכְנַס לְתֵיבָה עִם הַמּוֹנָיו
חוֹסֶם הַחַיָּה בִּישׁוּן לְמַעֲנוֹ חִכְמַת הָאָדָם הָאוֹר פָּעָלָהּ
וְיְהִי כִּי שָׁלְמוּ יְמֵי יְשֻׁלּוֹם וְאַנְשֵׁי דּוֹר הַמַּבּוּל עוֹנוֹתֵיהֶם הָיְשׁוּלּוֹם
וַיִּקְּבֹנֵת עֲדֵנוֹ יַעַד תְּשֻׁלּוֹם וַיֵּצֵא מִיתוֹן הַתֵּבָה שְׁמֵי יְשֻׁלּוֹם
וַיַּרְא כִּי הֵיטִיב הָרוּחַ וְאִם הַבָּנִים עִמּוֹ שָׁבוּ
וַיֵּשֶׁב שְׁאוֹן כְּהִשְׁקֵט וּבְטוּחַ וְנָח מֵעֲלֵיהֶם יְצוּק וְאַנְתְּ ה׳
וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּזְכֹּר אֶת יְמֵי הַקְּדֻמָּה
וּרְחוֹן הֲלִיכָיו בְּחִימָה וְהַמַּיִם לוֹ חוֹמָה

וישפוך באריח את כאדו ויבואו כל יעני לנו דן׃

ויקרץ מעליו את בלדו ויהך לאבל שמחת חמדו

ויקומו בניו ובנותיו קדוש בעדים ובמגרת ויינו נשאתו רוח אחד

בזיך אז בין נגנוע קול פמזים ואמר אדור בכעס עבדים׃

ויקרץ נרח מיכו ויראה כעיניו בזיזמו

ויהלל כיוצא חם בנו עד המות הפריד בינו לבנו׃

וישפוך יעליו את כעסו ויכהו פמעי חרון אפו

ויזל לו חרב ויפרעו ועל הקרקע ירד חמתו׃

ויראהו חם ויפלא חמק ולבו בקרבו כחונג נמס

ויצינק עליו כקולו כתחמק וישיתהו כעפר ראשין לכלמק׃

ולבש טלית ובומאלין ושפטן

ויקח את בניו ואת בנותיו ואת כל רכוש ביתו

ויצעק אל ה׳ בלב חמרמר ויאמר ה׳ אין השוטן

ויגרש בבזיונות את הנער אלהים יצאו לקראתם

ויעצר את הנער בעד הנהר ויאבד נפשו בעד הנהר

ולבש יקרת נפש כיום ההוא ויתעלף

ויעצם עיניו ויתעלם ויהי לו כחלום׃

לחם תתיים לחמך שמתיו נעם ויזקפו עליו בעגל ויבעטם

שלחו ידיהם לחמך ויאכלו ויזנו עם ויהי לתרבות אדם ובהמה

ונצא בשמחה ובשלום להמורה וחטאתו בעבעה חמורה

ויושב תחת גפן כיום ההוא ויפשוט כף לקחת ולהלה

ויפקח את בניו ויראה להם כמה הוללה

ויעקב נשאר לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
וישלח מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃
ויקם בשנתו בלילה השוא ונפשו כחוז ראש נשתנית
את פניו פנך אחורנית ויהי בשוערוך לבן קדורנית׃
כי מודית נחלתו יקעקע וצלו חלף ועבר
כנחש הלך בעורמתו ועיר עמדה לעמתו׃
ויוסף עוד לחטוא ויתכנס בכסותו בקרבו
כובע בכאר כפותו ויצא ישוע בישקטתו׃
תחת ראשו שם הלבינה ובעינו עמדה שאר לבנה
ושנתו ושלו כמי שטנה ויעזב את כתנתו בידה׃
ויהפך כאריה טורף גוזלותיו ויצע שיח באהלי בעורותיו
ויחשך משחור תואר פניהן וישכב עם שתי בנותיו׃
בקומו מרגלו נשפך דמו ויהפך לאבל שושנתו
בישוע בעיר על כלילו וייעוש לעפר נזר כלילו׃

ובמלאת ימי מרוקדן נגלין בפיהם רוקדן
בקול תופים וחופות על לבם חתן ותרגין שתי בנות לוט מאביהן׃

ויעל לוט מצוער ובנותיו הרות לאמונים
ויהי ללילה וקלם לעיני הישרים והרוזנים׃
בנותיו יבכו בקול מר בקרב הארמונים
ותכסהו בושה מכמוש מואב ומשקץ עמונים׃
השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה
ומרוב שכרותו שכב עם בנותיו הבכירה והצעירה׃
חלאת תאותו הנמאסת בקרב כטנו באש בערה
ומתגרת יין חמר נועם עצתי מלבו נבערה׃

וְיִתְעַוֵּר מִשִּׁינָתוֹ וְיִצְעַק קוֹלוֹ מִמְּכוֹנָיו׃
וְזִין תּוֹאַר פָּנָיו נֶהְפַּךְ לְאֹפֶר הַכִּירָה׃
אֶת מְקוֹר בְּנוֹתַי לְהַכְלִ֫ל וְרִיק הֶעֱרָה
וְיָשַׁב בְּחֵיפָה הוּא וְשֵׁת בְּנוֹתַי בְּמִעְרָה׃

דִּיהִי הַשְּׁכִימָן לְבוֹא וְתִכְלֶה עֵקֶב
מֵרֹב שִׁכְמָתוֹ נָמַס חֶלְבּוֹ וְנִשְׁתַּיֵּר כְּמוֹ אֶת חֶלְבּוֹ

מִכְלִימָתוֹ נִטְכָּסִין בָּאֶחָבוֹא וְיֵעָשׂ לוֹ חוֹבֵק
כָּל רֵיעָיו וּמְיוּדָעָיו בְּגָדוּבוֹ כִּי תִכְרֹת בֵּינָן יַעֲנָה בוֹ

לְעֵינֵי הָעַמִּים נֶגֶד קְלוֹנוֹ וְכֵן פִּי וְכֵן יָצָא מִמְּלוֹנוֹ
נֶאֱלָן יִשְׁמִים יְעוֹנוֹ וְיִדְּנוֹ הַיִּשְׁקָנָה אָזְנוֹ

מִשְׁכְּרוֹתָיו שְׁנַת תַּחַת אֵילָן הַכְּטֹנָה וְאַחֲרֵי כְּלוֹתָיו הָיְתָה לוֹ יְשׁוֹנָה
כִּי חָבַת וְעָלְתָה עַל לִבּוֹ טִינָא וְעָנָה אֶת בֵּינָיו בְּגִיהִנָּם

מִתְאוֹתָיו אֵין לוֹ אֵיךְ יִסְתַּלֵּק
עַל עֵדִים הִתְאַזֵּר וְלֹא יִשָּׂאוֹל נָכְרִי

רַגְלָיו יִגְלְחוּ בְּיוֹם הַשְּׁעָתוֹ וְיַבָּשׁוֹק לְשׁוֹטֵן חֵיק הַשְּׁעָתוֹ
לְאֶרֶץ נְשׁוּפָה דֶּרֶךְ נְתִישָׁתוֹ וְתִבְסֶה יְעָלִים כְּלִימָתוֹ וּבוּשָׁתוֹ

כְּאַהֲלֵי צוֹעַר תִּקַּע אֶת יְשִׁיבָתוֹ וּבְעֵיטוֹ צְמוּקוֹ עָבְטָה אֶת שׁוּבָתוֹ
בְּגָאוֹן לִבּוֹ תְּעִי מֵחָמוֹ בְּמַשְׂכִּיתוֹ וְתַפְשִׁיתוֹ הַרְמַת מִשְׁכָּם בֵּיתוֹ

נִיר שִׁמְשׁוֹ תַּחְשֹׁךְ הַשְּׁבִשְׁפָתוֹ וְאֶרֶץ שׁוֹכֵב בְּיוֹם צַעֲנָתוֹ
לְעֵפֶץ יָשׁוּף יָם כִּתּוֹתָיו וְקֵאת וְקִפּוֹד קָנוּ בְּאֶלּוֹנָיו

כְּאֵרִיה טוֹרֵף יָצָא מִחוֹפָתוֹ וְעָפָה וְאֵפֶר יְעוֹפֵם בְּנִשְׁפָתוֹ
יְצָרוֹ לְעֵת מוֹת יִשְׁפָּתוֹ וְעַל בְּאֵשׁוֹ קוֹנֵא אִשְׁפָּתוֹ

בְּנוֹתָיו צוֹעֲקִים כְּאֶזְרָחוֹל קוֹלָם כַּאֲיָוִק עַל חֵיפָה אֲבִיהֶם יְשַׁלַּח הָעֲרוֹת
כִּי לְהַלִּימוֹ יִשְׁפְּרוּ רֹאשׁוֹ כּוֹבַע חֲיָוֹת וְהִי לְלַעַג וְלֵץ לְעֵינֵי הַכִּיוֹתָיו׃

עֵדִין בְּעֵלִין הוֹקַר וּמִשְׁכְּרוֹתָיו לֹא סָר
כְּלִיתָא וְתִשְׁכַּח הַמְּעוֹפֵר וְכֹתֶן יְשׁוּעִים תִּתְקַר׃

לָכֵן אֹכַף עָלַי יְכַבְּדֵנִי
וּמְסוּבָאֵי הַיַּיִן אֲצַעֵק הַיְקַבְּדֵנִי
עָלַי כֵּן קָמַרְתִּי וְאֶתְעַבֵּד
וְאֶקְרָא אֶת שְׁמִם בְּגֵד

לך לא ראה שום אחיך. ואל תעצור מים נוחך.

הומיח כמב עשוי חיך ויכין להם רוחך.

לכן בנים שמעו לי הטו אזניכם והקשיבו לקולי

אכיעה לכם תומת שכלי ולא תבושו תרב רוחי

אל כי צדקה לי כי הפליא חסדו לי

בישנני ומפלטי לי ווריט ויאמר לי

תוכחה השביעית

תוכחה יקרה מזו רת על ארץ
תנוף על כל שומעה מדין וחרב
יקראיה תמיד ושונא שומעי עריך
יארך ימים כימי השמים על הארץ

ישתרל הארם וימים תורות
ואל יתפאר בבגין הגיורת
ירוץ כעבי ארזי מעות הפרוזת
יגינו על נפשו מיום עברות

לכל אשר תפנה ישכיל
וישם בקיר לבו במוכן והפוך
יזל שחק רעיהו לא יעבוד
וכל אשר יש לו אל יחמוד
ירחיק פיעכין מדברי הריעה
אל
ועל הבריות בכאותן לא ישוה
בל
ולחני אלדין ערוך שלוה
כלשונו אל רבר נבלה
יגוע
ופרודתו ועדרו לא יקבול
ימחול
ואלא ישוע פרישים
חקר
כי בעקבתם וחרון האף
עם
יצרו הרע תמיד ילחם
על
עונותיו הרגיל
את
אלהיו אל יבקה
תבר
ויזכון אחד עם כוכבי בוקר
כמיכוח
אל ישמוד
אל
ומפיון חבירו לא ישמוד
ונפשו לעד לא יחסר מחוה

יחבוק
ולעולם לא ותשקר
כיה
ונעצו כיסי מישחתי
יוכיח
ולא ילבין פניו לקבלתו
לא
ולא יפקפק תמיד בפנותיו
ישפת
יסיר את השמאל חנם מלקו
אל
ולא יחפיר ויכאיש
את
והכהן כאבן ימן כאב רון
חטאתו
ויבקש מחילה על רוע חטאתו
ותמיד ילך הלוך וישוב
ועל יכום ואין עוזר לו
יחמול
ומפני שונאיו לא ינוד
בחצרות
כיה אלהיו יגוד
תתן
לעניים מלאוכל אשר הואכל
כוונתה
הלבם אחזו אל תתעלם
לבל
מי נפש יפח מרון בחכו
לעולם
יהיה כאמן בדיבורו

יתהלך באמונה ולא יערים ויצוה פיו מדברים ממכוערים

אל יקנאו במפקיר שאינו ישלו ובזה ולא יתגברו כי יגעו שלו

יבקש מאת ה׳ על רשעו ומולפני אלהיו הדום ישיעו

יתהלך באמונה בכל עבדיו ובדעת את ידבה בדבריו

יעזוב לוצרו כפב הגיונו ובלעיגו לא יוסיף לנצנצו

ישא ויתן המיד באמונה ואישתו לא תניח אלמנה

כל מעשיו כאמת יקחן ולא יתן תרגן

ישוב בתשובה ויסור המיה בלומו ושבתו כי לא ידע כמו יפיא שלו

כעדים אל יהי פיהון ולבאת דמעה יעצר חתן

יזון לשמוע דברי תורה ועד פניו תאיר האורה

אם יאמלל כאביונים ונפשו בלשונם

אל יכעס ערום ומזמין ונפשו בלשונם

כאנכון ראשון ואכל בשמחה כי ירושון

לבבו את ימשוכה ויפשפש את מעשיו ויעשה תשובה

כי מגן הוא לכל החוסים בו לדון ככל לבו

ירוץ מהתוכחות ויתהלך בדרכי הנבואות

ישוב בשובה בחמת קצפו ימי השלום וכל ימיו יזכר שלום ויהי לו

לבבות האנוכם אל ידלום ואוצרותיו ימלאו ספיר וידלום

יהוה נאמנים בכל דבריו ולשמח לא יניח בני נח

לא עשה והלך אלהיו עולה ולא נבר אחת בפיו ואחת בלבו

לעבודת בוראו וישפוך לבבו נמים וכל ימיו יזכר כי ראת שמים

יעזוב את החמס כנמעניהו ויפקוש כניחלה על שונאיהו

רעיונם שידו מרע הפנו רשתם ה׳ ויכוף כיעלתו יטן ואתנחת

כאמונות יבגדו ויהי יעקבו ולא יתום עמהם

אך את אשיב אל לבי לשבת תחבמוני

אל אלהים אישים דברתי מטרים אעלה לביתאמוני

אקומה נא ואסובבה בעיר ואוניחה לפני לפני מוני

אעריך לפניו שולחן ואשקהו מיין היקר לו מיין

ונראותי ילדי הזמן סבבוני מאניתי נבזע מצפוף
קמתי לדוכיה ביגונותי להולמים אחו עשרה הצפונו
נבהלתי מלראות וישנתי נגזלה מיני מיחלשת דאגתי
ואומרה אך אם אתה לו שמעתני בני

בני בלה את ה' כוחך ואל תמצוך לא יחסר ביתך בחוץ
בני במערכת לילום אל תאמרם אזדמן ישוש יבוא ויצבר כי תוך מאזנך
בני בכלום פרוק לרעב לחמיך ושוש[ך] אל תאמר כל לותמיך
בני הסר שנאת חנם מן רבבך אל תאמר בלבבך את רבבך
בני אל תיב חנם עם עשיקך ואל תחלל את כבודך ודבקך
בני הן הודאה ליוצר נשמתיך ובקשו מיחילה על אשמי תוך
בני יאל השנא את אחיך בלבבך והוכח לפני אחיך ואל תחלל
בני פאת זקנך אל תעלח ובקש מחילה מיהא על המולת
בני פלוץ כשעל יגליך כאמת ופחמים ונפשך היקרה נשלו מנחלותיהם
בני כמיעוטיך יחיל ונמוך ואחורתך יגדילו ימים ושנות
בני הריחק עצמך מחברת הנערים ואל הקבל עצת הבוערים
בני אל תלחם לחם ע יעין ויומך לא יכלו כצפונאין
בני כל ימיך בלעך מנכ שפתיך בעמת ולא תשובע לא שקר ולא אמיר

בני שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך
בני אם ישך מלאות את העזות ולא תבוש את דעתן הכרות
בני כי הדעות עיניך בעלא לתשובך אשיחך ואל תאבוך ואשמך בראשה
בני מלפנך בעיני אל תשקוץ ויום [illegible] ושמור אחרית בדרך עץ החיים
בני הזהר בקריאתי שמוע על נוטרך והיחך את פעמיך כנשית חטאתן
בני כמזון חביריך יבי עליך תביב והשלום לפני כבוך יתהלך סביב
בני [illegible] כי כוסף אדם ירחיב לו
בני [illegible] אל תלא השוחה לשב בשבים
בני [illegible] וחכות בה כוחך ישמוד לגוילך לקץ הימין
בני [illegible] ובנו חביר תמיד בנטילת ידים
בני [illegible] ועליך לא ימול תרועתם
בני אל תתעצל מימים האחרונים
בני תן לעטים מיעוט בקיץ ובמידך לא יחסר בספיך
בני כהשובתך יאמר כוסי שוקך ובטעם נחש הקימוט ישוגף
בני הקר הגל מפיך והאזל יסיכך לחם חודין
בני אל תכיצף אשת תיבך ובבכיך לא תראה בלה
בני שמע לשמוע תרגל ובלה

בני מפיך לשקר אל תוצא כלה ודוין כצאני לשמוע בקולי

בני לעבוד יראיך יום בתחלת השכמורה ותחזק לבבך בקוי

בני השתדל על הכתיר לקבורה תצאר מפיל פציע וחבורה

בני כיתרון דעת את פיך הגשר והוסד רמשות על אדם כשר

בני לבית חבירך פתאום אל תבעט ואל ברחמיו את נפשך יבעט

בני הטה אזניך לדברי מוסר והמתק מיקר לא ינחם

בני היעניים יהיו בני ביתך ואחלים ישיב את חשבונך

בני כבד הזנים והשבעת בכפי יומתק ולא הצמך לאוש את לבך

בני תן לצדקה נפשי נוד לך וה׳ אלהיך ישלם לך

בני הזהר בדבריך על כל דבור ולא הפיות עצמתן הצבור

בני עם עדת מסורעים אל תתחבר ולא ימלא בך ערות דבר

בני בנפול אויבך אל תשמח ופוזבך בציון השרה יצמח

בני כרת כצבי מלפני העבירה ונפשך תשבון לבטח כעבירה

בני בריח כצבי מלפני העבירה ונפשך תשבון לבטח כעבירה

בני בראות בריע עינך תשיע ולא תתחבר עם הרשיע

בני הרחק עצמך משכן הדיע ובוסר האל תפריע

בני חבוש על אלמנה ויתום וטובך לעד לא יתום

בני כבד ך אהל תדבר דעים תנצל ממשלת מבלאני דעים

בני כלשון הדיוט נצור לשונך ולא ידבר מלך אוהב שיפך

בני פרוס לרעב אהב לחמך תשאב לבטח בתוך חומתך

בני את חמן תאותך תנבוש וכל ימיך לא תבהו ושו

בני אם תכניע מכוחך יצרך הרע כל ימי חייך לא תצטרע

בני אם תישוב כימי כחוכך לא ישקר בפך מחי ידך

בני אל תשת מים שאורים ומגרלים ופעמיו לעליך לא יהיו גוללים

בני בכל מעשיך היה מתון ובלילה יחודו את לא תישן

בני רחץ תטאתיך מיחון ומכית ועינים מרוממות תביא בית

בני ישוב בתשובה ובקש מחילה מלפני האל בעודם כי תבוא עיות ובפיהו ומכשיל לא תתעלם

בני יצוד את לשונך כדברי בוז וקלסות ואחבי מה יהנו בהיות חצרין בתעוסקות

בני ביהיך צדקה לעני אל תחשך כי כיתן בסתר יכפה אף

בני את בטחונך תשים בשוכן שמים ולשונאך האביל לחם ושקוי מים

בני הזהר על דברי החכמים אל תהיון שנשיבהן נשיכת נחש ולישון לחשת עקרב

בני אם נדבה רוחך להתענות תענית עצבה אל תפיסהו לבכי כל יוצא ובא

בני מדברי רוב ומדון קל ותדר כי כרוב הדברים עון יגדר

בני ישראל לְתֵיכֵךְ עַל פְּנֵי הַמָּיִם וְכָל מַעֲשִׂיךְ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם

בני הוֹרֵד לָאָרֶץ אֶת נַאֲוָתֶךָ וְלֹא תָּחִישׁוּ רַעַשׁ כְּמוֹעֲנֶךָ

בני אֲטֹם אָזְנֶךָ מִשְּׁמִיעַ הָעֲבִים וְלֹא תַּשְׁקִיבִי בְּדִם הָעֲנָבִים

בני פַּלֵּשׁ אֶת פִּיךָ מֵרַחֲנוֹפִי וְנַפְשֵׁךְ לֹא יִכָּרֵת נוֹפֶרֶת

בני הָסֵר אֶת הַשֵּׂעָר מִתַּחַת לְשׁוֹנֵךְ יוֹצֵךְ דֹּשׁ וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ

בני כֹּחַ עֵת עֲצֵה לְךָ אֶת הַשָּׂאֵל וְהַבּוֹא יָגִילְךָ מִיד צַר מְרַצָּאֵל

בני הִתְרַחֵק מֵהֲרִיעַ יְצֵרֵיךְ וְיִרְאַת יְהוָה בְּצֵרֵיךְ

בני כְּיוֹעֵץ כֹּפֶר תֵּתֵן לְכָל אִישׁ עַלּוֹמֵם וְקֶרֶן הַפּוּשׁ הַשֵּׁנִים מִקְרָא וְאַתְּ הֵיגוּם

בני הֱיֵה זָהִיר כַּלִּימוּד הַכּוֹשְׁנָה וְלֹעֵג לֹא תֵּרָאֶה בּוֹשְׁנָה

בני יְרָא אֶת יְיָ וּמַרְךָ וְהִתְחַזֵּק מִנְּצַח שׁוֹבְנֵי הַמּוֹלָךְ

אֶת יְיָ הַרְבֵּה אֲמָרֶיךָ

בני מַלֵּא מִבְּעוֹר עֵינֶךָ אֶת נַאֲוָתֶךָ וְשׁוֹב לְפָנֵי אֱלֹהֶיךָ כְּכָל כַּאֲוָתֶךָ

בני כְּבֵלֵי עֵלֶיךָ עֲשׂוּבַת נַחֲשִׁים וְעַקְרַבִּים וְלֹא תֵּלְכִין כְּנֵי תַּנִּינִים כְּבִים

בני אַל תִּרְעֵב עַל אֹדֶם עֲשׂוֹן וְלֹא הָצֵא מִבְּגָדִין מִבּוּשָׁם לְשׁוֹר

בני הִתְרַחֵק מִדִּבְרֵי רִיב וּמִקְּה וְלֹא תִּפְקִיעַ פְּקִיעָה נְקֵה

בני אַל תִּכְעֹס בְּחֵרוֹן אַפֶּךָ הָשׁוֹב וְהִשּׁוּבָה לֹא יַסִּיגֶךָ

בני לְחַבֵּרֵךְ עַל תַּעַם לֹא תַּשְׁכִּיעַ וְכָל נַפְשׁוֹ רַעֲבָה וְיָרֵק הַשְׁכִּיעַ

בני לְהַצְלוֹת כִּיוֹר אֱלֹהֵיךְ כֹּאב תֵּרֵץ וְיִשְׁפּוֹךְ תְּחוֹן לְפָנֵי חָנוּן הַנִּרְצָץ

בני נְדֹד יְשִׁיחַ נוֹשֵׁי נֵיכָךְ וּבְקֹשׁ מִחִלָּה לְעָנְיֵכָךְ

בני חֵלֶךְ לְאֲכִילִים מַאֲסָנֵיךְ כִּי יְשׁוּבִין תּוֹרֵךְ יְעַמְּרוּ יִשְׁעוֹתֵיכֶם

בני בְּצָאוֹנֵךְ עַל הֲרִיסִים אַל תַּרְחִין וּבְחוֹמַת בְּנֵיכֶם יִכּוֹלוּ פִּיכֶם יִשְׁחִין

בני חֲמוֹל עַל אֹבְיוֹנֵךְ וְגָרֵךְ וְשׁוֹד וְשׁוֹבֵר לֹא יְגוֹרֵךְ

בני שִׂים בְּכִיס קִוִּין וְדַרְדַּר וְלֹא תֵּרָאֶה לְסוֹחֶרֶת וְדַר

בני כְּלוֹם שִׁפְחָתְךָ מֵאוֹכְלֵי שִׁי וְאָכֵל וְלֹא תִּשְׁבַּע עַל שׁוּלְחַן נוֹכֵל

בני אַל חֲמֵיכֵךְ כְּחֹמֶת עַכְשׁוּב וּמֵחִרּוֹן אַפֵּךְ מְרִי תְּהַרְצֵה וְתִשּׁוּב

בני עִם הַכְּלִיוֹת לְשׁוֹנֵךְ יְקֵדֵךְ וְהִזָּהֵר בְּנַפְשֵׁךְ וְלֹא תָּשִׂיחַ כְּדִיבּוּרֵךְ

בני תְּמֹהֵל עַל דַּל וְאֶבְיוֹן שִׁמְעֵךְ יְשׁוּעָן כְּרוֹב־חֲבִיוֹן

בני הֱיֵה בְּיִשְׁרֵי עַל בְּדִינֵךְ וְתַעֲנֵג כְּתוֹם עַד־תֵּיךְ

בני אַל תִּתְחַבֵּר עִם נֶעֱלָמִים וְתֵן הוֹדֵאָה לְצוּר חֵן הָעוֹלָמִים

בני אַל תִּתְכַּבֵּד כְּרֹזֵן חֲבִירֵךְ וְלֹא לֹא יִחַרְבֵּי דַרְכֵּךְ

בני חֲלֹאת חֲטוֹאתֵיךְ כּוֹקִיד לְבַד דַּמֵּץ וְגַר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תַּלְחֵץ

בני עֲשֵׂה רָצוֹן יוֹצֵרֵךְ כְּרִצּוֹנֵךְ יִשְׂרֹאֵל כְּיִכֵּר כְּבֵד וְכַצָּאנֵךְ

בני אִם חֲבִירֵךְ יַמִּיל לְזַלְזֵךְ שַׁלְכוֹנֵךְ לֵךְ וְזַהֵר וְעַמּוֹ כְּיוֹם לְכִיוֹנֵךְ

בני וְשִׂים עַל פִּתְחֵי מִסְרָה הַכּוֹשֵׁךְ וְנַפְשֵׁךְ תִּלְכְּשׁוּ כְּמַשְׁכְּוֹת זַב לְבוּשֵׁךְ

בני לְמִיתַת אֲחֵרִיךְ כְּצַבֵּי תְּרוּץ וּבְיוֹקֵד אֵשׁ יְקֵדִין תְּרוּץ

בני הִכָּנְעִי בְּיוֹם אֵת לֵב הָאֵבֶן וְהוּא יִשְׁכֹּל רוּחַ נִקְשֶׁה וְכָבֵד

בני כְּמַרְאֵה תְּזוּךְ כְּלִחוּךְ הַשּׁוּבָל רוּחַ כְּצַבִּי וְשׁוֹכֵב וְשׁוֹכֵב כְּמַשּׁוּכָה

כט אם הקניטך הבזיון וכלמות עריך התעברו ישים נחשם לבך ולא תעבור רמה

והתרחק מנגה עיניו וכלום מכיך השופטים ושטניך ישמעו ולא תשמע לשונם

כט הגד לאדם את נאונך ואל תשוב אחר בזיונך

כט אטום אזניך משמוע את דברי הלוצים וכעשיך ישוכים למה אלגיך זרים

כט אם זרוק השיבה כפעך ישלח את דבריו לפעך

כט אל תחמוד משאם בלבבך ואל תאבה ישמע בחלון אם בעט ואם ברבב

כט נפיק אבל תשתוה לו ואל תלמד מעשיו ותרחק

כט הקראת הטהור בישלין ובזאל תשתוה בזעל

כט אל יצילך מיד אויבך ובל יכין מלא שוכבים לך

כט אל יעבר עוצאתם מידבך בכף ובל יכין מלא שוכבים לך

כט בחטאתך אל תשקוד נפשך מיעונך ואל תשיע את עוניך

כט אל תלך בדמה לרוכב ואל תנע לפניו אחיך ואהבך

כט אם חסאת בידך אל תשוב כמיהרה לחוטא נעליך

כט שוב בתשובה כמיהרה לחוטא נעליך ושוב בתשובה כמיהרה לחוטא נעליך

כט אל תשוב בפולי כמיעתדים ואם תוגד אל תשוב לשון עגדיך

כט את כמיסך לא תתן לעמוד בנשך ובמיתות והיה שוחד להרפלה המוציא ושעיריה העצת והיה שמית תביד בת לדין

כט הוצא הגזל בלתת חלוץ ולא יוצא את עמיך בלעוך

כט היה שוקד על תלמיך ושבת ודודה לשון רומה ונפשך תעצל כמיה כלוצך

כט בקר בלבבך הון ומרכבה ולאיש לאיבד בליל

כט על תתאבי עם הרשעים כהועלם

כט אל תתאבי עם הרשעים כהועלם ואל השומרים עמהם ביום מועד

כט שוכב בחלוך ואסול לחם עזודים והיה בשלום כל אדם בעזקדם

כט לפני אלדיך תסלל בחלה זבקש על יעוחתך מיראל ך

כט בשלום בעיות תהיה שואלך ואוזל אין כמוה ומישר אחלך

כט בכל מעשיך כבד לנפול ולקבץ ולא תבדח את פיך בלעשין

כט את לכבות העניים אל תתלום ובאלו אוצריוך טובן בפיר ויבלם

כט ידך מבניל אל תהי מונעת ועישך מקום קבוע בבית גנעף ך

כט גרגשו בכף הצל את נפשך העדינה ובחשתוך אל תשרפי מרוך עשך

כט הדם המכשול בבתולין ועוף בבת

כט כי לבבך אין אל תהי ישוש ובדרכי בשופבך אל בהלל תהיה

כט לשונך צרעת אל הדעוך ועל פמוני אויבך תדרוך

כט הזעק את עשמן מיוושבי הקיבות התבע לאבול כשמיות הבואתיבות

כט אל תעלה לתוגות שוניך תעצל מיד בל יעושיך

כט כוחבי הישפה אל תרך כזר ויעלה לבשתך האנושי ארוכה ומיזר

כט ירא את אל דיך תמיד ואת אויביך כולפך יעמיד

כט חלך לאביועם מלפשר אויהן וישובב ויודה לשון יעלך

כט הפלתך המיד אל הישובי ך ובניך לא יכלו בישלות

כט הדחק עצמך מיעיית בהול לשוק ויהיה בקיץ הודש לרולים

כט התדלק באלוף עם כל היצורים ופעמיך כמו מבשול יהיו נעדרים

כט את לרקד אביריך בביאחיכי העדן תשלול פי לוף השבים והוך את הדבר

כט אל תעזיק למי נפש אשר בלבו אניות צובר ולא השאיר הפוא פי לאבדיעת יבבר

בני הרחק את עצמך מיד עבוט ... הזהר

בני אל תחמוד בלבבך יופיה ... ובריה וזיה בנן

בני אל תקנא בחמסים ... ואל תבחר בכל דרכיהם

בני ישר כאמונה את נתיבותיך ... ומוסרך לא תסיר מבוכיך

בני [illegible] ... [illegible]

בני עמוד לאלהיך ושמע בקולו ... והום לבבנו והתחולל

בני הוצא מקרבך את כל אהבי ... והכן לך את אלהיך בתפלה בעמידה

בני הקר הבוטח מנגד פניך ... ועוז השלום יתהלך לפניך

בני לישע אלהיך הוי מיחל ... כי לך בלבד מו חל

בני הרחק עצמך מאשוי לצון ... וכל ימיך הראה יי לצון

בני כי בשלום ישרתשים ... [illegible]

בני אם נדדת שלם יי דרך ... והשלום ישוכן בתוך חדריך

בני השלך ולמד תורה לפניך ... והדרים [illegible]

בני יקר בניך עד הבלי ... ובאוזן לא תשמיע המיקם

בני לבוש לבנין מלאכה ואין ... [illegible]

כי שמור ה את הבריה חיים עד השלם

תוכחה חשמונית

תוכחה לבן אדם האלמן
להורישו תלאות חמאתיו ותעלומן
בגאותו ירדוף אחר הבלי זמן
וחוק המות לעד עינין מזוכן
יוצר הכל ובורא העולמות
לפנין נגלו כל הרעלומות
מציל בריותיו מכל מהומות
והיכין להם מעיני תהומות

בונה הנהדרים ות ונוטע את השמים
נאמן בפקדונו ומחנה לפנים והנשמות
מונה מספר לכוכבים לגולם יקרא בשמות
להקים ארץ ולהניח ללוייו נחלת שוממות
משגיח על בריותיו משמי מרומות
ומצמית להם תבואתם משדי תרומות
כמאמרו פיו מפר כל מחשבות ערומות
ומוכיח חסידיו מלבישם בגדים העתמות
בתכונתו יעשה עשב כמו ובימות
ירונו לפניו ברוב פרח ואימות
יפטירו בשפה ברורה כל לאומות
וישירו לאל ברוך יתנו נעימות

בן אדם

המלך

לכן חכזיבו פנך בטבעון ונקישתיכם בתוהו ויולל ישביון
יפחדו עליך בקול בניך וכמספד הדיבינק יבוכרו יכלון
לגעשות תחזיק תחפזון ותכואם בישרון בארץ חיינך
כי נעלה הבקר שחם וכיקין ואבכל ישעמותיך יפול חצון

חטאתיך בעזות יזבין בעלך ובכל טוס תוסיף תירוך ודם
בשוקים אף תגלב ושם ריטיעים ירקד

קיצים

בעלים למתי בלשונך כזיפים תעלי ועם יערת מרגיעים תתחברי
בעלילאדוניהן תתעברי ואתה כצל עוברי
זכור אולה התלאות אשר יכושילוך והכלם ובאבי אלכישילוך
מי אנחות תנחילין וישוב ישבר פאדליך
מחשבותיך ישוש פורה רוש ולולה ויום ירעה תחרוש
מהגלל תמלא בעיך רון וחרוש ופוח טיאיך תשקי אבל ופחם תאשי
פרקח עיניך ואוריעך עקשות פיך כחר הבוה והזרים ירושו ישדוך
לארץ יפול בעון יפולין ויהפך על כעך סיחוך
בלשונך הרע תשפין רבים ולחניך ישוכן נאנעים גרימים
היצא כיעלינוך הנקיים ותשאר כמשטח חמים

זכור כי מיחומר קוצית ובגיאון לבנך האבוד תעבדי
מרוב חטאתיך בבלה נחלצת כי ניטפטוך אהבי תבצרי
הוסר לארץ את נאונך וישים תתונחי לנעדתיך
חזור בתשובה כטרם תצאמשנך וכקש מחילה על רוב עוונך
חן לרוע מיעלין ירבו החולאים בגופך
תלבר בושת חבלין ובמוליה הציץ בחללין
לשונך לחיך בק ונופך ימס כאבק
על עשר דוד הדר כוטלו ועל דאת הלושנבת טל
הטוחגות כיפיך תתבטל ועל בתך תתנטל
קולך כאוב יצעקך מחרון אפך תהצלי
מחולך תהלל יחך ויהמטו עלין מוחך
מחטאתיך לארץ תמול ולשונך כיעפי טפול
כמעשיך הגעים נפול יפול וכמעוז נגות תיפשו ותפול

בן אדם מי דעיבך [illegible]

נפשך [illegible]

קום צא בעלטה מהלוגע [illegible]

ראה [illegible]

ואם [illegible]

תזעק [illegible]

על [illegible]

ועתה [illegible]

הביא [illegible]

בן אדם [illegible]

עד [illegible]

לשונך [illegible]

קונניתך [illegible]

תשאג [illegible]

בזאדם — לא יכזבון אשר גזלתיך — והיו זבחיך — ויום אידך

— ובזיון יגזלו את עשרך — ובזיון משכך

בשוט — לשון — תחבא — ולמאספיך נהרגים ונכזבא

מחטאתיך — לא תדמם — לחית בני חיך חיתם

לבהות — נעצי — היער — ולישונך מלוטש כתיאך

להגדיל — הכבידה כעיניך — ולצלות נתחיך בדיך

כעמקי — שאול — כלואיך — ובאיון צנה מיחבואיך

המורת — שעשה כי מלוניך — ובכחילות עכי מלוניך

ביאיש — חוצות תתעלף — ועוריך כחוץ תתחלף

נפשך — באיש תתעטף — וכרם תבוסקך תשתכף

לבבך — יתר ויחרד — ומידך תכל תקרד

בשוך — כוללין יסגודי — ומחדי מישכבך תתנודי

לשונך — הגה בלשון עלגים — ואנוס תבוח בזרה מדקדקים

ואיזר — מעשי הרועים רעה — ועם זהל כזרועים חשכה

ישקר — רבר בזב כמוות — כראותך מדוכו הישר בכוות

וראת חוץ יגנוסר בחוץ

בשוירות — לבבך ישמינך וכשוכה — והסת על תשואתיך חסנך

נתחנות — ע — הבדרעים — לסוסיך לרוכבים

כהולך — פאדיר תועים — וחנין מיעטן האיב

הרע — תדוץ בצבאים — והתבקר בכנפים הצואים

בזעזעות — ישעטך תדוץ — ובכל עם הבלא יעוזר ותקוץ

על — אשר עם הרש תפגוע — ובכל עם הבלא יעוזר ותקוץ

כגל — אישה תפגע תישוע — וכגדיך בדם הישועים צבועים

לשונך — יזקוף בניא רעבועים

אמיך — באיש ליהטים — ויהיך לרוץ בימים

שניך — בחצים שחוטים — ולחייך בקוצים השוחטים

יעינין — לרע משוטטים — ושלחיך יורטים ומכבוטטים

חטאתיך — כנחל נשטים — ואוכיך בעכי תנוטים

ימיך — כצל נוטים — וכימין נכוכי יקוטים

מעשיך — כמעשה מיטים — והנניך בחכה זנוח שאטים

פעמיך — כמים זרונים שטים

בן־אדם מעשיך הרעים כמעט עלי כבדו עליהם ולא נתנו לי מקום בלבם ובחלקה תשמטנה תפלתי את עלילות ואשא בקרבם נפש נעשה בי עולמות

וזה לך האות

הנה אנכי שולח לך את אליהו הנביא

תעשה אשר עשית ביום הר הכרמל

תגלה לך בישורון

כעפר תגורי מיכאל כמץ

רבבות יתגדלו

קרנך צמח לדוד

כשונך הרע לדוד

מכובד תחלואיך תגבעת

לאלפין תורה דרכך

תשכי בישור עכבש

כעפר בנימין מוריקא

ישוניך בפיך תיוקות

ביגבור אשר ויבראמי הוא יתעלון ובנאון לבבך ישא ויאבך

הגידו תגדו עמך ביתחוני ביי

לאויב המעולם בחסדו חוצי אין ובל טוב ועושר יבצעך

סמך עודנך עד ישנו דיך ובאמן עליהם בתורת משובתיהם

כמוכו כלנו אתי שיבך וכרשעתו אשר עשה

ובחקך אשר נצוך הבעת אותו בפניה כפרנה ושפוכה אתה ובנו

כיום ברוך עמנו שמע את תוכחתו

אוי לך בן אדם הסתכל שאתה בישר ודם

בעוון לעיני עמך מוקדם ובאמן הנביא ישוב ותרדם

כהבט לשון מכוך תגלה בכוך והזמר תפלת בכיך

היעפי כיעון שפוך ויבסה שלון חרון

בגאון חללת את כיהוה חללת את אחיותיך

נסמכת על ישמט עבדיהן ואמרת ישתגעון ויהי בעקבתן

תעזית אחר חמס בפיך ובשתית על זמך בפיך

חשבת כי לעג רוח תחוה ובעוז פיהם ילעיר תיקר

בתוך בטל
אנשי צור שלפני יפתח ואת נב
מהתל אמלא אוצרותי ואשב נמלך בחיצרותיו
בישעי עוה אלה ומכוקמי לא אגלה
מחמם שחשביע את נפשי והוין נענית ירחלח
אתחבר עם הנעלמות ואתערבם עם הנעלמות
אישים ניכר בתוך הנעלמות וכבני אישי אשכיל קלנוסי
אלגיש משוי גרקבות ובאוכלי אנעשה נקמות
אחגור על חלצי חרב פיפיות ואעזוק תמיד עם נשוי זיפיפיות
אעזוב את פת בחלבה ואשתלח ממך שחרחורת
אאיוב נכל חורבה ואראה בשע וחוכה
אמעוך עם שר הצבא ובטנו לא תהיה לשאול
ארבה בחול את המשובה ולעת זקנתי אשוב למשובי
אשנוב על דרך נבואתי ואוכל את עץ יפו
את קן ראים בחולה ונפשך בקלף בחילה
לולה ונום אצחק בחולה וכמוך אמחץ מחילה

תשוב בתשובה ואחסה בצל אלה אשר אסטבעך בצורך
אוי לך כן אבוש עקרוב תהלוכותיו
עד מתי תשית עצות בנפשך ויאנון לבבך תתפא
זרוע שבראת על ראשך כי בתאום ובוא בחול ויישוך
תשיר פלבבך את נפשך ונפשך אשוב בתשובה ובפל יום ויום תתבז בחול
הנך פטאתך בחטט סופר בהובה ופעמי הגרון בארון עיר נהבה
תצפצף בשלך עשוקה כראש אמיר ובניאון לבבך את חוץ בבוקר תבעיר
בעלך בצפון שמך בעמלך בצפון שמך בעמלך
ישוים לבבך את חיטו ובזרבך ובקיץ שחוטו
גאוה בעשקיל בלי חוכך יעלחלציך תאזור ותאמד בלבבך אחטאו וכמוך כתשובה אחזור
ותחשוק בבשרך כי בתשובה תהיה לך במעוזו הלא את שני חיין כתרבדה תגזור
את דלת ביתך בערפך תסגור ואת גרונך בעפר תסכור
תשתק מעלין תמניגור ותהיה לך לרשיגור
על נפשך חיכות בחגור ועל תשיגך בלבות תאזור

צירים	יאחזוך כבבל	ואתה יקר עיני אופש
יצרך	הרע בעונך וישתעבד	וישים אוכף למשא עובד
כדונג	ימס חילוך	ומיכך תריא חילוך
תתנופף	בחלאת דמיך	ומלאך המות ירמיך
לרהבל	ויהי שובו מישכוכך	והלום שלו זאת תשוב לך
כזד	כי עליך צורח	עלה רוח עליו ורוח
תישחון	כספך פורח	ויתנין כלכלך בורח
נתקת	שפע תעוע	וכמוץ בעון תסער
יעפן	על ראשך אף ומה	ונפשך דיקר תצא מיכף תחומה
מעון	תכים כעיניך	ועמה נבלה אין שיניך
התעריץ	עולך תם	ובמני בוגדים תסרוך
מעודך	חמאיך תחנך	ונפלאת עליך תאנך
כן אדם	את שמרי בלבבכן ויזקן	ואת מעשיך ניאשן
עקל	דעתך בבל תעדך	ושוב בעפר דך
כעושק	עניך ואנו אבדי ואנע	

כן אדם	הקר הצמות ובוא בגן	ודאה ידעתני שאעבר
פשטו	כעלותם את מעיהם	בין הגן
נחלתם	ניחפכה לי	שאנו
שכבה	בראש כל חוצות	ונגלתם כחלאת בכם נחוצות
ערים	בשעתם	
עזלפו	בלאמו	ונפקם מפיהם
זנב		
כדן	בזקן	ונהפכה בעורב צותם
בקיב		ויטאטא
גופם	כדונג נמס	
קבעו	כנחרו	
נפשם	נכרית שוישה ונופה	
פיאום	ביתו בפיהו חטופה	
נערו	כבקעה כעגלה שופה	
שכלו	אותם כל שוכני הם	
כל	זאת המזומה היתה	

בן אדם את ירושלים את תועבותיה

וקום צא אל מקוימות הישלחת ושית לבך בכל לואת׃

הנם וראה את הפתחים הפוחים אשר בקיר הזה ואחר הקיר

את תראים הנבואת היוצאים ועל היושבים בבית הקם המלוים׃

כל ומירם לא יזרו קולותם והברכת היא הקם בלואבם

יין פתאום יין מכותם והזרים ירשו בקרב נבו הם׃

בין הנוים ישבו בת תושן ולשונם הקרוים

כי בלוי הקם אשר לנוים לבלתי תנעדם היתה לבם לבושת׃

חילם אכלו הזרים מעזיהם ראשות ואת מרוחיהם שבו לנין לנין

כאו עליהם כל הלואות אבדו שומם ויין אשות׃

א

בן אדם קום צא אל משכול הגולה ולא הבדור בקרים הזה

כי נתן לך מעצת הנעוכים וכקיר מבנדיך אתם עוכים

הדחיק שאבך ולא תשוב בסור הנעלמים ואזנך בזוע תרלים אלוהי נעלמים

הובו בפך לצור העולמים תשכב לבטח בקרב האולמים

ישאל נא לדורות הראשונים אשר היו מקדמים שונים

יבלו לך את ימי שנים ויגידוך על המלכים הקדמונים

הלא הנה ידוך ירלים אין לבשו הזרים בזעלילים

כחרפת הגוי ישוע הם והאיש אכלה בנשמו נידם׃

בשרות לבכם הת בהם וכפי תמרים תתחברו

כמארת צאנים נאמרו ולנצח בחרפה יעשרו׃

בהפנל לבשו בגדי אבוודיהם ומחטאתם נפלו לארץ שנאיהם

כתי הכרות בחריכו בפרוכיהם ובחרפה זבוו ישבו לבדיהם

בן אדם הלא אתה ואהליבה הועיל לה

או כמו זה הבשנת לה כנף לחלם׃ ואם המצוקו אשר עמו כנלים

או כמו זה הבשנת לה כנף לחלם׃ ואם המצוקו אשר עמו כנלים

אן הכמלת עשיתי בפל מאוקם לחתנאת בגם לעיני בשר נפש

להכל ויין היום כל חמוד דם וזכמור ירלי אתיכם עד השמים

אן הכגדים ותואר מלבושן וכרבורים אכוסים ושלהוב נפשן

הנישו לא יין את ישאין וניתך להלעה דגנם ותבנשן

אן האבנים שהתם אתכיום מעבר לעבר לשמוע לכם מפי נער ועבר

הכיאו עליהם תגרת יעוד והשבי ובאומנה לא הולינו בגלם לבבי

אן לשון הרע שופכי בלשונם ועל הללים חדדו את ישונם

כמשערת בם ילחם וכרוי אישונם ושפכו נעפו ועליה צפה שערתם

או כגלות הפח ישדוצי או בפיהם וחלאת זכו רישעים שלחו לגני אשים
יקנה קרצוצת נשברה שקפיהם ולא יעלה אוכה למרפיהם
או הישוחך ישראל כידם ושמחו בו כפי מעון ה
להחטוך הארץ ידי כבודם ולימי ידעי את כבודם
או הקנוף ישחיתמו גדודים ובזגנו לבולאו את אוצם
תגיעך גניחת כלם ה
ה
או ה
היו לדלוק כוזי כלחנם ונלכו למשפה הוד חינם
מעשיהם ה
ה
או ישהיתה הקועה בלבבם כצרעת ממארת קיעה אבנותם
הקנאה
הממה אכלה את חלקם ומפיהם הוא את חלבם
או החמידה שחמדו להם ובעינם היעה הרבו את תלונים
ישמיד וישיח הון באהליהם וירשו הזנים את תולדיהם
או הקנות ישערך למלקותם היה לכמה כל מלקותם
פניהם קבצו פארור בפיהם ונפתי הכשיון עלה פיהם

רמנו כעושרם כפרות הבשן ומלואן המרב תרוגן כפשון
בתוך העפר ואפר הכפשון ולעגה אפוש שבעה נפעל
מפשעיהם בלו נמהונם ומפגעו באין בהונם
עזבו לאחים חמדת הונם ומונעם נגישו את ביתנם
זה חלק האנשים הזרים אחרו הכליה
ביורדה הישבת על האבנים יצעקו מחליהם
בעפר חמואתם ימחו מעפר החים שמיהם
אנשי רמים ומימה חלא ייחצו ימיהם
בן אדם ולא זרעת שאופך קוקין מחזקי לגן קח לנפשך לחוקר
האם תאמר לעבדך אשר קנית לעובדך
לעמוד תמיר פנך ולחזק ידיך ופנך
שמא עליך יפרח או מלפנך יברח
או ימרור עליך ולא יחזון מעיליך

כי אם שמוע בקולי ועשית את כל אשר אדבר

כי אם שמוע בקולי ועשית את כל אשר אדבר

כי אם שמוע בקולי ועשית את כל אשר אדבר

כל טוב וחסר נבלך — אויה לך עלי עולך — ואתה אין העכור על אמרי יוצרך — ואתה נושא ונא

ימיך כן בספר — וחטאתיך לא תסופ

תצחק בחנפי לעגי מיעוט — ונאורך מאוד ס"ת חון ושיע

תתפאר בבגדי השיש — ומעונותיך מלא התרושש

כמויתיך הלמפך כברום — ומחץ תולעים ברוס

יריך מלויאים חכלם — ואוצרו תיך ירחון למסחרים

בנאין לבבך תפרח כיעשוף — ומלאתך שמות לרשעך נשאך

על ראניונים תחזק שונאיך — מי וחלחלות תחת לשוניך

עינך לרע תצמיד תצפה — ואתה נכסף סינים מצופה

כל ויכו ומרון תישוב בתוך מעונותיך — הלא נעליך בלא ואין קץ לעונותיך

הכלם יגר גודל מישובותיך — ותתפלש באפר מרעיונותיך מישובותיך

בזארם אלה תלאות שמתי לנגדיך לתוכחתיך אין לא האחת אנא

ומה עבר אשר נגית לך מבני חם — כעוכרי על דם רץ לבצע עלינו בור וחס

ואתה אין העכור על אמרי יוצרך — אשר ביום חמת מבר נוך נעקרך

כל טוב וחסר נבלך — אויה לך עלי עולך

ומה עבדך בבוכחו מלפנך — חדה לך ונגרו נעך

ואתה עבד לקונך — רוא ישען ויבונך

אין תסיר עון ממעלליך — ובצבי תרוץ אחרי מעלליך

כבוש בעפר יוניך — כי נשלת בעונך

בגל עת למנוי תחשע — ואל פתח לחם תפשע

תתעה אחרי תהלולין — ותעזוב עבודת אלדין

אשר ואין אל מכלעדיו — והארץ האירה מכבודו

האל התאמן בחברתם — לא ישוך ולא ירחם

הנותן לך בכל לעשות חיל — ואותה תבעיסהן בכל יום לגלול

עזונך מבדלים — שוטה ישיב ונם דוא

נפשך בעת רמצר תרחון בקולין — אחת דרך להכיחך

בעת רמצר תרחון בקולין — ובעאתך לנויחם הויעלקולין

שקר ובחר בעבודלין — וכלוענה שם יכונלין

ראת והיפוד יהגן באהלין — ומנאונך רות רעה יבהלין

לאוין יפול נחר בלילין — ועל חטאתיך יבבו יוכך ולגלין

בדמך יצתבעו מעי לין — ויצלך יסור מעלין

אויבך יהיו מאוס ויסיחים ועצבונך בקחלי איש כסחים

מולון משבבך כמערות ובחלמים ועלין יצמח נוצים וחוחים

אחריך הכריות רוץ משיחים ותשכב תחת אחד הישוחים

תחת אשר גבה לבבך ומרדת כהון תרדימשכבך

כטחת על כפך ותבך ועל נאוניך השלכת יבבך

מוב שמיח ומטוב לבב למרמיך כאוש עבוב הלבב

כנאונך כלבבי איש הלבב וכל נזל ומסך יחאדב

על דיך לא טוב התיצב וכעינך הדעה הזיק לנריות בצב

רעלין ירוצו לרעב ולפתחי הזוזות תרעב

לחם סתרים לחכך יערב ועם פתה שפתים תתערב

פוך לשקר כיאוד יעדוג ומביראן המות לא תחדוג

בגד עדים לחטאתיך תאדוג ובמסתרים נפשותהלים תאדוג

ישלוש פעמים בצנה תחוג וכשכור חולל הנוע ותחוג

לחיוך ינובו נבלות הפה ואחריך ירדון שור האופה

חוזי גרונך מלואים יעדוב ודבני השקר לפיך יעדוב

שפתיך פצחו כזב והוללות ואון ומומה תחשוב בלילות

כפך

כפך תכסמא לרע ותאוד וממיניהן נויעה לא תאוד

כאבל וישאלו יעלין שאוד כין צרעה ובין אשתאוד

בן ארם כקח את עיניך והכסת צר מיעונך

רשקו מיקר חלונך ויאר יקרי מילונך

אין בנאונן תחרון שיניך וכדברי בליעל תלמיד לשוניך

תהמאר כתואר פניך והכלות יעומד מפניך

נרוב שנוגל הרקיעך כחרונך ובמגזל וחמק הכלאתיונך

כיחי הכלות ותצא מכושיונך ומה תעשיה יעל גדוניך

והתכון מאין יבא שוריהן וראה את תמונת לאיהן

כמה מעיונות כתוכו קבועים וכל לחיותך בהם שבועים

חשיון בעמיק נלכעים בקרב כסנן כצאן נובעים

ראשך הכשב בצנה ובמגן כוכל נתן יעליך לבן

אזניך הבנויים כאיבמונים יזהירו כנבלי הרמונים

נחוריך פנוחים לנגדיך כעריחים להשלוך כתוב בזרות הקדושים

שפתיך הבנושת כתלמיות חדיש כחוב פיכות

פֶּיךָ תְּמַלֵּט בְּמוֹ אַפְעֶה וְלָשׁוֹן בְּלִי עוֹלָם

שִׂינֶיךָ פְּעָרֶיהָ רִיצְחוֹת כְּנוֹפֶךָ תְּסַפֵּר תַּעֲבוּזָה

לְשׁוֹנְךָ אֵין בּוֹ מַחְסוֹר דָּבָר יָגֵיעַ אֶת אֲצִי אַכְזָרִי

עֵינֶיךָ וְעַפְעַפֶּיךָ נְקִיּוֹת וְכִרְיוֹת יָאִירוּ לְפָנֶיךָ כְּבָזָק לְמַעֲבָקָה

גְּרוֹנְךָ כְּמוֹ נַחַל כּוֹ לְלַע וְלֹא יָשִׁיב לְשׁוֹנוֹ מִמֶּנּוּ תַּלְעֻמָּה

אוֹרֶךָ כְּמַעְדַּל יָשָׁן וְאֹכֶל וְשֹׁבַע וְיָשָׁן

גּוּלָּתֶךָ בְּצִנְעָה לֵךְ בְּגֵיהִנֹּם יוֹרְדֵי אוֹפֶן

בן אדם קוֹם רֵד כִּי דִבַּרְתִּי מִזֶּה וְרָאֵה תְּכוּנַת הַיְאוֹר

לְבַדְּךָ וְשׁוֹב כְּמֵילֶךְ כִּיָּרוֹ וְיֹאכַל חֲמַאֲצֵי וְנַחַל

יְדִידֶיךָ יְאִירוּ חֶלְיֶצֶיךָ וְתֵרֵא כִּי אֵין עָלֶיךָ

זְרוֹעוֹתֶיךָ יִשְׁאוּ עָלֶיךָ וְיִסְאַר עוֹלֶךָ וְנִקְבֵי פִּי יִתְרַחֲבוּ

אַצְבְּעוֹתֶיךָ בַּשַּׂפָּוּת לְפָנֶיךָ מִתְרַחֲבוֹת לְעֲשׂוֹת לְךָ בֵּית מוֹלָאִים

גְּוִיָּתְךָ אֵיבְרֶיךָ בְּשַׂר רָאשֵׁי עִיִּים וּכְסוֹנֵךְ עִתְּרוֹת סוּסִים בְּעֵשֶׂב

רַגְלֶיךָ כְּשׁוֹרֵי תַּלְתּוֹק וְכָאוֹת לָרוּץ בְּיוֹם בְּכֹל הַמְּלָאכוֹת

קוֹמָתְךָ הַנַּעֲרֶכֶת כְּאֵילַן הַדֶּלֶת בְּעֵשֶׂת כּוֹחָהּ בְּמֵילֶךְ הַיַּעֲלוֹת

בן אדם עִבּוּר עַל רַגְלֶיךָ וְאֶתְּחַנָּנָה וְשָׁמַעְתִּי תּוֹכַחְתִּי וְאַל תִּתְעַצָּב

הִנֵּה גִּצְאתִי לְךָ אֶהְיֶה לְהַשְׁקִיטְךָ כּוֹעֲלִין עֲבָרֶיךָ

לְהוֹדִיעֲךָ אֶת קְרוֹבוֹת הַזְּמַן וְלִרְאוֹתֶיךָ לְפָנֶיךָ כָּל יְמוֹתֶיךָ

לְהַגִּיד לְךָ נַאֲוָתֵי אַחֲרוֹנֶיךָ וְלִרְאוֹתְךָ מַה תֵּרָאֶה כְּאַחֲרֶיךָ

[illegible]

בן אדם הַגֵּד לְעַל מִי מְטַחְתִּי וְאֶת נִפְעַפֵּי עֵינֶיךָ בְּיִרְעָה טָחְתִּי

בְּנָאוֹן לִבְּךָ הָאַכְזָרִי בַּעֲשֹׂב עַמְּתִי וְאֵזְרֵי בְּצִנְעַת הַכֹּל אָחִיךָ שָׁמַחְתִּי

[illegible]

הִנֵּה יְדִידֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה נִשְׁעָן עַל חֵילָם אֵלֶּה הַמְּה יְלַטְּשׁוּךָ וְיִרְדּוּ עַל אֵישׁוֹן בְּמַחֲלָם

יִבְוְאוּ עָלֶיךָ כְּמַעֲשֵׂה וֵיל מִתְלַעִים וְיִתְּנוּ אֶת קְשׁוּרֶיךָ בְּמַאֲכֹל לַיְתוֹלָעִים

וְיָחַד יִתְלַשְּׁנוּ בְּקִבְרוֹן בְּתוֹ צְרָעִים וְיִלְתְּמוּן עָפָר כְּמַרְבַּעַ אַמּוֹת כְּיָצִיד עִים

כַּלֵּה נְקֹם עָלֶיךָ בְּשׁוּבָה וְאֶת פִּנַּת בְּטְחוֹן תַּשְׁוָה

רוּחַ יִסּוֹעַ בְּחוֹרְבוֹ וְהָעָפָר יִתֵּן בְּרֹאשׁוֹ

הָאֵשׁ יִתְגַּבֵּר בַּלַּהְתּוֹ וְהַמַּיִם יִשְׁתַּלְּטוּ בְּגוֹ

כידוע הקרבנא יקודות אם יתגברו על האויב בלי אלהי יהיו חלקו

ונדבות ושנך תוצא כפוף ויעמדו יהיו חלקו כשיעשו כלאים

ומנחתם וגפכי הקדחן ותגדיש יחלו בקרבו

כתיבת נשון הזוהר

כתיבת נשון הזוהר בתוכן

ואם	תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי	וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי
ואם	תֵּחֳלוּ בְּחֻקַּי וְאֶת	תִּשְׁלְחוּ בְּיַעַר וְהָעֵצִי
או	אִם בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וְאֶת	תִּשְׁלְחוּ בְּהַגִּיוֹן לְשׁוֹנְכֶם
ירמו	עֲלֵיכֶם עֲנִיֵּכֶם	וְתִשְׁבְּרוּ כְּדַלְתֵּי עֲנִיֵּכֶם
להעניה	יְהֹוָה פִּיכֶם בְּיָדֵיכֶם	וְיִכְבַּד עֲלֵיכֶם עֹל אֲמִירֵיכֶם
לאויב	יְפוֹצֵאֲשֶׁר	וְתִגְזוֹב דִּבְרֵךְ וְתִרְוֹשֵׁךְ
רמש	הָאֲדָמָה יִרְוֹשֵׁךְ	וְהַזָּרִים יֹאכְלוּ יְלִדֵיכֶם
מחולין	תְּחֹרְרוּ נְשִׁיכֶם	וּפְגוּפֵת הֶמְוֹן מִלְשׁוֹנְכֶם
יכבד	עֲלֵיכֶם חֲרוֹנִי	וְדָם חָזֹב בְּיֵינְכֶם
בפגר	תִּשְׁכַּב עַל מִטְּתֵיכֶם	וְשִׁכְּרוֹן וְתַרְחֵקוּ מִקְּרֹב שַׁעֲרֵיכֶם
אהוביך	יִבְרְחוּ כְּעוֹמְדִים	וְתִכָּשֵׁל עֲלֵיכֶם כְּרוֹמְחֵיכֶם
תהמה	בְּצִדְיֵכֶם וְאֵין פּוֹצֶה	וְהַצִּיק וְיִחַן לָךְ שְׁנָתֶם
עמי	וְאַתֶּם תִּתְּכֶם יְצוּעִים	וְתִצְּוֹלוּ כְּחֹלֵאת כִּבְרַן הָאֲוִיר
יבוי	חֵיךְ כְּעֹשֶׁק וְרֵעִים	וְלֹא תֵדְעוּ אֲנִי יְהֹוָה
פנך	יִשְׁתַּנֶּה כְּמִצְוֹר עִים	וְעָלַיִךְ יְרַחֲפוּ הַצְּעָקִים
עיטך	כְּדָם נְהַמֵּיהֶם	וְדִבְרֵיךְ אֵינָם נִשְׁמָעִים
פין	פְּגוֹת לִבְלִי חוֹן	וְיָמִישׁ הָאֲדָמָה עָלַיִן וְדָמוֹן

נקבין	יְחוּבוּ כַּיָּבֶשׁ	וְלַחֲנִיךְ וְהָבִיאוּ בַּיָּמִים
נבואו	עָלַיִךְ הָעֲגֻלִּים	וְיָרְדוּ עַל פְּנֵי הַיָּבֶשׁ
בארס	כְּלֵי חֶרֶשׁ תֵּעָשֶׂה	וְכִשְׁרָה הַחֹרֶס תֵּחָשֵׁב
שפתן	פְּתוּחִים כְּצִרְוֹחוֹת	וְהָיוּ לְמַרְגּוֹעוֹת מַקְנֵיהֶם
מושלך	בְּגוֹיְתָן כְּאֵין דּוֹמֶה	וְתִתְפַּשֵּׁט כְּנֶבֶל לְהִיוֹת אֲדָמָה
גרונך	צִוֹּאֵי יְהוֹנָתָן בְּיִזְרְעֶאל	וְאַחֲרֵיךְ יִרְאוּ כָּלֵא
ואם	יֵאָרֵךְ הַחוֹלִי עָלַיִךְ יָמִים מִסְפָּר	יְפוֹשֵׁשׁ שַׁעַר לְאִישֵׁךְ וְהַשְּׁאֵר בַּמְּעוֹר בְּמִסְגְּרֵי
מגובל	תְּחוֹלְלִי בְּמִשְׁכָּב הַקּוֹק בְּנִדָּה	וְעַל מִטָּתֵךְ בְּרֵעוּת כְּתֻבְּנִי הַנִּדָּה
החולי	יְרַפֵּךְ בְּאִישׁ גָּזוּן	וְחֵרְפֵּךְ תָּגֹל מִבְּזוּת וּמֵחוּץ
כדונג	יִמַּס כְּשֶׁרֶץ וּוּפָּן	וְכָרוֹשׁ פְּתָנִים יְכַפֶּךְ צוֹפָיִךְ
גדיך	הַחֲבוּדוֹת כְּחֹלֵאת כִּבְרַן מְחוּטָה	כְּאִלּוּ יְשַׁתֵּךְ כִּי הַמַּיִם כְּסוּטָה
בטנך	תִּגְבַּשׁ בְּרֶתֶק	וְצָלֵךְ מֵעָלַיִךְ וְתַהֲלוּךְ
מלאך	הַמּוֹתָעֲלֵךְ יְקוּף	וְיוֹרְכֵךְ הַשְּׁתִנָּה כְּצוֹנֵת הַקָּלָף
תזיעך	מְיָגוֹן וְאַנְחָה	וְתִהְיֶה לְמָשׁוֹל וְלִשְׁנִינָה
כנף	וּבְנוֹתֵךְ יִגְלוּ כְּמַיִךְ	וְדִמְעוֹתַיִךְ יְזַלְזְלוּ לְתַיֵּךְ

לבבך [illegible] ובכל [illegible]

כל [illegible]

בן אדם הנה הצעתי לפניך את קודות הזמן
ואחר כל התלאות הממות לפניך בחומץ׃
איך בגאונך עזבת עבודת אלהיך האל הנאמן
ורדפת אחרי פסילי מצרים מעשה ידי אומן׃

הֲרָאִיתָ בעיניך המות הגדול הזה
ואתר כנער נתעב כל והיה
בגאותך עזות כל עני תפזה
ולא תקבל דברי נביא ורוחה׃
לחם רשיע כל יום תמלא
ורגלך על ראשי האביונים תצעד
מרוע מעשיך הרעים קרסולין תמיד
זאת היא אנחתך עד

בן אדם שפתיך כלמדי האיש חרונה ולחייך כחצי הקשר הגיבה
תסתאבך לעד כמן עדרה ולמכרך לא שערך אירונה
ועוונותיך רבים בפול ונקפיר
תזעק בשאון זך
ולשוניך
תשיב זך
ומך
תתרה
כשאתך
תקעו לגלות כשר עורה
ובקפיר הצמאה עם הרוה
מטוב
לישוך
ובלות הבאים מין הבהמה אוך
והדוש לשמוע קולות הנבלים
בית יקוש

מהגול תִּמְלֵא אֶת אַסְמֶיךָ וְלִשְׁיֵי הֲנֵכְיוֹת תִּמָּלֵן בְּשִׂמְחָה

בַּעֲוָאֵה תַּהֲלֵךְ תַּחַת שָׁמֶיךָ כִּי שֵׁם חוֹנֵן שְׁמֶיךָ

גִּידִי לַחַיָּיךְ חֲדִים בְּבִיקְמֵרְיָ וְשׁוֹפְרִין בְּלִישׁוֹן וְיִשְׁמְעוּן בְּקוֹלֵיהֶן

חַיִּין לְמַלְיָן הַמְשַׁחִית נְקוּדוֹת הַשְׁגִּיעַ מִמַּלְכֵּךְ וְכִיזְּבֵי מִרְמוֹת

כְּזַעַם אַפִּין תִּתְבַּלָּא חֵרוֹן וְהַשְׁלֵךְ כְּכִיעֵי לְבֵי נְרוֹן

חִטְאוֹתַיִךְ כְּכִרִּים בְּנָרוֹן וְרִיבִי לָךְ לְבֵי רוֹן

תְּבַקֵּשׁ אֶת פָּנֶיךָ בְּמִרְאוֹת הַצּוֹבָאוֹת

וְלֹא תִּבָּלֵם מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת

קְדוֹת הַזְּמַן תְּמוּד עֵת כְּאַתְּ

וְתִשְׁכַּח כַּרְפָּה וּבוֹז כְּרֵב הַמְּבוֹאוֹת

וְעַתָּה כֵּן אָדָם קְבֵל מֵאֵלִי וְשִׁמְעָ וְעַל חִטְאוֹתֶיךָ נִנְחַשְׁתָּ

אֵת תּוֹעֲקֵי עַל לְבָבֵךְ תַּקְבֵּעַ וְלוּמִי חִנָּם לְשָׁרֵךְ אַל תִּשְׁמָעַ

עַל פִּתְלָחֵם אַל תִּשְׁעַ וְרוּחֵךְ עַצְמֵךְ וְאַל תִּתְחַבֵּר לַשָּׁוְא

מֵרִיאוֹת נָעִיעֵינֵךְ הָשָׁע וּמִכֹּל צוּרָה וְצוּרָה הִנָּשָׁעַ

לְבוּשׁ תִּכְבֶּה בְּזִמְמֵיכִי בַּיַּדַּע וְלַעֲדַת הַמְּיִיעִים אַל תִּתְחַשָּׁשׁ

לְמוֹנוֹת יָמִיךְ כֵּן הוֹדַע וְכֹל גְּבוֹר מִמְּרִיחַ וְיִדַּע

וְהֵמָּה יְדַע זִמְרֵךְ אִיפוֹא וּמִחְשְׁבוֹתֵיךְ לֹא תוּכַל לְהָבִיאוֹ

כִּי [illegible] לֵךְ פֶּה וְכִי [illegible] לֵךְ פֶּה

פִּי חִצְבוֹת לֵךְ קֶבֶר וְצִפּוֹר הַשְׁגֵּן בַּל אֶחְבֹּר

לְרֵעַ תְּעוֹן מֵעֲבֵר לְעֵבֶר וְלִפְנֵיךְ קוֹבֵא הַשְׁאֵת וְהַשֶּׁבֶר

אַחֲרֵי תַּאֲוֹתַיִךְ תֵּרוֹחַ כְּצֹאר וְכִבְתָּה תְּהוֹם

גַּאֲוֹן לִבֵּךְ הַאֲכִיזִי תַּחְזִיק וּבְעֵינֵךְ הָרָעָה לְבִרְיוֹת הָעֵינִי

כִּי הֵיטֵב כֹּחַ וְיָשׁוֹד תִּגְבָּר וְאַתְּ מְטַאטְאֵיךְ הִצָּא חוּצָה כְּאַתְּ

תִּתְאַוֶּה בְּגוֹעֵל נַפְשֵׁךְ וְאַתְּ זְפִישִׁיךְ

בְּעֵפֶר יְשִׁישׁוֹן רֵאשׁוֹנֵךְ

חִנָּךְ מֵעֵט וְרִשִּׁים

לְשׁוֹנֵךְ הֵיטֵב כְּהַגֵּל גַּמְגֵּן

לְעֵשׂוֹת הֵיטֵב הָקוֹם בַּבֹּשֶׁת

דְּמֵיוֹן שָׁוְא וְתַפְלֵל

מִחְשְׁבוֹתֵיךְ כְּאָוֶן וּבוֹן

כֹּל

כֹּל נִקְרָא בְּהֵרִים כּוֹפֵל

וְשִׁלְחֵךְ יִהְיֶה לְבוּז

בכל יום ויום אתפשיעך ובכל אשר תפנה תשכיל

בעון לבבך בי בי רזין תמריא ותתאות לבבך דיאמורו

בעאוקך דבעידך השאן בארי ומן רשולם תצא עדיתך

גרונך תמילא מרם דיעבים ופעבו הירוץ לדולו העבים

תמיאס באישתך אני לת אהבים ותתקבץ בגוות רבושתם

בקראם אם באתי לגלות את דלונך תפולגא יישגיים בגיובי בעלונך

תתפאר בחדלי בנין מלונך ותמלת ישובבאוך חלונך

האם תבטח על תיוך יונך סתר לי דעיר ואשתך

בכלונן ומרץ יצא קונך וכדבר תתקן במונך

קה יחתך לבך ויגרמון עיניך וכשאון ימים יעלה קול נאונך

תחשוב כי לנצח תישאר בעיניך ובלם ותבושתי כשלבבך

קום בהבב תשובתך בירוח מירחת בכרם תאכל אוכך האיי מגלחת

הבל נפשך כירדת שיח ת ולעצה תשכב כשובה ותת

סוג דמיה לך לעופר בעלים וחלך לאביונים ממבחת האובים

בכבד את אויך בישמוע קולות בנבלים כי תענוג עולם ריק הבל הכלים

פקח אדני עיניך וראה ולא תשית שעמך במו דמם

תחל לך ואל תתראה כמו מאד עיניך אשר

תרחץ שעיניך את השולם ולא תשא עליך את שולם

כמשקר קול דחלים אוקן בונם אל תגעלם ודעני באלוהים בכאך בנישמט עלבל בעלם:

פתח פיך בתשובה ולא תהיה מאלם ובצע לך בין עין רבי ואולם

כרת מהבלי חה עולם ולא תישכון בגבולם וישמור את לישוע ולא תאבל תין יבולם

שבע את אומתך חמדת לבה שמחתם

לעגה ורוש נחולתם אוהב הרשעים נא לתם

המעון אין בן אלמון ואומן וגדיל אנער ושקמון

ותקוע קצין יזרב נפשות היקרים יבלב

וחמדת אוצרות הכסף יבלו בישעך קצף

וכל כלי הנחושת הין לכלמה ולבושת

ואנו השורם והפנים היו לשלים ולצענם

רגלי חשנו והתועלת תשרוש אותם התועלת

וכל חמדת המלבושים כעפר האדין כבנושים

וכוזל הנבזין והפחדים משיכמי הרגלים בעקבים

ושתית מדקי היין ראולו יפעמי השיר

ורבוי תאוות המישעל יחתוך למוך בקרב

והרוחצים יחבי כוארים בנקים כוגוזל יאויבם ויהו גופקים

ותינוע יבנית קשיניה והריעים ובאכו למשלחת כולאכי רשע

ואורבת רוב חשק תנשוים יקיפו על ראשך בנושים

וצוער גדול הנבים מואמיק סיך

ומלוכ אנאחת תיכות הבנות יעלה בגופך בהבות רבנות

ותורת עיגל התתכים מצוקיך הוגן בתשיך

ותקות הטאת האחים זפלו עילך באולחנה

וכטחון אהבת הבאיות ויחוק בגדהדחרוות

וכל כני המישכחו הרע זכרם בכשכם לבשת

אכן הגבין הנבוחות ויגוף בעלך אתו הבי התוכחות

מוף יכר את האלים ירא וכודה בסתן לאל גדול ונורא

והוא זהיר בכישוה קל וכחמור וכגולי תשוכך תוכל לשך בנוקא

שוב בתשובה כימי נעוריך ולא תעלה בעצבות עליך

תנצל מיד עקך והשכב לבטח בעגוך

ישכב כחלוך ואת רסן תאוות תבטש ובקר מאהלוך לחם לאכול ובך לילוש

הרחק נוצכך מאנשי לצון ובל ימין תראה על לצון

רקר מעגך בדרכיך תשית לבם בארבן

אל תבקש גדולה לנפשך תלבש בשמתך בגדי תופשך

גהרע היה ענוג תביוא לנפשך בענוה

עצים העלה בגיוך תבקש אדמיכך

בל כישעיך יהין באמת ואכיעה ולא תשעין עליך בכל המוש

לשעותיך עילה בכי לילך

ועדתבאים בל מהבלי זמן כי לא יועיל

ומעמקי פור תחתונה לא יעלוך

אכן מעשיך הטובים ילכו

ועל מי מנוחת ינוחו

קומה נא בעזרתך ואת תוכחתי תשים לנגדך
לך רים את תגלה קורנך ולויי לא יתרוב יקודך
התבונן את אשר א לפניך ולא תלבש כמגל בגדיך
יכוח לאדון בעדיך והוא יגין בעדיך
קנה לך חכמה בכסף קילא ואת תבונה בי יתקצא
כפיזה מיעשיך הכוב בעיא ושוכהך בניה עתוה קעלא
ואם כדוב המושל קעלא עליך נקפ מיכהן אתרוע עמיא עליך
קחלק לעניים כיב שור אי ליך ויושיעך כשוכאל אי נואלין
ואם תתמאר בחואר פנך תחסר והצדקה שים לנגד
והקר הכעס כשעיר יוניך השגח לבטח בהך מיעוניך
ואם תתוה אחרי לאות עיניך הודד לארץ את נאונך
ויון כעבי לעבודת קונך והכוא יישים כיפה כבן קעבד
ואם תתמאר בכעיך ובכניהיך חלק לעשים מיזי מאתניך
ושלה לשוקני בתורת אתכמנותיך ישעון ושמאה ישעון כדמשעניך
ואם תתאוה נפשך להריעלס בחמתים אל תשעון בהלכך מנף קחלכים
ועינך את יפנו את הרפים פנך יאירו כייקיך חיין מוקדים

ראשא עינך לפני שוכן מירומים וכסה מבגד דקך קעכיים העיומים
כן לך האל בעם ישרים ותמציאם נאה לפני בעבדים וישרים כל נמיים
ובכל יום ויום תן לאל כיך תודה ואזור לפניך על תקזהיר על תעבודה
ושוב בהשובה בעתים יום יקפדה נפשך תגיל ותשמח בחשוב אפוקה
והויתה כאיל לשוש שמי ערץ ירץ על נפשך מיכלין ונחץ
ואם יעבר לבבך באוצרותיך זכור את העניים בחצרותיך
יעילך רבוא מכל אנוחיך ושוכב לבטח בעיי מהעיוקיך
ואם תתמאר בעון הנעומיך ברבה כחול את נאכיך
כירת קטל יזלו כשמיך ובכרכה תחול בירב אקמיך
ואם תתאוה לשכוע קול בעיחול אשר כמיעתך יזיע נחול
בכ כות ועל ימישך תחול ועוך את תט אחרון מ חול
ושבות בח לכך ואמו ל בעל ומעבודת אלין אל תרעצל
מנכל עיה ונתן תעצ ל ויאוינך יכרתו כ לכף בעל
ואם תלהוט אחרי שוניך נאור כלבבך מנו לשוניך
לכמד את נועם את תפקח אישונך תתוה בשוכב מנו ישכיך

והודה לאלדיך בנפש נגיד ובגוף ובכל גידיה ויתן נשבעה

ויתין עצמך כמלפנ העמית תעבד כמו צייה ועבדה

ואם תתפאר בתואר הדרך ויתן את רחמים לחברון

ואם נדהת שולים נדיך תאכל בשמחה כטוב עדיך

ואם תתפאר כעוז עצמך אל תניש לויב עצומין

לעולם לא ישתנה עליך ולא יפול הלבאים בעצומיך

ואם תתפאר בחלות המידון אחר המצות בצבי לאמן

כי יחך לנעצח לא יפרון וזריך יכיך ויצמיאלו יתפון

ועור הכרעות על כתיפיך יהיו עמומים וברומנון הגלעיות אשר תמצאו

וכתי צור העולמים בטוחנן תשים כי מעון הוא לכל החוסים

ואם תתפאר בכבעות העורים הן גולאה לכורא היצורים

כי לנוכיך לא ישאלו נצורים ומציותיך לעבדיך נצורים

ואם תתאוה לשמוע קול שרות ושירים חוק במצות היו על לידיך נשרים

והתקרים מאשים תבויים וישרים האדך ימים והעלית נשרים

ואם תתפוץ להתקשט בגדיך התכנודות רוץ לתפלה כדבר אלאיש חכמות

עשה מורכן והשע לך עשה מורכן והשע לך

ר' נוד דוד ונשען נוד דוד ונשען

נשען ואתון ונשען נשען

כשיש עשרה וכשם ר' כי' פרוץ כראשון

עשה מורכן והשע לך

ר' נוד דוד ונשען

ואם ייעיך לפיך פיות ומיני מעדים השתלמנה את מיני המועדים

יכבדיך האנשים העכבדים ויהיו לך לעבדים

ואם תתאוה לאמל כיכורים התחבר עם עניים ונבזים

והרחק עצמך מאנשים הללים עצמותיך יהיו חזקים נגרים

ואם תתפון לסוף איפיך בשמיעך לחם חמך לפיך אל יהי עיניך

ולעבודת יוצרך תשים פניך פן יאוינך יהי שחוגות כעורב

ואם תתאוה להתגבר בעמים הרחק עצמך מאשני ריב וכדנים

השוכב לבטח כקרב הנדנים ואוכך ישתיתיך בשמחת בנכונדים

ואם יגיה לבבך ותסר מאשר עליך העבר כאבן ועשבלים לעבדיך

והיה מעפיר על כל מרותיך ששון ושמחה ישמון כבלבדותיך

ואם יעיך לטייל בריחות ונשוקים לא יעבור קנך ויהי שמחתם ושוחם

ואל תשב בפוד כושחים ימן יעלוך שונן ישוב ריב

ואם יגבה לבבך עלי כפאיך תזקר והעבדך ויהי כישאיך

אל תירא כן יחסרך שוראיך כי אלהיך בהיותך

ואם תצא כיבושים לשוחיך לעיניות אל

ועבדת תשים את חשקיך תשאתך כלב טוב בעשרך

והודית בראשי כל הגוים ישובו אליך

וישבת לשמע בקול ה׳ אלהיך

ישלח ברכה בכל מעשי ידיך ובשוב ויסלח לכל עוונותיך

והיתה כארי וקים מצותיך
בזיך תהיה בבואך ובצאתיך

תוכחה התשיעית

תוכחת האדם יתובח עם נפשו האומרת
יקרא אליה במר נפש וקול ילל
ויבית אותה בתוכחותיו וישנה את מחוקה
להשיב אותה אל המנוחה ואל הניחה

ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ומגאות נפשי הסורית נפל חלכאים בעצומי
אזעק אהה כל לילי ונהי
מיד נפשי ישׁשמתני למשׁסה לנגד קמי

שומם אשב לארץ ואצעק בקול חומרמר
ומיראות נפשי החוטאת רבי מפחדו סמר
באותה נתנה אותי כלוא בתוך משמר
עזל זאת ארור שׁק ואפר ואומר

בסים ועגור אצפצף ואסרדה בחירה
מיד נפשי אשר בכבודי בחרה
אקומה נא ואעשה כל גולה
כי דודי ממני נסע ונגרה

הנפש החומאת ושמעה קול אילה
מחר תספי ותשכבי תחת האלה
הסירי מקרבך כל ערמה ותחנולה
וישובי בתשובה לפני ישוכן זבולה

עד מתי תשתכרין בכוס התרעלה
ותרוצי אחר תאותך ואזנך עילה
לכן מאנחתי קראתי שמה רחילה
ואשעק בקולי ואיען ואומר לה

נפשי למה תמעלי כי מעל
ותשקיני בחמת תאוה תן סף רעל
שובי והתחנני למוריד שאול ויעל
אולי תמצאי לריך מרפא ותעל

נפשי [illegible]

אנה תלכי לארץ שמה הרחק [illegible]
קראיך בריק לבבך תחוכה ושולחן בים תפרוש מחוכה

ואני אנה אני בא לדון אחיך בבוקר בערבה

נלאיתי כשון את שאון אזניך וברוב זמון תשוחני כוס שמיך

לילה ויומם יתרמי לקראת עירוך ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך

בוה אמולה לבתך וכתבי אישו בתביך

יען השפך נחושתך ותדרכי על ישתך

ותפשקי רגלין לכל עובר

בגדה קלו משובת הבגיך וכזונה תשוקיפי ביעי חרניך

כשבר לעבד פעמיך נעד ונעך ותלאת זרון ראובן בשומה את נעדה

פנה נוהדת מקנך ובנאוה עוכר עוריך הוגה

ויקדפת כאוזה למלאת בטנה ויקראו את שומך שוטנה

לכו נא תקרשי כפיך את עיניך אויה לך על רוב עוניך

תפתחי לרוץ את פתחי חלונך ולשיע כלשוני נעלי רגלינך
בגדל וחמק תרעפי אהבניך כי שוא עמלו בוניך
דם נקיים בקיעפין נמצאו מזהרסין ובית ריבין מבין צאו

רוח אפך כרוח חיים וחזיונך שוא ומרוחים
ולחונך כיבוב חרבות

שיניך כרמתים ורחבות וגיונך בערים רבות

ג פינך יפיפית כמיתים ולשונך מלאים חטטים

חנוכי ירידך נכוז חולאים ומיוב זרועך עצמותיך נשברים

ד לת ראשך כחרמן ושומאקן בשבתו בחין

תורתן נתש

לשונך פרדע תשוב ואצבעותיך בעיף יעבר

שכבה ורע

כאפס תזוה תפסיבריון נחתין כי צל ימין עלי ארץ

ישוחין פשיעך נטשו חבלין וכיולה תעשקו כויעי חלליך

ביצירך הדע שמט שבך כי גדול כים שברך

נפשי אחלי כל זאת יאותך השוד והשבר בזוגאיך

ז יל דמעות מיהך עפעפיך על זרועך ותחן צפיך

הסירי את הרע כרעיונך מישחשוניך ובקשי מחילה על ויוכישוכיך

רחצו זכו הציעה על רוב עוונך ללילה דומם אל תחס כתעיניך

הושיעו את הגזל מקרב בחיניך אולי ירחמן עושיך ויוצרך יחוכך

הרחיקי החמק מנגד עיניכי והסירו את הרע מתוך בעוניכי

בבבי בניתי את חלאת מעללכי והסתבל מאין באת ואנה תלכי

אל תהי כפוק בפיי אין בינה והגאונך על נעי (זון אל תריבין

חדלו מדרוך לנכן ועונות אל תקבלין הגידו נא לי עד מי תריבין

קומי יצאו כנגיד דלגי יין ויגז מידך עשת הדע יצרך

ישובי כתשובה רשפי יוצרך וישלח אדוכה ונרפא לציון

עודי והריצי כמועם שוניכך ואת תבלי בהבל שנוכך

ישפכי כמים את חיניכך והתבוננו עד מקוב חנניכך

נפשי הלא בפיר תואר דמוחך ונבלה תהיני על במותי אויבך

אין הכנת לשעה ויוש תמונתך וכיד יצרך דרע שמות אכוניכך

אנה פנך מיעך כיך ויעבת ישחיך ובוכך

דרכיכי לפני יוצרך דמך נחלכך ותחלי לאבוינו את בזרון ותחלכך

הושיעי הקנאי מיתון אורבך והסירי ישטאת חץ כוזיכך

קומי והתהלכי בהון ריחוב ובקשי מחילי לעוני חוכך

חטיאתיך למענך ה׳ ופשעיך למחיתך ולמכתב אל תזכר׃

לישוק ביקשתרוכה ופעמיך בהכל דהנה

תניאי לך מיהין הפיכה והעלה עלה טהור הביתפנה

הרחיקי כנידך נזהו המלאכה והפנינך לך למלוכה

נפשי יגר מיתי תעזבין כיון יעמתים השליכי אחרי גוך מעל השלחים

יערכי ישבח לפויא טכישופתים תיכבי להשקט וכפטוחה בין הגיוטפתים

ישופכי את לבך כמים והתענני לכני שוכן ישומי

התפללי לפני יוצר המאוניים יחד ערב בוקר ועוד רים׃

עזבי את תאות לאשך כטרם מלאך המות יכאושך

הודיעי לאיזן נאזן ראשך ותחלקי לאחיונים ענך ותירושך

קומי ריעיתי ויעבדי אתיוצרך ונתתי בעליך עול הדע יצרך

הועידי הגזל מיתן אוצרך והתפתחי את מוסרי צוארך

הסירי הגאוה כתיעדך ועזבי חטאת נעורך

תתיחדי ביעות ידיך תשכבי לבטח בערך

השנים

והישתחוי מעל דרכיך פיך וחלקי לבבים מבקשי אחרך

שוקי בקשובי ואזני נוטרת כטרם מלאך הגוות בחרך ופיך

שוכני בקשובי ואזני נוטרת ואל תשליכני כחולי בעבותי

קדמי צאי כעלטה מתוך המדינה כטרם תנוסבעליך פתך דינה

עזבי בישפל קול הבוחנה והסירי מיעליך יגוד הטוחנה

ברקשי עלי זרונך תחינה תקני פאם שפואל הרמיתי בנה

נפשי אל תשיאך ועך הדע בחרך כיעמותין שיחי שכין בחוץ ואל תתאחרי למטעמיהן

הסירי את פטמיך ואל תדרכי כיעצירותין כי הבוות טבוח בחכו טבוח כאוגרופין

לחם סעורים פתו ועכסה הציעיר כתנו

ייזיק אותך בכר עתו והלע לא יפור מאתנו

נפשי אמרי לגופך הנשוף מה לך תרחף כיעשוף

הלא העוש לראישך ישוף ובי עותי האפי לא עליך הנשוף

הוכיחי אותו בגבי לולך בטרם יקך פוף כלולך

מניעי אותו בשמחה בגלון והכיני על ראשו כיגלון

אל תוכיחני בעמיך כי החכים ובגעל בך לעמים׃
כי רמה על שפה השליכו ותחת בפיהם בעלילותם׃
ראשיתו להבל ודבך ואחריתו כקוש ינשך׃
כטנו בעלה נדף ובנדמון ישתף ידך׃
ויעות למחבר פטו ונושאי רעבה לפעים׃
כיגעו ויכלא את חופטו וכצמא ידלא אל מופטו׃
כמורך ישוב בכיסיתו ונקעוב יקאסן בקרחו׃
ידון אחיו לכיתו ונשרף בנשלו לבתו׃
מחומר ועפר הון נאחרי האומים׃
כלבבו כורמה יזכון ובעמק יבכין׃
ידים את נסו לרתיוסף ומחולין יהקמכין תשוסף׃
מרוב בניאבלו ויהגוסף ובחלאת דמיו יתבוסף׃
יפיץ יעזן או דו ובקושי בקף נעשה׃
טבעבים יאורו ויחשך משחוה כאורו׃
יחמוס כנפן בסיו ובריב ידלה בשרשיו׃
ישוכבבלתי צידו ויצעק כאוץ מציריו׃

ק

ולבה בימה ישורו ולמיאבלו יכבוד כיחרשתו׃
תשפך לארץ נחויצתו ותבפה על לון בושתו׃
ויקרץ כיחמתו אמר מידין והשחית את כלי מזקקיו׃
כנפיל ירפה משליו ובלין ויאכל את עקורות בניו׃
ביעאתן כידחם אמיו ויעזוף את דון מאומו׃
ירדוף כבלב אחרי לחמו ושטן ימטר יעלין כלחומו׃
ירעון לאנו לרבורין ואשתיבה בכוקי אמיו׃
ירבב נעם שאמרין ועלון אבי כפיו׃
כפיו הביש ישור ונרשעון ילחוך בשרם׃
כלעג אויבי ישור וכעינו ארעה בישור׃
חכואתין כשמיש גרזות עלי צואר תלדות׃
השפיון בבלעה אוש לויות כלהלי ישאר ומוב לילויות׃
ישתרץ בשושנו בחסיל וכל תמואתו יחסיל׃
ויאבל לתו נבפי ל ויחפגו עומדת בפסיל׃
ילבך יצמר בבגדיו ויאבל שרשיו ועגניו׃
ישליך מיאשו צמניו ובלה כל מכפיו׃

כריר שפמו ותרועלו וכחסרון שלמה אשת ולשלמה

וקיצו בעפר הכדולח וכדם תבוסכו תהולל

ישפכ בתוך חדישו וישית ויישוב לחיישו

וישחית דגנו ותירושו וישוב עפחלו כיראשון

ויגחך חלבון כיעתו וזיזו שעתם

כהגזל ימלא נפתו ובמעקשי עיניו נעתו

שק תפור על גלדו ויעורה כפשט פלדו

כלוצע יכוס עפלדו ויעורה כפשט פלדו

מיצערן לבבה כליליו וכדאלי יאכל כישעיה

יתפאר כחין חדיקון והפוות שוכן בחדריו

ויגאל בקולו כבכל ורחמו כיגון יאכל

יגוע בחיך הרחוקת כבכל ונגואלו ושקט לא יובל

יחוג ויגוע כשכור ואת חיון יעכוש

בעד כטנו בגידו ימכור ואת אחיו לא יזכור

יבתוש בעלי קריות וישפכ כנקי צפרים

כנואכלו יחנן בעלות היחפות ולמכתו לא בעלא תחפות

ימכור כשמדלו הדאהדד ויכס בחרונו לעשו

יאכל הראש וכפדה וישכב באחרפה בחדר

יאכל בבהמדת חרישו ויכואבנכשלו גדישו

תפאר כיגון ויכון בחרשו ויכף על פנין פניו

כאוכל ימלא את כטנו וישוב הוא אחלמה בטנו

ישים ראשון בתוך עפמו ואשון יעמוד לוביו לשפטנו

יתהלך בחפוחים כיעל ובלשונו יחתוך אוזב בצל

מתי תלין לאשבל לרענל ושני חיין ובחיו בצל

ישוכב בגבלעדון עין ואכל את ובלעדון

ילוכד בחכלו כיעורו ויצרו עלין עלידו

יגוים כיבודו ובלשון עלילה בלהו

על ומין יעמון בבגדו וידרים ילבשו את כגדו

ימק כעש חמודו ויפל לאיין עבודו

נישת לעפר כבודו והימיך תאבל כבידו

פתאום יבוא אידו וישבר בישעון כדו

בשמקו ישאול ומורו ויתנכה בעפר סידו

יְשׁוּטוּ מִנְּגִפִי בַּדּוֹ וְיִכָּלְמוּ מֵרוֹב
יֹאכַל יְעוּרוֹת בַּדּוֹ וְיִשְׁכַּב בְּכַר לְכַדּוֹ
לְשׁוֹנוֹ בַּחֲכֵךְ יִמְתָּח וּפִין מְרַצֵּץ בָּרָע
כְּמוֹ כְּסִיר יִרְתַּח וְלִבּוֹ כְּאֵשׁ יְבַעֵר
יָקוּם בְּאִשְׁכְּמוֹרַת הַשָּׁפֵר וְיִמְאַס אִמְרֵי הַשָּׁפֵר
מֵהַגִּיל בְּרָאִי הִשְׁלִיכוֹ וְיִצְעַר בְּיָדוֹ וְיִשְׁבָּרֵהוּ
תְּלָאוֹתָיו אֵין לָהֶם מִסְפָּר כִּי תְּלָאוֹתָיו הִנְמִיאַסְתָּ יְשׁוּבַב
בְּיָדוֹ יִטְאַבְּנוּ כָּלֶם וְיִנָּפֵץ וְיִשְׁכַּב בְּתוֹךְ בֵּית הַשָּׁפֵר

נֶפֶשׁ הִנֵּה הִצְגַּרְתִּי לְפָנֶיךָ אֶת תְּלָאוֹת גּוּפֵךְ
הִתְרַחֲקִי מִנֶּגֶד פָּנַי בְּטֶרֶם בְּחִרוֹנִי יִגְּבָךְ
אַל תַּאֲמִינִי כִּי אִם יִתְכַּפֵּה בְּכִסּוּי גּוּפֵךְ
כִּי תְּאוֹתָיו הִנְמִיאַסְתְּ תַּכִּירוּ אֶת שֵׁם גּוּפֵךְ

נֶפֶשׁ רְאִי תְּלָאוֹת גּוּפֵךְ אֲשֶׁר יִעֲנוּ עַל רֹאשׁוֹ
וְיִרְבּוּ אַחֲרֵי תְּאוֹת בִּטְנוֹ וְיִשְׁתֶּה וְיִשְׁנַח רֵישׁוֹ
וְיָשׁוּב שֶׁהִגִּיעַ לְחִפְצוֹ וְהִנֵּה מְרוּרַת פִּתְנֵי בְּדִגְשׁוֹ
פָּרַע פִּתְאוֹם וְסָפָה בְּחַטָּאוֹ וְתַעֲלֶה צַעֲנָתוֹ וְכַאֲשׁוֹ

הַכִּיכוֹ וְהִסְתַּכְּלִי גּוּפֵךְ הָעוֹמֵד כְּמוֹ אֶבֶן דּוֹמֵמָה
בְּשִׁבְרוֹ תְּאוֹתוֹ וְנִמְאֲסַת יְשׁוּבַב בְּחִרְפִּי בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה
עָלָיו תִּרְנֶה אִשָּׁה וְלִבְיָשְׁרוֹ תֹּאכַל הָרִמָּה
וְיִתְּנֵיוּן וְיִשְׁכּוֹן לִפְנֵי שׁוֹכֵן רוֹמָמָה

תְּאֹרַת הַנֶּפֶשׁ הַטְּהוֹרָה הָרוֹאָה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֵיךְ תִּשְׁגִּי וְתִרְדְּפִי אַחַר יְעַצַּת הַמּוֹלֵךְ
תַּסְתִּי מֵרֹאשׁ אֲמוֹנָה וְתַחֲזִיקִי יֶדֶךְ בְּפֶלֶךְ
וּמֵרוֹעַ מְעַלְלַיִךְ תֵּצְאִי כְּחִפָּה מִתּוֹךְ הַפֶּלֶךְ

אמן

אבן המסי אזנך והביני משל ומליצה
ואסיר מעל פעמיך את מנעל החליצה
קומי והתרחקי מיצרך הרע העומד כפרצה
לכלותיך מהר מעל האדמה כבלה ונחרצה
השליכי מעליך עצתו וברחי מלפניו כמו רוצה
ואל תבטחי ותשעני על מישעתו הרעוצה
הנה חמתו כאיש בקרב לבבך רבוצה
מלאי את כפיך תשובה מלוא קומיצה
ובקשי לחולי יוצך רפא דחזי לאומצה
ושובי בתשובה והתיחני לפני גדול העצה

ועתה נפשי עזבי את עצת הרע יצרך
והוציאי את כפות פעמיו מתוך רגלתי צירך
כפרס יפיתך וינדיל עליך את תולעת צירך
וישום ארמנותיך חורבה ושממה ויחריב את מכיריך

לכי את ומלכי עלין כטרם ירדון עליך במנעליך
[illegible]
סגרי אזניך מיקולוג נשלין אל תשתי שמועי בלילין
הוציאי פעמיך מבין רגלין ואל תשיאי רגלין
התרחקי כישבלי נתיבותין ואל תרגילי רגלין
השפילי מרומיך מחליתי שפלין ואל תשוטטי לך למוצעותין
מוצעים מכוערים ומחליתי שפלין בשוקי ובגנבי אתה הולך
התהלכי אחר מדריכיך אמיתים ובקשי מלכך אל תצוה לך
ערב וכוי [illegible] ובקשי מלכך אל תצוה לך

נפשי אם לא תעיד לך היפה בנשים
הטי את אזנך ושמעי עצות קבנים וישישים
והתבונני כי החיים והמות אחד באחד נגשים
יום ליום יביעו ולנצח אינם נפרשים
רוכבי תמיד על כמותי אדירין ברכב גם פרשים
ששים ושמחים לעשות את רצון קונם בשבתות וביחדשים

נב-יג והמצוה נשען עבל וכנוס והעבה נודות

בתיהם שלום מפחד ישבת לאמים גם
אחד לאחד יצעקו ולום האחרון שקקם
בתיהם בשתי הקצוות לבגדי רקומ ויתן חניתם בקרב האויב טבוע
מוסדיהם תגורים בבתיהם וקיצים כל חזק ורוע
מתעניהם תגורים בבתיהם ולא תבנו בתים וגפנים
בקרב לבבם צפונים מזרותם ולמצח לאמה ביכן ימן נדותם
לילה ויומם עומדים על חומן עבודתם ולא יחללו את שבתם
להולכים בתום ייצילום מכל צרתם ולחטאים ולמשובבים אשיבו גורלותם

באיבע הפאות ישלחו נדודיהם ולוויתם ישקיעו גדודיהם
כמלכים עומדים על פקודיהם ולא ישובו את תכונותיהם
כצבאים יפוצו על ידיהם ויעלו הגבעות וכרשו מיעודיהם
חוק העבודה כוסנר בידיהם והאיש לא ממטה קדיהם
יכה לרשעים באורחם וישרפום תחת דודיהם
כגם ידימו את דגליהם ולמצח לא יחשבו גליהם

והחיים שוהב דריע והמות בחמתו קורע
החיים דרך הישר יודע והמות בחוב הקשה גודע
החיים מכל צרה יושע והמות בחיון אפו פושע
החיים בטוב ישובע והמות כקצף צובע
החיים בשלום בוצע והמות בעברתו פוצע
החיים זורע והמות גורע
החיים אוצר והמות קוצה
החיים יציב והמות יעציב
החיים בונה והמות יוה
החיים יאסף והמות ישפוף
החיים יעמיד והמות ישמיד
החיים כשמש זורח והמות כמר צורח
החיים בטוב ויחוף והמות חציו יכופף
החיים יפרשלום כנהר והמות כדוב שכול יגהר
החיים כנהר פישון והמות גויף כנהר קישון
ולהוויום לא חישון ומחוק יעבודתם לא ימישון

נפשי בכלו׳ יסחבות התאזרי ועל ראשיך אפיר תפארתי
זכרי את קדיך וגרונים ישאבך התנערי עם עלון תשבני והתעני

ישחי לעפר יזרקן ויבש כחרס מיקוך
פולי בלבבך מגולך ותצאי ביבית בגודך
תתכסי בסיר אפיך ובלשונך תלחכי עפרך
תצאי בולדתי צירך ויגדל עלין צירך
תנופי בוהן יצירך והזרים יאכלו חצירך
המות כיגאונך יסוך והשכבי בבית אסוריך
תעזבי נועם עדנין ויפול לארץ דבין
תטישי מיעוך חדנין ותלבשי בגדי חרבין
תפשטי ישיש ויקמה ותהבסי בהולעת ורמה
תעמדי לפני המולך ותבלמי מיעצת המולך
התני דין וחשובין ושינין בריבות בחשבין
ייצא מיגורנין חלבון ותשכבי לעי כראני ועלבון
הבויות ישלין יקבון ובכי ישך ויפול ודקבון
תעיבמותיך בקבי ישכבון ושפתותיך יעפי ישאבון

קד

לכן שמעי זאת עניה כשרם אקיאך תתענני
עורי והקיצי מנועם שיגתך עד מתי תנשני
הלא תדעי כי יבוא עדיך ובקנה תשובני
ועל מעשיך הרעים תעמדי כרין וחשכין תתבני
קראי היש עונך ואל מי מקדושים תפני
קומי וחלי פני אל כי מחר נכחו תחני

נפשי יוצי לעבודת בוראך כצבאות והתענני לפני אלהי הצבאות
שאי אלי את נפין והשתחוי לו על אפין
עזבי את עיצת יעלמין ולא תשאי חרפה עלומין
הטהרי והחליפי שמלותיך ולבשי בגדי חמדותיך
פשטי הנעלים הצואים מיעלין וכבשי מיוחי העלמיעלין
התיחקי מועד המורים והתהלכי מיבי המרים
התחכרי עם אנשים ישרים והתהלכי כעדק ומשפט ומישרים
פיצחי קולך בדברים ערבים והגי שבת למעריב עדבים
הזילי דמעות מיעיך נביבים ודרשי חנינה מיושב הכרובים

אל תתע שיניה לשונך ודרשי מחילה ע[ו]ונך
הורידי לארץ נאזנך והסירי מחשבות אונך
לכשי בעדי דרכך ושלמי את נדריך
רחצי בתשובה פעמיך ורוח קדושה הפעמיך
בילאי בזדמיעות עיניך את באדך ושברי את קונך בכל מאדך
התהלפי באמונה מיעודך ואחריך ינין בעדך

הביטי וראי מבטן מי יצא הבקרח
והסתכלי על גדולת בת אשר סרח
קחי ריחים בידך ומחני לך קמח
כי צערך על בלת ראשך צמח

ספקי כף על ירך כי רב ממך הדרך
אל האמיני מתר את ציידה ואישון בגבירה בגוך הציידה
התבוננ[י] וזכרי את יום הקבידה ושובי כטרם עידשך את וקבודה
קרחי בידך ציידה החמודה ולא תרי סורה ונלמודה

הלא ה' תשמיעי ומיעפעפי עיניך דמועך תדמיעי
שמועי כוסר ואל תפריעי ולפע היכל אלהיך תעריעי
הרכי גיזות ולא הגלאי ובל שנוהין לא תחלאי
על ראשי עם קודש אל תפעיי וישובי כטרם נזדעזע תפעי
כי הנה היום פנה לערוב ובל חוכי גרונך בילואים ערוב
בוקר תהללי ליום מחר וחיך לשונך מרשעו ניחר
הזכי והרהבני נכון עמי עתר ישעיהך קרוב הוא ולא יתאחר
בוהרי ותני לך וכות סגולת ותחצי את בשנולת הפסולת
כואבי כי יתבי תעניתך ידיד לתצין את בעמיך הקשה הצדה
ואשים על גרונך אצערה ותגלין בהרניה הקשה הצדה

ואם לא תגיע ידך ישרה
יהי לבבך תמיד באל חי מנוסה
ארדעי וראי כי המות כועני כל חי מנוסה
באשר רב מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה

יעזך ה׳ לבבך ויחלי כיד וכיו ובויטאיך לא נבלמית כיולבי ישוע ויומיה

כיחר תשכני תחת ה׳ימיה ואת גרוך תאכל ה׳ימיה

הכעני לפי תולה אויב על בלימי ושליועבי׳שיך ל׳בשיבושך ובלשה

גם את תשכני ונקיי נעלמי ויהשוב׳כיהן זכיך נשוך בארבי

ישאי יי׳ינך וראי דרכך והשקיפי ביהון אישונך תרביין

בי׳ולבדי כי׳שי על כיבין ובקשי בי׳תילה כיתין ע׳ריך

ישוליבי הגולי׳צין וד׳ג כי׳עלין ובכיו בנכי׳ובוי׳ת את כי׳שלין

הסיבי את ד׳ע׳ת משלין ופתחי את סגור במעולין

על כי יי׳טשת יצאנין רחצי כדמיעות תוכן וחיצונין

הוציאי מיכלכן יין חי׳צונין ועשי ריצון קונין כיצונין

ראי יצרך ירע ויצא מינין בי׳כי ואל תשית יין נפשיכי

כיאויה יתיצב על דרכיו ויבין עלין את חיטיגיזי

וישים אויבין בפין קיקו ויפרע כיכין את חלקו

יאכילך כיעפי לי לחמין ויבושר עלין כלחוקין

ידלוך את פעמיך בפכך וכל חפצי בין יבלה בך

ישחיתך כחכיס עבורו והפקי בעבר בי׳עבודתין

תרגום אחרי פרות הבריאות

תפלה למשה תניין דוך ועמי מלחמה תניין דוך

ועיני ראות

קיא

כל ימי חיי בבית ה׳בכך ולחזות בנעם ה׳ולבקר

את יפודתי בישמיך תלוך ובלילי׳ן אשתחוה לקבל

ובי יסתירני בסוכו ביום רעה יחביאני בסתר

אהלו ובאהלין יזמרני ובשור תלוך את הבעש

ותעתה תהלך ראשי ואויבי סביבותי והדרוך אחרי היבלוך

תחריב לי יפוד א רמוני ותשיתני את עמיק רמוני

בישוחך הטירי בטוטפי בי׳נאי ותישיון לי את מיאוני

תחמוש נגען בם ותשיון עצמי ובוש

ותעמור לפני באפן ובאפאן הקף ובתאוכן הטאות לראש הקף

תכלי בסגן ושובר בעמוד ובשבוך ישבתי בניסים אדיר

תגאל ע׳ולי כלבוא ואויבי כמישפט תצביא

יאת קוני בזיזה תישום בצמיה נגניה והדבי יעלי בע׳ואפאי ומכה טוניה

למען השורחנות תעיזוך ועמי מלחמה תניין דוך

תרגום אחרי פרות הבריאות ותבלה למזוני ועיני ראות

כאריה העמוד על האכלים והאכל הלישנים האכלים

מאוין בזונה יחיאוך ופטן עריצי יניקוך
תוכך איבה ינצנוך וביס חטאתיך יצנוך
אזנך צלוב בלילא אשפסוף ושעונתיך בכל לוט יסופון
יאכלוך נכבי עם סוף עגיבוב בעקב הגלה והקוף

ועתה שוב אשוב אילוך להוציא כיפך שומן אוליך
עזובכימך את ריבלוך ולא תידון איזי כאכלוך
חדל כתגרת מסעיכיך ולא השגב טעמיך
אכול בישביחת לחמיך והגעל בי שברת לחמיך

למתי אוכיחך ולא יקבל ולשונך עלי כיתים תקבל
בעבורם ריית מיגיונך ומורט כעבורם ריית מיגיונך ומורט
כמוני כאכלך תקלל בעור ואכאל דישנים הבעי ר...
כאריה טורף תרדוף אחרי הכאכל ולילה ויומם השוקט לא תנקל
לחייך אחרי הכאכל לוחטים ותישכב כישקיות הכיים כרוטים

חלאת תאוכך נעשית כיקיבלסיך תיחונה ויכבעלי חיונה תרבעלי חיונה עוכא

הגליך נקרב הגנב יועורת ומיך נפשו יש כיגה בחמוס
מלוכוף אחיך פעמי עומות ועל אוכי כעכיך תאוכו כל אלי יהלאות
גרונך נצין יעשד האכוב ונעשיכתך כעשיכת נחש הזיכנוע
כיתאוכך תחיבת את נפי וכעפר עלי תיתי מן אכלתיך
הכל ורעות רוח ישיתי ואתיך כישה אוכי תעיתי
השיר כשעתי בטולי ואהיו האוכך בטוליי
כמוב מאכלך כירבבליתי דמי תגר תיך תני כליתי
כיעלי הכוכות שכיו ויין ושון וצפיני על ראש עיני
ולעגה ורוש בפיך לחם חון ובאש חמיך שרפת תיקי
תציך קרעו את בכי הי והפילו לארץ נפי כבודי
יושבים וצנים ישמיך כעידי ומכיעי בחוכך נתכאתי בכעודי
תמלא בטנך ותכרע בינצרי ובגלליך ישיעון בשיעי
בידיך תגיד את הפרדסים ואת פריהם בשיעי
ישפיוך על רוצים ובעכוריך בעיר הישוב
תאכל ונבגד והטחול תחוץ ותחמיך על בשרים כמוך

חיך תשוקך כאיש שוקד וגרונך כנחל נשוקד גופך

כשור עמוד על תלמיך כרביך תגביה לא תגביהין קרן כוב ואין רע

כאצבי ירוץ אחרי פיכורים האהוים ומוסף כיוצא בהן נתעלסים

בלשונך תהלוך תמים שבתים ותידבק בנחלי כן ובמן

בחרוף תשחית את נוגש גשש אין אוכל לעמוד מפניך תפשי

על ראש גאונם יצוד בחשוך ובמיצור

תשקני בים תשכיעות שבעבורך את ציון שאבתם

תלדפיני נגבור לוין ארורת ואתם על לטורת

בגלגל אשובב תחת בקנה אתם בי תחתיתי ימי

כדוב שוקד תדיוך לפולאת בכינ

כיאורך על תתמין ועל תשתי

אפך על יחר ומתאוך כרוע ניתר

את כוחי כי אישי תסיר ותלין בל כשאתה

בחרוך תשחית את הדומי ותגלה את פשעי ודמי

כרוב שבול תאהב את בחוני והוציא את דמי מתוך פחוני

כזאב תשיוף את חליה ותשיבני נחבא כזקא בעליה

תבולא גרונך מהמאכל וכשרוך אויב נבל

על נבי תחרוש כעיניות ושלך ישתיך ביום ההעית

תשמיח לעודדת הפורום ותראנ כיום תכבוים

גופי העבר כלפני חלאותיך

האשך נלוי בחסוי

כצאן הילמי עלי בנן

עופף עזיזך בדמות

אזנך הענפי ודשנים

בחיריך נאיצי הנעלים

שוקיך הכנוים כיעלות

בחבלי ישוא תלויות

עֵינֶיךָ כִּתְרֻמַּת בְּרֵכוֹת חֶשְׁבּוֹן לְבַת רַבִּים בְּתַלְפִּיּוֹת
פְּנֶיךָ וְטִפֶּיהָ חֲמוּדוֹת וְנָאוֶה דְּמוּתָם אַפְיוֹת
פֶּךָ כְּאַמְרוּתֵינוּ יִתְבָּרַךְ וְכִיבִּיר יִשְׁכָּנוּ יִתְגַּלָּל
כְּגוֹעַם שִׂבְכַת יִשְׁתַּחֲוֶה וְכִירַת תְּמוּנָתוֹ יִתְגַּלָּל

גְּדוּדֶיךָ לִשְׁיוּרֵי קוֹלֵעַ כְּמוֹ דְּרִיכַת יִתְגַּלָּל
כְּנָהָל קִישׁוּט כּוֹרֵעַ וְכָל תַּכְלִית יִתְגַּלָּל
לְיָעוּנֶךָ יִתְפָּאֵר כְּמוֹ גְּלִילוֹ יִתְגַּלָּל
תְּעוּלוֹת כְּרִיעָה עֲלוֹתוֹ וְיִתְגַּלָּל

יְאוֹרֶךָ כְּמַגְלֵי הַשֵּׁן כְּעֵץ גַּפְנוֹ יִשַּׁן
כְּיָעֵל בְּרִיחוּתֵי יְשַׁן וְהִלְאַתּוֹ בְּרִיתוֹ יְשַׁן

חֲזִיזֶךָ הַחוֹקֵק כְּמוֹ אַבְרֵיתוֹ יְעֻנַּךְ אֵשׁ עֲבֹרָתוֹ
דָּמְמַת נִצָּא לִיאֵאתוֹ וְלַעֲנֵי תְּשׁוּרַת יִקְרָתוֹ

בְּסִנְדְּךָ גּוּפָאוֹתָה לֹא תְּסוּפֶר וּבְגַאֲוָתִי תָּפִיעַ כִּלְיוֹפִי
כְּעֵין הַטַּאֲבָה תַּקְזִיר וּבְטֶן יִשְׁעֵי תְּמוּרוֹתָיו

גִּידֶיךָ הַמְּתֻחִים כַּחֲבָלִים יְאַתְּחוּם צִיִּים וְחִבְּלוּם
יְלָבְנוּ כְּמִיצֵי הַכְּבָלִים וּמִזְרְחוֹנָם יִנְפֹּץ נְבָרִים

עֵינֶיךָ הָעוֹמְדִים נְחִתִים כְּמוֹ יוֹנֵי לְחֹמֶת הַמַּעְיָנוֹת
כְּגַלְגַּלִּים וְאֶצֶל נְעִים וְנֶעֱשִׂים עַל־יְדֵי אֲצָעִים

רַגְלֶיךָ קְחֻבּוֹת עַגְלִים אֲתָרִים יְרֵדְנוּ אֲצָרִים
יְעֻקְּרוּ כְּרוּב צִיִּים וְיִנְּבְנוּ בְּיֵצוּרִים

חִכּוֹ לְמִי תְּזַעְזֵעַ כְּאַמְנֵי יְרֵךְ וְאֶת כֻּלּוֹ תְּחַפֵּךְ בְּעוּרֵךְ
בְּעִבּוּרֵךְ שׁוּבוֹתִי אֶת בְּיֵת חָבֵךְ וְלֵילָה יוֹם אֲבַלְּטֵךְ חֲצַר וְחוּרֵךְ

כְּאֵב תַּחְטִיבֵךְ אֶת כְּאֲבָלֵךְ תְּחוּשִׁים יְשַׁנְּטוּךְ אֶת יְכָלֵךְ
כּוֹחַ נִפְּחֵי הַיְלֵךְ וְלִשְׁוֹנֵךְ כְּאֶרֶז יִתְגַּלָּךְ
תִּתְרַפֵּנִי כְּאִישׁ עֵנִי יִתֵּךְ נְקִיר כְּאֶדְתִּי
תְּאַכֵּל לְשׁוֹנִי וְפִי וְתַפְשִׁיטִי כְּעָלֵי חַפְתִּי

יְצִישִׁים יְדֵי עֵפָה וְעֵשִׂי הַיְקָרָה בְּעִכּוּבֵךְ עֵלְפָּה
לְצִיּוּךְ לְאִישׁוֹ מִיטָה נְגַד לְמִיתִי יִתְחַפָּא
תְּרִיסָם עָלַי בְּבָשָׁן וְכֵן תְּמִילֵא דְּבָשׁ
רִאשׁוֹן בְּעֵטֶר תְּחִבְּשׁ וְעֵטֶן וְיָלֵן תְּלַבֵּשׁ
לֵילָה וְיוֹמָם עָלַי תְּתַנֵּךְ זְכָאנִי טוּרֵךְ בְּיִחוּדוֹת תְּחַנֵּךְ
כְּיוֹכַבְתֵּךְ תְּחַנֵּךְ וְתִבְכֶּה כְּשֵׁלְהֵי וְיוֹנֵךְ

תַּשְׁכֵּב כְּרֹאשׁ הַחוֹנֵךְ וְאֵימָתוֹן אַל יְבַהֲלֶנְךָ תִּשְׁמֹר
הַנְּפָשִׁי הַיְקָרָה תִּשְׁגֵּב תְּחוּכָה וְהַבְּלֵלֵי הָרִנָּן בְּשׁוּד תִּנָּחֵמְנָה
תִּשְׁבַּע וְתִגְיַעַן הַיְדִידִי וְכַעֲצֻמּוֹת נְעִימִים תִּתְגַּבֵּר
בְּרִיחַ צוּרֵךְ תִּתְגּוֹנָנָה וְכִמְחִלָּאתֵךְ תִּשְׂכֹּר בַּדֵּר
אַחַר תְּאוֹת כַּפְּתֵךְ תִּקְוָעֵנָּ וְלֹא לְהֵי וְיוֹם לֹא תִּיגַע
כְּכוֹבֵד תְּחִלּוּאֵךְ תִּשְׁתַּבַּע וְכִמְצוּרַת בֵּיתֵךְ תִּתְגַּעַ
כְּרוֹשׁ שִׁמְחָה אֶפֶל גּוּפֵךְ וְתַעֲלוֹפֵי אֵין מַרְגִּיעַ
כְּפִיךְ הַבֶּלַהּ מִכְּלוֹנְכֵיךְ וְשׁוֹד וְשֶׁבֶר יְנוֹדֵךְ
גּוֹפִי יַעַד מָתַי עָלַי תִּתְגַּבָּר וּבְזוֹקֵךְ תַּעֲצִין כִּישָׁעִים כְּמַלְכָּר
רְאֵה יְצוּרֵךְ עָבָר פֶּתַח פִּיךְ וְהִשִּׁיבֵנִי לְשָׁרִים
הַלְהִרְגַנִי אַתָּה אוֹמֵר וְתַלְחִינִי בַּחֲצוֹת הַכּוֹכָבִים
כִּיה תַּעֲנֶה וּמַה תֹּאמַר וְאַתָּה עָלוֹךְ בַּחֹמֶר יְצַרְתָּנִי
אַתְּ תְּבוֹאֲתִי תְּיַשְּׁרֵשׁ וְכִחְרוֹנֵךְ אוֹתִי תָּבְרֵשׁ
כְּעִבּוּרֵךְ תְּשַׁמְּרֵנִי רֵשׁ וְאֵין לִי כְּעִבְרִישׁ וּמוֹשִׁיעַ
אַתְּ יָנוֹתִי כַּכָּרָה וְתִשְׁבֹּר כְּמוֹנִי הָאָרֶה
כְּעֹלִי הַתְּבוּאוֹת שְׁמוּנִי דַּל וְרָזֶה וְכַגְּלִידֵךְ בָּא הַצְּעִיר הַיְלוּדִים

כהל

כַּרְמֶל קְלוֹנֵךְ שִׁיחִי וַעֲלָה עָלַי מְשׁוּבָתִי
מֵרֵךְ כָּלְתָּ נִשְׁמָתִי וּבְרֵךְ כָּחוֹל אֲשַׁמְּיכִי
תִּתְחַנֵּן עָלַי בְּכוּס יִזְרוֹעַ וְהָאֵכֶל כָּלְתָּ זְרוֹעַ
אֶת יִשְׁעָר רֹאשִׁי מִיעָלַי תִּפְרֹץ לְאַרְאוֹתִי כְּבוֹדֵךְ כְּבַד יְאוֹרִין לְרוֹעַ
כְּבוֹד בְּשִׁנֵּךְ רָחוֹג וּבְשִׁבּוֹרֵךְ תָּנוּעַ וְרָחוֹג
תִּסְמֹךְ כְּסִי יוֹן וְשׁוֹעַ בְּחִנְּנֵי לְיַעֲנִי בְּיוֹעַ
אַפְרִיל תֵּן וְזִימַת קוֹגָה כְּמַפִּיגָה נִגְהַל קְיוֹשׁוֹן נִיזוֹגָה
יְצִיר בְּקוֹל יְלָלָה וְקִצִּים וְתוֹעָה כִּימִיוֹב מִישִׁיעַ אֲדוֹנָהּ הָוֹלֵךְ
הָרוֹן עַל אוֹפְפֵךְ וְתִמְלָא מֵהַאֲכִיל אֶת חוֹפְפֵךְ
הִישׁוּחָמוֹת הוֹעִין לְפִנֵּךְ וְאַתָּה אֲבִירַת מִפְּנֵךְ
מְחֻמָּתֵךְ הָרִחַן כְּבָנִים יַצִּים וְתִתְאַכֵּל אֶת שְׁעִירֵי עַמִּים
עִפְעֵף יְעִיפֵךְ כְּכַלְבִּים רוֹחֲמִים שׁוּא וְדָבָר בְּכֹב חוֹזִים
שִׁיךְ בְּבַעַל יִבָּ וְעֵינִיךְ כְּנָאֵ תִּנָּ
לְשׁוֹנֵךְ כְּמַיְקִבֵּ נָגַר וּבְיִתְבֵּן כְּחֵיכוֹת תֵּחָנָ
בְּרוֹשׁ שִׁכּוֹ תִּבְּיִר וְתַאֲוָתֵךְ מִמֶּנִּי נָהָר
תְּרוֹן כְּצִבִּי נִמְהָר אַתְּ הַיְרוּשָׁן וְיִצְהָר

תשלם

שֶׁתֵּן בְּרָכָתִי אִשְׁתֶּךָ וְעַל מִפְשָׁעַי תִּרְבֶּה

לִילָה וְיוֹכִיחַ תַּצְעִיק הַבֵּד לְגַזּוֹלְךָ כֹּחַ וְחֹד

בְּעִבּוּרְךָ אֲמַכְּרוֹר בְּגַדֵּי חֲנָדִי תְּשִׁיבֵנִי נִחְמָה לְפִי חֹרְבִי

בְּרוֹךְ גְּאוֹנְךָ תְּכָאוֹב לְגַעֲמוֹת וּמְרֹאַם בֹּל יְשׁוּרֵר וּבְטַחֲנוֹת

הַשְׁלִיכֵנִי חֹלֶה בְּזַרְחוֹר וְחֹם יְמוֹת וּבְכָל יוֹם תְּעַנֵּנִי עֲלֻמּוֹת

לְגַזּוֹלְךָ כֹּחַ וְחֹד

וּבְכָל יוֹם תְּעַנֵּנִי עֲלֻמּוֹת

בְּחֹצֶר לִמְטָרָה תַּשְׁכִּינֵנִי עֲנִיר וְאֶתְנַן בְּאֶמְצַע יְזוֹבְשׁוֹר

מְשׁוֹנֵר אֲבַלּוֹ אֶת סְפִי רֵי וּבְפִיהוּ בְּכִישׁוֹן יַלְקוּטִי

כִּי תִתְבָּרֵךְ עֲשֶׁשׁ בּוֹחַ וְגַם חֹשֶׁךְ יַכְשִׁיכֵנִי לְקוּטִי

צְרִיךְ דְּבוּבֵי כּוֹכְנוּ לִי וְלַחֲיִךְ שָׁרְפוּ עוֹרְבֵי

בְּחוֹסוֹתֵיךְ יִחְלוּ עֲשׁוּקֵי נְעָרֵי וְכֹכֶב בַּר יַחְתִּי בִּיקוּד יְעָרֵי

בְּאוֹנֶךְ תְּשׁוֹב בִּיאֹם מִסּוֹבֶךְ וְאוֹתָן שָׁוֹב תְּעִירִין סְבוּבֶךְ

כְּשׁוֹר תַּלְחִיק אוֹת סוֹכְנֶיךָ וּבְחֹתֶם תְּזַכְּכֵנִי סוֹכְנֶךָ

כְּמַאֲכָלְךָ פְּלֵאוּתַי בַּלְבֵּל מֵרְאוֹבֵל אֲשֶׁר נָאַף בָּךְ

פְּקוֹלְךָ תְּצַעֵן כְּרוֹכֵל וְרֹאשׁ לִכְנֵי יְאַבֵּל

בְּשׁוֹפָתֵיךְ תְּאַכֵּל סְרֵי חוֹנִי וְתָשִׁיבֵנִי נִחְמָה כְּחֹן חֹמָץ

בְּעִבּוּרְךָ אֲמַכְּרוֹר בְּגַדֵּי חֲנָדִי תְּשִׁיבֵנִי נִחְמָה לְפִי חֹרְבִי

בְּרוֹךְ גְּאוֹנְךָ תְּכָאוֹב לְגַעֲמוֹת וּמְרֹאַם בֹּל יְשׁוּרֵר וּבְטַחֲנוֹת

הַשְׁלִיכֵנִי חֹלֶה בְּזַרְחוֹר וְחֹם יְמוֹת וּבְכָל יוֹם תְּעַנֵּנִי עֲלֻמּוֹת

תְּרוּעַ בַּלַּחַת לִן שִׁבְרִי וְלִפְנֵךְ כְּיוֹקֵן יִשְׁאֵת וְיִשְׁבֹּר

בְּאַמְתְּחֹתֵי חִידָה וְכִיחֹתֵךְ בַּלָּךְ

תְּפוּשׁ יַעֲלֵי אַבִּר וְכִצְחֹקְךָ בַּשָּׁה בְּדִיל וְכָאֲבָה

עֵינוֹ בְּדֶרֶךְ תַּטִּי לִן וְיִדְיֵדַלַּחַת הַשְׁוֹבְבִי לִן

תְּאֵוָה לְאַכּוֹלְטוֹן לְשׁוֹנְךָ כְּסִדְרָם יִסְּרֵנִי

תְּשׁוּבֵךְ כְּעַל בַּמְיָה וְהַשְׁוֹן בְּמִי

יְשׁוּבְבִיחַ כְּאַשְׁרֵה עֵירָה וְנָשִׁיתָ בְּעַבְדָּה בְּעוֹרָה

רְצוֹן לְהֵיטִיב עֲמָדִים תְּרוּן אַחֲרֵי הָעֲתוּדִים

בְּבַשְׁמוֹתֵיךְ רַשְׁבִּיבֵיךְ דְּוִלְיָם וְשָׁנֵךְ יְעַל עֲלֵהֶם נְגִידִים

עֵינֵךְ יַיְנִים וְחֹמְרִים לְאַמּוּל לְחֹם יַחֲמֻדָּם

כְּסֵפֶל תַּיְלִיל מְרַבְּדִים וּפְעַמֵּן יַלִּי כְּבֵדִים

תְּדִיף אֶת מְצוֹת הַלְוָאוֹת זְרֵי חֲשׁוּם בְּמִשְׁרֵי הַלְוָאוֹת

מְחוֹפֵךְ אֲמָבֵא בְּגוֹן בַּעֲלוֹת וְעֵינֵי לְשַׁמֵּי מְרוֹמִים תְּלוּיוֹת

וְאַתָּה מִיהֵלֵךְ פֹּה וּמִי לֵךְ פֹּה

יְצִיקֵךְ הַבּוּם כְּיוֹם יָפוּ אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְהַרְפּוֹא

בְּשׁוּר תְּפוּשׁ יַעֲלֵי אַבִּר וְכִצְחֹקְךָ בַּשָּׁה בְּדִיל וְכָאֲבָה

תְּרוּעַ בַּלַּחַת לִן שִׁבְרִי וְלִפְנֵךְ כְּיוֹקֵן יִשְׁאֵת וְיִשְׁבֹּר

אל תשמח בחטא פיפיות כי לא ישלחך מיפעיך

הרחק מרחפך ואות נפשך כפים ויבשיך

פשוט ביעליך בגדי תאוה ועבדי ראשך במרעה

צא לך מקברות התאוה כי מי פא לנפשך נאוה

אם לבלע ילעך חתום ובימון לעבודה קונך בחפץ

כל שונאיך אמרי רע חזון בעצמותיך לא זמול ריחון

ואם לבי תמים עמך ורוח בקרבי בעבדך

יסגר עליך כל מצוק מצוק ועמוד כל דיבה אליך תבוא

אל תשית עין בשורו ויגע חובו הנה הוא שיחת מחשבותיך

כי תקנה עבד כמוך כי ישפטך תצדקנו כי

יפיתך כל קדקדיך ומסרקן ישחיר

ושיעמך בקולי יעצים ואת אויבך בישיר יבצים

פעמך בתוך מקנים ואת אויבך בישיר יבצים

בחיקות שפתיו נשקך ויטעם את כפשך ויטעמך

את פעמיו בכשיל נעלות ירוח ואחריך לא יהפך

כל שעה עליך ישירון וישום והוא אוכל לך מהמה לשום

אל תשמח בחטא פיפיות כי לא ישלחך מיפעיך

הרחק מרחפך ואות נפשך כפים ויבשיך

פשוט ביעליך בגדי תאוה ועבדי ראשך במרעה

צא לך מקברות התאוה כי מי פא לנפשך נאוה

אם לבלע ילעך חתום ובימון לעבודה קונך בחפץ

כל שונאיך אמרי רע חזון בעצמותיך לא זמול ריחון

ואם לבי תמים עמך ורוח בקרבי בעבדך

יסגר עליך כל מצוק מצוק ועמוד כל דיבה אליך תבוא

אל תשית עין בשורו ויגע חובו הנה הוא שיחת מחשבותיך

כי תקנה עבד כמוך כי ישפטך תצדקנו כי

יפיתך כל קדקדיך ומסרקן ישחיר

ושיעמך בקולי יעצים ואת אויבך בישיר יבצים

פעמך בתוך מקנים ואת אויבך בישיר יבצים

בחיקות שפתיו נשקך ויטעם את כפשך ויטעמך

את פעמיו בכשיל נעלות ירוח ואחריך לא יהפך

כל שעה עליך ישירון וישום והוא אוכל לך מהמה לשום

זכור את אל תדרך חוצה ואל תבצע חוצץ דרכיך

קבל עליך מוסר מפי הבריות ואל תקנא בשוא בבריות

ועתה למדי תגיע ומתוך מאנתך תצטנע

בעד הטוב ובאמת ברע ובשקר מעליך לא ינרע

עורה ואל תהי ישן ובמר מפך חיי זרע ישן

כי מיד בצע תהי שמין ורשן ומאכל ירחת כבטנך כתנור עשן

אל תתן לנפשך שום כעס ורוגז ומחשבות רעות ואל תניח להם שיעלו על לבך

ואל תהי כועס כי כעס אינו מביא אלא לידי חרפה

הושע את הטחור במיחושיך ואל תתבייש בו מחברך

זכור את חבריך ואל תפקיר אותם

אל תתפאר בעבודתך ותסמוך עליה ותסור מן הדרך מחשבותיך

עזוב כיעיך את בישובך ותצא את אלהיך בתשובתך

התהלך באמונה עם המסילה ואת אמיתך בתשובתך תסלה

ואל תתהלל במטתך ובכסלה והשמר ולא תשוב לכסלה

שום במגן בעד היכלך ואקל באמשי אחריתך

כוח רעה לא יעיב לילך ונגע לא יגיע באהלך

זכור את יום הדין ותקץ בל בכך המוהדך

ובקש מחילה מאלהיך וברע לפניו על בכך

ומהר את תשובתך והכה בף על הנהך

ותן לך עידה כי יש כמוך הדר ידך

אמור לנפשך תזכור את נפשי שוקקה

ובכל יום ויום תרדוף אחר ומה

תמהר מתשובתה ותקיים את זבחי שלמה

ושלם ה פעולה ותהי משמורתה שלימה

תוכחת האחרעשר

תוכחת האדם הגשמי יתוכח עם יצרו הרע

אשר חמתו חמת עכשוב באין חזון יפרע

קשה מיצר החלמיש שפה לפיו לא יקדע

פיו שרף מעופף כי כולו מגף ומדע

ופראות האדם את תוקף יצחו הרע ומיעל
ויגרש כצבי מלפניו וירא אסור ויצר ל
וירא כי לא יכול ויפך ויתחנן פ
ותביע בקרב לבו אשו חמתו ויצק ויאמר ל

למה תלבין ברשות חכמך ותשלוך פרי מי עיניך
השפיל מן שמי תחת חסולך וברכה עלי תעדת חוכך
את חשיכך על תעורת ואראת ורבתי תוכך
היעמיד לבבך כאויב עורר ותשותך עלי תשת רר
תשום מיך צואי טבעת ונפשי כים יאוכך טובעת
נחלי ישפיך על מובעה ומי דין השקיע בוס הזובעת
ירע מיעצך נעדיעת ותפת לבל מדעיעת
כוא מיכך לבישתי מידעת ולשוני מעוי מדעת

כחכמת אפיך תלחצני כאיש הבלי יעל ולא רבים מעוידי שולח

פוק חטבריך מיום כפרעה ולאוכל למצואלי מיום ותעלי

להקת אמדיך גשוגה הגמוצים ובנף ישרון אשבי מוצה

כשמיך ל אשן בבתיני קיץ ויי

כמעוני ישב בחיתני קיץ ויי

בתוך נירוע העברת יעלוה ומחרונך יעוב בוכ ומלוקה

ואתה ל עם מבטני רת בשוחדי לבה מנוף עוטרת

ונפשי מידך מה ועלבונה מחטרת ומעל לאשי נפלה העטרת

יעצתך נמיעה בעצת אויתופל וחומתך משוברה כחומת ביעופל

בוש כמוכיך חשך עטן ואופל ויחשיך חשך ומים תופל

נעיט צבועדם מיעילך ויעל צוארי תעוף עיולך

על כנפי תדיון כמעילך ותאספיני תחת כנפות מעולך

יך לחם נשע לרחם ונבל עור עמי תבלחם

פעמי בלחלת ובחור תנחם לוא תשוב ולא תנחם

תודיעך כאיש חוכמי ובגלי תלבוד בורשת חכמי

תשובבני חרפך לועג עמי וכבל רעע תברוצני עמי

עיני בחומר תשעע ואלמנתי לא תיעיע

כרבני ישוי אותי תשעע ומיך אין אוכל להושיע

חרון אפך עלי נחל וישבר לי את הגן הזה

בעצתך תנחני ואחרי כן תקחני כבוד

גבל יום לעבדי תיכף ומיד וכדוב שכול לי תעשני

תבצע מועדי באבני נזר וחדוה אחרי בחולי ובצע

שקוד ואל תשב את לי תחפה ועטך על ראשי יהי בוקר

את רמי כחלב תחלב זמיר עצמותי מלאן גלפה

בעליך את בתי תרפה ואל ראשי יכבה נרי

את יבואי בעבלין חלצי את בגדי גדידות נתיה

בלבלת ישיבתי כרעך את בני ישיבני

בשבונך עזבתי תשובתי ונדלת עלי מיבדי

משיך הבני יכות לבדתי וכאזוב טהרני ואלבין

לעל בעפיך מפחדי חמלתי מן הדבון הדעך נפשי

עליך חבלת וארפד ועברתך תחתי תשלם

יסודיך שיצבעת ושרפה וכמיכיך תשמיני בערפה

בטובת יוכי כפרתי ואת חוקי תורני תדרשני

כעיוע בעיניהם נחשתי ומשיך עלי עלה תפרתי

ביום שוכבה כבית הגוחלת ולא השוב עוד בלותה

באמי תמיון אחזור לבחורתה ולא השוב עוד בלותה

ראה את עניי את עמלי וסלח לכל חטאתי

פחרון תפגוע את מעניתי וכאניה תרחץ אתני לעגוני

תראם עד ביך נפשי ותפשני בעלת הגדי

תיגע אתני בגדי ותפשני בעלת הגדי

ותשליכיני כעדוכא ומחולל ואפול בתוכה בחללי

לעני בקרבי פלל ומני לא חללי

יעדי בגדי ולך שותבות ראשי בעליך

הינצלה את נפשי מבוקעי כפלך כי אנכי לא חטאתי לך

פיעיתך הדעוד תבוכני ובחרון אפך תשובבני

לילה ויומם תשחיט ותעיבני הוד עיני על מה תריבני

בנעים גדולים נבעתני ולשעיי כות הגעתני

בכל עת ועת הובעתני ומנשוא עולך לא תיעתני

ותלבשיני את בגדי תפש

בחנני מעלי יאיננו ודעש ומעיתך הדעי אבדם מאתכוש

יושבי תבל מיושבם׃ תקיה למטה והקטרת לפם שוכן במעם׃

כי מלא דיב כפלי תרמונם׃ ועיניך נועה בפחיכי את ירמונם׃

ונפשי מיודך נעה ונדה׃ וטומאתה כשולי קטומאת נדה׃

כאבי הארץ השוממה נעבדה׃ ואין לה מחזיק ביד׃ה

אחרי נפשו תנפק׃ ואת נפת ל׃ ועקש

תלכיני בתון פת המקש׃ העידה לי מי תבקש

ותרדפן אחרי באוכך ועד׃ ותרדפן אחרי באוכך ועד׃

לבבו ואשתו מלכן תקצר׃ ותנח נפשך תקצר׃

נפשי בעדך תרוש׃ ולשונה השלי לא ירוש׃

כי חנוקה תשיבני לעגה ורוש׃ והשיבני אחבל ותבני ראש

תרדפן אחרי כשעיר׃ ורשפין בקיבי תסעיר

על גלגל כישעי שלוחות׃ ומיתוך שדופי הקטנו בלולות

הגעמים יעל צואתי עונות פלילות׃ והגד בבקר פחדך וחנוקך בלילות

הכרעתי בזרועתך נבי׃ך׃ והאבדתי חלב נביליך

תעדי על צוקך חלב נביליך׃ ואת טעמי תשור בחבליך

קול כנורך לפני אשמיע׃ ואת גרוני במעלך תנ׃

את חצצך באויבי תעמיר׃ ובעשב כמעט לי תעמיר

את ישנוך בלילה ותקצור׃ ואת עגבי בזוי תקצור

מלאתן ברוך כאוב׃ ותשיכי כמוצוק תנמאוב

כבולך תעדה עליך׃ ותהי שוא ועלי׃

תרחון אחרי בושתך׃ ולמשפט כי יזעי׃ך

מעשיתך העבירה תעבירי עלי׃ על ראשי בבי׃

כמשיתך שבעתך את חלליו׃ ונרדפתי אחרי חנוני

נאמי׃ לנפשי׃ ומעלה תפשוט יו׃

הוי אומרי לי׃ אתה אנוס בעלתך עלי׃

לרעי׃ כלותיה יאמרו׃ והאמצאתי אתי מי

על ראשך יהולו אונו׃ כי אתה ראשית אונו

על נבי תרוש כועסי׃ כמשלות לא אמצאתי

ישוך וכוב על העגה׃ ואת נפשי תשיגה העגה

בלקוק תמיך יתי׃ ובנתי לרשיף בלי

לילה זובם תעצימני׃ וכמוטרה תעלם תוני

מועצותיך לפני ישפוכו בלעם וערימון ועל לבבי לא יעריכון
כראבי יערב בקיבי נאום ולילה ויומם יעמי ויריבון

בסיס חוצות תחפשון וכבלבי נחושתך תחפשון
כעפר הארץ תגביהו וחושך נחר תלפושיני

פנוזרי יעצי תגזרני ובמחנה יד קונה
כשלגה ובנן האקרינו ובארבע במנוחת תפזרני

כרכי הולילות תהולל וכבוצה בלת תבוקשני
לילה ויום בימהן תחתוני ואמרו בם אחרונים

לאנשי חמים הכינות את קשתך ולשד ודק השם
כרוש פתעם הכינות חלונו אויב לך על שפתין עלונו

רשן השום פיהן זמם ובכוחך השיחו עלינו
סם המות תפל בלחמי ומימי חדל ממנו הכל זמי

כאריה תשוח על סיפי ולעזים תחלל זכרי ונפשי
עפר תעשים כחון בפי ומפיהך לא אפתח פי

בעיתך תבוקש את תביעילי ותפנה ארח בפורי בנעורי
כראבים בפיך חלצתי את מעשלי ואימותיהם נקרו עלי

קכח

כרוך חדיו לבבי הקשן וכחולך תספר עלי וקחנני
כרמון לשוני לפיך אמלה ואתתן ועלי לא תמהול ולא תחונן

לוטש רפתך שנאלם ותחריב לי תדבוק ואולם
מלה יוצרי ומאיני על כל נעלם כי לולא יעצתך היתי מי לשולם

את עורי הקרלף בבצ ואת עצמותי בפחלת תבצל
אנן כשבל משאף על ומידך לא אוכל לו עצל

כעפר תרמסני כשאף על ואנטשו אין מכלכל לגו ישוב
כשלג תלבינני ואני אמי לי לשיב

רעשתוני וחוץ שלשון תקח השמלה
לפשוט כבדה ושלשה תקח השמלה

באשמורת העוף תלטפני ובנפך תלטפני בקיר
כל הלילה ובין תרמה ובאחי תלטפני בקיר

באחני בקרוב יעד ואין כמך יועץ
כמעגיל דרכו תעדע וקרני ניתו כראים תעדע

לשוא הוכיחני תפשופך והנעיך הרבות תפשופך
הישפך כליל נרוני תעופף וחמיסך על ראשי יחופף

לראשו׳ תגיות בחרבך בחד והשב׳ בלמעלה
לשונך תחנך כמוהו ועל איבי בלשון נתחד

אני במאמרי לא אמיש ולעבודת קדושתיך אתאמץ
ואתה תשלח כעזר תלמיש וקבה אותי בתעתיקך בדוכן התכויש

תרגום נאשתיניון חס בשבול יין תתעדה עלי כרמך מהו מרכן
כעשבך הדשא כמו שעבדי בא בלעזין והשתא בשבול

תאספינון בכית כשיעתיקך ויעבדוהי סיסיא
כלבי תכרית בעם מרקין וכיטרי בחיסמי ריך

יגיע בעכא תפלתו ותרחיק ישועתו
על ראשי תרקו המחול ואת קולי לא יוכל תנחול

ערוך ברזל ערי תמרה ואת בחוקי עיני יכרה
קטורת כסמיך כאש בוקדין וכל טוב עליך בלקח

בלשונך לקראתי כאיל הערוג וישרון בעמי כסיא אלוף
כגד עדים לגופו תאריג ואת נפשו תבקש להרוג

פיך כים גדלתי ובני בתיך
תן ישקך לצערה חולצ ועשיתיני על גויי יולצ

תיונך

חרוך עלי תשוד ובני בחיפה השעור
כיעקי הרחוק מרין בשור ואין לך ממני ישוה

אתה כמלך ישוב בניסיכו סביב גדודים תלוים
ואני כתולע יוסד בנוכבו ולבני ישחק בבני עצבו

אחיך אחיך נשא לגיב ולעתים נקם ולישראל הגיד בדרכיהם בעשר כתיב בעשרם
לא תניחם לבלות יחד אחור לא תשוב ידם

בעיר דשאי בעלי הרבעים ואיש עשבי תקשור כרבעיהם
תשוי בעפר ירך הרבעים ועשיתיהו נכאים ישוב הרבעים

ירקך הרחק לעבדי שחקך
תנהג כרכבי כזמרי ואת בשר בני לקחתי
בעיר אוכף בעיר ובוריח ובגל מיאדי ראשונה הגיות
ואוגי יוסף לגיות וישלים בעל כזיב

עניך בבאר שחת עמוקה ונפשי מחרון אפך נמוקה
יכיונך בצואתי חבוקה ולשון לחכי דבוקה
עפר תשים בתוך עיניו ותשימיני יען כמשפחת הישאולי
בליתה מישפחתי החגיולי ועודך ישחק ממולי

עפר השים בתוך עיניו ותשימיני יען כמשפחת הישאולי
בליתה מישפחתי החגיולי ועודך ישחק ממולי

הַעֲנֵךְ יְשׁוּרֵר בִּיעוּדוֹתָי וּמִיעָדֶיךָ נִרְכּוֹן צְדוֹתָי

מַאֲדִיר מַשְׂכִּיל בְּחָצְרוֹתָי וְלוּיִים תְּקַיֵּם אוֹצְרוֹתָי

תְּסִיתֵנִי בְּעֵין פְּלִילִי וְלֹא דִּין תַּפְקִיד לְלִילִי

הָקֵץ כְּמִדַּי שִׁגְמָתִי חֲלִילִי וּבְחִבּוּן תַּקְרִיעַ אֶת חֲלִילִי

כְּמַחְתֶּךָ עַל פְּנֵי אִקּוֹר וּפְגָרֶיהָ לְבַשְׂרֵךְ לְנַחֵךְ

אֶת בְּעָנִי בְּחֻבְּלֵךְ בַּעֲרוֹד וְהַטְרִיפֵנִי זְרוֹעַ אוֹזֶרְךָ

אֶת אָזְנְךָ בְּמַעֲקֵה תַּעֲלֶם וְתַחְזִיר לְךָ עַל רֹאשִׁי תַּעֲלֻמָה

כְּיוֹחֲךָ יַלְלִי תְּהַלֵּם וְתִשְׁמִינִי חֵיל וְאֵשֶׁם

כְּחַכְּוֹר לִקְרָאתִי יִבְעָר וְנַפְשִׁי בְּנִי יוֹקֵד תָּעֲרֶה

בְּעֵרֶךְ שׁוֹרֵר עַל הַשּׁוֹעֵר וְכִמְעוֹן אֶת גּוֹפִי תְּפוֹעֵר

אֶת לְחָיַי בְּחִרְפַּת הַכֵּיתָ וְאֶת מְנֵי לְאוֹיֵב הִכַּיְתָ

עַל רֹאשִׁי כְּבִמְתֵּי תָּנִיתָ וְכִי לְעֵבֶד אוֹתִי דִּכַּיְתָ

עֵר אֲנִי אִשִּׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי וּמֵרֵךְ לְאוֹכְלִי לְאַחְפְּשִׁי

אֶת עַמְּמוּכִי יָעֲרֵב בְּאִשֵּׁי תַּחְתֶּשׁ בְּלֵיטַת אַפְשִׁי

אֶת כַּף בְּעֵי יָדֵךְ וְאֶל תָּבוֹא אֶלִּי בְּקוֹרְנֵי הָרֶגֶן

כְּעֵצְתֵךְ עַל אֵלֶה הַצָּפֵן כִּי כְּגַעְשִׁי בְּקֶרֶב הָרֶגֶן

כְּמוֹרְכֵיךְ שׁוּחָה עֲבוֹלִי וְנִשְׁרַף בָּאֵשׁ יְכוֹלִי

הַקְשִׁיבָנִי בְּזוֹרְזוּת שִׁפְלִי וְהַצְּרֵף לִי שִׁיכּוֹלִי

תְּתַרְתֵּךְ לְאַבֵּד לִי וְתִלְטוֹשׁ יְשׁוּעָתֵךְ לִי

לְמַעַן הֵישַׁת לִי הֵמִיטָא אֶתְנִי לִי

כְּבִיעַ אֶת חֲוַת הוֹלִי וְנִתַּקְתָּ אֶת יְזִיעוֹת אָלִי

לְעֵת הֵיקַח לִי אֲדֹנֶיהָ וְדוֹת לִי

כְּוֹדֵךְ לְאַיֵּלֵךְ בְּקִרְבֵּם נְשִׁבְנֵי אִישׁ וְאִמְּלוֹיֵךְ אֲשֶׁר כְּוֹרוֹן בְּלִשְׁרָאֵישׁ

בְּשִׁעְבּוּדֵךְ בְּעֵרָה נִיחַ אֵלִי בְּאִישׁ נִיחַ אֲנִי וְלֹא אִישׁ

בְּמַחְתֵּךְ תְּסִיסֵנִי וְאֵט בַּחְרִישׁ וְלִבְּכֵךְ יַעַד יִגְלֵי תְּרוּשׁ בְּחֵלֶב

אֶת חֵילִי לְתֵרִים תְּרוּשׁ וְהַשּׁוֹמֵעַ יַעֲבֵךְ יִשְׁבַּע רֵישׁ

פִּיךְ יְשַׁמֵּךְ בְּדֵם שָׁחוּט וְלָשׁוֹנֵךְ הֵגֶה כְּחֵיךְ יְשִׁיחוּט

הַעֲמֵד לְגַנֵּי יְשִׁיבִי כְּחוּט וְעַל רֹאשִׁי כְּחוֹמַת הָחוּט

פְּעוּלָתֵךְ הֵרַע עָלַי הָגוּט וְאֶת עֲצָמֶיהָ בַּחֲתִים תַּחְבוּט

נַפְשִׁי הֵעֵרַב בְּיוֹדִין תַּעֲבוּט וְנַפְשִׁי הֵעֵרַב בְּיוֹדִין תַּעֲבוּט

עַל עֲוֹנִי לֹא תִשְׁבּוֹט וְעֵכְבֵּךְ לְעַד לֹא תִשְׁבּוֹט

כְּוֹנֵךְ אוֹתִי לֹא תִשְׁבּוֹט וְתַעֲבִיר לִי עֲוֹנִי לְמַעַן תִּשְׁבּוֹט

חֲמָסְךָ לֹא אוֹכַל לְהָלוֹט וְאֶת דְּמֵי לֹא אֶחְיֶה הֲפָלוֹט

אֶת פָּנֶיךָ כִּישְׁמֶלְךָ בָּלוֹט וְהַאֲבִילֵנִי נִבְלָתִי וְרוֹט

תַּאֲדִים חַטָּאתִי כְּתוֹלָע וְתִשְׁכֹּשׁ בַּיְאֹרִי לְתוֹלָע

כְּפִיךְ לְדַכְּאִי תִּבְלָע וְגַל תַּבְהִילֵנִי תִּבְלָע

תְּשַׁנְּאֵנִי כְּאוֹיְבִי כְּוֹאֵבִי וְתִשְׁלֹף פִּי כְּאַסְנוֹן הַגְּוֹאֵב

עַל רֹאשִׁי נִפְיוֹת הַבָּזֶר וְאֶת הַעֲשׂוּקִים בְּחֻזְקַת הַבָּזֶר

פִּיךָ יְעַלְּעֵנִי כּוֹקֵעַ וְאֵינִי יָם תְּלָאוּכָךְ סוֹבֵעַ

אֶת מִשְׁקַל הַכְּאֵבִים וְאֵין לְמִי כָּךְ הוֹבֵעַ

רַבָּה עֲלֵבוֹנִי וְאֵין מְנַחֵם

כְּלֵה תְּלָאוֹת לְבִי בְּשֵׁם

תַּשְׁבֵּב בְּבִיתִי נְאוֹרֵתִי וְקוֹלְךָ בְּאָזְנַי צוֹרֵתִי

תְּשַׁלַּח אוֹתִי כְּבֵרָה מְזוֹחָה וְתַאֲמִיר לִי קְלָלָה וְדַחָה

תַּחְשׁוֹךְ אֶת שִׁנֵּי כִּיפּוֹת וְכָל מִיבְּרֵי קְשָׁיָה עֲיָפוֹת

פְּעַךְ עָלַי זוֹעֲפוֹת וְכַבְּלֵנִי בְּרִיחֵי אַלְעֲפוֹת

תַּאֲבִילֵנִי כְּשֹׁר הַטְּרֵיפוֹת וְתַשְׁקֵנִי כְּמֵי צוֹת הַשְּׁלָפוֹת

אֶת אֵיבְרֵי תַּכְתּוֹשׁ כַּרְיפוֹת וְהַקְשִׁירֵנִי כַּחֲמוֹת כִּתְרֵי הַדְּיפוֹת

קלט

נְעוּרֶיךָ כְּרֵם מִישׁוֹר וַתַּפֵּן בָּאַיִן וַתַּשְׁחֵר כַּמַּשְׁחִית

כְּמִשְׁחִי בְּיִפְתָּךְ לְעֵפֶר הַשְּׁחִי וְנִמְאַסְתָּ תִּנָּא לְשַׁחֵת

בַּיִּחַתְתָּךְ בְּאִישׁ וְנִפְרֵית הִקְלָחַתְּ וְשִׁעַרְךָ לִיעֵי עַל הַפְּקוֹת

לְאַסּוּרִים לֹא תֵאָתֵי פְּרֹק קוֹנָם - כִּי אִם מִבְּחִר הַצֹּאן לְקוֹנָם

אָנָה אֵבְרַח מִפָּנֶיךָ וְאָנָה אֶנּוֹס וְלִנְפָשִׁי אֵין אֶבְרַח לָהּ מָנוֹס

הֵאִם אוֹתִי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ הַשְּׁנוֹס עֲבֵרֶיךָ בְּיוֹבֵאוֹנָם וְאַמִּיץ כֹּחַ

לְעֵרֵי הַנֶּהֱעָכְתִּי לִפְנֵי כָּל תְּלָאוֹת

אֲשֶׁר נִחְמַוּךְ כְּפִי פְּעָמַי עָלַי בְּכָלֵךְ כְּלוֹאוֹת

מַה לְּךָ תַּרְדּוֹף אַחֲרֵי כְּאוּלוֹת הַשְּׁחָה וְנִצְבָאוֹת

יַעֲזֹב אֶת כִּמְלוֹכָתְיךָ כִּי הַמְלוּכָה לְאֵלֵי הַצְּבָאוֹת

לְיַצְּרֵנִי מִיהֵרְךָ תְּרַדְּנִי בְּזַאֲבִי יַעַר וְתִפְעַךְ אֶת תּוֹאַר פָּנַי שְׁחוֹר כְּשׁוּב

בְּעֵינֵיהֶן תְּשִׁימֵנִי לְהֶבֶל וְהוֹבֵךְ וְלִבְיַת תַּשְׁוּת שָׁכוֹם וָחֵרֵב

עֲלִילוֹת עָלַי תַּכְבִּין וְכַחֲמִיאָה לְדַמְיֵי תַּחֲבִין

כְּקִיכְיוֹן כְּנִיתְלָךְ מַיְכִין וְאֶת לַמְּכָה חֲטָאת יוֹכִין

בקולך החזק דברו[ת]ינו וכחרק תנשבר רשעתם

לא רק בפלתי את מותנו הגידה לי למה זמיתנו

בחרון אפך תסובבנו ומרכבי הישועה תשובבנו

כל שונן הכלמה תניקינו למה לרצח תיעקבינו

הרחק כאבנו את כפיך ואל תשחיתינו בחמת קצפך

ישובלך מחרון אפך ולא תקושה עלי ערפך

למתי תחריש בדמנון קלקלך והבה על את קלקלך

אל תרשיש את חזק בשאון קולך כמי לך למה עמדי וקח לך

הוציאני מרשת זו טמנו לי חדל ממני ולא הלעג לי

כי חזק ממים אתה לי

מעבות קונו אל תמנענו ועם מרעים אל תשמעינו

אך אם אתה לו שמעינו את קצף הצוה קח ממנו

את נפשי לא תשאם

כי רגלך עלי אל תביעם חדל ממנו ואבלינה מועט

הוצא כמו ברישך כן בארב אנרשיך

תמיד תעשק הוד והדר

וכספה סני בחושך וקדר

תוכחות מוסר

תמיד תעשק הדר והדר

תחניק לקראתי בשלך ותבטח פני כישונלים

תחניק לקראתי בשלך ותשלחני כנבלה כנוצלים

ותכרכה על את ארוחתי ותחשוך את תואר צורתי

תשב על חלתי עירותי ותחלל לחיים את צירורתי

בבל יום עמי תתחר וחרון אפך יעלי יחר

בנורי מעלי ישחר וגרוני מיבמיקך ניחר

תקיר במעלי היעידי ותדפוק לאנחה מועדי

אחיני תדברון מעלי ואתה יגון בעדי

תשום ישק בחציי ותכצור ענבי חציצי

כארזה תשכיעל מפרצי ותחריב את גדל פריצי

תלמוד פעמי כאופנך והשתפיני בת רון אופנך

בעפך עבור בפנך ואנכי אברית מלפנך

בחמסן תשבר מוצאי והגורה לארץ כוצאי

אציעך בעצמון יציחי ויפניך עיב פניחי

תשקיני יין חלטונך והקסדיני בקפורת חלבונך

תקיף על ראשך בתן לביניך כי המורה ספיד בין לביניך

מַחֲלַב לִבְנֵי תַסְגִּיר וּפִעֲמֶיךָ עַל תְּצַיְּרֵנִי
תְּנַחֲנִי כְּיָשׁוֹר מוֹעֵר וּמֵחֲרוֹנֶךָ קְרַסְתְּלִי תְּבַעֵר
תְּרוֹץ אַחֲרֵי בְּצַבְּאִי וּמִיָּד נוֹתֵיךְ אַחֲרֵי אֲתִי הַצְּבָאִי
תַּחֲתֶיךָ בְּיָשׁוֹר בְּעָנְיִי וְתָשׁוּרִנִּי בְּעָנְיִי צַיְּדִי
מְעַנֵּיתֶךָ אִם כְּלוּמָה לוֹבֵשׁ וְאֵין לִי רוֹפֵא וְרוֹקֵחַ
בְּרוּחַיִם לְרֹאשִׁי הַבְּכִישׁ וְתָשׁוּמִי מְעִין בַּבַּיִת
תַּעֲנוּד עַל רֹאשׁ סוּדִי וְתָשִׁלִּיךְ עַל פָּנֶיךָ סוּדִי
הֵסֵר אֶת פְּעָנֶיךָ מִקִּרְבִּי וְסוּדִי כִּי פְשׁוּעֵנוּ הִשְׁמַעְתִּי סוּדִי
הֵן אֲנִי עֶרֶל שְׂפָתַיִם כְּיָנִי שׁוֹבֵב עַל שְׂפָתַיִם
וְאַתָּה רוֹבֵץ בֵּין הַגִּישְׁפָּתַיִם אִם תַּחֲרִיבִי תְּשׁוּלַּם שִׁבְעָתַיִם
מְלוֹךְ אֲיַעֲרַת הַדְּדָה וְיָשַׁבְתִּי מִמְּעֵי תְּלָדָה
מְחֲרוֹנֶךָ אֶלְכְּשׁ בְּנִדֵּי כִּידָה וּבְמִחוֹק לְיֵשׁ אִשֵּׁנוּ בְּדָד
תַּעֲמוֹד עַל רֹאשִׁי מִמְּעָל וּמִיָּצְתָךְ עַל יְרֵכָה אֲמִעוֹל מֵעָל
בְּיָדֵךְ תַּשְׁקִיעַ פָּנֵי נֵיעָל וּמֵאֵין אַכְּקִישׁ לְנַפְשִׁי תַּעֲל
תַּסּוֹתִינִי וּמִמִּי וּבְמִשְׁנִי וְתַחְשִׁיךְ מֵאוֹרִי שִׁמְשִׁי
תְּשַׁלִּיךְ עַל פָּנַי פְּרִישִׁי וְתַבְלֵהּ נִכְבִּי וְשׁוּעַ פָּנַיְתִּי

נַלִּיָּה לְשׁוּט מִלְּהִתְנַן אֵלֶיךָ וְתִצְבְּיָא עָלַיִךְ מִמְּקוֹמֵךְ
תִּמְקְרִינִי בְּיַד מְאַלְלַיִךְ וְתִשּׁוֹמִינִי בּוֹאכֶל לְאֹלְלַיִךְ
כְּאוֹרַיְתָה תְּשַׁבְּעֵל אֹרְחִי וְהִשְׁרוּף אֶת עֲשָׁשֵׁי לְפָרְחִי
לְאַיִן תְּנוּדֵד אֶת בְּרִיחִי וְלֹא תִתֵּן יְשׁוּב יוֹתִי
תְּשַׁבֵּר מַגְנִי וּבְרָחִי וְתַפְצֵר לְרוּת קְמִיחִי
תְּשִׁיבִי תְּמוֹנִי יְשׁוֹן שִׁמְחִי וּבְחִרוּנֵךְ תְּשׁוּחִית תְּבוּאַת צַמִּיחִי
תְּנִנָה עָלַי חֲבָלַיִךְ וְתָשׂוּם בְּקִרְבִּי חִבּוּלַיִךְ
כִּשָּׁה אוֹכֵד אֶתְיְנָה כְּמַדְּבְּרַיִךְ עַד מֵאִירָה יְרוּצוּ דְּבָרַיִךְ
תַּקְדִּיבִינִי לְפָנַיִךְ אִישׁוֹרֵר וּמִיַּן חֲמָתֵךְ אִישְׁבָּר
תְּשׁוּמִינִי לְפָנַיִךְ כְּעֵבֶר נֶאֱכָר וּמִמְּנַחְתֵּיךְ כְּאֵבִי כְּעֵבֶר
כִּיחוֹן אַפֵּךְ חָלוּטִי וּמִחוֹנֵךְ הֵרִיעַ פָּלִיטִי
בְּטֶרֶם בִּפְיִךְ יַעֲלוּ תִי וּמִתְּגֹרַת זְרָן בָּלוּתִי
תַּחְפּוֹר עָלַי מִגֶּן וְנֵגֶד וְהָשֵׁלִּיכִי חוֹלֶה בְּקִיחוֹן צֵגֶד
תִּכּוֹן לִי כַּמְרֵא וְחִצְיָא וְתִקְבּוֹר אוֹתִי כְּחֹצֶר הִיצוֹעַ
בְּפִתּוֹתֵךְ תְּדַרְדֵּן עַל בָּמוֹתָי וְתִכְלֶה בְּהַבֵּל אֶת יְמוֹתָי
לְמַתִּי אֲיַיְלִי מִיַּיִךְ אֲמוֹנָתִי וְאִם לֹא יְכַשְּׁלוּ אֵיבוֹתָי

תַּסְגֵּר יָעֵלִי אַרְכִּיעַ רוּחֹתָי וְלֵילֵי וּיוֹם אֲצִיעַ מִטַּרְחוֹתָי

רוֹשׁ פִּתְנִים שָׁכַבְתִּי בְּאַרְחוֹתָי וְנִשְׂגֵּב אוֹבֵר תַּעֲוִיתִי בְּאֹרְחוֹתָי

הֲנֵנִי לְפִיךָ בָּאֵשׁ הַ֝רְבֵּ֗ת וְחֶמְיָתְךָ יָעֵלִי תִּרְבֶּת

בְּעֵינֶיךָ בְּמֹצְתִי תִּפְרֹת וְאָנֹכִי מְיֻדָּךְ אֶכְרֹת

תְּשׁוּבֵב בְּאֶרֶץ תָּמַתִּי וְתַחְשׁוֹךְ אוֹר חָמַתִּי

בְּיוֹצְרֵךְ הַבֵּעַ וְשַׁחֵר דְּמוּתִי וְהַרְדִּימִנִּי עַד יוֹם כַּעְסִי

כְּאֲרִיָה טוֹרֵף תַּאֲוֹב כְּלִיתָתִי וְכַדֹּב שַׁכּוּל הֵגֵאָה לִיקְרָאתִי

תִּקְחֵנִי מִיָּדִי מֵעֵת תִּי וְתַגְרִשֵׁנִי מִבֵּיתְךָ מְנוּחָתִי

בְּפִתְנִי אֲמַרְכִּיךְ תַּשִּׁית תַּבְעָתִי וּמֵרֹב חַטֹּאתָאכָה בְּנַפְשָׁתִי

בְּעוֹדִי עָצֵי אֶפְלָד כִּיחֵלְתִּי וְכַצֹּב אֶרְזֵךְ אֶחֱרֹת מִתִּילָתִי

וְעַתָּה שְׁנִי הַסֵּר מִנֶּגְדִּי מִשּׁוּבְךָ וְאֶל תַּעֲשִׂי לִדְרֹךְ אֲחֹרֵי מִשְׁעוֹלֶיךָ

הַרְחֵק מִלְּפָנַי אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיךָ וְאֶל תַּאֲסִיפִי בְּהַכְלִי עֲלִילֶיךָ

אַל תַּקְמִיא אֶת אֵישׁוֹנַי כִּי אֵין מְלֵאָה בְּרֵאשׁוֹנַי

כְּיוֹם שֶׁנּוֹצַרְתִּי שָׁכַנְתָּ בְּלֵעֲנִי כִּי אַתָּה רֵאשִׁית אוֹנִי

יְשִׁיבֵנִי כְּחוֹתָם עַל יְכִינֶיךָ וְאַל תְּרִיבֵנִי אַחֲרֵי בְּהַמּוֹנֶיךָ

הֵיךְ בְּמוֹט וְשִׁים בְּחֵילֶךָ וְלַמְּדִי יָעֵלִי זְכוֹת לִפְנֵי קוֹנֶיךָ

כִּי כְּנֹעֲרֵינוּ בְּחֶלְקוֹנוּ שָׁבְחֵנוּ וּפִרְיֵי עֵץ הַדַּר צָבְחֵנוּ

אֶת תְּקוֹתֵנוּ בְּאֵלִילֵנוּ הָגָנוּ כִּי אֲפָשִׁים אֶחָיִם אֲנָחֵנוּ

שִׁבְלִין לִיעָצָתִי וְיָשֹׁב בְּנִכּוּלֶךָ וְלֹא תְּשׁוּחִית יֶעֶן יְבוּלֶךָ

כִּי כֹה כְּעֵין הַזֹּעֲמִי אֶל לִיק עַמֶּלֶךָ וְאָנֹכִי הַשּׁוֹכֵנִי אֶתְצַבְּאוֹת לְמֶלֶךְ

אַל תָּשִׂים בְּזִבְלִי שִׁבְרֶיךָ כִּי גְדוֹל כּוֹם יְשׁוּעֶיךָ

שְׁמַע יְדִידִי יְעֵי תְּשׁוּב חִבְרֶיךָ וְנִצַּעְתָּ אֵיתָם בְּתוֹךְ דְּבִיבֶיךָ

כְּעֵיצְתְךָ הֶעֱבַרְתָּ בִּי תָּנִי וּכְחֶרֶן אַפְּךָ חִתִּיתָנִי

כְּלֹהֲקַת דְּרוֹר אוֹנִיתָנִי שִׁמְחוֹנִי בְּרֹב עִם כְּבֹד

לְצָרִי כְּיוֹם תַּחֲדֹק עָמִי בְּרִבִּי הֵרַעְתָּ הֵרַבִּיתָנִי

וְכֹל יְמֵי חַיַּי כְּעֻכְּדְתְּךָ הַקְשֵׁה הַפְרַכְתָּנִי

יְרֵאַת עֵל מִלְחֲמוֹתֶיךָ כְּמַעֲרֻכוֹת פְּלִשְׁתִּים עֲרַכְתָּנִי

וְעַתָּה לֵךְ אֲשַׁלְּחֵךְ כִּי אִם בְּרֵכְתָּנִי

תוכחת השנים עשר

תוכחה חזקה וחמורה
עירוה בכ״ו ושמורה
תשביע לו שני תגל מעבורה
ותחיה כל נפש מעבורה

מי האיש הירא ורך בלבב ילך בתשובה ולא ישוב
לבב
לפני עבודת ויצחק יעקב ולכו אל ידי נעצב
עם יצאו הרועים דרך קצב ועם עדת המרים שם אליקצב
ואז בישורון עקב רכב וגם לו יבר וגם
חנו כישמעאל יהי נעצב ולפותי שמים אל ישלם

ישתה בגחל יינו שלגרת ובכישרון לא יפול נרכב
על אויבי פיו ירחם ויקנא בקנאתו בר נהתב
ישים בישורה גיל שוכנו ובגן האלהים יפול שכבתו
פיל לארון את נאותיו ויתהלך לנכח עיני ישראל שם מעונו
יכסה שמתו ואשפתו לפני קדוש ואקול לישמעו
יאכל באמונה את פיטעמו ולא ישוגה את טעמו
יחיה לאחר הודע לעולמו ואבי יראה בגבולו ישלמו
יגלא בוצות את אפסמו וקטורה מריח ניחוח בישמלו
ירחם אלוה תמיד ועמו
ידים את נפ הרלו ולא יצרו צעדי רגלו
ישמחהו בישמחנו ויקי תגלו רוב ועם אשר ברגלו
יצילהו כמיר מבלי חקי ומצא ולא יאונה לו בלי
יאור לו אור עיניו ושלום ישוכן בתוך מיונו
כלל עניר ומעך יעלהו ועל כמת כנוחות יעלהו

ולכן כל איש אשר תנגוה בפטומו ישמח בחלקו וישיש באהליו ובכשרו

וישלם בראשו את גמוליו ומחלק לעניים מטובו וריבו
ישמח לאבון כי יגיבנו ותקוה נפשו בעמלו
כי נעצח החוטאים ירגיז ולמנחם יעלה אחרי נחמו
כי חנון ורחום אשה חונה ועשקו לא תיחר בשוחד
לא ינילא מהבל ולא יצא לריק ידיו ובתצרף לשונו ירפה
כמוהו עשה ואין חמס בידיו ומיצרו ומיגונו
תעוד ישמח בבוראו ולנצח לא יחדל כבודו
יחוס על קרובו ושאירו ולא תסיר את שאובו
כשמש מזרח בראשית בבקר ובקלות בגיל לא יכבד
וישלך את הבל לבו ולא ובכל לנפשו ומחמד
אל יתהלל ברוב כוחו כי בחוש יבש לקוחו
אל יתהלל בעושר כי ברוח כמו נעשה
אל יתהלל בנעשה קודם כי בלתי בוא הלוקח
אל יתהלל בהגיעתו כי רתו לשת שאכל עשרו
אל יתהלל בעוז גבורתו כי המות נצב לקראתו
אל יתהלל ברוב חכמתו כי בעין השכר קומו

ורחוק תמיד מיראת אל היכניסהו ומעונו לא יבלי מבלי עמל
אל יתהלל בזקן בזקוניו ולעבורת קונו יהיה בחוקן
אל יתהלל בחכם אל יתעלל ותמיר עצה לבעלת בואל
ישוב בתשובה כבתחילה ויסיר בפעם מעמקיו
לדום המיושר אל יתעצל ומפחד אדם ינצל
יתהלך באמונה בעוזו והוא יגין בעד
לעבדות יוצאו ויגדל כבודו והיה יוצאו בגדולה
ידחם יעל עניי פעלו ועושה טוב לא יבלה במעמו
יחיין יעצבת חשוך יעצבם ותבואתו לא יאספו בחגבים
אל ישמיח באויב יעזרהו ובתוכחתו תדוק ויעמיקהו
לעית אדון ישכים ויאמדש וכחתו לא יכיש
ותרחק מאנשי ריב ודיינים ויכלכש שוטים עדנים
וחכמה תמיר לישיב קונו ובבית הכנסת ישפלנו
ותקן ישלום לרחון ולרוכב ויוציא בוקרב לנוה עבוד
לכל ישפוך ולהלך אל יישלב ולא ידבר אחת בפחי שתבלב
דברי כל בעלי חיים אל ישמע ועל חטאתיו עלתיו תדמע

יובירך מעתה ועד עולם ולא ישלוט בהם
דויד לשלמה בנו התורה והחזיק
ורגזו לשון תקר את עצמו ולא יסור לרשעים בעצתם
ודחוק החכמה מקרבו ולא יבוז כאמונו ויחלה
יכבוש נאותו המאוסה וינצל כמהומתה ומשפחה
מפיו אל יוציא דבר מגונה ובקיבל לבבו לא יפול מעשה
בממונו אל יהי נוקב ולחם חשק לא יאכל
יתהלך בדרכי הנבונות ופתוי לא יתעוה
אל יתחבר עם הסוכאי בניין וכל יהיו יהיה בשבעין
אל יתלוצץ בדרך המחולות ויחיק עצמו מקולי הפחזות
את יצרו ירע יהוה שלום ובניתו ימלא שפה ויחלה
תמיד יהיה הוגה בתורה ויאכל בשמחה מזונותיו
עם הצדיקים יקיר חבורו ולא יבין עם חסרי דעת
יהנה ללומדי בחוכמה מטוב הונו והמבזה לא יחסר כבוד הרבנות
יכבוש רפן האוהו ויבלך ישחוק וכל ימיו לא יהנה נשוקה
יסיר הנגיעה מיתוך חיקו והאהל יטיפהו לחם חנוך

כתבתי

בחצרות בית אלהינו גור ומשמועה ריע אל יגור
כרמלנו העמים ביתי אל יהי סגור ויבלאו חבלי אויביהם עושר ומבצר
אל יחשוב לחכמו על פי גמים ישלח ולא יצא בין יוצאי חלציו נשבע לשוטה
ויתן לכל אכזיון דבר מחסרון ויישובו בקיר היזב על יצואבו
ולישע הכורא בעודו בחיים ולבל מקניטון יהי מוקם
לעבודת קונו יהי נתפס יישות לראשונו עשרת פים
לכל הבריות אל יועד ויעיר אלון לא האוב
בזמנן בפוריהן לילה וטובן לעד לא יחלל
יוציא יקראי שבקתו טמונה וכל מישהו יהיו באמונה
ויתרחק מאנשי דמים וכלשון הדעת יבלום
ויהדוק לאלהיו בהגיון לשונו והעז לא יראה בראשונו
בלשונו רע לא ינוח ואל לבבו אל ישוח
יבטח באל שדי ויאבה תבונות שדי
ויחזור בתשובה בימי עוניו ולא ימותו לפניו ניעדין
ויהיה נאכין בכל דבריו ולעצה לא יקרב דבריו
עיניו אל יפקח בנעץ וטובן לעד לא יגביע

תמת

חלאתך הגאוה כי קרב לבבו ויסר ויחלק לעניים כימי עמיו אשר בפיהם
כבדנו עליו
ה כשר

כי בבד השבתות ומני המועדים וקרסוליו לא ירחץ כמעשיך
תנשין לא
מצאנו קופוס

יתיר כמו דבר — ע ולפני קונו ישתחוה ויבצע
יבוף כאנכרון ראשון ואכל בשמחה תירושו
את בוצא ישפתיו לא ישנה ואלהים יוסיף לו הטוב למשנה
ישוב בתשובה ביומי ועלומיו ונחול בשמחה שני עולמים
יסור כל הגמור תגע מרעותו והמיר יהיה שפלרורך ועניו
לא יזיק לכל נברא ונעלה מצרה וגיעם ועבדה
אל ירשה מצחו כחלמיש ומיעודת בוראו לא ימוש
בנפול אויבו אל ישמח ואל יגיל בהכשלו יצמח
אל ירבה שיחה עם הנשים וכל ימיו לא ידחקוהו הנושים
תנשין ואל נמצא
בא לעזון ב
נרפנו יגדת המדיינים ביום ולא ילך בעצת הרוח
לעבודת בוראו יכוף את קומתו ואל יקח מיאוניו את נעמתו
לנית הנעתר בעבד ברוך חנון ויכלא בימיו ירדוך חנון
יסור הישנאת חנם בקרבו ובלבבו לא ישוב ארבו
יכבד לכל ישוב וישוש ואוצרותיו ימלאו ישחם ותרישם

כהגזל ורחוק את ידיו ואפל בישביחת פרי מעמדיו
אם ביעב ישוכאו בקפתו ואביונו יחזה בנועם ה ויבנה בהיכלו
ירבל יעלוץ תוכחות מוסר ובית אויבו לא יעמר
לשקר אל ישבע ואמת ברישון ישבע
לבל נפש ירעבה ישביע ואחבירו לחנם אל ישביע
תנשין
ישא
ויבוא
עם יצרו הרע ויעשה פלילה וישוב את בטחונו בכח העליונה
ישתדל תמיד בהכנסת האורחים ואפל מסבד נפש ורחים
לבל פנף ויעמא יהוה ובית לו הוא כגן עדן
אוון בלבבו אל ישוב וילך תמיד הלוך ושוב
יסור מפני הדרון וישחק ליום האחרון

לבן כל איש יהודי ישמור את אלה הדברים

ויש הגה שנין דער האלו בית הדברים

וישוב בתשובה גמורה בטרם יאכלו את נישרו הדבורים

ואת נאות נפשו וישפל כמים אשר יתהלך בנהרים

וירדוש מחילה לעונותיו מלפני כורא רוח ויוצר הדים

ואם יקשה ערפו לפני המאור לארץ ולדרים
עליו ידיו אשפי וישאר בחרפי לדורי דורים
יהפך לאכל ששון לנפו ויאכל לחם מעודים
יפול בשחת רשתו וימצא בושנה מאו צעדים

פתע פיתאום ישחת נשמתו ויתן דין על אשמתו
ישתה לעגי כמו מים ויבלע כלעגי שונן שבים
יפול כאבלה נובלת ונופו ימלא נבלת
ויתהלך ערום ושולל ונפשו תהיה לשלל
לתרומת ידיו נדיבותיו ויעפר עם כל מברחיו
טובו מיטיבו יגדח והמיר את לקיאתו יצרח
נפשו תשובע ברעות ופיעכיו בחושך רעותם
הזרים יאכלו את הנובלת צמיתו ויערו על ראש שפיתו
דמו ייעפך כרם בפר וכמוכ חטאתיו יכלם ויוחפר
יחושבו כנוכבי שפו וישוקף בלהבי רשפו

כיבושי חטאתם בבול יכלם יבחציר נמוגתם מיזוב יגמל
ראמים מפיו יפרחך משיזוב מרגע לא יקחך
יצא בחרפת מעלתו ולארץ תפול מעלתו
יתרחק כיעליו הנבזה ותהיה כנוח דמו לאבזה
דמו לארץ יהמצה ונגע וקלון ימצא
יכלם מהבלי לעגותיו ויתבו כמים שאנן הזו
ישכב בחרפת בהוך גופו ורקוצים מעלו על עפו
יכפה עליו הגולל ובחלאת דמו יתגולל
הרמה תפלח את בניו ולא יזד אחרין בבודו
מלאך המות יעשה כו כיצונו וישתחוו כ התעב עם כלבי צאנו
והיעב נאריה לראתו וישרפהו באש עברתו
יעמוד לפני כיוכיה וישת ואת כופרו עליון יועת
וישרוף ישריטיו ויעפיו ושפע אותו בעפיו
ידוך עליו את חציו ויצוץ נחמור מיבי לוחציו
יעוך לשדו מיין עזתו וישליך עליו שלג צינתו
בחרון אפו ישוחהו וכרם חלאתו ישחהו

קמוכ

יקדיח כְּיֵשׁ בזמומות ויַהֲבֵהו עַל מוֹקֵד

וְכָסֶּה את פניו בפרכי כיס ועל צואנו הנחשים כרוכין

לשוא יָהֶמְיוּ חֲיוֹנוֹ ויאכל מִפְּרִי קְיוֹנוֹ

נפשו היעיה תמעק מציקה ותגוד באחת כאשה מציקה

ילין בהון הֵיעֵשׁ ויסובבוהו לחומי רשף

איבריו בתוך הקבר נבאשים ועצמותיו ירוו כליל לאישים

כמה יעשה לאיש אשר אין המלך חפץ ביקרו
יצא בחרפה מקוב ביתו ויסגר לישנו ויבש מקורו
הזרים ירשו את חילו וישחיתו את צאנו ובקרו
ויאכלו מפעורת הבראתו ויאמרו עליו כיון ומקום שקרו

לכן כל אדם יגוע ויחדלש ונוט כעפי ואפר יתפרש

יצלה כגבר אפלו עש ובקבר יום תולשים ויכאש

איך ישכח קונו בצאתו מביתו לרוחה ולא יזכור כי נוצר מספר קרוחה

ואיך יתפאר בדמי לשונו והיצה האכל את אישונו

ואין יִרְבֶּה אֲמָרִים וְשִׂיחִים וישכב תת תאחד נישמתים

ואין יתפאר בְּכִסֵּן חֲקָרֶתוֹ ומלאך המות עומד לנגדו

אוי לו על נַיַּת הָאֲנוּשָׁה

נבלתו בקבר תבושה ותבקיעו כליצג ובושה

כספו יְקֻפַּן עליו ליצירים בבית הלולים ובמשתה עורים

ירד פן אחיזו הַצָּרִים וילין בְּעֵבִי הנצוֹרִים

פנין יתפסק בחרפה מִיּוֹצֵא מֵעָלָיו ויבואשר קצו ואין עוזר לו

יצעק כיוֹשֵׁב בשבתי הלא אויבי יְדַלְקוּ סְבִיבָיו

התולעת בְּפִיהָ יְחֻצֵּי הנן ובתוך הקבר הַלְחֻצֵּיהו

שכלו יִפֹּל מֵעָלָיו ובמותו יִצְטַבְּעוּ מֵעֲלָיו

כחושך יְרֵעֲךָ הֵילוֹן ורוח יעזבהו תְּבַהֲלוֹן

יבמן פטו בְּרֵדְיוֹדָיו והומיה בבשרו הָרְדָה

יקפן לאבל חול מיתו ויעזוב לאמרים את חילו

ילבישן אותו כעני בָּגֶד ומיום למחר ישכבד

או לו לאדם הַעֹלִים איך בְּבִאָתוֹ בבתי יְקֻבָּם

בכותו יתגברו כזוזים בָּהֶם וכוכבי נשפו ייאספו נגדם

תואר פנו ועורתו וְלַבְּנוֹ כַּפֵּיהֶם ואיבריו כפיח הבשן שלה מיום
כמעשיו הרעים כי ידו לא נעיחם ועל רוב עוונותיו לא יתעפח
לשונו הרע לשקר יכסון ולהטאתיו אין להם סוף
יתפאר בתיקף הדבריו ורמות שוכן בחבון
יפשיע ביבוע ומְלוֹ ומיהנץ ליבנה או לְמַיִן
עליותיו בית הב יַצְפְּנָה ועינו לרע תצפנה
ירבה עונות בחוץ ואין שמתנצל כרוכל
קנאתו כירח לבו תחופף ובכל יום יבקע פשע וחוכף
לשונו הרע בחיבת בוגדים ולילה ויום יגרה כְּדוֹן
ישומיח לחל עצבים ושוברים ויסאס בדברי חכמים ושרים
יבנה בהיכל מערות צוררים ומחמסו יאוצרו חלים וציהם
ויתעקש בנחשו בישכילו והארבה יאכל שמלה
לעישות הרע ירון בכל מאודו ולא יזכור אחריתם איתם
כמפת הבות לא יָרֵד ועל לדקדוק חכמים ירד
כחלאת נאותו ירים ראישו ופטאפו יבואנכ לחך בישו

יתפאר בישע גיבורים והאבן תטביע בקיצחו
לישונו הרע לדבת ריב נחוץ ובטנו מלאה מימי מבית ומיחץ
פיו יפצה בְּרֵעַ וחרפתו יעמדת לנגח
יתפאר בנאותו כמלך וישר ויהיה דראון לכל בישר
יתהלך בי רמה ולבשרון האבל הרמה
כל ימיו להבל סורח והזכון כועכ ישניון בורח
כקול מר עליון צורח עלה קמח עלה ק ריח
יתפאר בלשונו הצרח והבל ויקיק יפצח
חדרין כמי הזהב יפתח ועינו לראות ברע יפתח
ישב כמלך בְּמַעוֹנוֹ וילכד בחבלי עונו
יצפון לבניו אומן ואבל לחמו באחרונו
כירוב תטאתו ינוד ונבהל ואורו לנעדח לא ינהל
יתפאר ברוב השעשר ומידו יפרח כנשר
מתנזל לבש בגדי צוחר ומוכבות פעמותיו בעוות קלחר
בצבי ירוץ אחרי דברי ריב וכלשונו הרע בכי הבריות יח ריב
בהבל ישום את פיהו ויעשה פיחה עלי פיהו

לעשות הרע׳ ארוב בסתר המזמות וחטאתיו נאמנו על אומנם זדות

להציל ישים מעמדת פנים ומעשיו הרשים יקדמו לפניו

לשוא רבדי שיחו ומחטאתיו ריק בישמון

עונותיו רבים כמישא ערים ומעל צוארו אומנם נפרדים

יחנה לפני בעל יצפון וקנאתו בקום לבו יעמוד

חזיוק ברדעי אישימון וכחול ירבה אשמון

ישב יעל אומנם כשפיהן וירבה יעונות בשרול ונישופן

יאמץ בצל חומתו ויבנה הגבעה תבנרנו

חישוק לאיש עצמיתו ונזירה עומדת בשולחנו

לבבו קשה כאיש הבליעל ויקדוח אחרו כעולת בעל

בכלום ויום ימעול מעל ולא יבלם ממניד שאול ויעלם

נכבד עלון יעצו ורשע לו יושבת אצלו

יסבב פיון מצולו וכעון יפרח עלקלו

בנאון לבבו בפיהון ימריא ויצח לו שור ומרא

להיע חדון בפיהון ויקלך בדרכו האמורי

וחרון בלישונו כבלב הכופרי ובמרגם בין אחום יפריא לי׳ יצה

ביעבור תאותו יתנתק במישפת חפרי ומרונו נושים בקתאבי עפרי׃

עם פיתה שפתים ותענרב ונחם פתיבים לחנו עתב

ירון פיאר בי׳ ערב ופניו ישחה כעון רב

יתמאר בלשוש הבחים ויפלשונו תענית בחים

שוריו לחניך יאורו כבדים וידו לו לבתם לבדים׃

ידון לישפחד חרופה ויחנך כעגלך ערופה

שפתיו באיש ישרופה ולמכהו אין תרופה

על ערש בת עבריעשה חוקה ויבהלו בעם בבני ערפה

עלון תרעיאשפה ותכסהו בליבוה ותרפה

לעשות הרע ונחל כמפשעיו ארץ ציה נוחל ובדבדי האמת מוחל

נפשו תתעלם בארמונה ולחטאתו לא ימצא מוקל׃

תאכל מלוח ירמונה ותשכב בהדי חימונה

כנחש יהעיש באורחו ויגדיל עלין טרחו

כפסיל ועיא רוחו ולעפר ידד בריחו

וַיָּבֹשׁ כֹּחַ מַלְכוּתוֹ וְנִתְרַשְּׁלוּ מַלְכֵי הָאֻמּוֹת

וַיֵּצֵא לִיעֵר לְחָמוֹ וַיִּשְׁכַּח בְּמִתְקֹתָיו מַלְכוּתוֹ

וַיִּשְׁחֹת נְגִידִים אֶת תַּלְחוּמוֹ וּבְכָל יוֹם יֵרֵד חֹבְבוֹ

וַיִּשְׁחֹת אֶת הָעֵץ בְּרֹאמוֹ כִּי בְּמַאֲסָרָה שָׁמְנָה לַחְמוֹ

וַיִּתְאַר כְּבַר יָקְמוֹ וּמִכְתְּבוֹתָיו אֵין רָקוּמוֹ

וַיִּסָּפֶא בְּיִשְׁכַּן וְאֵין מִי וַיִּסָּפֶה מִשְׁעָר מִיקוֹמוֹ

פִּין יְפִיעוֹר לִבְלִי חוֹק וְנִמְאָסָה עַל הַכְּרוּת נִיחוֹחוֹ

מַלְאַךְ הַמָּוֶת יִצְרָאֵהוּ וְדַחוֹק וְהִרְאִים אוֹתוֹ נִטְעוֹנֵי שְׁמִירוֹמְתָן

וַיִּתְנָאַר בְּעוֹז כֹּחוֹ וְיֵשׁוּם כְּאֵרֶן כִּשְׁטָרוֹ וּבְפִיתֵי דִּין יִשְׁלַח מְשָׁלוֹ וַיִּוָּאֵשׁ שָׁטָן

מִיְּשִׁינֵי הָרִיעִים יַעֲטִירוּם וְחוּשַׁךְ וְקַדַּח יִטְעָנוּם

בֶּן אָדָם הֲלֹא יָדַעְתָּ מִיּוֹם הִוָּתֵךְ כְּמַלְאַךְ הַכְּרוּת כִּחַרְבוֹ בְּיָדֵךְ

אֵין תְּלֵלֵת חוֹן בְּיָדֵךְ וְלֹא זָכַרְתָּ אֶת אַחֲרִיתֵךְ

יָדֵךְ לְחֹמֶק וְלַגְזֹל יִתְאַכְּזוֹן וּמִמַּעֲשֵׂיךְ הָרִיעִים יִעָכֵךְ יֵאָבְזוֹן

שִׁפְתֵיךְ יִסְּרוּ יִשְׁאָכְזוֹן בְּעַמְּקֵי שְׁאוֹל יִשְׁכָּמְזוֹן

עֲוָלֵאל מַה לְּדוֹרוֹת רְאִישׁוֹנִים אֲשֶׁר הָיוּ מַעֲשֵׂיהֶם נִשּׁוֹנִים

שִׁמְחוֹתֵיהֶם חֲתֻכוֹת יְשִׁשׁוֹנִים אֵין לְמִשְׁקָל וְלִשְׁנִינִים

אֵיפֹה הֵמָּה הַמְּלָכִים וְכַלְטְעֵי אֵין אֲשֶׁר עָבְרוּ בְּאוֹתוֹ סִיבּוּב יָקֵץ שִׁמְעֵי עֵדֶץ

בֵּירֵךְ פְּטֻנִים יַעֲבֹר יְקֵצִי וְסִפּוֹתֵמוֹ כְּבִלִּין וְחִדְיֵן

אֵיפֹה הֵמָּה הַשָּׂרִים אֲשֶׁר יָתֵמוּ וְשָׁכְנוּ בְּעָפָר וְנִשְׁפּוֹ עֲקֵבֵיהֶם

כֻּלּוֹ בְּאַתָּרוֹת שְׁנוֹתָם וְזִמִּים יָרִישׁוּ כְּשׁוֹכְנֵיהֶם

בְּאֵי יְלִידֵי הִשְׁבִּיר וְהִזּוֹתָם בְּלֵבָב בְּקֵבֶר

אַפְּסִים כְּשׁוֹבְבֵי בְּוֵרָה וְהִקְעוּ אֲהָלֵיהֶם בְּחַצְרוֹת

יְעִזְבוּ לְאַחִים אוֹצְרֵיהֶם וְהַנְּכָסִים יָשְׁבוּ בְּחַצְרֵיהֶם

בְּעֵילֵיהֶם הַנָּעִים נִתַּן הַסִּיחָם כְּשַׁעֲנַת בְּנֵי יִשָּׁכָר מוֹסָר

נַפְשָׁם נֶהֱעֲרְפָה כְּבוּשׁ שְׁמָיָה וְיָפְשׁוּ מִמַּהֲרָה וְיָחְנוּ בְּמָרָה

לֵב כָּלְאִישׁ יְהוּדוּ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ הַכְּחִישׁוּ וְשׁוּב בְּגִישׁוּכָה תְּמִימָה בְּעוֹד נַפְשָׁם בְּחוּמָה

וְיָסִיר כָּל גּוֹזֵל הַטְּמוֹן בְּנִתְיָלָה כִּי לֹא יִשְׁקֹל כֶּסֶף מְחִירָה

וְיַעֲזֹב כְּמוֹתַת בַּכִּירָה וְיִשְׁבְּלֵל לְנַפְשׁוֹ דְּבִירָה

יֹאבֵל מִפְּרִי תְּשׁוּבָתוֹ וְיִכְבּוֹדָה וְתִקְוֶה נַפְשׁוֹן הָעֵדִינָה בַּיַּעֲבוֹרָה

יוציא את הקנאה אשר בקנו לנו ברוחו

ואל יבטח בטיבתו אשר היא מעיר נעורים

יבקש מחילה על חטאתו ויבכה כאשה מעירה

כי בלשונך לך משוב לעתות בצרה

תוכחת השלושה עשר

ויכוח האדם עם אדמתו

ויזכור לה ימי קדמתו

ויציעק עליה בעב אמתו

ומרוב אנחתו ביצע אמרתו

קודם להקת אמרי הגבורה

ברוב אונים ואמיץ כוחו

מנגיד גאותו הנערץ בדעות

ואשר בכסא בגשמיות הקדוש

יבכה גאונו עד כלה

והמית אמירותיו בעגבה וישוח

יבקש לנפשו היקרה מנוח

וכי מקומו אנה ינוח

אם לבית קבר נפוח

יהלך לאט עד שיפוח

מוסר לאדם הנידם אשר להבל דמה

יערוך את מלחמתו בנחת עם האדמה

ויוציא את כל מצפונו בקול דממה

כי מחר ישוב בעיבה כאבק רומם

מצמר ופנה תעשה לך תלבושת ומעשיך תקח לשמך תחבושת
כל ימי חייך על כמותיה תכבוש ומלכה תקח לא תסלאכול ובגי ללבוש
תקום התהלך האישכונתך ליעבוד אותה ולשומרה
לאכול מדגן ירושה ועיבורה ולמען ייטב לך בעבורה
תשכב לבטח יעל גבולה ותתן לך את יבו לירה
תיוץ בקיב חלולה וחיתה נפשוך בגלולה

ויהי כשמוע האדם
את דברי הצורה הזאת
עמד בעימו קרן חזות
לבבו נמלא חימה ורגזות
וישב לו בערי הפרזות

בן אדם איך תהלך בירח במה ולא תכלם מלפני שוק רוחב
את בבית עוניך תאכל לחמה ויצרך הרע ידבק עד החולה
ואחריון תבוא אלין הארץ בשמה וקשים את כוחך ותקה ושמה
תבכיע מיכך את גובה הקומה ולא תשאיר לך ישאיר ולא שמה
הוא וכנוהי עמה וכילגשה ושבה רעומה

אכן הסר מראשך מצנפת האדומה והום תתעלח עם האדמה
אישר ממנה לוגה את בשוביה ירדפת
כוחומה עפרה קורצת ואת פירוחיה חרצת
על חומת חשרתיה דצת
את כל חמדתה רבצת ותחת צל אילוניה רבצת
בכוי כהרתיה חצת ואת זמוחתה חצת
על כוידותיה כצבי קמצת ולשכן כתוב אומטיה קמצת
את שדרתיה הצלל ויעתה כמעט הצלל
בצל ענביה הסתופפת ולת נובתה נכסוף נכספה
לאכול כפריה וטוכה ולא תעלק בעבות המשחה

ויעש לו כלי גולה
ודורו ממנו נסע ונגלה
ויקרא את שם אדמתו רחלה
ויחר אפו ויעק ויאמר לה

ענה תוריה למה את כותבת
לנפך צר כלי אשה מעיה
אנך נהפכת עלי כארון גזורה ואתא יכרי בזרי בחתו וכפיתה
נדאיתי מלקחת לין תשורה וחמיתך כיון לגבן קשתך
כסופך יתכסי ורתי עלפי וכיולדה בחבלין תשלפי
טורתך נשנבה עומדת למלפות ואמבינך על ראשי חומות
לשונך חד כחרב פיפות ועפרך יכלה כל פיות

דוך

יחדל נתמך בקול הקמון ולנצח אין קץ שתרשומון על בחוקין
כתחון נגעיך יצא מן החרוץ והאשי הבריות תברית ובמעלתי יוץ
כחל הבאים בחיך כן ישתחוון
אהליהם יעל בנותיך תקועים ובלחם כיון עפרך ישקועים
בחנוך הבלי נגון
בעפרך כדרו העיגים המאירות ולא יוכלו לראות המאורות
כל נפצא בחוצותיך ויהגלה בחורבותיך וישמע עמלק לבלי
הנפשות היקרים כקרקן לחוצות ולא יוכלו לצאת לחוצות
תורמות חומותיך דם עפרו וכל הבריאים מהצפון יעפרו
כל הדוחות אליך יובלו ועל נועם נפשותם יתאבלו
דלתותיך עליהם תעלו ומבהון עפרך יעלו
פניך עליהם יקצופו וכומם אליך יאספו
תסובי עליהם כיצוניך ואין מרפא ליצוניך
תועבירי להם התעלה ולנכותיך לא יצא תגולה
תכסי את פניהם כישולין ועצותיהם תבשל כבוד ישולין
בחמיתך תבלי הרבה ועכוזה וכל יות מתיך נוגה

הרוחות עָלַיִךְ תְּרוֹעֲמִים ולנצח בקרבך בלועמים
מִיָּמֶיךָ יְקָרָה כעשרת שָׁנִים וכל עבוא בעמקים ישנים
כָּל הנפשות אֲבֵלוֹת נֶאֱנָחוֹת לא יוכלו לעורר ולא יוכלו
אָהֳלֵי משכנותיך ישנו ואפלה וכל קומה בעמקיך שפלה
נפשי כמורה בוכה כאבלה נכרת ואת אבדי תאבלי נשאי בכלה
זרועותיך על ראשי נפגעי רבה ותשוברך תדכיני לעפר תלים ורבה
חַבְלֵי ישתך תחר פעמי מזורה ואת כפשי גירה משוכרת עלמה
בקול הכוניך על תצעקי ואת ראשי בעפרים תדחקי
מִמַּעֲוֹת פירותיך תבלומיני ותחת צמותיך תרבלומיני
ישנאלך מפחת לראשי כחרונך יבלי כרשי
כעפר חוצותיך אבדיני וכיגיך לנצח תשכחיני
על תואר פני תדרוכי וחצי ישתותיך בקרבי תדוכי
חבויך בבטני נביכת מרחשת ובתוך עפרך שפתי רוחשת
חֲלָיִךְ כחיה על תחניני ואת יגלי בסתי תסניני
על רוב חבמיתי תרכיבי ומחרונך אותי לא תכזיבי
בישרי בעמיך יגוד ובפשוי במנחה תרוד

מחשכותיך אלבש כגלי כרה ובקף בשחכותיך אשוב כבקר
תתעוררי על מעבור מהרונן בעין ותחניני על מכתך בלי יתנין
תלכי מפני מחמד לבעין ומרמס בהמיניך אתוך לנגד (אין)
תהמי בהמות ונתן ל ומקצפך נפשי תיורי בעלה כבחל פיין
כחלך תשאני כישאת א״ה ושתל וחמקך בלבי כלבבי אשקחל
לקיאתי תפתחי צואתך ותפניני פעמי בארונך
עלי תשפכי חרונך ומבשרי יבלאני גיונך
תנצני כפוך אבניך ותרני ה״ום בנך
תשומי על ראשי עפר לבינך כי המות יפרוץ בכל לבינך
תתעקי על בכיוני עבלך ומרמי יבלאני את נבלך
פיעמי תקשרי בחבלין וכיורדי אתיעי מחבלין
גיוני לפרוצתיך נכפף וסגור לבבי יחשף
כמיעוליך תסניני עלי הפף ותרפני לנצח לא תאסף
כלי מלמתיך בחוכמי תבעיקי ולפדי יאכך לפני תבזיקי
שיניך על בשרי תחיקי וחרון אפך עלי תריקי

הגלל העולה גדולתך בנתס טהור לא תפולה
וכל יציר נברא תחת רגבות אבניך יפולה
אבן אערכה לפניך משפטו ומי תוכחות אמלא
ואקח את נקמתי כמיך ברוב טענות ומי לי

ארץ ארץ למדתי תתרחבי במרץ בחסדך כלילי כל שומם בקרבך יעבוד הון רכוש והסס בכריון יחרץ

ביום היומך אך לא מטורף ובטנך כמלאה מיבמ כאשר הויה
תלאובך יבואו בעשר קל מהיר ומעלבוש לא תשכון עליך עדיך

הלא תדיני הלא השמעי ומתוך מעיונבך דם תקמעי
כיום הנובך אל תתראי והוריעיני סתריך ואל תסתרי

נפשי לאמהובך אל תספיני ודלתובך עלי לא תסגרי

את כאיוריך לבשבו לא תחסיני ותשיבני דבר מאמונבך ולא תכסיני

תוכחות מוסר

משוני השובמית עשוכי ואין לבבך איך תחשבי
כוונם אמירובך אלי תשיבי שמעי דברי ולתובחתי הקשיבי

אויבך יעטו כלימה ובושת ומעשבוטיך יעשו לציריהם תחבושת

מגנזך יתי אחדר וסחרת ומעטרך ישא לבדול והעלת

מפאת בצפונך יאסופו ומיתבוטיך כל יצירנא תכה

על נהיוטיך יצמחו חסים ותחת צילך חיות חוסים

כנועם תבואבך ימלאו האסמים וכענוטיך יצאו עוד סמים

על כמוטיך יקשו האלות ומפרכיך יצמח מור ואהלות

כנועיך יצא לוז ועמון ומשלחיך יפרח פלח רימון

גלי נהיוטיך יהמו בתחילים ומהם יביעו מעיבוט ונחלים

מבנהגך יטוב לא תבושי ומאהוביך יצא ששש והמשוש

את עצך כל עוכרי ישב ירלום ומבחצבך יצאו לפון ספיר וירלום

לקול כנוקי עבליך הרוחר סרות ובנועם מצרלוניך יתעוננו השיום והשרות

בתוך מעימיך יצאו יצאיות וזכ ויכות ועל פיוניך יהולו כל הברכות

הלא תדיני הלא השמעי ומתוך מעיונבך דם תקמעי
כיום הנובך אל תתראי והוריעיני סתריך ואל תסתרי

נפשי לאמהובך אל תספיני ודלתובך עלי לא תסגרי

את כאיוריך לבשבו לא תחסיני ותשיבני דבר מאמונבך ולא תכסיני

תרועצו אתי כיונה פותיה וחמיכך על פני חופיה
לשונך תדבר פיפיה ועינך לקראתי לוע צופיה

קולך כאתי יפוא כקול המיזא ועברכך חמוך עלי נגי הפוזיה
אעבי נטעתיך שורק כפן כולה ואיך נהפכת כמוני הגפן נבריה

לכן שמעי התוכחות אשר ערכתי ועל במותיהן בפעמי דרכתי

בניבותיך המקולקלים בגאות הלכתי ועתה כיצרי הטוב נקלעתי

את נפשי כיחטוא חשכתי וכוס שמירין לא נסכתי

בחציות אלוה ישכיבני ויראתו כלבי חשבתי

את בפי מהגיגי היושבתי ולבבי תורת כאוני קשבתי

למעות קוני אהבתני ולחוקי תוכוחיו האבתי

עם המיעים לא התערבתי ולחם סתרים לא עדבתי

בנשמנות בתי יוצרי אכלתי ותלבי ומי לפניו קרבתי

את לבבי לעבדו הכינותי כי מיהלאותיו נהנותי ונשבתי

אכן בלבבי תדרתיו ודרך אמונה בחרתי

כגוי אריות ממקומי נגערתי ואת חצני מהגזל נעדר ממני

את המעות על החמרתי וכגודל תשובתי למיעי התקמרתי

את בתי המדרשות שבתי וחוקי האלהים בלבי שמרתי

את עבודת קונו נמהרתי וכבותי לכל התורה נבלרתי

פהגיון שפתי ליוצרי הללתי ועל יצרי הרע התהוללתי

ואה בניך לא פללתי ולפני צורי ואלהי התפללתי

ועתה הטי את אזנך לתשוכתי ואל תבכי על את כמשוכתי

הנה למעלה פערתי את גילולתך כי אין לי אוהב חולתך

אכן דומי וסגרי את קולך ואעיוך לבצע את קלקולך

עד כלתי כארזי תירפי אחבי ותועי אי את דמי כתוך עפרי

ברוב תלאותך לנפשי תזוקי וגד יעני ואכזון לא תחזיקי

קול הגיגיך צועקים כחינם ופגריהם מושלכים חוץ לחומה

כל כוחיך לא ישוכון ואת עפרך כפיהם ישאכון

עַל צִיּוֹן אַל תְּהוֹתֵךְ נְפוּלִים וְקוֹמֹתַם בְּתוֹךְ עָפְרֵךְ כְּפוּלִים

כָּל הָרוּחוֹת לְפָנֶיךָ מִתְהַלְּכִים וְחֵיכֶךְ יֹאכַל הָרוֹעִים וְהַמַּלְכִים

חַדְרֵי תוֹרוֹתֶיךָ מְלֵאִים דְּיוּעִים וְנִבְנֶפֶיךָ בְּעֵצָן דְּמֵי הָאֲבִיוֹנִים

בְּעָפְרֵךְ יִשְׁכְּבוּ הַמְּסוֹלָאִים וְיִקָּרִים וּבְחֵיק חִנֵּיכֶךְ כּוֹלֵם מְדוֹקָרִים

מְחֻמָּם בְּתוֹךְ בְּטוּיָם וְכוֹלֵם אֲלֵיכֶךְ יְאַסּוֹפוּ

הַתְּיוּקוֹת יְבִיאוּם אֲלֵיכֶךְ בַּחֲצִיעִים וּבְחֵמֶךְ תְּכַלֵּי הַפְּחוֹת וְהַקְּצִינִים

בְּתוֹךְ חוֹנֵי עָפְרֵךְ נְעוּצִים כָּל חַבְקֵי לֵב וְהַנְּעָצִים

תַּחַת צִבְאֵי סִיגְפֵךְ עֲבָדִים וְכוֹלֵם יִתְהַלְּכוּ לְפָנֶיךָ כְּעֲבָדִים

יוֹנְקֵי שַׁדַּיִם רוֹחֲשִׁים כְּתוֹכֵךְ בְּנָתוֹל וְכִחְנֵךְ תְּשַׁחֵתִי כָּל הַקְּטַנִּים וְהַגְּדוֹלִים

מְלֵאוֹתַיִךְ יְצִיעֵךְ הַנָּשִׁים וְהָאֲשֵׁם וְכִחְכּוּךְ נַפְשֵׁךְ הַמִּיהַ כַּעֲנָשִׁים

תֹּאַר חֶמְדַּת הַחִתִּנִים וְהַבְּתוּלוֹת תַּחַת פָּמוֹת מַעֲנָלַיִךְ כְּרוֹת

כְּמִקּוֹם כּוֹכְחֵר כְּרוּשָׁם עֹפֶר יְשׁוּמוּ בְּרֹאשָׁם

כְּמִקּוֹם זוּן יְקָ——ם יְבֻשׁ כְּוֶרֶשׁ מְקוֹמָם

כְּמִקּוֹם תִּפְאֶרֶת כְּבוֹדֵךְ יְמֻתַּךְ תַּפְלַח כְּבוֹדֵךְ

כְּמִקּוֹם שִׁמֵּן מִשְׁחָתָם יִפְלוּ כְּבוֹר שָׁחָתָם

כְּמִקּוֹם כִּנְקֹחֶת יַיִן עָפְרֵךְ יְבֻלָּה רוּחַ

כְּמִקּוֹם

כְּמִקּוֹם רְחִיצַת מֵי הוֹרְדִים הַהוֹלְכִים כְּתוֹךְ גּוּפֵךְ רוֹקְדִים

כְּמִקּוֹם תִּפְאֶרֶת הָעִכְּמִים הַנַּחֲשׁוּם כְּרַגְלֵיהֶם כִּיעֲכָפִים

חֶמְדַּת הַיְשִׁיפִים וְהַשְּׁהִירוּם יִכְלוּ כְּאַף וְחֵרוּפִים

נִאְמֵי הָאַף וְהַטְּבָעוֹת תַּחַת מְנַעֲלַיִךְ טְבוּעוֹת

בִּתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים הַהוֹלְכִים כְּגוּפֵךְ מְהַלְּכִים

כַּגְדֵי הַמַּחֲלְצוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת שְׁקוּעִים כְּעָפְרֵךְ כִּטְפָחוֹת

כְּמִקּוֹם הַבָּאִים וְהַחֲשׁוּבִים פְּעֹת זְרוֹעָתֵךְ יְשׁוּרִים

כְּמִקּוֹם הַנִּטְיָעוֹת וְהָעֲרוּגוֹת יִשְׁתַּנּוּ כּוֹס הַתַּעֲרוּגוֹת

לוּבְשֵׁי הַחֲרִיטִים וְהַמַּעֲטָפוֹת בְּתוֹךְ עָפְרֵךְ מְעֻטָּפוֹת

אַנְשֵׁי הַתַּעֲנוּג וְהַמִּנְחָה לְכָלוֹ כְּיָצוֹן וְאֵין מְנִיחָה

לְעוֹנֵם לְחֵלֶם יִרְבֶּה וְשִׁלְמוּתָם יְכַלּוּ כְּאֵבֶה

עַל עָפְרֵךְ יִנָּהֵלוּ וְכוֹס שִׁמְרֵךְ יִלָּקֵחוּ

לְשׁוֹנֵךְ לְשִׁרְשֵׁי יִטָּמֵן וְהֵאָכְלוּ מֵהֶם כְּפוּתָן

אֶת קְשׁוּרֵי עֲרוּעָתָם וְשִׁלְחֵי יְדִידוּת וְהַלְּאֵי מֵהֶם נַקְמִי עֹשֶׁר יְדִידוּת

כָּל הַפְּנִים כְּתוֹכֵךְ נִכְּרוּת וְשִׁרְשֵׁם תִּתְנִי לְמַרְמֵי לְבָרוּת

כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם מֵעֲבוֹדֵךְ טְרוּחוֹת וְכִמְנוּחָתָם יְבוֹאוּן אֶל כָּל הָרוּחוֹת

אי לך ארץ שמלכך נער
ועל כל ראש תעביריו תעה׃

קולך יחריד ככול המשחית האורב נשער
עליך נשמו אחרונים וקדמונים אחזו שער׃

מיום ידיך תוקע בבוהו כגל תועה יאמן בדמו
ידיך ע״ל הכל הוגה ולא תשאירי נפש וגויה
המות כראשך תחבעוי נקם נקם
פרודתיך כשם הבעלי והנמצאים לעבדים תכבשי

בלך מדבריותיך נגיעים וחדלות ולא משילו לכם כמקשות

הביטי ואי חסדו נוראי ערילות חלא ברחמים שיאיר לנשיולות

הנד

שמעי קול אויבים ואלתנאנעי בערי עדים
כי מיתגרך רעו כל ידים אשים ועשים יעולרים ויונקיים׃

נפשך כידך בשפתך ביאר והמתקי שיטעמך שרופה
לצואתי תיעדפי כיעדלה ערופה ואין אוכל לבקש לו תרופה׃

חצי קשת חיך כאקטן שכי שאל מובחן עפרה
נפשי כיקחך השונך כיונן ועצבה ולתלאוכיך אין להם תכליה ועצבה׃

צירי דלתותיך מגורים על מבוא
ומקומי לא אוכל לעצת ולבוא׃

מי הוא זה אשר מלאו לבו
ישוכל לתלות ער במותין את כלובו׃

את יושבת כמלך במסיבם
כשרתיו ועבדיו עומדים סביבם

ואני שוכב כעני כתוך הכית צוח
וביתי מגורתי לי לא אחזינו ולא חבקה
ארץ בואי בעפר והטמוני בצורה
עד אמתיו לא תכרמי מי יחיה צדוק
חרבך יאכל כמו הנשאר והמצור
וכל יציר נברא במעגלך קצור

נתיבות מעגלותיך העקלקלות וסבוכים כמשוכת סיר
ובטנך מליאה אף וחימה ונפוחה בסיר
אלולי ברוב חסדיו את גדולתך ימסיר
ויבלע המות לנצח וחרפת עמו יסיר

ואני כל ימי צבאי אסבלה בציר
לא אנוח ולא אישן שבחרשש ובקיר
אשא עיני לפני קוני ובהגיוני אפציר
ישלח ארוכה לנכתי ויהפאני מחול ומציר
ועון מריעיתו יקנין עליו ויצרף
ויקרב הגאולה ואריה כבקר יאכל פיר

ועתה הקשיבי לתוכחתי הארץ הטובה ואל תתפארי על נטיעתך הכמוסה.
הם מעשי ידי לכבוד את המשלחי ואל תשכחי מאהבת צניעת ושוכר
אם כיעא בעיניך הריחיבי לי את מיעניך
פתחי לפני את חלונך ואל תעזיבני בבית כולונך
המירי כיעלי יעולך והלכישיעי את מיעילך
השמיעיני קולמחולך יהי שלום בחילך

הוכתך הארפד עמק

תוכחת הארבעה עשר

ויכוח האדמה עם האדם על רוע קלקולו

תוכיח אותו באמרותיה שתגנה מעשיו הרעים

תדע שבכחה לעורר עליו את השלטון בעצמו

אף היא תשיב אמריה ותענה ותאמר לו

בן אדם מה לך תועה

כיצאן אשר אין להם רועה

לשונך בדברי השקר ישעה

ועפעפי עיניך בעפר תשעה

מרוב חטאתיך בקולך כיורדה תפעה

ומחמס כפיך תהגיון לשון אפעה

בשרירות לבבך ערל על כן תתראה

והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה

יעקדתיך אל ושאנין אשלה בראשך

נחמתיך בשוא ושמכון בעפר מאזניך

עבדי ואמהותי לבשו קדרות והתלמו לפני

ומרוב חטאתיך כפתה כלימה את פני

אף חי לותן על ראשך

ועל במותי תדרוך כצבי

לפני תאכל ותבצור את ענבי

השיבני מה הלאיתיך עני

כל ימיך תתעה כישכור בכל עֲבָרֶיךָ
ובעוז מצחך תבטח על כח אֲבִירֶיךָ
בהבל ורִיק תשים את עון שְׁפָתֶיךָ
אוי לְךָ כי גָדוֹל כִּים שִׁבְרֶךָ

ושמתי חחי באפיך ומתגי בשפתיך
ואת ארצי אשקה מדם צפתיך

אוצְיָךְ בחרפה וכוז מתוך מיעוניך
ותצעק כמכבירה על רוע עֲוֹנוֹתָיִךְ

בן אדם אין תשובתי כשפחה חרופה ואני כיה כחמה עָלֶיהָ שֶׁיָּפְיָהּ
הנה כאתי לשחוק הבואהן בַּמּוֹסָהּ ולשחק את לשונך כפה כמעט חריפא
אשום את בוגדיך כִּירָפָה ואת נפשך כביצה שֶׁנִּשְׁבָּעָה
כל עֲבֹדֶיךָ אֲנַבֵּשׁ כָּרְמֵי סוריית סוֹרֵקָה

לא דִּבְלָךְ על במותי בֵּיתֵךְ ואת חצני חשתחוי בקובלי תדיוך
איך בשושך פנך לרוב אתגניל מרחשניך ואת בֵּיתֵךְ לחבל ריק הנעין
תשתה בֵּיתֵךְ מיתיחה בי האכל בֵּיתֵךְ מאילני בֵּיתֵי
אין בחצאך בחשיך ניוֹרִי ותלין עלי כבוד הוֹרִי
ברגלין תדיון על ערפי ועליך לא יִכְבַּד אַפִּי
תשיסלי כף תחתון אשן אמך תבין ישני
מכנף תבקש אוכל למכביר וכבלי דעת מלים תכביר
מעצמיך תעשה לראשך כְּבִיר ושנוך תך כמעט לא כַּבִּיר
בתאנתך הבאת עלי קללה ושמחת אויבי בחולה
את ארצי שיחתה ואכלת שלולה ומחמק כפיך אצען בחול ילדה
קולך תשא עלי בלבוא ויצאנך תיעה בבוז כלבי
כחלאת שפכן השוס תגלה כי וכשחל הצודיני ותשוב תתפלא כי
לשונך כמחרות חרב כופה ועינך לראות בבע מכאובי
לבקר אמיכוך נצאו כבוטטי וכמצורע על שפם תעטר
תשוב כמלך בתוך דבי קוך והרעב עלי כהיון דבריך
יצרך הרע כחמת ונקמיך וכשוא אובד תתיעד כמדכיון

בְּיַחְמָתֶךָ נִבְהֲלוּ בִּיעָתָנִי וְחָרְבוּ בִּיקוּנִי בַּיְעָנָנִי

אֶת חֲצֶיךָ תָּשִׂים בְּעֵינָיו וְלִשְׁדוֹתָי תָּשִׂישׂ תִּשׁ וְבַעֲנָנִי

עַל כַּוֹּתָי תִּקְשׁוֹר אֶחוֹרֶיךָ וְתִשְׁכַּח כִּי עַל אַצִּילֶיךָ

בְּעַפְעִיפֵי בְּלֵה נִיץ רֶיחֶךָ וּמְאֵיזֶן יָבוֹא יַעַן רֶךְ

כִּצְמִי תְּמוּבַּב עַל אוֹפָנָיו וְתָשִׂים עָפָר בְּתוֹךְ חוֹפָנָיו

בַּיְשַׁעְיָר תְּדַלֵּג לְפָנָיו וְאֵנָה תִּבְרַח בְּיָפְנָיו

כִּנְפִישְׁעֵיךְ נִפְלוּ מְעָרוֹתָי וּבַשְּׁבִי בָּרְכוּ יָעֳרוֹתָי

בְּיַעֲנֶיךָ נָמְשׁוּ עֲצֵי יַעֲרוֹתָי וּכְחֹמֶס כַּפֶּיךָ מָרְכוּ יָעֳרוֹתָי

תִּבְנֶה בְּטוּרְךָ חֲלוֹנֵי שְׁקוּפֶיךָ וּבְיַד אֲשֶׁר נָכַיְתָ לִבְעֹט תִּשְׁקוֹף

כְּגַאֲוָתְךָ תִּשְׁכַּב עַל הַמִּשְׁקוֹף וְנִיחַ הַשֹּׁכֵב תַּחַת הַשְּׁקוֹף

תִּשַּׁב חוּץ לְחוֹמָה וְתִשְׁחִית עֵינַיִךְ בְּחֹמֶר

אֶתְכַּל הַמּוֹאֲבִי הַשָּׁרֵשׁ וְאֶאֱכֹל לְחֹמֶר וּבְעוֹז כּוֹצְחֵךְ בְּתֵךְ לְעֻמַּת מְלֹחֲמָה

כְּגַן נְבָשֶׁיךָ תִּלְבַּשׁ חֲלִיצוֹתֵךְ וְנִיחַ נָקִיד תִּבְכֶּה מִלְּאֻמָּתֵךְ

תֶּחְרְפֶנּוּ בְּהִגָּיוֹן עֲפָצוֹתֵךְ הוֹצֵץ חֵט בְּשִׁפְתוֹתֵיךְ

לְרִיב הֵעִיב עִמְּדוֹ דִּין רִיבֵךְ וּגְלַבֵּךְ עָפוֹץ יְמוּדוֹ רִיבֵךְ

עַל כַּמּוֹתַי תִּקַּע יְדוֹתֵיךְ וּבְפַרְעֹה פְּרֹאשׁ וְשָׁסוּ עֲלִיזוֹתֵיךְ

תּוֹכִיחֵנִי בְּהִגְיוֹן לְשׁוֹנֵךְ וְיַעֲלֵי תִּרְוֹם שִׁוְעָתֵךְ

לְעֵשׂוֹת רְעָתְקוֹם כְּאִישׁוֹנֵךְ וְכֵהָן עָפְרִי נִבְלוּ אִישׁוֹנֵךְ

לְשׁוֹנֵךְ לִישְׁעֵה הַקּוֹלֵעַ וּבְמִי הָרִיב יִתְבַּלָּעַ

כָּל טוּבְגִּיזֵנְקֵךְ כּוֹלֵעַ וּכְוִיוּד חִטְאֵכֵךְ תִּבְלִיעַ

פִּיךְ לְהַגֵּל וְנִיךְ הוֹמָה וּמִדְּבָרֵי בֵּיהוֹן לֵא אֲמָרָה

כְּמִחַר יְשַׁאוּךְ בְּתֵיךְ הַהוֹמָא וְאִתְעָפָרֵי כִּרְשׁוֹן תֶּעֱמָא

כְּיוֹם הֵיוֹתֵךְ אֵתֵה צָרִי וּכְיִשְׁעוֹתִי תִּתְצַעֲקִי צוּרִי

חִי ה׳ וּבָרוּךְ צוּרִי שֶׁיִּשְׁמֵךְ נָלוּא תַּחַת צוּרִי

בְּלֵרִיקַ אֲמֵיךְ מִמֵּנִי תַּקּוֹם וְאֵת תְּלֵרִיךְ בַּעֲפָלֵי תְּרִיקוּם

כְּיֵאוֹם תְּמוּל וְלֹא יָקוּם וְנִרְאֵה דְּבַר מִי יָקוּם

נַפְשֵׁךְ כִּיבִי כִּישׁ פְּחַר נִחְרָפַת לְמָה הָאֲסוּרָה עֲנָקֵךְ בָּיְפַת

שִׁפְחֵךְ יְשׁוּא נוֹטְפַת וְקוֹמַיְכֵן בָּבְלִימֵי מִתְעַטְּפַת

יְצָאנֵךְ תְּשִׂים בְּתוֹךְ הַמְּכוֹלֵי וְתַשְׁיִנִּים לִפְנֵי הַזְּדִים רְאֹכְלֵי

לְעוֹנֵיכֵךְ אֵין דַּיָּן וְתִבְלֵי וְלֹהוֹכִיחֵךְ שִׁפְתֵי לֹא אֹכְלָא

לִקְרָאתִי הֵעָנֵךְ מִנֵּי יָנֵי דֵךְ וּכְנַאוֹן לִכְבֵן בְּחֵילֵךְ בְּצִנֵּךְ

נִמְקוֹנֵי עֲקֵבוֹנֵי הָאֹכֵל אֶת צֹאנֵךְ וּמִחַר בָּהֲמָא כְּמִשְׁנֵי כְּחֵרֵא צֵאנֵךְ

אחדי תאוותיך תקום בצפר ונקורן בצפצף ניקוד בצפר
כאויב תארוב על בפך ולשונך תהד נחבער בסנר
גופך תחמס ביעצי קשתי והעשוה עמי בורחמן בקושתי
תדבקנה כמילנה ושתי ומח טאהבן אישכב בבושתי
כשדותי תקצור אלומיך ותמילא את אילמיך
תחתין יעלי בכות בלחמוהין ונראה מי יהיו חלומותיך
בחמיהן תשוע נבולי והשחית עין יבולי
בנחש תתעקש כשכילי והאכל תבוא תשובלי
תרבה יעלי קמיך ותנקום מימי נקמיך
כחטאהיך הפול ואין כוקימיך וחזרים יורשו את מיקומיך
קנאהך לניצח שמורה כהירי חושך חבלו רה
חטאהיך כח טאת סדמו עמורה ובידיך הובל שוא למוזה
מאילנותי תעשה קלתות ליצידיך ומעשכותי תקחמור ליצידיך
כצב היזן אחרי עצתה יעי יצרך בוה העגה ומה לנשיב לפני יוצרך
כאהבתי תאכל צנוניך ותשית כעלי צמיניך
כיטוב פירותיך תכלא חצניך והחפור אותי בקרימות תצניך

קנט

תשים בפלעי קיניך והשיבת עבור הרוניך
מיענבי מרי תמלא זנוניך ובכבל ובזין יכלה קניניך
נפשך תעדה בלויך בבלה והאכל אתך הבואתי בולה
כחרפת אוצאיה מתיך בנולה ואת בופה אעשה בלה
כלישונך הרע לבזיונך תחכול ואת כבדי האמיונם תחבול
כלו יכמיך נבול תבול ובחציר נגות הציץ והבול
תזרה לרוח את מכרתי ואולין תתקיע על כריתי
חציך תשום כקיכ טוחנ ואני יהומיר ואכי תי
לחם סתרים לפך יעוכ וחוני גרונך מרואים יעוכ
את כעלי האלמונות הגעוכ וומיך כצל בנה לעוכ
תקשט את פנך כמיאה ותחטא והאמיר אין נואה
כלי קת אכירין יעלי התראה ואזרים יירשוך ועינך תיאה
כינעים רמונך השוה תראתה ורוקיך ואת כשר צאני תבשל כדוקיך
תריק יעלי את גדודיך ואין חונן ומרחם לעירודיך
מן הקצה אהל הקצה הכריח נעל כמותי הכעקש נכחש כרוח
כקולך המה יעלי הצריח ותשוכב כתוכי תחת העריץ

על כמותי ביערך הצעד
בבוקר תאמרי יגעתי
כמוך תתצבי בכעסך
לדעת תפוק את עיניך
בצלי תסוכב על אופנך
הנני עומדת לפניך
על גבי תחריש חרישך
בצואנך תיום על ראשך
תתפאר בבגדי ארמונך
תעשה מיצעין רמונך
פיעמיך לרגע תשלחם
פן לחם ישע לותם
את שפתין עלי תגיזיקי
תבואם בפתי תחזיקי
בידיך תקטוף כי לילי
כתפואיך סנסנת את מיעלי

תציץ בקולך כישרלך
מתי תזרם ויללון שלך
חמתך יגל לבי חרושה
כמורתך תבנה מגנזי מריישה
תחדש על עדיך
כימי בעדך
תשכיח בכי בעדיך
רכבת עלי בעדין
על בכותי בצבי תרון
כואדמתי תמלא בקיבוץ חרון
מחטאתן חרבו מגורתי
מיחמסך הקיפוך מעורתי
תחפה כלי כפי
חיונך תשפיך על אפי
בעונך כגרגי חשך אפל
לשונך בישקר טפל

תציץ בקולך כישרלך
מתי תזרם ויללון שלך
וכאסף הומיך השאר מושלך
וכנאונך תשימש מאשה גרושה
כמורתך תבנה מגנזי מריישה
תחדש על עדיך
כימי בעדך
תשכיח בכי בעדיך
רכבת עלי בעדין
על בכותי בצבי תרון
כואדמתי תמלא בקיבוץ חרון
מחטאתן חרבו מגורתי
מיחמסך הקיפוך מעורתי
תחפה כלי כפי
חיונך תשפיך על אפי
בעונך כגרגי חשך אפל
לשונך בישקר טפל

מִפּוֹתַיִךְ עָלַי תַּצִּיעַ וְאֶת קוֹרוֹתַי תִּפְעָל׃
פְּעָמַי יִגְלַיִךְ עַל כְּמוֹתִי תִּסְפִּיעַ וְכִנּוֹר הַטְּאֵךְ הַבְּלֵא וְתַפְעִיל׃
בְּצִידַי תָּשִׂים אֶת מִי יָרֵךְ וְהַשָּׁרוֹן עֵינַי תִּרְגַּם׃
קְצָתִי מִלִּשְׁמוֹעַ אֶת אַסְיָרֵךְ וּכְמֵיתַי כְּמִישׁוֹכֵן מְלֵרֵי אַפְיָרֵךְ׃
תֹּאכַל תְּבוּאוֹתַי בַּבְּכִירוֹת וְתַחֲרִיפוֹת וְתִבְרוֹת תְּשַׁלַּח בְּשִׁבְלֵי׃
תְּשַׁכַּעְבִּי כִּי בְּשַׂמָּרוֹת לַחֲרוֹת וְכֹל שְׁמִירוֹתַי תְּשִׁית לְחַמָּרוֹת׃
בְּנִבְלִי נְחוּשְׁתֵּךְ כְּלִי תֵּנִי וְכִחְמַק בְּפַקְחוּתַי
לֵילוֹ וְיוֹמָם בְּמֵישָׁרֵךְ הֵיעִים חִלְאוֹתֵנִי כִּי עֲשִׂיתִי לְךָ אֵיתָנִי
לְמַעַן יְצִירֵךְ הַמְּשׁוֹחֵחִית תְּכַבֵּיעַ וְנִצְבֵי הַדּוֹךְ הַעֲשׂוֹת הֵלֵא
כִּי הָאֵל תְּבוֹסָתֵךְ מְעוֹנִי יְצַטֵּרַע כַּלְיָתֵךְ כֹּל טוּנִי יְעַבֵּעַ
מְעֻשְׁבוֹתַי לְבַיְתֵךְ הַאֲנוּשָׁה תַּחְבּוֹשׁ וְאֶת חֲמוֹרֵךְ עַל תַּלְבּוֹשׁ
אֶת בְּגָדִיךְ כְּעֶבְרִי תַּלְבּוֹשׁ וּמִטּוּבִי הָאֵל וְלֹא תִּבּוֹשׁ
מְאֹרֵי תְּגַלַּח הַחַלְמִית וְגוֹלָלֵיךְ חֲלוּלָה תַּחְלִמִית
נִבְלֵךְ תְּשַׁאֵר כְּרִיפַ טַּעֲלֻמִית וּכְהִין עֲבֵי נְשֹׁב לְעוֹלָמִית
לְשׁוֹקֵךְ תִּסַּח אֶת אֵזְכֵךְ וְעָוֹל תָּשִׂים בְּהִין מֵאֵזְנֵךְ
כְּכֹלֵב תְּרַדּוֹף אַחֲרֵי כְּזוֹנֵיךְ וְלֹא תַּבִּיעַ אֵי מִי יְזוֹנֵיךְ

אִרְמִיתִי לְפִנֵּךְ הֲבָבֵד וְהָשִׁיבִי לְמִקְשׁוֹבֵד
בְּמַעֲמִי יִגְלַיִךְ עָלַי תְּכַבֵּד וְתוֹלַעְתִּי תַּבְלַח מִמֵּךְ בְּכַבֵּד
תַּחְפָּא כִּקְרֹב חוֹרוֹנֵיךְ וְעָלַי תְּשׁוֹפֵךְ חֲרוֹנֵיךְ
מֵהַצְלִיל תַּגְלִילָא אֶת גְּרוֹנֵיךְ וְהַזִּרִים יְשַׁחֲתוּ אֶת גַּרְנֵיךְ
לְעֲשׂוֹת אֶת הָרַע תַּכְסִנֵּךְ וְלַחֲטֹאתַיִךְ אֵין לְךָ מָנוֹן
כְּמוֹךְ כְּחַלְמִישׁ תְּחִצּוֹן וְשׁוֹלֵךְ לַיְוָנוֹת תַּחְשׁוֹן
מְחַטְּאֵתַיִךְ תְּשׁוֹכֵב תַּחַת גַּבְנֵךְ וְנִחְלְקוּ בְּךָ גְּזִירֵי גְּזִירוֹת קוֹרֵךְ
אֶתְנִי לְדוֹדֵךְ כְּעֵבוֹר לְזוּעַ אוֹרֵךְ וְכֹל דְּבָרַיִךְ יִהְיוּ שָׁלֵי לְטוֹרֵךְ
פְּעָמַי יִגְלַיִךְ עָלַי בְּכוֹתִי תְּחַבְּרִי וְלִקְרַת אֲמִירַיִךְ הֵרִישִׁים עָלַי בַּבְרִי
מִחֲמַק בְּפִיךְ כֹּל יְקִילוֹתַי נִשְׁבָּרוּ כֹּל מִישְׁכְּרַיִךְ וְגִלַּיִךְ עָלַי עָבְרוּ
לִישׁוֹנֵךְ הֵיעַ וְרִים נָסוּ וְעָלַי בְּמוֹתַי יִכְבַּד בַּעֲמָסוֹ
כְּהִנַּיִן יְשָׁפַיִךְ תִּתְנַשּׂוֹא נְדוֹל עֲוֹנֵךְ מִנְּשׂוֹא
שְׁאֵנֵי שְׁפַיִךְ נְהִירֵי מְהוֹלֹלוֹת וְעָלַי תִּרְגַּן בְּיוֹנֵי הוֹמִיּוֹת
תִּתְפָּאֵר בְּנַפְשֵׁךְ הַבְּרִמִּית אֵת בָּתֵּךְ לְהַבְלִית׃
בְּכָלִי הֵעַתֵּ מְלִיסִי תְּכַתֵּר וּמִדְּבִי הָאֲוִינִי פָּנֵךְ תְּסַתֵּר
בְּעֵת צִוַּיתִיךְ לְאַלְדֵּךְ תַּעֲתִּי וּבְצִיאֵךְ לְמִרְחַב בְּתוּם נַתַּתִּי

חודי גרונך מלאים עלוות וכל דבריך בוקעים
יהי דרכך חושך וחלקלקות יכרת ה׳ כל שפתי חלקות
תשב בבושת צחצחך ותתפאר בהגיון פעמך
בתיך עדי עד יהיו בעצך וקוץ ודרדר יעלה בלשונך
תגיל ותשמח בירבוז נשמתך ותהלויצץ עלי בנחת שפתיך
הרחק ממני ריח שומיך מחי המות ואבד שם כיתך
תראוך איבי פניך ותכסה ערמת פניך
לכן יצאתי לפניך לכסות בעפי פשעך
הן קדומה אשיבך על באונך ויוצע בית שפתיך
כלפידי אש קדחת שכיבך ומה אוכל שלהבתך
ואולם בעמר אשר העמדתני ואת כל בינתי לבדליך
תחת צילי תמד תניך ובזוב תטאתיך השמחיה
ועתה שוב אשוב אליך להגיח חזרים על אוקי אולך
להסיר את עדיך מעליך ולשוטט בבבא את מעגלך
פקח עיניך והסתכל על חלאת מעשיך אך בא את לעיון לדאות מה יעשיך
כל ימיך תשים על במותו מדעתך אכן שביע ואור יעך את עשיות דרכך

שפתיך אמרי הקודש ולשונך ואומנתך ליגון חיים כבלעו
כעבי תדון אחרי עצת הבורים ומפשעיך חצים בידך המורים
חמאתיך איש ונפרוד כור קונים ואוכיחך ואל האשמנתים
על כמותך כיתלך תפסע ועלעת לחם תפשוע
לעשות את הרע בישמי הבקר כין טוב לרוע לא תבחר
כמולך תתוצב על הבמא ובנערי רוב ומלון תתבקה
על האבוים עולך תבוד ופיך ישבע קלון מכבוד
הגאוה אפיקי מעיניך ובלבבך הטול מגיניך
צידור בקצף השיום בעניך והאביונים תשפוך חרון אפיך
לבבך מהמוש לא יבנע ומדרך הזע לא תמנע
לשונך הזע לפרגלות מזומן ולא תירא בוקרות הזבין
אחרי הזמות תדון בעוקבה ותחבק הזרוע והרחיים והקיבה
ודוך על האבוים תניף ובלשונך הזע לבי חתך קציף
בעמור תאותך נתך דלתי ובזעי בעפר עורה לתי
תתפאר על ברכיך וכצאן תהעה בכפי בניך
בכל חוצות יאמרו עליך הוה ועליך עטה קו תוהו ואבני בוהו

מרוב מעשיך הרעים תשבר מהרה
ותספה ולא תופיע עליך נהר קשתך
נפשך העדינה יהפך לאבל קול נמורה
אוי לך מיום הדין הגדול והנורא

אללי לי עליך כן אדם מחר תמות ובקבר עפרו תרדם
עורך כאבן תקטף ונפשך היקרה תחטף
עצמותיך באיש תשניף ובנפשך סיגים ישניף
חטאתיך בכל יום תוסיף תרבה וכשיקך ישוב תחתיו לעפרך
ערוך על עצמך יצפוד ועל אכזן זבשתך תשופד
גופך יתפלש בהון האפר וילחצוך כלי עופר ועפר
רוחך תנוד מיסקומה ותפול ואין מיקימה
דלתותיך סגורים מבוא ומקר אהלי תבוא
תשבע כנחל כיות ויהיו אחריתך למרירות

עוניך כאפר תחוקים נחלאתך דמים מזוקים
עיניך יהללו מיקרים ולא עפלשך מיקרים
יכלם בשרך ושאירך ולא לשנך יקרך שאוקך
עפיעפי שיחך בתוך העפר מבשה והיה חשבון על כל מכשא
פיעמיך החזקים בתוך החוצות ישמוטה כי קיבר אליון שנת הישועה
נפשוך היקרה תרדוף מיתוה כי כופשועך אקועה הוה

תצא כחרבה מביתך ובתוך עפרי ביתיך
בחדרי מאמדי אחבשיך ועל המוריטי אחבשיך
את אוכלי אשלח לפניך ובעפלי אכה את פניך
ערלי תקשה תרון אפיך ותולעת תאכל אפיפיך
במטרות יגעו אחפיך ומאוך להשוך אדחפיך
הזרים יקצרו את פריך וכפיח הכבשן יעלה פיחך
את כפן כיערי ברחך ולא תשים כישבני מיוחך
את מאיך בחרוני אמיץ ואת בחרך כיעפלי אמלחך
מלחמותיך תעיוך לתעני ואנה הברח תפנה
משרותך תאכל לחמין ותמיר יעלך בחלמיך

בחזות פניך אותי הבא׳ש ובעיני רוח תולעים ורמש
מגאון לבבך אפיך ותת׳ פודותי אני סחרך
תרבה עדיך ותשוכב בעפר רפתחך
תרבישם כמו ולכונה וחטאתך נשואת לבנה
הודיעני מקוך מאין נבנה הגד אם ידעתה כיגא
לשונך הרע כפוצעי חרב לא ישיקוט כבוקר ובערב
כעפי רוחי תמלא אסמיך ועולי תצחק בנעמיך
את ר׳ישיך תרדוש עלבבי ואת קומיך אתקוממו בזיב נגבי
בנפלתך תטונף את כישלי שלא אמרתי בימי עלמים
חמס נפיך נפלני מכחובי ועתה ישופלך מאחני
כעיר ראשי תקח את הדריזות אוילך בן נעות אמירתל
נגאונך תסיג את נבורתי והשחית כל עין יכד לו
תלחם עמי בהגיון ניאומיך לכושתך ולכושת עזות אמך
כפיך תשעמנו תהלה ושנוריך יכלו בכרלה
לחטאתיך אין קץ ותכלה וכיד המיחבלים תפול לאלה
גופך יעלה שחין שלבבו את עמיך חרשו להתגדר בו

תשכב כמולך תחת חומותיך ותשפוטו עדי חמתיך
ע״ל במותי תבעי בעלותיך ולא אשוב ע״ד סיחותיך
הכיזותי את השוחה לאבניכותיך כלהוש אחרי בעמי בעבכותיך

בן אדם תאזור למלכות את חלציך והיה אחרי בכמחנות חל ויציך
כיתר בישעיה נבלו מחלציך ואני יהי מקום נחלציך
פעמיך תרמוס בגתה ובוריות ושבאין לבבך תחלל הכדית
עצמותיך אטמין בגחל כיוך ואת נפשך אשום להכרית
כשפתיך שוקר ומזג תבטא ולשונך נמרקות תחרב בוסה
בגאונך מדרך הישר תטה ועלך קן תהו ינטה
לבבך ים כתוכות העוף וכארזי בנוסתרים האדוב באופל
יצתך דעה כעצת אחיתופל כין חרן וכין תוכל
תסגור עליך פל בית מבוא וכלישוניך ירע תזוך ליוצא ולבוא
הנה השמיש נטה לבוא כימדוע כושש יכבה בלבא
כל טובי באוצרותיך אגור ומאי ולנותי המלא שמן אגור
ממכרת הכנות לא תגור אנף תרבה ואנה תלון

הִנֵּנִי עוֹמֶדֶת לְפָנֶיךָ לְשׁוֹם לִמְד֫ — כִּבְקִיאָה
לְהוֹצִיאֵךְ מִתּוֹךְ פִּיךָ וּלְהַשְׁמִיעַ לְרַבִּים שִׁשָּׁקֶ֫
פִּעַמְתִּיךְ מוּרִים רִשְׁעָה תַּעֲנוּ וּמִרּוּב פְּשָׁעֶיךָ עִנּוּ
לְעֻבְּקֵי שְׁאוֹל יְרֵדוּ וּבְלַעַ֫ — לְכֵן הִפְעִיל שִׁבְרָם
עַד מָתַי תַּחֲרִיב וְאֵשֶׁא וּזְרוֹעֲךָ בַּל רְאֵשֶׁא
גְּוָעֲךָ פְּלִשְׁתִּים אֶשָּׂא וְעֵלִיךָ בְּנֵי עַמָּאֵ֫
בְּקִיאִים בְּפִיהֶם תֵּאָזְנָה וְכִידָךְ חֲשׂוּכָה מִדְּוָיָה
כְּפִשְׁכֵךְ בְּיָדִי לְהַר נְדָרֵי נְגִיעָה וְכִנּוֹרִי יְצוּאוֹת לְפַעֲרֵי מְחוֹלֵל וְנָעָה
תְּיַשְּׁלִיךְ עַל אֵת עֲלוּבֵךְ וְתַחַת מְאֵרִי יִשְׂרְאֵלִי לְהַשְׁלִיךְ
אֶת בְּנֵי יְרֵמְיָהוּ יִשְׁפְּטוּם בְּיַד יְנִיקֵיהֶם

בְּנֵי אָדָם אַךְ שׁוֹשַׁנַּת רְמָיִם וְלֹא לְאֵל מִכְעַסְתֶּם
פִּירוֹתַי כֹּל פֶּשַׁע מְלֵאִים וְאֵין בָּהֶם מוּם
וְאַתָּה כְּאֶחָד מְאֵיקִים וְכִנּוּיְךָ בָּרִים מְרֻמָּה
אֵיבְרֵיךָ כִּתּוּמֵי הַחוֹקִים וְנִשְׁחָק מְאֹדִים שְׁחוֹקִים
עֲלֵיהֶם כִּתּוּמֵי הַן נִבְלָקִים כִּי בְּהֵמָה נִמְרָקוּם

בֶּן אָדָם לְבוֹתִי תַּתְמִיר כִּיוֹם צִבְאֲךָ וְאַתְּ תִּתְמַהְמָהִי
הִנֵּנִי מוֹחֵאת כַּפַּיִם וְהַעֲלוֹת הַרְשָׁעִים כִּמְכַּפֵּךְ
פִּיךָ כְּלֵא מִמְּךָ יִשְׁתַּתֵּק מִלְּאֹר הַמּוֹת יַעֲקֹר אֶת שִׁנָּיו
תְּאַרְכֵן הַיְקֻשָּׁה יְשׁוּפֶיךָ וְיַחְשְׁנוּ נוֹכְחֵי נִשְׁפָּךְ
בְּלִבּוֹת מְלוֹנֵךְ הַתְּפַקֵּד וְאַתְּ מְנוּמוֹט חוֹמוֹת יְסוֹדֶיךָ
מְחַדֵּד כִּישׁוֹכֵךְ יְנִיפֵךְ יְלַאֲרֵץ יִפֹּל יְנִיפֵךְ
אוֹן תְּחַשֵּׁל כִּישׁוֹכֵךְ וְתִשְׁבֹּר בְּמוֹפֵת בְּנִיפֵךְ
אֶחָד יִשְׂרָאֵל יִשְׁלַח צִנָּה לְרַב
וְהַנֵּנִי עוֹמֶדֶת לְמוּלֵךְ וְלִשְׁפּוֹט כִּרְאִשֵׁךְ נְמוּלֵךְ
לְהַפִּיל לְאֵכֶל רַגְלֵיךְ וְלִעוֹם כֹּסֵר תְּלִיד
אֵת כָּל סוּכֵי אַכְסַנְיָה וְכָל בָּאֵי שַׁעַר בָּאֵי
יֹאמַר בְּאֵגֶל לְגֵלוֹת תְּלוּמֵךְ בְּקֶרֶב כִּיוֹנֵךְ תְּלוּנֵךְ
וְאִם אֵעֵקֹב לְהַלְבִּים תְּעִיפֵךְ לֹא אֵרֵב לְבֵנֵי בְּנֵיכֵךְ
אַךְ הֲנִיוֹן לְמֵאֵנִי הַלְאֵנִי וְרִשְׁיוֹנֵךְ כִּיךְ וְלֹא אֲנִי
צֵר וּמְעוֹן כַּפֵּךְ הַלְאֵנִי וְכַלְאֵלֵת הַלְאֵנִי

כצמד צחה
בגבולות פיך
חומתי
כלשונך הרשיעתני
בהגיון שפתיך הראשתני
כיחמק כפיך
כי יודע כל שער
אדוני מוריי ובושתי
אכלת אהבת נעוריי
אקדים מנחה מזבחותי
ארון לפעו בהגיון שפתיו
אלהים הרועה אותי מעודי עד היום הזה
כל ימי עבדי עניות ענני לא אבחה
על במותי ידיך כל שמן ובמלואה
ושמע אמיים דברי כל נביא וכל חוזה
הנה אלה נוזה שמני לעיני מכאבי
ותחת צל אילנותי יחסי כל נוצה
חומותי יגינון מיד אויב ומנף כל צר
ותנוחתי לעד דשיה ופידותי לא תקצר
ארמנותי מנוחה לכל מלך ושר
וכמטוב תבואתי יאכל כל בשר
תנוכתי כל נפש יעיפה תסף
וצפחת ישמני לעד לא תחסר

עַל בְּמוֹתֵי כָל צִיּוֹן וְפָרַח יִגְאֶה
וְכָל יְמֵי מִלְחֻצְיָא פִּי וְתֵי לֹא אֶדֹּם
מִקֶּרֶב אוֹיְבַי אֲבִיוֹן לֹא יִרְחָמוּ
כִּי מְנוּעִים תִּבְוָאֵינִי אֶתֵּן לְהֶבֶל

כִּי חַיֵּי כְּמוֹת מוֹעֵד כָּלָיוּ
וְצוֹנִי נִתַּן כְּרִכָּה בְּתוֹךְ סוּחִי
פִּי וְתֵי אֶקְרַב תָּמִיד כְּרֵיחַ עֲנִיחוֹחִי
וְאֲנִי הַנְקְרֵאת אִם כָּל חָגֵן

נְחָלִי מְעִיכוֹתַי יְפוּצַן חוּצָה וְרַעֲוָרַת קוֹנִי אֲשֶׁר לָהּ
כִּי דִבְרֵי הַמְּלָךְ עָלַי נָחוּץ וְהַנְּעָרִים יְמַהֲרוּ אֵין מַמְתִּין

כָּל הָרוּחוֹת רְפִידוֹתַי יִכְפּוֹפוּ בְּרִיבֵי עַמִּים אֵין לִי אֲמוּנוֹ

שישון וש מחה ישמין בקוב שדותי ולנעת לא אשנה את מימרי

מדברי כי לון לאורחים ומלנדי ערוש ורחים

על יתקעו הארולים ופיו קודש הקדשים

למולי יאירו ישני המאורות הגדולים ולנוגה תבואתי ישכינו העשירים והרולים

ואתה הֲנָנָ כישכרין כיתנים כדאכין נפש ונלין עיניהם

ועיניך כיושבת על הָאֲנָיִם וישכב כתרפה כאיש הַכְּוָעָה

עישה לך אבל ככנות חיעני ונפשך ובמא בצוריך ותגור מיעלוה

וכיונו פּוֹתָה הצא כיהן קנה כשרב תרון נכי ולבוקר קינה

על האשך תרעה אשה ונפשך יחשכו כוכבי נשפה

בסעיף תתבק ותהיעלף ועונתך כיקוף תתרלף

איבריך כדם הבוקך שטופים וכיך כשמית חטאיך עטופים

העור לך פה ולרבה ואתי רומי לצל עובר

קוראיך כאדמיתי ישחום ועצמותיך בעפרי כתוח

עבדיך כיקרבי נשמעת ואני לעולם עומד

כן אדם אני נבלה ושבת על משעני ופליקו חמרך ואתך עיניך

כל מוב צפין כיקך איבקעני וכל הכיות ישתו כעסיק וכעני

ואתה הֲנָאַתָּ קללה על מרעני וכמישיך הרעים פּהמיאת חלוני

כיעבוך נערה לפיות קלוני ויבישו כל עצי אדמת כרושיך

אפין שום לך עפר מראשיך ואל תשיעין על עצי כרושיך

על פיך יכרכן כישיך ואנה יכבך ושוע כישיך

סתום וחתום את לשונך ואל תחיון על שיונך

לעשות הרע תיון באישונך ומיחר בינפרי אישונך

הכט וראה הישעים שועשו נכלה למוקם ויקיעו על מראם מראה

ונפשם תהי נהה וניעה מיהר לילה ומנע עד תנעה

תמול עליהם אימי ועדה סעי מוהתך ויחנו בחדוה

רונן וקלון כמקומם יזרח ונפלתם כיון תקנר הקרח

צילם מעל פניהם יכרח והרמיה כיון נטעם תמרח

על הכיריהם יפול בקדח יפעו פיתחנו כתרח

תוכחת החמשה עשר

תוכח לאדם על רוב משובותיו
להכניע יצרו הרע ולהצילו מיד נשמתו
ויבקש מחילה על רוב משובותיו
ויתנהג כארי ויקרב את תשובתו

רשכב לך בעליותיך עשרים וקיין שכב ונהגין על כרישה אנו הרמך עשינן
ופוק חזי לך כמצו עלמא בהם ואלמי שלשו עדים יקום דבר
שים כיחסום לפיך ולא תתעבר כי לא נשא ארלך עלי הרשומת דבר

אכן קח אמתי כלבבך ויוצא את הקנאה מלבובך
הסר הכעסים הרעואים מעליך ופוש מחיי לב עלמשלך
פלס באמתם מעגל ינליך ותגיל ורשמה קשלש נגליך
וחלק לאביונים מנחתוליך ואוילך תורה לאלי נאלאיי
יגן עלליך כיוד פחבלליך ויפיל בעשמים אל בבליך
שיעון ושמח היושים באהלליך ועלמי מנוחה ינוחליך

מנשין כלוכין
ול מן
מכיון אלדם
דוע נמל

בן אדם שובא אליך כעת בתה
לבבך במוסרותיו ואזניך לימים הבאים
מה שקוף לך בלשון הקדמי
ונפשך באניתה תבוא בינה הומיה
שא עיניך לפני ישובון עקבי
ובקש מחילה מאת העליון
עד מתי תסגיר בחטאתיך נאויה
הבט וראה בעוונך וחרפתך והעלבה
חמול עליה והצילה ממצודה פן תהיה
ולא תתעפר בה באמה נבזיה
לבלה ויומס לקראת תשובתך צופיה
כי היא קרובה כיעלה היפיפיה
מנע מעל רגליה את חופיה
להראות העמים והשרים את יופיה
כבלעדיה עיפה לעדה תלוה
כי כל הנשמה תהללוה

קום תשלך באריק לשגה ולו יצה
חהוצא הקנאה אשר בקרבך תחובה
עזוב מדרך נשואה המלי כוד
והוחש לצעדיך במוד קדושים תבוה
אשר נתן לך בחמאתיך תשובה
לאנוש את פריחת שבועך מפוגמה
להביאותך אשר תעלה בה
ולחיין עשב נפשך שעשועים והעלבה
המדמלבבן אחת מלאות המשובה
והכן צידה לדרכך וחזק בה תשובה
ותחתך עצמיך מכל חטאות ותחובה
ועפוד את אלהיך באהבה וחבה
תפצה מרירות שוחתך ועברה
ותשוב לבטחך וישנך תהיה עריבה
והאל ברחמיו ישיעך כצחלת ונבבה
ותובש בושה ופרך לעולם הבאה

בן אדם הכט בעוני יחודתך אשר לפניך שבה ערמתו ויחזקאל נפתן השכבתך לישראל

חנוך יעליך שהיא מחטאתיך עלונה נחם אותו והתעלם

התחנן לפני אלדיך והצילה בגורל התשובה ואמירה לה מילך נפתח בשובכה

לְפָנֶיךָ תְּדוּנֵן דְּאַבְהָה וְתִמְחֲנֵךְ לָהּ עֲבִידָה

שכחי ליוצרך כי ישועתו קרובה ומעם נפשך תירוי שיחתך

כרוב חסדיו ישיב שבותך ויסיר מעליך שמלת שבויך

המירי כמוה הבושה מעל דמותך כי כתשובתך אותך שמה לאמיתך

אישים ענן עֲנָנֶךָ וַאֲמַלֵּא כָּל אֶת כָּל פָּנָיִךְ

אצבע כסופי את גדיליך ואסירה ממך את בדיליך

מעט דמיעה מעפעפי עֵינָיִךְ ושכבי לבלות כבבה מישנך

בואי עשתי אתי ברכה וַאֲמָרוּ צמאונך ממי הברכה

אסיר מיעליך את שול המלאכה וימי בכאי ראמי ישלחוני

בן אדם עַד מָתַי תֵּהָלֵךְ בִּי נָבָיְהּ וְקוֹל מְשׁוּשׂ הָרֵעִים מְשַׁבְּרוֹ בָּהּ

תנובאת דעת הכיוות בעמיך וכחו תשכב בקצר בעמה

תרחון את הלבונתיך בחכמה והכיות יזעזוד לקראתך בחומה

ויעשה בך ישפטים ונקמה ומאמישאים לך תקומה

קום בדרכי מיעמן כפך תרומה ויתמין לפני אחנן רחמיך

המר כיתון עפעפין תנומה וקרא בתורתי הקטנה

הוצא לאנהבתך ישרלבה ותקחלך בישרון תנבות אלהיה

אחוז כרעולתך בשעטה ותצא אותה מארץ שעבה

קרבה אל בחשך גאלך ואל תשמיה כחטאתיך בוגואלה

עשה לג הפאת שעלה מטרם תפול כיוב הטעלה

כקש לה כאת אלדיך מיחלה ותשוי ביה אל המנוחה ואל הנחלה

בן אדם כשובעך את קול הצעדה שים עליפיך אצעדה

וכוא אתי בצייתה ופעדה ואת כפשך תתשוף תם עדה

הרם את עולחטאתך מיעל עיניה כי מילאך הכורך נוסף אחרי אצעדה

בעון השוכרך הבין לך את בצעדה בטרם תשכב יעל שלש ומצודה

שב כסוד ישרים ועדה בעכור תהיה לך לעדה

אל תעבוד בנפשך בעניך עבודת עבודה ויהי שקוד על התורה ועל העבודה

בן אדם כראותיך כל הבוראתיך יהיו עניים עם כי תך
בקיץ מחנלה על איש כי דרך ורק הודא ליוצר נשמיכך
היה שקוד על תפלתך ועבוד תיכף ומיד תהלך באמונה ותאמין בדיך
אל תתפאר בכוח בחוך חילך ואל תסתכל במיך ראובאח ירך
עזוב מיחך את בניך ואל תרחוק אחרי האמונך
העבר מלבבך את כעשך בתוך ואל תסתופף תצל תשוכתיך
שמור מעבלות הפיה את לשונך ישוב בתשובה כל ימי חייך
נצור תמיד את עדותיך ויגונך מעבדי עלי בשדותיך
רוץ כצבי אחר מצוי תיך תשמוע תמיד בבואך ובצאתך
הזהר על לבבך מיאנתך עבדתי בדיך
פלס באמונה צעדיך תעצב בדיך
התרחק מאנשי רמים ובונים הבוצא עשיר עשרת מוסם
ישום יראת יי לעבדיך תאכל בשמחה כי מבדיך
ירחץ כיום אתך עשי התלילתיך ותמים תהיה עם יי אלוקיך
עם יצרך הרע תעודך מלחמה ותזוד עליון להכניע אותו כעלמה
דוד לישעי אל נוראות לפניה בכוח חסדך ואמונתך כל לילות

שים על פנך מסוה הכושה כי כרוב חמאתיך הענן הובקה
אל תוציאה מביתיך באושה גרושה ולבני לוט אל תתניה ביניכך
הקטר לפניה מבחור בכושה וכבד מלכות תשים בראשה
העבר מיעל פניה כלימה ובושה כי מחמים בפיך היא בחושה
אל תשתה כעפר בבושה כי מחשבות בבושה לבושה
הסר מיעליה נגיעי המשוכה ומהר לה את התשוקה
סמוך אותה ברוח נדיבה ולא תוסיף יעוד לרעבה
העלה את פעמיה מיתהומות רבה להודות לעירין בסוד קדושים רבה
הצל ידידות נפשך מיד ושמאל אשר שבה כי בסוד היא באה ופעם היא שבה
לעמוד לפני אל חי יועציך ולהת ודות על פת מיניעיך
בכל לילה תקריב מנחיך להת לה מפרין ידיך
תבונן באמת את אלהיך לפני המרן האדון אדוניך
תיעזיר את מנת חבה לפניה והאיר את עבר פניה
כסף ישקול לה כמורר הכתולות תעודה בליך ותצא מקושים ומיולות
תערוך שיר וזמרה במיקהלות והודה לאל נוראות גלות

שפוך את לבבך כמים ושים כטחונך בשוכן שחק

היה ישקוד על אמונתיך ולעד לא תשתה המונתיך

על חטאתיך תסלד בחולה ובקש מלפני אלדין מחילה

הסר הריע מנגד כוחיש כוחך ואלהים ישים את שבנתיך

לישע האל הוה מים לה ומלשמיך הלא תחלה

הועלא הנקל מיהין חיינך וצוקך יפוץ לחם חוקין

עיונך בהדיע הישיע ואל תתחבר לרשיע

בחלאת העזונאל תתנצע ונצע אחליך לא ינצע

את ה׳ אלדיך העבוד תכוצא חיים עוש רוכבך

תתילך הבוח כיושר וכישרון ומשוך בהגן בחבצלת השרון

אל תתאה ותצא חוץ לישוקך ומיאכלך ירוה במרה כנפשוק ומשוקך

לאשת עמויך אל תחמוד ומלכניע במרה חוש אל העמוד

כיעבודת אלדיך אל תחשוב ובזה מעצת יצרך בקשה

לכבך לאמונים אל תחכין ובל כוכים כושלות יצמין

העבר כל רעה מבשרך ויצרך השוב כשלוף ובשריך

אל תתמה מישו ינחיך ונוצא גרגר מיגרב חדריך

אחני הצדק השוט בתוך מיאזנך ולא בניו תורך קטה את אזנך

לעבודת קונך תקום מישנך תוך ולא תבלה בהבל שנותיך

אל תהי מובא ונזול ובתשוקתך הוצא ירך מזולל

לבל מיצוה תרגע בישעיר ותבבד לבל ישיש ויציר

כנפול מאויבך אל תשמח ובנפיל בנפן הציא השמח

יעצוס עיניך מיראות בדע וטובך לעד לא ינדע

אל תתחבר עם מוכרי הצו והדיק שצמך מיצקך הדע ומצליניו

מידרך הרע מיחק ותדבל ומעוונך לשאת לא יוכל

לפני נדול ממך תחויש ולעולם לא תיאה ראש

יעבוד את אלדיך האל תמיות ובל אויב יעליך לא יקם

בלמוד התורה לבן תמיד יומיה נעשה כיעץ חיים היא ובמכיה מאושר

בכל טומיאה אל תתנא ועצה תמיד לביאת הנואל

הזהר ולא קהלה יעצמיך ועבוד לאלדיך בכל העצומיך

בכל מיאדיך בדי לעדול ולקטן ואל תעתה בין לשמטן

את נדריך אל תצדה ולא תתהלל כיום מחר

אל תהא מהגזל ידתיך וזבח לרשעים לא תקריב

עִם הָאכִּיוֹנִים חֲסֹד תַּגְמוֹל וְעַל הַיְשִׁישִׁים לֹא תַקְצִיר בְּעוֹרְךָ

הִתְיַחֵן מִנֶּגֶד יִצְרְךָ הִיעָצֵב וְכוֹעֲבוֹרוֹ וְלֹא תוֹסִיף יָעוֹר יַעֲבוֹר לָךְ

חֲלֵךְ לְיַעֲנִים מִטּוּב אֲסָמֶיךָ כִּישׁוֹכֶבֶת הַטַּל יִזְלוּן נְיָמֶיךָ

בְּכָל כִּיאדַרְךָ הִישְׁתַּדֵּל וְעַמּוֹד בַּפָּרֶץ וְכָל יְמֵיךָ תִּשְׁעַל כִּיכְלִין וְתֵרֶץ

הִתְרַחֵק כְּשׁוֹכֵן הֵיעָ וְכִיבָלְתּוֹ וְאַל תִּלְעַג בְּמוֹ לְאַוְלָתוֹ נשמן ניב ויטב

בְּלוֹם אֶת פִּיךָ וְאַזּוֹל יַעֲשֶׂה בַחֲבִיוֹת וְיַשְׁוֶה שִׁבְעֶיךָ יְזוֹל וְלֹא תַצְמִיךְ לַכְּלָיוֹת

פָּלֵחַ כְּאַמִּינָה מִעֲלֵי נִתִּיבוֹתֶיךָ וְיַעֲנִים מִיזוֹדִים תָּבִיא לְכִיסֶּךָ

נוֹעֶצֶת הַבֵּל יִאֵל תְּהַיֵּלֵם כִּי בְּלִבֵּל הוּא יְשַׁחְזֵר כְּשׁוֹלֵם

בְּרִית כְּרוֹת לְעֵינֶיךָ וְדָרוֹשׁ מְחִירוֹ לַיְיָעֶיךָ

הָסֵר הֵחְמִידֵהּ מֵאוֹרְכֶיךָ תֵּצֵא הַמַּחֲלֹה כִּיקַרְקָעֶךָ

כְּעֹפֶר הָאָרֵץ תְּשִׁית עֲרֵכֶךָ וְהֵן לָךְ הַצִּיד לַדַּרְכֶּךָ

בִּיוֹרֵת הֵתְמִימֵהּ תְּמִידֵהּ הַשְׁנֵה בָּהּ כִּי עֵץ חַיִּים הִיא לְכִיחֲזִיקִים בָּהּ

חָמוֹל עַל אֲבִיוֹן וְעָנִי וּמִדַּרְכֵי הַשֶּׁקֶר לְהָשִׁיבְךָ תָּנִיא על השוע

לְנַפְשֶׁךָ הֵיזֵר הֵעִישׁוֹר מְזוֹר וְאֶת חֶלְצֵיךָ בְּהִישׁוֹבֵר תֵּאָזֵר חונמין

כְּפִיךָ אֵל תְּהִי עֲשׂוֹת רָעָה וְלַאֲלִיךָ תֵּינֵק כְּשִׁיר וְהָרֵעָה על הפתח

אֵל תִּתְנַאֵ בְּשִׁבְתְּךָ עַל בֶּנְקָא וְאֶת הֵעֲרוֹמִים מִכְנְדֵיךָ הֵחְמוֹרוֹת הָבֵקָא

דִּבְרֵי הָאֱמֶת יֵאֵל תְּבַחֵר וְחִיעֵךְ כִּילְבָנִיךְ לֹא יְבָחֵךְ

לְמוֹד תְּמִיד בְּמִשְׁנָתֶךָ וְשִׁכְבֵת וְעֵרֵב יְשׁוֹבֵיךָ

מִיגִּיעַ כַּפֶּיךָ תֶּחֱלֹךְ לְכָל יְעָנִי וְאוֹמְלֵל בְּבוֹעֵר יֵאָמֵל עַד וְלֹעֵךְ תֵּחֵל שׁוֹלוֹ

אֵל תִּתְחַבֵּר עִם הִישְׁעִים בְּהִוָּעֲדָם כִּי פֵּהָאוֹם יָבוֹא הָגֵם וּמוֹעֲדָם

אֵל תִּשְׁתַּבֵּר מִיַּיִן כִּי יֵאֱדָם וְהוּא מִיקֵּדִים בִּישְׁלוֹם כָּל אֲדָם

לְעִכּוּת אֵלֶיךָ כְּאֵרִי תְּהִיצֵב וְעַל תִּטְאֲטֵיךָ הִישִׁים תְּהִישְׁצֵב

אִם יְקֵלֶךָ שׁוֹן מִיר הִתְחַבֵּט וְלֹעֵד לֹא תְּהִי מִבּוּשׁוֹן וּמוֹרֵט׃

כִּן אָדָם נְגוּדָה לִבְּכָךְ הִיוֹם כְּחוֹמֵהּ וּפִנְךָ מְלֵיאִים אַף וְתֵימֵהּ׃

תְּרוּץ לְמִלְאֵת גְּוִיָּתְךָ פַּת חֲמֵהּ וְהַעֲנֵה אֵת יְצִירְךָ בְּרֹב כְּחֹמֵהּ

בְּנָאוֹן תִּפְסֵץ אֵת תְּחוֹמֵהּ וְתַמֵּל לֹא בְּמִצְּךָ מִשּׁוּם הִנְּחוֹמֵהּ

בְּחִטְאֵיהֶן תְּשִׁיבֵיהּ שׁוֹמְקֵהּ פְּעוֹר חִיבֵּהּ וְשִׁמְמֵהּ

מַה לְּךָ עֲלֵיהָ לְצַמּוֹעַ כְּדֵם מְעִילֵיהָ

בְּעִוְּרֵיהֶן תְּסַגֵּר כְּנִיעוֹלֵיהָ וְהָשִׁים בְּרֹזֵל כְּמַעֲלֵיהָ

לָאָרֵץ הַפְּלֵהּ עֲטֵרַת נִזְרֵיהָ וְאַבְלֵת אֵת עֲנִבֵּי מְרוֹרֵיהָ

כְּעֹפֶר הָאָרֵץ חֲזוֹרֵיהָ וְתָסִיר כְּמַעֲלֵיהָ מִזְּרוֹרֵיהָ

נאות תך פרצת גדיה ולאמל רפות הקהריה

ככפך סיגים נתתה מחיריך והוצאת את הדם בונחיריך

כאכל ורוק כליתה בחורתה ומיחמם כפיה נתכנה בפוריה

כדוב ישכול הלקת אויב ובעבורך עזבה עיר חלקיה

בחטאתיך נקמה נקם ומיד ביה שבעים תקום

כי רועיא עזדתה לך כאן היית בגדי מישלך

כעד יעדים ושמית לבושיך והוצאת אותה בחיבה ובבושה

אוה הלך בפני עלבונה והיא מקוטרת כיור ולבונה

מעונותיך נהיתה למישל ולשנינה והרבית עלות יגון ואניה

כירוב אנחתה תבכה בכעינה תזעק ואין לה מניחה

בצפור תנוד מקוניה והשא עליך קינה

במעשיך הדעים נחשתאותה מכעשנה מה תענה לפני שוכן במעונה

כולאני תכלה יוציאוה שלא כרצונה וישרפוה בבוקר בחמשה

ויזנים זכם עלוה אחר כי מינה ואחר משמאלה ישקה את בוקי עלה וישיבו כראשה גלולה

יבמו פניה כשמלה מעולה ומאנתה הזעק בקול גלולה

יוציאו את דמיה מקיבת חללה וישרפוה באש זועה ותחלה׃

בן אדם איך לא חמלת על נפשך היפה ובנפתשוא ומכ שמת אותה לנגפה

הביאתעליה שונות ממעילה יעפה ומדובמעשיך הרעים כשאה יעפה

מלאך המות בחרונו ינוקה ויבלה אותה בידו התקוממה

יכרית שוראשה ונוגה וינפיה כיאיש תנופה

וישומיה לחרם וגדופה וכחצבה גבנת שדופה

יכסה פניה בציעיפה וישכיבה תחת סיעפה

וישומיה כשטר טריפה וישרפוה בתוך המעבירה

ויערימה כענלה ערופה ויבקישוה כשפחה חרופה

כבור הכרזל יצרפה ובנחלי האש ישרפה

ללענה ורוש יהפוך צונה ובמים הזדונים השחיר צפונה

כאנחתה תהמה בצפצופה ותתעש כאילן יצפצף

תבחד כמיתה חטופה ובקוצר ימים קטפה

במחולות עפר מיתופפה ובעמקי ישאול מקופפה

בנחל קישון גרופה ולמכתה אין הקופה

יכוצאוה ישות רבות בקופה ותהפך כבוץ בנסתו מוקה׃

יקלעוה בתוך כף הקלע ויכפצוה על אבני הקליע

כל הגל על פניה תדין והתולעים בקוב לבה ימצים תדין

גידיה ואיבריה כפופים בתוך עפר וכיפים

יכוכבוה כולאני חברה ותאבל חין יכולה

הדם יזוב מתוך עיניה ותהם חשבון על ערוגה

בן אדם למתי בראובך תצחק עליך ועד ולשונך ירע מלטש בתער

תכלם ושוב בפתח השער וגופך יאחזיהו תגרת הפער

בראותך נפשך כוגולגלת בחיות הניער מירוב תענוג העושש ועודה הצעיר

יתהלך כמך כאיש לוזות בתער ותאבי יחד עם כסוד ובעיר

איך בחטאתיך אבדת נפשך הבחירה אשר לא ישוקל כסף מחירה

מירוב פשעיך תשוכך באיש רועהו שלם יישלם המבעיר את הבעיר

מה זה רוחך פרה ונפשך היקרה גולה וסורה

תתעה כפרה סוהרה ובוד המחברים מסורה

בחייך שובה לעזוא מחשבותיך ותעיר בשכור אחרי מישכבך

ולא זכרת כי המות יחיתיך ואת לא מך ישים מיזור תחתיך

היעמוד לבך או אם תחזקנה ידיך בימות עונותיך בלפי דיאש נעבים לנדין

עוניך ואיבריך הלא רמה עזיך ובידיך תחתום על מעשיאות כפעלך

בן אדם חפר הבינה והדיעה ובוחק נזל כפיך קיץ גדועה

ראה יחידך כפחיות בפחים רועה ומוחב חטאתיך נפנה לחיי רעה

כיתד בעפר תקועה ובים פישעיה ישקועה

כישר אובד בנבעות תועה ואחריה יודעות כאחלה ונעה

מעונוכיך ציונים אחזוה ויעדה וכל אויב בעופר נדה

כוגעי פשעיך נגלה סודה ובעמקי שאול נכרל יסודה

כל הרחוקים וקרובים היו לה לאויבים

רדפו אחריה כבנים שובבים וכיעל ישובון שכוחך שובבים

הכוה פצעה ונשאו ויזדה כיעליה וצבעו בדם את נפות כיעליה

מרוב אנחתה תחלה קיוליה והזנים אכלו את חיוליה

בכף הקליע תקלעיה וכרפש ושיט תתגלעיה

כועפיעי עיניה דם דומע תצוק ואין לקולה יפתע

אללי לי עליך יילוד אישה ומיטאתיך נפשך לא יבנה איש

כוציעה תצעק בקול ענות חלושה וכיאיסרה אשר אסרה על נפשה

מה לך כי תצבת לך קבר וכתב שמזטה כרוץ כיוש שרלשש וכו׳ עבדלאבי

חפציתיך חוקים מעופך עלכל אבי ומחר הישוכחיך ונשעני מכל אלי

חוק הדעת והתבונה כיוצך בליאלה ונטתך כיחכה כמוכו וחכים מלואה׃

אזנך הַעֲוִיהָ מקשת מוסר צמועה לשון ספרו דרוה עם הצמאה׃

לשונך הדע כנחל קישון נבע וכבכל שם זוום למרוכי הקשי

פיך לשורר יָשׁ כֹּחַ וחרפה וכרוץ גישׁ בַּיִת

גרונך כשוֹפָר יִרוֹעֵעַ וכבכל יוצא תרועתם

את במוסר אלודיך תִּכְנַע וכבל חובו מכוך יפרע

גופך מחטאתיך יצתריע וְיִיעָנֵךְ מחתיכך יִשְׁתַּחֲוֶה

מדוב כמעשיך ירישים ישיגך נמלחם תרמיע רק יטפרכך טעות וחוק לא ישיגמע

בן אדם עלמי בטחתכי בירדת וכיום חגן דגדול לא חגרת

לבבך כב רז רל הֶאֱבֵרְתָּ ובנחלת אבותיך תִּשְׁבָּרְךָ

בלשונך דברי בְּלִיַּעַל דָּבָרְתָּ ואת לבבות העניים שָׁבָרְתָּ

לעשות הרע בחכמה נִגַּעְתָּ וביום חטאתיך בזבוב נִגַּעְתָּ

בפוכית אלהיך בָּטָחְתָּ ואת כנוצותיו הָרָבָרְתָּ

כפך

בפיך דברי הולולות סָרָרְתָּ ושפיעה שבועות לא סָבַעְתָּ

כעוז כוציך הקישה הִקְנַעְתָּ ועם יעדת מיועים הִתְנַבֵּיתָ

כורות תשוכים לפעמיך חָתַרְתָּ ומיגזל בגדים לעוף חָתַרְתָּ

ביעד אשה זונה נכוכרת ובכוסבת אלהיך לא הָפַרְתָּ

כיתוך כאבות הראוה נִבְזֵיתָ ובקיקלב חטאתיך הריבים נִבְזֵיתָ

כעבור תאותיך נִעְבַּדְתָּ ומקרב הבל נִעְבַּדְתָּ

כתורו בימים שעבוד צָבָרְתָּ ועזרו התורה לא סָבַרְתָּ

את דברי הנביאים סָתַמְתָּ והעוונות כישוחו כנפיך צָבַרְתָּ

דלתי ההשובה בפניך סָגַרְתָּ ובית יצחק הרע נִסַּרְתָּ

לעשות הרע בעיני רָצִיתָ ולעגלת נפתלים נמשכת

את חוק אלהיך רִיצַּיְתָ ועזרו האביונים לא כִּבַּדְתָּ

כנאון לבבך הגבהת סָמַרְתָּ ואת אחיך בני אביך הַעֲמַדְתָּ

בתי התפלה כנאונך סָגַרְתָּ ומיכוכתי אחיך בעוף נִשְׁבַּרְתָּ

כיחטאתיך כבושים נִגַּרְתָּ ופיאך לא יין בְּגַדְתָּ

אחרי תאוהיך יִשְׁעֶרוּךְ סָגַרְתָּ ואת הבגיעות לא שִׁעַרְתָּ

את ישרות הוולים כחנוק נפש נָעַרְתָּ ואת השיבי חיין בעפרי חטאתיך נָעַרְתָּ

כוגלם

כִּי אִם אֵין דַּרְפְּתִּי אַחֲרֵי זְנוּחֶיךָ וְיִשַּׁמְתָּ בַּלָּה הִשּׁוּא חַיָּזוּקֶיךָ
תְּדַלְּתִי יְלִיךְ אֶת בְּנֵיוֹתֶיךָ וּבְנִיכוֹ מִסְאֵסְךָ תִּתְנוּ בְּנִיוֹתֶיךָ
תַּעֲנִיתָ אֲחוֹרִין בְּחוֹרֵן כֶּלֶךְ וְכַלְּדֵשְׁוּ בְּאַדְמַת נְתִיבוֹת בּוֹשְׁתֶּיךָ
תִּשְׁבְּתִּי לְעֵת תִּשְׁוּאֵר בְּתוֹךְ שִׁיוּבֵיךְ וְלֹא אֶזְכְּרֵךְ כִּי מִלְּאַךְ הַנּוֹת יְנַבֵּד נִירוּקֶיךָ

בְּחֶשֶׁךְ הֶחֱזוֹתִי יְשַׁבְתִּי אֲנָבַּתְּךָ וּבְעֵנוּד תַּאֲוָתֶךָ בְּחִבְּקֵךְ
כְּחֹל הִים הָיִיתִי תּוֹעֲבוֹתֶיךָ וּבְאֵשׁ קְלֵלִי עַל אֲבוֹתֶיךָ

כַּיּוֹם הַיּוֹלֶךְ תְּרַחֵף אֶחֱזִיבְיוֹשׁוּב וְתֶרֶךְ נְלֹא לְשׁוּב מִלְּכוֹב וּוֹעֲנִיתֶיךָ
אֲנִי רְבִיבִי וְאַנְתְּ יְהִי כְּעָרוּם מוֹעֲוֹתֶיךָ הֲלֹא מֵעַתָּה אֲבִי יִאֹלִין קֵן לְעוֹנוֹתֶיךָ

אֵין מְשָׁאֵךְ לְבִין לְמִי לְאֵל בְּטֵרֶם מְלֹא בְּכֶךְ
כְּמוֹ גְּמוֹל הַלְּבָיָה יְשׁוּבִין חֶלְבֵּךְ וְלֹא זוֹכְרָה שִׁקְּתָה אֶת חֶלְבֵּךְ

הֲלֹא יְדִעַתְּ בְּיָה חוֹמֵר קוֹנֵךְ בְּקֵךְ וּמְלֹאךְ הַבּוֹנֵב הִשְׁלַח בָּךְ
אֵיךְ הַעֲזֵרְתְּ אַחֲרֵי כִּיבּוּת צוֹנֵךְ וְשִׁכַּחְתְּ לְאֵל מְכוֹרֵת סוֹפֵךְ

תִּבְקְשִׁי אֵיכָךְ בְּצִעְיָךְ וְתִמְצְאִי בְּצַלְמְעָךְ
וְלֹאמֶן בְּגַדְּרֵךְ בְּיִשְׁעֵיכֶךְ וְתִשְׁכַּח בְּחֶרְפַּת חֵל סַעְיָפֵךְ

כָּל יָמַיִךְ לְרִין נְצִיתָ וּבְעִבּוּר לְשׁוּנֵךְ הֵרַע נִתְנַצְתָּ
לְשַׁעֲרֵי מָוֶת הֵיְקַעְתָּ וְלִיוֹצִיךְ בְּדִבְרֵי הוֹצֵיתָ

הִישָׁקֵךְ כְּלִבְבֵךְ קְבַּעְתְּ וּבְפִיךְ לֹא חִמְאַתְּ קְבַּעְתְּ
מֵחֲלֹאת הַבּוֹסִיךְ עֲבַעְתְּ וּבְוּז יִקְלוֹן יַשְׁבִּיעֵךְ

עֵינֵיךְ לְהַשִּׁיעַ תַּדְּרֵאִי וְיִד שִׁמְאֵלֵךְ בְּרָה
בְּכוֹרֵךְ תִּיטִיבִי יְבָרֵה וְלֹא עֵבֶר וְהַנֵּה כְּלֹא הָיָה

נַפְשֵׁךְ הֵיעַדִּינָה תְּחִיל בְּצַוְּחֵךְ וּפְוּנוֹתֵיךְ תִּמְחַק בְּאֵשׁ צָרֵיךְ
כְּחַרְפֵּי יִצְאוּ מִתְּצַרֵּיהָ וְחֵזְרִים יֹאכְלוּ חֲצִירוֹ: עשין תלוי

עַל רֹאשָׁם תָּשִׁים נְחוֹתָה וְתַעֲוֹב אֶת בֵּיתוֹם בְּנוֹת הַ
לַיְלָה וְיוֹכוּם תְּנוּד כְּאֵנְתָה נְפִי בְּלֹא יֵעָשׂ יְשׁוּחֵיתוֹ כּוֹנַת הַ

כְּנָאוֹנֵךְ יְשׁוּבִי הַיְרוּתִי כְּסוּתָה וְנִתְרוֹם יְשַׁר כְּתֵבֵי עַל הָעֵצָה
עַם אִישׁ חֲלָלֵי אֶת בְּרִיתָה טוֹבֵי שָׁאֵת בְּשׁוּלוֹת לְאֵזְכִּיר אֲחִיתָה

וְאִם תִּבְקְשִׁי עַל אֲבָרֵיךְ תַּבְּיָאֵם בְּלוּעֵי בְּרִין רְבִיבֵךְ
סְפֵה בְּאֵשׁ הַגִּיוֹן דְּבָרֵיךְ וְתִשְׁבַּע יְחִדִּי בְּיוֹךְ כְּוֹדְכָרִין

לְשׁוֹנֵךְ הֵרַע הִוְרָה בְּחֵץ יְרוֹן לְבוּרֵי בְּעֵבֶר נוֹחֵץ
וְיִד וְדַבְּלֵיךְ הַחֲזָקִים אֲמוּרִים בְּיוֹךְ הַיְזָקִים תלוי
תֹּאַר צוּרַתֵּךְ הֵיפִיפִיָּה כְּגַחֲלֵי רְתָמִים אַפּוּיָה
רֹאשֵׁךְ הִקְבּוּעַ כְּגַלְעֵל אֵח רֵעִין יְכוּא הַמְּעֵל

זרועותיך ואצבעותיך הארוכים בתוך העפר נפרדו

לבבך ירע החושב מחשבות עליו רחוקות הולכות ושבות

בטנך כמו לא ילד כף הרע הנולד

קרסוליך ופעמיך כיעף תמעד וישכב כחרפה לעדי עד

בן אדם רמיתי בלשונך תחנף ומצחון לבבך תיאלף

מיתר תית השוד עליך תבבף ולא ישארלך שורש וענף

תבנה מהגיל אולות והתבשם בכפי הוות

תיום באשקף על ירקהילות ולא הבלם כינו יא תיאלות

כמורמיתך תעמוד כדל השואל ובניעשיך הרעים לא תואל

כשופיך לשקר תואל ובכל טומאה תתעל

כל ימי חייך אתי עיף ולאה

ובתוך כיסי עדת המריעים תפוטל מלאי

תחטא בתיך חדריך ותאמר אין הואה

והיית משוגע מראה עיניך אשר תראה

בן אדם הראית בעיניך הפות הדולחז ומיוכ פשעיך גופך יכאב ויבזה

לעינו כל נוצה התבזה ומראות יאלים לא תחזה

על זאת חמור שיך ותקפל שבאפה על אשר שוברת את אמירי תשפר

השמן עם בקש בצקיו ועפר ודע כי כל מעשיך נכתבים בספר

בלע בבלם והאנף בשבין מתגים אדאבון בפש ובלבון נעים

על גלגלון בפשך שיש פרת דמיכמים מה השנה ומה תשוב לאביר ישבשמים

אשר שלחה אוליך ולויעות בה ליך נאוליך

להקתופף תחת יציליך ומבלי עד תציליך

לישבת בביתאו לדמך ובמחת תהלוף שעלמך

לנוח תחת דלתי ציריך והלהטין עלילך מיר עריך

בחינך תשוכב כבהולי כתיבה ולא ישקל כסף מיתיבה

ואתה בחלל דכיתי אותה ומיטאתך שאפר ויח בעניה

תיזעק אתויר לספוקה ולעפר מות תשוף בה

כשפחק תיעמיד לעגדיך בדחון פיך והדיך

כמילך תשכב על יצדיך והיא תכונן את מיצודיך

כולם סדורים עליך תהיה מעודך עד היום הזה
ויתה בגבולות נוסה ושארה שמובי לגוים עמך ישראל
כעונותיך יחטבו את דבקים וקסתם מעפר אחיהם ירוסו
כמוב אמתה תזונון בעבורה ובשראתה לעבדיך
בחרון אפך תקח אתי תצ[illegible] ושמעתך ראשון יקח בשאת
מות מלאכיך ראשונים לשלוח בם לעינו מרוחה
ועתה בן אדם אנה תשים כפיך ועל לאבונם תשפוך את נפשך
תשוטטון על פני אדמתך ולא תשכב ולא תקום ולא תנוח לך
מאורע רע רגלוך לא בלות ולא הכה ויך את כותך בעמך
בית מוק כפיך עקבותיך ומלאכות לא תשלחתי
לשונך הריע כתער מרוטש וכחלק שפתים רקמות רמיה
תידוף אחרי המנוחה ותמצא יגון ואנחה
יצחק מיערוך יום ותמות באין מוקדים
לדיע תעורר את רשויך ולא יין ישפך דם נחוש הוא
בכל עת לריב תהיה ותריק למחלה ושלח

בחדוק אפיך תכביד על האמיונים את עולם
ומזעקת בל עני ואביון אזניך מהם תתעלם
מרוע מעשיך הרעים תפסה כבני עמון ועילם
ולבייתך לא תוסיף לראות יעוד עד עולם׃

בן אדם ער כמה אשון לך ראה במדוע אתה נעצון ישמע הרוטה
יום יבא לבב בועל בעטה כי ברבי אליך ישנת ישמעה
עד פנך בישמלה לוטה שעון בעל מכעך וברשובה תבלוטה
צוקבב לבבך תעים המוסה ועל צואך תשים המוסה
הסר כמוך את בעסיך והוד תלבל את עושעך
אמלה תסוקר לבפלם תשוגא המיתך בה בעבך הלם
את רפן תאוקר תבמוש וכל ימיקם לא יבוש
היתהלך תמיד בנפשי נבוכה ובפשך לא תראכ סופם
בירואת האלדים תשים פעדיך כי להן לא יצדיקו צעדיך
בישור ואמת תבוכן יסודיך ותשמח עם בתי סודיך
על דרך היעור יבי את ידיך והיו רבים כאלה לאופעבדיך

בן אדם קוץ יתילך בנפש ישפילה שרים בשוכב בתוך האלילה
כפיך חאה תקוע יבי ולא תשוב לאמר אלילה
בשבר אדשישך לך לבלתי עוד עיונך בחוצה
לדבר תורה הטה אזנך ועליה ולעצת לא קשבת מוסיעלה
ישים בטחונך בשוכן זבולה ואיבך תתן את יבולה
בקש לך חפאות בעלתך ועטוף בבוך קללה
הצל יחידתך כיוד בישולה ולא תקשיב לה מלאכה כישולה
למוד לך מוסר מלהכמילה ותכבד בעוני נפשך ועמלתך
עם יצרך הרע עשה פלוגתא ובשמח חטאם מלבי מוא עליה
בפיך אכל שאט תחדולה ושמח לחנוך בשיחך ובפלה
מלה לתשובה ותמה יצרלה ותטום תטבע בזוק מצולה
קרבה אל נפשך נאלה ובטאתיך אל תשמיע כעואלה
כונן כאמתאת עצולה ולא תשוחי רעין בזוחלה
אל תשחי כי כיונה וחללה ובסך בכל נגע בגיא חללה
על בי בעונות תנהלה ובכמישנך בעשק אל תנהלה
כמעותיך הקצב משלי כל מילה ואל תשיבי אל הבעיטה אל תעלה

בן אדם התפרנס ושמע דבר ה' נביא וכתוב ושרי נפשך הצניעה ביום שלוה
הכטואליה בחשוכי יראתי ענוה אל תבוז כי אלוף הוא עיתוד זה

הקר שמלת ישכיה מעשיך ולא תעטף את בשרך

נעטין בלוה

הרם תעלה לעיניך חיים לכוח כשעשך הפיים תעלה

תתבשם כמרו עצמותיך ושלום ישכון באהליך

אל תהי עלה תבלה ולא תבוא אחרי כח לוחה

הוציאיה מתוך לבוחה ושפיות כמרי עדוחה

עטרת תפארת תשים בראשה כי אז ימצא חן בעיניך

את השלמת מרחי אשה ומהות הכורתך לאשה

בחטאתיך אל תשלפיה כי ערב עתה כי אתי בלוחתי השמש

היושיבה בכבוד בעלה כישועה ותתן תפארת לשלמן מעוה

תן לה חלה תעלה תחת אשר עניתה

ועתה אם קום נא למנוחתיך ואל תכבה במיתת נקעך

יקרב כקטורת מנחתיך תעל לבובל אנחותיך

הקר ברע ממחשבותיך זיזעזו כמי דף משוטטיך

רון נצבי למשוטטיך ואז אלהים ישיב ברוחיך

אולך קאדם יקיצתיך עשמתיך וחבבי עליהם אשקיתיך

נפשך בעיניה תשפל לבוזה תשפל בעיניהם

תתבא עלה פשעיהוך ולעוניך תבי פשעתיה

למה בעיניך מבוזה תהיה ואיה כבודך בחיתיך

תלבש תאבלי כל הימים הבוכי

תלבישי את בניך ותרכב עליהם בניך

תכבוד בעשרך בניך חשך ותכבד בדלך בניך

תבניך תבלי בעשרך בניך ותתעלם עשמיך בעשרם

תחנן לפתח בקול בישה ובחטאתיך תשימי כבוזך במישר

זה תלה במהשטים דביקה ובלבני משעבת טוב היך

שמיתה כשפה חיזעי כי עיתה מיזעם והחלף את משכורתך עשרת מיזעם

למתי תשלפיה בלבה ותיכון בלבה

כי לולא עיתה דרך את בנטיתו תהלך

אַךְ תִּכָּבֵד בְּהַלְמוּת דֹּהַ וְתִּצְחֹק חִנָּם בְּפָנִים בְּפָנִים
אַל הַלְתֵּנוּתָה תִּפְנֶה לְנַחֵּנוּ וּמוֹלְפֵנוּ וְתִפְנֶה אֵלֶיהָ שִׂיחַ וְלֹא פָנִים
תַּעֲרוֹךְ לִקְרָאתָהּ אֵת הַגְּלוּעִים וְכֹרֵעַ לְכַבֵּד תַּתַּק כַּנְּגָעִים
תֵּרֵב קִיצָהּ כִּי בִיב וּמְדָנִים וְתַפְשִׁיט שִׁיר אֶת הַכְּנוֹרִיּוֹת הַתַּעֲנִים

לָכֵן אִי עֵרֶךְ אוֹרֵךְ אֵת הָעֵצָה יוּץ לְיַעֲרֵאלְדֵךְ וְשִׂיחַ כְּיוֹרֵךְ הַעֲנָה
הַסֵּר כִּיקֹרֵב יְחִידֵךְ הַיֵּצֶר וְשִׁבְרֵת אוֹרֵךְ בְּרֵכָה וְדִיצֵךְ
כַּמֵּר וְהַמְעֵא לָהּ מְנוּחָה וְהַסֵּר כִּיעֲלִיז יָגוֹן וְאַנַּח הַ
כְּגוֹדֵל תְּשׁוּבָתֵךְ כְּפִי הַגֵּן הַצְּמִיחָה אֵת הַשְׁכִּיחָה
אַל תְּעַמֵּיהָ כְּשִׁמְלָה בֵּית מְגוֹרָלָה וְלָעוֹלָם הַבָּאָה תְּזוּכֶה וְתִחְיֶה בְּגוֹרָלָהּ
הַזְהֵר וְלֹא תַּשְׁמִיד עִיבּוּרָהּ לְמִשְׁעַן יִיטַב לָךְ בְּעִבּוּרָהּ
דָּהֵם פִּכְשׁוּר מִטְּעֵי יַעֲלָהּ וְנָנַח בֵּינֵיהֶם אֵת הַלְּדָתָהּ
הַר כִּיעֹל צוֹאֲרָהּ אֵת עֻגְלָהּ נִכְפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהּ

כֵּן אָדָם קוּם וְרֹחַץ מֵהַשְׁעוֹת מְעִילֶיךָ וְכָל נֶגַע יְסוֹר מֵעָלֶיךָ
יֹשׁוּב לְפָנֶיךָ חִי נוֹאָלֶיךָ וְכִרְכּוּב חֲסָדִים כְּמִנְהָל יַצְרֵה נַאֲלֶיךָ

תִּתְהַלֵּךְ בְּאֲבִיוֹנָה כִּי בְמִי מָיִךְ [illegible]
חֲמוּדוֹת שֵׁם פִּשְׁתָּן בְּרִשְׁתָּם וְנִלְבָּשׁ הַיְשִׁינִים בְּצֵל וְיָשׁוּבָה
מְהֵרָה לְהַשְׁוֹבֵב בְּמִי יֵשׁ לוֹם בְּאֵת יֵיכֶךָ
פָּלַח בְּאֵת כִּי עֲלֵה נָתִיבוֹ [illegible] לֹא יָתֵב כִּי
תֵּן הוֹדֵאָה לְאֵל הַנֶּעְלָם וְהָצֵא כְּשָׁלוֹם מִזֶּה הָעוֹלָם
בְּתִשּׁוּפֵךְ אֵת מִחְיַצְמִין וְיָמִין [illegible]
תִּקְבָּה מְשׁוּבָה מְזוּכָה וְהִזְכָּה לְעוֹלָם הַבָּא

תוכחת הששה עשר

תּוֹכַחַת לְאָדָם לְהַכְנִיעַ אֵת גַּאֲוָתוֹ
וְלֹא יִבְטַח עַל רְאשׁוּת תְּאוָתוֹ
יִתְעוֹרֵר וְיָנוּד כְּצִפּוֹר מִיָּדְךָ קִינּוֹ
וְיָרוּץ כְּצִבִי לַעֲבוֹד אֵת קוֹנוֹ

לְמַטָּע יְהוָה לְהִתְפָּאֵר

לעשות רצון אביו שבשמים ודמיו ישפוך לפניו כמים

וְלִגְאוֹר כְּנִבּוֹר הַמִּתְנַשֵּׂא זוכר את בוראו ומאדיר שמו

יְתוֹדֶה תְּמִיד עַל מַעֲלָלָיו יחדום לה ויתחולל לו

גְּדוּלוֹת לְנַפְשׁוֹ אַל יְבַקֵּשׁ ולא ילבד בפה המלעיג

אֵל יקוץ מתוכחות הזמן וטובו לפניו יהי נגלה

יְכַבֵּד הַשּׂבֵעַ וְיָאִישׁ חוֹדֵשׁ ודמיונו לעד לא יחדל

אֶת עוֹל קוֹנוֹ עַל צַוָּארוֹ יִסְבֹּל ופניו יקן כעזתו ולא לקולא יכול

יוֹדֶה לְאֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא וכמה מעלה לה לא ידעו

יְעַמּוֹד בְּפִיץ וְדַחַת הַמְּזִמָּרָה וכוכבונו לא יצא לחדא

עַל לְאַפְיוֹנִים לֹא יָצוּר נעצב מכל אצור ובשחוק

יַעֲבוֹד לְקוֹנוֹ וְגִיל בְּרַעְדָה ולא תקרע לבו חרדה

יִדְרוֹשׁ טוּב לְעַמּוֹ וְיִהְיֶה לְרָצוֹן עֲלֵיהֶם

יִתְרַחֵק כְּלִפְנֵי הַיְשִׁיעַ וּמִיָּדָן ולעצת לא יקלב מצותיו

יָסוּר מֵרִיב כָּל מוֹם וְדוֹפִי וישמע בנה מיסר צון מכל יופי

יוֹצִיא אֶת הָאָבִיוֹן מִמְּאֻסּוֹדָו ויהי לו כבי חסדיו

יַעֲבִיר רִגְלוֹ מֵחֲלוֹנוֹ קִישְׁמִיעַ תְּמִיד קוֹלוֹ

יַעֲלֹךְ אֶת מִטָּתוֹ מֵעָלָיו והצדעת לא הצמית פעולו

יֹאכַל לְשׂוֹבְעָתוֹ מִנְּתָנָיו ואלודנו ישלים אתן

יִרְבֶּה מְצוּקָה כְּחוֹל הַיַּמִּים ואיה זרע איך ימים

יִצְעַק יֵרֵעַ כְּרֵעַ יִכְעַס וטובו לעד לא יכעס

יִעְצֹם עֵינָיו בְּאַשְׁרֵי נְדִיבָיו יעצל מחבורה ומלכה טוריה

לְעַמּוֹתָיו קוֹנוֹ יָרוּץ בְּאַבָּאִים ויפשוט מעלין הנגלים הצואים

לְדַרְכָּם כְּפִי יְמוֹלְלוֹ ולא יראה בעיניו מַעֲלָלָיו

יִשְׁכֹּל בְּתַשּׁוּמַת בַּחֲרוֹנוֹ ויבין וישכיל לאחריתו

יְעוֹלֵל קוֹנוֹ עָלָיו יְשִׁיאֵ כלביא יקום ובאחי יתעשא

לְיוֹצְרוֹ תָּמִים יִשְׁמוֹר יתמוך חן ובבוד

לְאִשָּׁה תְּבוּנָה לֹא יִתְּשׁוֹן ואת הבדיות לא יעשון

יִתְפַּלֵּל תָּמִיד בְּלֵב שָׁלֵם וּבֶאֱמוּנָה ולא יחמוד בלבבו כל תמונה

יִסְמֹךְ אָזְנוֹ לְדִבְרֵי כוּסָּר ומכונו לעד לא יחסר

לֹא יַחֲמוֹד בִּלְבָבוֹ לְאֵשֶׁת אִישׁ וכל ימיו לא יחסר ויכאיש

מִכְּסוֹף אֲחָיוֹם אַל יַחְמוֹד ובמקום גדולים לא יעכור

כחסך

כנאון לבבך תתענג בחפץ בשמך ואהבת את
תשוקת כבוגעות נפשך ולתאוה תרוץ ובשמך
תאוב ליגע משוח בערב יום ולא תכלם מלפני עריץ ואוזם
את דיך היישר תינוח וכנאותך לא תשקוט ותנוח
על ידשיך תשור תגדר וחטאתיך לפיש כפשוט תגדר
בעיניך לריע תכבד וכלהקת אמניך תכבד
פניך חזקים כאבני פסל ולתלמידיך לא תשעפות
בן אדם קחתי מלעיניך למגפה כלים את אשתך במגפת עולם
כאמונה לשמוע תבוגד ולא יכבס בגדיך ולא
תלמד בימים קשים ישישים עם הנשים
ולא יבא בקהל ולא יבא בקהל
תשוקתך לא תשיג ולא תבוא
תדוש כצפי לתאנת הבצר ואת יקב תמצא לגת
לתשורה תשתחוה בחמין ואת טאטאיך השאל בפתים לחם ומיץ
בכלי גזל זחוק תתעלץ ולא תשוב ידיך מיגע
כחשוכך תתעלס בחכמים כיני תהיה בוכל העכים
רזונות האויב כגבל תעלה ולמיכלך לא ימיצא תעלה
לרחבה שבוך הבלה לויאוזך עצמו מסוף הלא נוך
אחרי תאותך הנמאסת תאהוב נשופים על אורח
חדשך ומועדיך ישנאה נפשו היו עלי לטורח

בן אדם עמך בני עמך אתה בחומות בתך ומה תועיל לך כמו בחון

כי קרוב היום ויהוה עשה ענן עת גוים יהיה

פקח את אזנך ושמע ועלה מאחר שיניך תדבר

את תוכחתי שלום כי אתה יהוה צוית בתורתך לדבר אל בני עמך

לעורם הבא עשה לך מטע ומרכבות עזך כרם לבעוט בה מטע

התבונן תמול יצאת לאויב עולם ומחר תצוית ועבדיך בקרב בעולם

הקוקן חושך וצלמות ועמעמיך נדרכו כחצי רמות

ילין יאבד כל הגוים ישלמו לך גדם תגולל

לכלך גלגל מרומי דומי והתגורי כי עת יומי

כיודך יאבד כל היקום והכול ולא תוכל לקום

כלשונך תלעג על המצוקים ולגליך כמעבה תשרוקים

תדחף את כי האות נפשך הכרמית ותחת מאין הנך ותשכב לעולמית

נפשך היושבת בבבירה על מפרנה כלאך המוות ושלפיה מיום מנה

תלחך כלשונך עפר תיחות ועליך יצבא קמושו וחות

כאדם כמה ימי חייך כחרס הוכו לחייך

פרח ישיגך ויאחזוך ואנה תכרח כיוד דחוק

הנה כמוך משטה בעם ולא תדע אנה קושם

הלא מפי עליון לא תצא רעה וטוב

נדר בקדושתם שבועה בעבור עליונו בני ולבנותי עיורה

ואם יעלו רשעים כעשבים ויצמחו כל פועלי עון שבתם

חתמת אלוף הבריות ידועים ונקמתי נוקמת נדועים

בקול כאר עליהם תזעק וחוצה ישלין הקולך

לשונך כהין יהגה וכמאומן בדק לא ידבק

עלך אפקיד נפשי תכבה כבוד נבזתה ולב נדכה

כשור אלוף לשבת מריבוך כי שעיתך ויחזקון ומעשיך ויזכרון

בן אדם בשוו מצוק ישקוטך ועל גלים שפכת חרון אפך

נדדת ישובה מהרך יעפיך וכצבי רעה אחרי נאפופיך

לכל ישובה ורביה אתה מנוסך ולא זכרת בילדך ימי עלפך

כאריך השוב שבי סיפיך והשיגך על דבך וכפיך

תחפה תרוגילו שעיפיך וכל אלון תשוב כשעיפיך

מגל וחמת תמלא נפיך וניצרך הרע בחמתו ויחפיך

תשוכב כהין יזכר נבליך והשמד אתה וכל אמנתיך

חָשְׁבְתָּ לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְהִיקַּךְ כְּמוֹךְ תְּמִיד תַּדְהִיר
תְּמוֹתֵי שְׁאֵנָן לְפָנֶיךָ כְּאָרִיה וְרוֹאֶיךָ יֹאמְרוּ עָלֶיךָ אַיֵּה׃
תֵּצֵא מֵעֲלִיּוֹתֶיךָ הַגְּבוֹהִים וְתִדְּחֵי בְּשׁוּחָךְ וְתָהִים
כְּמוֹךְ וּפְנוֹתֶיךָ עֲלֵיךְ כּוֹכִים וְנוֹהִים וְהֶהֱלִין וְתָשׁוּבוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
שִׁפְתוֹתַיִךְ מְיוּפֶּה תְּמָךְ וְנַפְשֵׁךְ בְּרֵעָה אֲשֶׁר עָשָׂתָה
תִּיעַזּוֹם אֶרֶץ מִגּוֹרַיִךְ וּמוֹלַאךְ הַמָּוֶת יְגוֹרֵךְ
תְּחַיֶּיךָ אוֹר פְּעֵינַיִךְ וְחֹשֶׁךְ תַּבְעֵינַיִךְ
אָזְנַיִךְ תִּתְרַשֵּׁנָה וְלֹא תִשְׁמַע וְעֵפְעַפַּיִךְ עֵינַיִךְ דָּם תִּדְמַע
תֵּצֵינַיִךְ בְּקוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה וְנַפְשֵׁךְ מְקֹרַב נִדְנֵי תְּלוּשָׁה
תַּעֲלֶה כְּמִעְלוֹת בֵּית חוֹרִין וְכִיגוֹנֵךְ תֵּצֵעֵק לְיוֹם הָאַחֲרוֹן
יְקַדְּמוּן לְנַפְשֵׁךְ מְנוּחָה וְתִלְכְּשִׁי בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָה
תְּשׁוּכִי יְחִידִי בְּבֵית אֲפֵלַיִךְ וְלֹא תָקוּם מִתַּרְדֵּמַתֵּךְ נִפְלָאַיִךְ
סלה

בֶּן אָדָם שְׁמַע תּוֹכַחְתִּי וְהִתְרַפֵּק מִהֲבָלִי הַזְּמֵן וְיִתְבּוֹנֵן כִּי הַמָּוֶת לְכָל מְחוֹקֵק
כְּלוּלָה לְךָ הַמָּוֶת כְּצִנְעָנָה הַיָּם וְיָשׁוּם לִפְנֵי אֱלֹהִיךְ הָאֵל הַנֶּאֱמָן׃

בְּנֵה לְךָ בֵּית עֵדֶן הַכְּבֵד וְאוֹרְלִם וּמִהֵר תְּשׁוּבָתְךָ וְלֹא תֵשֵׁב נֶפֶשׁ שָׁלֵם
וַהֲכֵל עָלֶיךָ אֶת חֶסְרוֹן הָאֵל הַנֶּעְלָם וְהַחֲזֵק בְּגֵן אֱלֹהִים חַיִּים וּמָלֵךְ עוֹלָם׃
וְאִם יֹאמַר לְךָ הַנֶּפֶשׁ הַדַּמְעוֹנִי כֹּוֹאֲנִי עָמִי אֶל בֵּית אַרְכּוֹנִי
וְאִישִׁים לִבְּנֵךְ שׁוּלְחַן מִלֵּאת עֵרְמוֹנִי וְאִישֵׁךְ מִיֵּין הֵיכָל מְעַסְּקִים רְכוֹנִי׃
פְּקַח אֶת עֵינֶיךָ וּבְכִבְדוּתָהּ תְּחֶזֶה יִשְׁאֲנִי מִלֵּךְ עַל שִׁבְמֵךְ וְנָחָה
נִדְלַתֵּךְ נוֹעֵדְתָּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִם תִּשְׁמְעוּ הַבְּרִי נְבִיאוֹתוֹ׃
מַה לְּךָ שׁוֹפֵךְ שֶׁל רַחֲמָה בְּכִי עֲצָתִי וּבִשְׁרֵךְ לֹא יָנָחֵם
כִּנּוּעִים הַדְּרִי עַל פְּנֵי אֲחֵה יַן אֶת דַּבָּנִי אֶל תִּבְכֵּה׃
יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ לְבָבֵךְ אוֹמֵר וְכַאֲנִיָּה יְאֻחוֹכֵךְ תַּחַת תַּתּוֹמֵר
לְיַשּׁוּם עָלֵיךְ אֶת מֵיעֲשֵׂר הַחוֹמֵר וְלִמְשׁוֹל עַל נַפְשֵׁךְ כְּמִיְּשֻׁלַּת כְּדוֹר עוֹמֵר
לָמָּה עָלַיִךְ אֶת עֲוֹנוֹן וְלַדִּין עַל רְאִיֵּךְ בְּעֵינוֹן
לְדִין אֲמִינֵךְ כְּיוֹם חִילוֹן וְלִרְמוֹד לְנֶגֶד עֵינֵךְ כְּמַיְחוֹלוֹן׃
קוֹם הִתְרַחֵץ מִיְּנֵעַ חֶבְלוֹן וְלֹא תַעֲלֵה בְּרֵשֶׁת חֲבָלוֹן
עֲמוֹד מִיְּמִיעֲלוֹן וְצֵא תֵּאָמֵלוֹן

יִצְרִי הַדִּין מִיּוֹם הִתְחַבֵּךְ עָמִי שִׁמְּתִי לְלַעַג וְקֶלֶס לְעֵינֵי עַמִּי
מַעֲצַרְתִּךְ הַנִּבְעָרָה נִסְרַם נִיאוּקִי וְנָקְדוּ כִּי בְּנֵי אֵמִּי׃

מעפר תעלי תאבקינני ושמך שמאלך חפתני

כי מחמתך הגיונו עלי ומחטאתי לא תנקינני

תגרשיני כיום ואשנא ומיום אל אמי תהרני

מיחמיק בלו ריעיני ותהי שנאת חנם בעיני

תשומיני לך לצרה ואויבי כל עלי יחרקו שניהם

כעצתך הפקיני ועלתוכלה אויבי נקמו בי

כואבי לך הם עשוני ואויבי עלי לא חמלו

עמך תשומם מראשי ועלי לא חמם ישלו

כאויבי תשים לי סופי ולרעים תתן אחרי

כמזכך הגיונו אחרי על לא אחמוק בעפי

תלכי עלי כיוך ואמלוטה כמלוטי

תלכי עלי מעוללי ומי יכלה עלי לשוטי

תעיר עלי עדיך ותאסוף עלי מחניך

אחתי נפשי כידעון פיעודיך ואתן לי יאנוס בלשוניך

כבלעם תדרוך אחרי והוציא את דמי מעוני

מי יחוננך ולמי יחוננו ובגעגעתי אתך נתחננו

נתתך אויבי לשעשוני ואנה תוך מעוני

תשוא עלי כלביא ואותי כמישפט תדון

תשפוך עלי לשיחי והבל לא תשיח אחרי

בימי ישרון נוצחתי והכידות טרפתי נצחתי

מועצתיך כורם נרועות כקול שופים ורקיעות

הללמיוב כל מדורישות ואנכי חלילה זמרעות

כחמתך השוף מי יצב ועל האשי תכבד עמל

כישעתך הדיעה עלי תעצב והדקה לטפי כעצב

תשוקוני ונפשו בך תשוקק

אם כיהי תמלא משק ופי יעלה כפי קכשוק

כאויבי תשוא לי קיאתי והעיזבוני כמלמוד תענקי

כשלחך הגיעי עלי ולא ענקתי את אחזי

כמחרית כצבב הביצא ודמי לא יתשרי

את נבלי פחדך הנצה מן נצרא הנצה

אם תאמר לי לשומעו בקולך לדון נא נקי אתה ולחלך
הבחר כועלי את מחנות אליך ושמע את אשר אומר אליך
ואם תוכל לשאת עוני יחמור עצוד לך אול ויצבי ויחמור
רק את כפי מיעי אל תחמור אישא את עונך עד צואתי נחמור
אז יגיעך עלך ספרך כאן ובמיצתך השב כמיך עליך
על ראשו ירדון הנמורים בעיר הדרונן כמוס יאותו את פנקלטו ונעטר מוכן
ככל יום ויום חכוניך עד היה ומזון אפך כוכב לבני אמש ובשר
בעצבך תיעה תמכה כל שושיש וצעיר ין את איש חלק ואת איש שיעיר
כדוב ישכול הכיצב לעומתי ותרדפני עד יום בנו הכי
כחמק כפיך הכפר דמותי כיום היותו עלי אדמיתי
המלוך תבקש על ראשי למלוך ומה כצע מעבי כי ימלוך
הן ידם לפני תהלוך ולשונך בקרב הארץ תהלוך
אלוי עליך הסר מעלי עולך ואל תשחיתיני כמעלך
ומה בעבור יגע אחד תכמיתך כפי העבירה ועצחד
את נפשו היקר בעצתך תבחד ומה אשיב לפני המלך הגדול
לאמל מסעדת מחבליך היעים כני גומר הב מדבריך ולא תביר לפני באומר
הם המיגת אמן היך ונוסף תגיעלה שמיריך
דוש פתעים תמי היך ומי יוכל להמי היך

לכן אשיתיעיעון בנפשי ובכוח קישוכה אצא חפיטי
הכוח נגוף אתחוק את כושי ואומר לך השמע נא היעבד הבוש
והלא ידעת כבעת הקמך את הקמך בלוגי בעפר ראשון ותגבהמי
בחפז אלולי אבותי שוקבעלים העולה על כן אקח לנפשי קל ואומר
ומה באוכלי אכילה גסה מיעשן חלאתי פני אתכסה
אשב בביתי כחנפה והלבה והצחק עלי כלתי עפה
נפשי היקרי החלה מיקצה ונוגה כיתי ממני כצפה
כמשנתי לא אוכל לדקיצה ואשאר כשדה שלא נחוציצה
אסובב לאמור לדבר הסמו לאומצאך ואת כגוכב לא אוכל לאמצה
כמי הלא הן עתמצה ופשע וקלון אכצא
איכרי מיעפוש האבילה יצאוהון והמית נבלה הכל נצאהון
הנעלם בכבע יצמחון ופעמי כארץ יצנחון
לא כל שמן נקלל וחומר וכן בגוש לל ואמר
לאמל מסעדת מחבליך היעים כני גומר הב מדבריך ולא תביר לפני באומר
הם המיגת אמן היך ונוסף תגיעלה שמיריך
דוש פתעים תמי היך ומי יוכל להמי היך

תעמוד לקראתי כמעדל ותשיבני נהעב בב[illegible]

כאבי עדי יעדל וממני לא תחדל

לעשות הדע תבחיני ומיקר מיעוני תברי חיני

כאיש עצתך תנחיני ואחר אבוד תך חיני

את חלונך פלי מאחור ואין לו אח לעומתה

בכלי ום תשלבינה ומאין אנקש לציון במהרה

תשכיני פצפעוני מפריש ומביתי אותי תפריש

אעמוד לפנך כאלם מחריש ומיתגום בפיך אשבע רעש

תתיצב לנגדי כאביר ותשיבני באפרוח המוחר

תתנוני כיתן חיצות מפוצץ ואין אהיה מידך נעתר

תחגור מהנך בזהב כושן ולקחת נפשי תצא נחפז

בעצתך תשיבני יתר הבז והשית לראשי עטרת כז

כקפאב מיוני תשב בצל ואת עזוי תגלף בנבל

את עדיי מעלי תעבר ואין אוכל מידך להעבל

כי כן יעשה המלך בעצתן תמהר לבל לעשיר והלן

כאזנך

בחרונך תבלה לישועתי תפל וכל נוצה מיך נוכל

כאריה תשכב כראש חבל ואת הכיוות בחבוקך תחבל

פקח את רוחך אחנין הערילה גם עלון העשה סופרתי עלה

אל תתפאר במחונתך מלאני חכלה כי ישב בדון ידוני בקבלה

במגלת ספרית תוב מאבותינו בהבדיהם המצוקקים

ישעתי הבוא לשוחטך בפני הרשעים והצדיקים

ומה תעשה לום הפקודה בעפול עלך איומת הקפדה

ואני בצלם האלהים נבראתי וכפני עין הדר נפרתי

ונשומעי דבריך נפלתי ונחליתי ועל ראשי עפי העלותי

ונשובי מאחריך אניעל מאוני ועל לא אויאר בעיני

ויוצרי יכחל למשובתי ויקבל את תשובתי

נכרי טוב נכרתי דיני ומיפאסר כבלי ויתיריני

ונל מועצותיך להבל ויך יישובון ועל עלבוני תגל דין וחשבון

על אשר שמתני למחתה ואת נפשי שרפת בבחתה

מקול זעמך נבישו בניעני ופלטי מים יחדו עננו

כאון

בחרון אפך נתתני שובב אדמני ונפשי יזירך משפך לארץ דמיה

מיום הקמתיך עמי נלי סודי וכעצתך הרעה הסיר את סודי

ישרפתני כאשאבין קולניה וקומתי שמית באש קלונה

חשבתיך לי לאוהב והפכת לאש לוהב

בשפתיך מרמות נגלות ובפיך גילות ותכלות

תסיתני כדברי ריב ומקחלות ואת שונאי תכלה בבגלות

על דיעה תחרוש ועל חטאתי תרהיש

בעצתך תבלה נדול ונתן נעיר ה' בך השטן

וכראותי עצתך הנבערה התכוונת כשובלי ועונכי מוכי את פדיות סבלי

יצאתי כי רשית חבלי ופרשתי פנינים חללי

אז אמרתי אדברה וירוח לי חף אנכי ולא עון לי

ויצרי הטוב ענה לי ויו היני ויאמר לי

עד מתי עצלה תשכב ובשינות לבבך תגלך שובב

השקר לחיך כיך אל יערב ועם יצרך הרע קום ערוך ערב

הנה הוא בחדיך נחבא וחרבו בנישוה בכסותך תחבא

יעמוד לפניך כישר הצבא להדאיב את נפשך ולהעציבה

כעבור כמשכיל על ראשך יקום פתאום יפילך ולא תוסיפו לקום

ישורוך יתידתך באיש גיחנם וכל אצמעותיך יפילו בהונם

יכלו כהבל בעברת מיניהם ולילה ויומם יבכו ביגונם

יבלהו במוקשי מות באין חוישך ובלבבות

וכאשר ראו עיני כל אלה התלאות כמבחניד יצרי הרע עלי באות

בכל יום ויום באתני קוראות וכהגברת חמתו חשכו עיני מיראות

תרתי ונתון אל לבי ואשפון נמיים את חלבי

הוצאתי הרע מתוך אורבי ורוח נכון נתחדש בקרבי

נועם דיעותי חשבתי וחזיון שעיפי השיבתי

ויאמרו לי מה לך נרדם ועמעמתי עיניך בלוי בשנתם וכירותם

ידיך לא אסורות ורגליך לא בסד רותם

ישים בחורי שכלך להבין ולהורות כי אמיתות אמתך כהודות

מיר ושוב בתשובה שלמה והשלום יהיה לך למנה

בקש מחולה מלפני ישוקן מעונה ונפשך היקרה השוב למעונה

מיעבודת יאלדיך אל תחדל וטובך נחול הים יג הלל

יקים אורך מאשמות עפר ובמיי השומרך תטאטף הגוף

תן הודאה לאל יחודך ושתדל תמיד על עמדך

הורד לארץ נאות ישכך ולא תראה בעיניך תשך

מיגיע כפיך תן לאכזין ונבטח בישוע ביום חכזין

בטוכו יעלדיך יחופף שותח תשדין תחתוקף

יגישה יעצמך כעפר תהיוח והפלדך תוריב כיית נחוח

לתפלה תכבדת אשוריך תהיה רפאות לשוליך

באמרי השקר את הבחוש אמרתיך ועל בנך לא תבצע אמרתיך

לחזנות אל תעלה עיניך השוכב לבסח בנרך עיניך

את הרע הוצא מקרבך וכלבבך אל תשוש א רבוה

חכמול על עולמים יזונך שדים תלבש את בניך בעדי עדים

לבעות האכיונים אל תהלום ימילאו אוצרותיך ספר ויזלום

לעבודת אלדיך הוי נכון טוב אלדיך שלום בנתך

תן שלום לרוצא ולבא ותזכה לחיי העולם הבא

הכנע מקדם לב האכן והשקל לעצמך בקש וכפתח

נדל

לכל מקניטך תמיחו ל ואחאות המים תתמול

יעבוד לאלדיך בלבב שלם ולאוזבך רעה אל תשלם

הורד נאותן מיעלך ואל תתאוף מיעו לך

למל ניף ועכביא תרוה וביהך יריח בנין נרוה

בלשונך לבריות תאל הועה ושוא אחיך לא תאוה

מלאכי הנכונה אל תטה וחוב שלום עליך ונטה

ישמע לדברי נבוניך תראה שלום לבניך

יעבוד כישוכיח לשונך מיעונים תשכון שאנן בחיב ומיעונים

לכל מעוה תזון בחרה ועל לאשך תוסע נהרה

דברי יצחון ונבלות ניפה אל תרבה וישכיח כחלקך אם מעטו ואם ירבה

הרחק יעצמך משקר בריע ומוסר האל אל תפריע

כעצת יצדק הרע אל תתעתה ונמישך היקרה הצעל מאש תפרה

יעבוד לאל צדיל ונגיא ומופתי פתאום לא תיראי

לעבודת קונך תהיון בחפזון ובעצמיך לא יטל רזון

את העשרים תעשה ובצל שדי תחסה

בממונך תשכיח נפש נאנחה ויכוף כעליך יגון ואנחה

כוצ

הוצא הקשיבך מקרבך ונצב לא יתיצבו
יעבוד תכהד לויעיך והוא יכוף עבדיך
אבני הערץ תשים במאזניך ולתבונתך תהיה אזנך
בנאון לבבך אל תתנשא ועול במעות עליך תשא
כוץ עקת הדלים אל תהעלם ונוהג ושבת לאל הנעלם
כמחלאת חטאתיך רחץ וטהר ומלאו נגעיך תירוש ויצהר
לעצת יצרך הרע תפיון ובתשובה ימין ושמאל תפיון
כפיך מהישותך יהיו נמוקים והרחק עצמך מחברת נעצרים
עגום יאנק ברעבונך הלחם ולחם תשע אל תגר לו חם
בתערות אחליך תגור ומאויביך לא תגור
את ה׳ אלהיך העבוד תביאנו חיים עושר וכבוד
הסר דבריו היבות כמיעוטך ונבל ונר יראו עיניך
אל תהי נפתל ועקש ואחר במעות הביט הבקש
פיך אל תעכה בוצע ומוזנך לא יבלה לנצח
יגל ידוע מאריך תבכה ותהים ובקש מחילה מלפני שוכן גבוהים
אל הכתבי עם הנעלמים ורע לא ועוך לעולמים

תן לאכזרים מיגיע כפיך ולא תקשה עליהם ומדפיך
לזרים אל תגלה מוקיך ולנצח לא ינחל סודיך
הסר הכעס מיגיד פניך וישיון ושמיחה ינהגו לפניך
צפה תמיד לישע הנואלי וכמעודת החוטאים אל תתנאלי
רוץ לתפלה בכל יום ויום ועבוד המיה לאל נוראי ואיום
כפיך אל תשים ערוכה ולפני אלהיך השיחה כתהלה
אהבעירי פעמיך באמונה הצניעו ושקוד והדר עליך ישועה
בחלקך תמיד תשומת ואהובך מרוחה הצמת
לתפלה רוץ בצבאות ודומה לאלהי הצבאות
בתורה הסמיכה לשונך ושעשועם ואור פנים לא יוקשם
בגד יגיע הודה לשונך רומה ומיעוט כפיך תהן לו תרומה
התהלך באמונה בשני חייך ובאמרפל לא יזוז לחניך
ברוך טובך לדלים תגדל ומיקרי רחמין לא תגלה
העבר מפנך גזלנות והשחק ליום האחרון
עשה יצרך הרע תעודך קדם וכל נגע אל יקרב לא יקרב
קנה לך חכמה ושפה לך נבל ביום המיצא שלהי רב
יאות מעשיך הטובים תהיים לפנים תראה שובע שמחות את פנים

וכשמעי את תוכחת שכלי עזבתני מידי פתי ותסמלי

כתעזרתי מעזעם שיניתי ורדפתי אחר מישרתי

קשרתי את רסן תאותי והורדתי לארץ חלאת נאותי

ריצתי בעבי לברוש מחילתי למצוא ארוכה ומרפא למחלתי

עזבתי את בחורתי וגזכרתי את רעותי

קמתי ואהודה כישושה לבבי חידתי ובקשובני אצילה מחץ אויבי ורדבי

ואקונן על בוגדי אשמתי ובתפלתי אמן על עשמרתי

ואשחה בשמיעת אזני מיטתי אולי אכפרה בעד חטאתי

ואשקור מושטים משעות באישי לתמור בדם פולאי נפשי

ומדמעות עיני אמלא צפחת לספיר בעל גוף הספחת

ואשפוך את דמי כמים לעשות ריצון אבי שבשמים

ובאצבעותי הנסים אחבק מים קלמוסים לכהוב בהם ועמעשי הם כתובים

ומכשר כהיפי וזרועותי העריבים אזיב מנחה לבוראי ערבים

ואכרות בתרב את כשר נפשי על אשר ידקשותי אשרפתי

ואפשוט מעלי את עוני כעכור שנתפארתי בזיו פאוני

ואושים בדף לוח לבבי תוכחות צוני על אשר שמעתי עצת ריע יצרי

ואוויד לארץ את מרי על תנוף לבבי האמן הפ

ולנפשי הדקה אכזוב שורשי ונופה על אשר רפה אחז יחנופה

ואתפלש כאפר כהיך מעוני על חטאתי ונהלשוני

ועפר אשים בהוך עפעפי אישוני על לשון הרע שספרתי כלשוני

ונפשו היפיפיה בדמה אחרי במאוה תפואה ואמרה לא יאריה

לכן אשובר מתלעותיה ואכות דופיה ראות בעמיפושעים את דוניש ע"ה

וכדמעותי אמלא מיקוה לטכילת נופי על אשר בשפתי דכיתי דופי

ואזרוק על ראשי עפר התעלה כדי למצוא לרוחי נפאות תעלה

ואשרוף באש את לוחות לבבי אולי ישמע אלהים קול בכיי

ואישרוף את לוחות כבדי על אשר חשבתי אין בינותי

ואוויד דמעות מיהן עפעפי עיני על אשר חשבתי אין בינותי

ואשר ראיתי שוגתי בגבל נלופעות ומעשי הרעים לעד עיני ידועות

לעבודת קונו יעדני בצבאות אולי יחנן ה' צבאות

יעפר ואפר אזקתי על לבי וישפכתי כמים את דמי וחלבי

בידי אין תשורה להביא ואין אעלה אל אלי

לכן צמית קנאתי מהצר הצורר אותי
בקרים שמתי מרעתי ואל אויבי ברעתי
כי את ישובי נחמתי ועם יצחי הרע נלחמתי
כלשון היצע שפתי חסכתי ואת פני בחלמיש שמתי
כיד יוצרי מקרתי נשמתי וכחסדיו ימחול את אשמתי
ירחם עלי וישיב שבותי ויגבל בציון את ישועתי

תוכחת השביעה עשר

תוכחה לארם הבוטח על מעונו הבנוי
להודיעו את כל תוקף עונו הנוי
התועה בשרירות לבבו בארבע רוחות
ישוב בתשובה ויכונן באמת אורח חוטיו

בן אדם יעד מיתי תתפאר בחייך והשיבה נפשך על לחייך
כיחד תבוא לפני אל חי עושיך ותתן עקותיהם על כל מעשיך
אם לא נתהלי צדקה כמיני כפך עמוד את אלהיך ולא תקשה עורפך
בחליקות שפתיך הנוכחים פתיהם את בעלמות ומוסר מעשיך ויעים הוגעתשע יעולמות
תשמור פתחי פך ולא תשבע שבועה ועיניך שוועה לפני כזית שחקים שבעה
ובכה על אשר שמית בפיך תהלה ועל שניותיך שכליותם כהפלי ימיך כבהלה
למתי תידוף אחרי זבלי הזמן ומאדמות לקחת נפשך מחומין
הבט יראה שמי ריבו וייאתיו ומיך עברו וינו כלוא היו
מחוץ מעשיך הרעים השנב למעצבי ועל זומיך ויקרך יבנו מצבה
כרשונך תלי יצרך השוכן כרום הבנין
פעמיך לרע ירוצו למהר שפך כלבא ומשפיך ינוד בזיך תרי בניא
תתפאר בעליונך ויכרכם וגדל הבנין ושני יין ונגן כאכף המנין
תשוב על בטחון ותתפאר בעזרך ולא תדע כי מרמה אתה
תשמע למלאת אוצרותיך כמו לחם ומעוש עת אחרית תעגן בבטח
בעונך תשלח עול הצורר מעליך ובזרועי בימים ובלה מעליך

הֵן נָאֶה בְּקוֹב לִבֶּךָ כִּי אִישׁ הַעֲשֶׁן וּמַחֲטָאתֶיךָ יַעֲלֶה עֲשֶׁן כִּפְשׁוֹן

מַחְמַצְתָּ כַּפֶּיךָ תְּהַכֵּץ תִּירוֹשֶׁיךָ וּמֵיתַר קְמוּשׁ וְתוֹת יְקַיְּשֶׁיךָ

בְּפִיךָ תְּרִבֶּה שִׂיחַ וּמִתְהִלּוֹת וְלֹא תְּבַלֶּם מִנּוּיָא תְּהִלּוֹת

כְּחֹרֶב כִּילוֹפִישׁ תְּמִית לְשׁוֹנֶךָ וְיִמַּח הָאֵל עִפְעֵפֵי אֵישׁוֹנֶךָ

תַּעְגִּיל כְּהִתְחַבְּרֶךָ שֵׁם יִשְׂבְּעֵי יְקִרוֹת וּמְעוֹדֵל בְּעָשִׁיר יִיתֵּם יְמֵי לֵא קְרוֹנוֹת

מֵהֲלִיב לֹא יִשְׁקוֹט בְּכָל עֲוֹנוֹת וְכָל יוֹם תְּהִי נָחוֹר לְעִוְנוֹת

בְּנָאוֹן לִבְּךָ תִּשְׂאֵת כְּחִיוֹת הַיָּעַר וּמִפִּשְׁעֶיךָ תֵּאבֵר עִם כְּפִילְפָּעַר

אֵימַת בַּאֲוָתְךָ כְּאֵימָת מַלְכֵּי לֵיל יוֹמָם לֹא תַּעֲיָנֵם

כְּטוּנְךָ כִּילִיאֵר תִּיךְ וּמִרְמָה וּמֵיתַר תַּאֲבֵל אוֹתָהּ תְּרַמֶּה

תָּיוּץ לְהִתְבַּכֵּר עִם אַנְשֵׁי לְעוּן וְכָל יְמֵיךָ לֹא תִּשְׂאֵת עֲוֹנָם

בְּקִרְבְּךָ לְהַבְּעֵר טְמוּנָה כְּמַכַּת הַחֲמִידָה וְנַפְשְׁךָ הִיקְרָה יִכְלֶה בְּרִיקָה תְּמִידָה

תֶּכְבֶּד עֲצָמֶיךָ בְּקִלּוֹן חֲבוּרֶיךָ וְיִרְבּוּ עָלֶיךָ פְּצָעֵי חֲבָרֶיךָ

כְּצִבְיִ תְּיוּץ אַחֲרֵי חֲמִיק כְּצֵשֶׁךָ וְנִפְתַּח שֵׁרֵי וְיִצְעֲדוּ יְצָעֶיךָ

תַּחְבֹּק כְּתֵיקֶךָ אֲשֶׁרָה חוֹבָה וְנַפְשׁוֹךָ כְּחַיֵּךְ יְכָרֶת מִיזוֹנָהּ

מְגַמֵּל תְּמַלֵּא אֶת מְאֻוַּיִךְ וּמִלְּאַךְ הַמָּוֶת בְּחֹרוֹן יְכוּסֵךְ

בְּשִׁפְתֵיךָ תְּבַטֵּא גְּבוּרוֹת רָפָה פֶּתַח תְּשַׁבֵּר וְאֵין מְרַפֵּא

רַעְיוֹנֶיךָ בְּהֶבְלֵי הַשְּׁוְא רְוִיעִים וְיָשׁוּ חַיִּין מִמְּעֵט וְרֵעִים

כְּצִבְיִ תְּיוּץ אַחַר חִשְׁקֵיךָ וְנִפְתַּח לוֹ רְתָמִים יְשֻׁרְפוּ שׁוֹקֵיךָ

לְעֵשׂוֹת הֶרַע תֵּידוֹן בַּגְּבוֹר וּפְעָמֶיךָ יִפְלוּ לִירֵכְתֵי בוֹר

נְמוֹכֵיכָךְ תִּשְׁכַּב תַּחַת הַעֲצוּם וַיְהִי אַךְ עָשׂוֹק וְיָצוּם

תֵּאָוֶה לְנַלּוֹת כְּשֵׂעָר עֵירֹם וְנַפְשֵׁךְ מִמַּיִם מְחֻפִּים תְּהַוֶּה

תָּשָׁבַע לְהַרַע וְתִבְטָא בִּשְׁפָתַיִם זְמַמְתָּ אֲשֶׁר יִשְׁפֹּךְ בֵּין הַשְּׁפָתַיִם

אִשְׁתְּךָ כְּנוּפָם יָשַׁם בְּתוֹךְ חֵיקֶךָ וּמִלְּאַךְ יְמִית יְסִיכֵךְ לְתַם חוֹקֵיךָ

מְחַשְׁכֵיכָךְ יְשַׁבְּרוּן בְּיוֹעֲצִים וְלִפְנֵיךָ מְזוֹמֵן הָאֵשׁ וְהָעֲצִים

עִם הַזּוֹנוֹת תְּמִיד תָּפֶרֶד וְנַפְשֵׁךְ יְרִיקָה מְשִׁיבָה תָּפֶרֶד

בְּנָאוֹךְ דָּבֵי רְחֻבִּים תָּמֵרָה וְתָפֵּס כְּחַטָּאתֵךְ מִן מְמֻרָא

אַחַר תַּאֲוֵךְ תִּתְעֶה בַּפֶּרֶה וְלֹא טַאֲתֵךְ לֹא תוּכַל כַּפָּרָה

לְאִשְׁתְּךָ חִיקֵךְ תִּתְלֶה מוֹדֶה וְאַנּוֹדֵךְ עַל חֵרֶק יְמוֹדֶה

בְּחִלְאַת נַאֲוֵךְ יְמֻאַס תַּתְפָּחָה וּמֵעַל רֹאשֵׁךְ יִסֹּל הַכֶּתֶר

פִּיךָ בְּשִׁקְרֵי יְפֵעֶה תְּהִינֵךְ לְשׁוֹן אַפְעֶה

בְּעֵצַת יְצִירֵךְ יִיעַץ תַּתְפָּתֶה וְלִפְנֵי עִוְרֵךְ אֵשׁ תִּפְתֶּה

אחרי ׀ יחזונות תירוץ בעקבי ופעמי תגלוך כדם עקבה׃
בלשונך הרע תתלוצץ ואויב לך בגד לא תתפוצץ׃
תתפאר בדוכיפונך כמלך ושר ואחריך תהיה דראון לכל בשר׃
כבודכיך לכל שופר ושבט תחניף ויציך הריע בחיונו מביעונך ינוף׃
בגאותך תפר המשפטים והחוקים ונעמותך באש נתנם מצותם׃
לישות תכי שיחור תקום מישניתך ובהפר ויך יכלו חקי שיבותך׃
לתאותך באישמורת הכוך תשחר ואומנו מירכסותיך בעניות תעחר׃
ביעון פנך תהלך בוד במה את עפעפי עינך תאיר במה׃
כל אזן תחשוב בריונך והם יחוב מקרב עיניך׃
כעכור גלת הרחוק תעבד נפשך ומלאך המות בעפי נפשך׃
כדכיך תלעג על כל נוצר ולא ומצא לך עון בית מצר׃
על ממונך בטחונך תשים וישיבו עליך שדי מקים׃
כעבי תרוץ והתחברים בנעלמים והאר בעני נפש מישע העולמים׃
בלשונך הרע כנפיר תרים ומחטאתך תריח בשונך והגום׃
בנגח וחמס תעשר לך הלבושת ובלו יגיע כפיך תאכל הקושת׃
עונותיך הרבים על מציך תחטוב ולשון יפת נפשך בדיך עצים תחטוב׃

התפאר בגבורתיך ולארץ ופלו טוב הוכיח׃
תתפאר כצלם תכניתך ולמישוסה תהיה כיצרתיך׃
תתפאר כיום חכמתיך ובעיון תשובב קנאתיך׃
תתפאר בתורתך ובכח ידיך והבינות יתרם בם כיסיך׃
תכשם ועמיך אשמיר ואחלים ועל קומתיך יקרעו האוהלים׃
להדק אמתיך בדיב ומדון מישונים ועל לוח לבבך יעלה קמשונים׃
ברוב נאונך תשוח מיום בלבביש והבור בעיר נפשך ותיך בדקדישים׃
הישנאת חיים תרקע בלבבך ובקרב יבלה בשריך ומחיך׃
על ריק לאשוב תתעצה ומיום חטאתך תשאר אחלו ועצב׃
לחם שרקים לפיך יעשם והאדמה פנך נפחם יועם׃
על הרעים תשפיך חרונך ודמיך יחוב מיריב ערונך׃
מעגל וחמת תמלא כפיך ומלאך המשחית בחיצו יקיפך׃
כדוב קנאתך עצמותיך תלוש ותחת הארץ תשאר כלוא׃
בקולך תשאג בלהאים ופעמיך בדרך נחבאים׃
מוסך לא תשוב חטאת נשיקך וציך היה פחיון אפו ניציקך׃
אחיזי הכוזבה תלבש מגן ציניקך ומיום פשיעך תחלה בזנותיך ציניקך׃

צרור הקצף תשים כאמתחתיך ולחמך ישמו פקוד תחתיך
בהגיון ישפתך תורה ליוצא ולבא זנועם נפשך ויזחך בשלם
בגאותך תתעלה כבמותי עב ומחטאתיך ישאר בעצומים
לחנם תיגע עם יגיעך וכל טובך יסור מיעמך
לישונך תרע יציע כפר ומרוב פשעיך יגבלם לוחפה
ביעיך ליונה לביות תזיק ובקרב פטיך יבנע מיזיק
בגיעגועיך כנחש תהגיש ותפול בפחתים
אשרי עמך משוש
במאונך תחשוב מזון בלחמיך ובתיך עפעפיך תראם לשוקל
יגיע כפיך לנכריות תעלה ובגליך יפלו בעמיך עמאיך
כישון פניך תחלל את הבית ומטאתיך לא יחצם עיר ובוקע
בכל יום תריבה אשביתיך ובא פס הקיאבא יגיחך
על רכיבי תהורו תעבור ונוסלגלגך תרון את הגור
לישונך שוא ומסב יקצה ואת הגיונות בסרי תם עבחם
תתמהה בגבלי חישוש ומרוב חטאתיך תרוגש
את עדישיך ביגאל תרפד ועל לבבך יעלה מרפד

עדי חלציך תסגור בלי הקנה ובכלים ויוסי לנכר תרכב
מנוב חטאתיך תלוש מיעצה ואיכיך באבנו גיר מיגבעות
ראיונך בתיך העפר הבוץ ובזעתך תשובת על מיגוץ
בתיון אפך הק פז ויעיטופך קצת קפוה
סגיך בטמאת דמעותם כל מעשיך רעים כמו הכוחא המן
בן אדם למה בשמי צעקתך העומד בצוארך בעון וכל מעשיך רעים כמו הכוחא המן
מידכעונותיך תשחית לנפשך מעשו ידי אופן מיתשעבדתם לשני גאלי נאמן
לגעגועות היע תמלה כחולין ובחוץ כעבי וכבל יפלו מאוניך לשוא תצפנו
היקנאה כלבבך בגוים יעמדה וכמטאתיך תקץ באנשי מדם ועמורה
מעשיך הרעים יקללו חלמך וגבלי בבקר את פניך
כזנובך עיניך הלשה הצעיק זוכר ובמצחיה משיון לצמיגי שעבד

בכונאך האמרי לשוא שם ועל מיצר שיונך נקשם
כי אם יכיר לשוא לא תנקה עוונם

כל תורות וישרות אלהים ומשפטים ומצות אשר מלמדים לבשר ודם

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו׳ שכבר בעבר ועלתם את המזבח

בן אדם הקשב אל נפשך ואל תבטח על בינת מיעוניך

כי כל ויון יכלו כל מעשיך ותתן דין וחשבון על עוניך

תסובב כגלגל אל אופניך והבורא מיצר לא תחפץ בך

תעבוד במות ימיומן לפשך והתולעת תאכל את פניך

אל יגבה לבבך והתפאר בגבורתך ובעשרות מה תבטח לבני עץ ואבן

רפה פעמיך ואל תרוץ במעגלי על יקברות כי ויש תרבה ארץ בנפש עדות ובדות

יום אם תדין על פניהם מיד תתקע את אדלין לפניהם

בן אדם התנבא כה על עולתיך ואומרת את עוונם תלאובך

תשוב כי אין בך היך ועל מצחך תפרח יב לחוך

תתעשר לרע בעוונם עוניך ותעזוב את חון מישנתיך

אם תתבונן בבינתך במישנתיך אז ותשוב בכלי ישנותיך

ואתה בן העשרים עליך לא יעלה התשבון

עד שתגדל ותעלה בימי עלה ערבים את עיבבתו בפתח בן תשקוה וקדוכים

ואתה בן העשרים

הדחק את עצמך כמקדח בעלמים תהיה נחבוד לבני עור העולמים

ואתה בן השלושים

ארקה תעוף על חייך שגוע כטרם יכלו חייך

ואתה בן הארבעים

חלה מיהונך לבל יעני ואפיון ומלא משאות ישוכן כמוסחבין

ואתה בן החמישים

בכל יום ויום מלחם אלהיך האכל פרוס לרעב לחמך ולא תהיה נוכל

ואתה בן השישים

הביך יהיו כעי מים בצנון ובן וכקש מהילה כולנו האל רנאמן

ואתה בן השבעים

הישר את מעשיך לפני אלהים ואדם וזכור את הכלות לא תהיה נדרם

ואתה בן השמונים חזור בתשובה לפני האל העליון
ומן עקת הדל אזניך אל תעלם׃

ואתה בן התשעים כי ישע חייך עוכרים בעלי
הבן תבני יכלך ולא תני עשל

ואתה בן המאתים
תואר צורתך היפיפיה יבישה כאבן הזוחלת
ונפשך היקרה מרוב דלותה בחייה בוחלת
בכל יום ויום למיתה היא מיחלת
הכלם כי לא נשאר לך תוחלת

ואתה בן מאתים ומיד אל תרפה עשה טוב בימיך
עבוד את אלהיך משוחיך וכרוב חסדיו יגן בעדיך
צא משמן מאכלך בכל ימיך בנכמיות
לית אלהיך הון כהגיונות ותלכש בישך כהגיונות
כרע אלהין שלך בדך
בקי [illegible]

הפר המדבית בירדתי צידיך ועזוב עצת הרע מאחריך
בכל מאדך עבוד לי ונצידיך ישלח ארונה ומרפא לעיניך׃

כי את האלהים תשים חוניך והוצא את הנזל מחיניך
ואת הנקעה הצער מחלונך והיה שכינת תמיד בחלונך׃

קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה ובשלך ישנאת חנם שובלך תחובה
וחן שלום ליוצא ולבא תזכה לחיי העולם הבא׃

אמר המחבר והי כראותי כי הזמן בוחל
ואין בי כח לעמוד לפני חומות ויחיל
נואשתי לקחתי לי תשורה ויעיני נלוו מיחל
במחתי בקוע כי אין לי בורתו מוחל׃

ואשא עיני וארא והנה אשה אחת
הולך ואדמה על ראשו וצועק מחוללת
ואמרתי פקחת עיניך ובי תתפלח
ותקלי תרופה על החולי הגדול הזה׃

ואומרה אליו חגור על מתניך חמתים
וקח את משענתך בידך וראה בגנים
והזהר על נפשך ולא תאכל שמנים
ולקט לרפואת גופך הנגוף שבעה פעמים׃

הסם הראשון

הסם השני

הסם השלישי

הסם הרביעי

הסם החמישי

הסם הששי

הסם השביעי

Deinard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

ויהי כאשר קמתי מארש שפלים
ערכתי הודאה לצורי אחוי נפלי

ינחני במעגלי צדק וישמע קולקה נגלי
קול שפל אנשים יזהא איש כפרהנגלי

תם ונשלם כל ספר התוכחות
תהלות לאל הבוחר בדרכי העבוחות

יקבץ את עדתו מארבע הרוחות
ויחיה ברוב חסדיו את הרוחות

וינהלם בטובו על מי מנוחות
וינוס מעליהם כל יגון ואנחות